

וועדת תכנון ובניה – תמליל

מספר הוועדה : 16

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2 קומה 6

תאריך הוועדה : י' בכסלו תשפ"ה (11.12.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : רלי חיים

שעת תחילת הוועדה : 9:30

שעות סיום הוועדה : 16:15

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

תביעות פיצויים

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, בוקר טוב לכולם, אני מתכבד לפתוח את ישיבת הוועדה, היום יום רביעי,

יוסי חביליו:

בוקר טוב.

אליעזר ראוכברגר:

י' בכסלו תשפ"ה, 11.12.2024. נוכחים, אריאל גולן, אדיר שוורץ, חיים כהן, צביקה אסולין, ישראל קלרמן, יוחנן וייצמן ואנוכי אליעזר ראוכברגר, ונכנס גם כעת יוסי חביליו. והדרג המקצועי, עמנואל, אמי, רלי, אילנית. תזכירי לי את השמות שלהם? אלימור ו-, איך קוראים לה? יפית?

יפית סעדון:

יפית, יפית סעדון.

אליעזר ראוכברגר:

יפית ו-?

יפית סעדון:

נטע עזרא.

אליעזר ראוכברגר:

נטע, נטע ואלימור. טוב, אתם מתחילים עם התביעות פיצויים?

יפית סעדון:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, קדימה.

יפית סעדון:

הוגשו שלוש תביעות, היום אני אציג שלוש תביעות של פיצויים ברחוב יחזקאל. אז הטענות הן די זהות, גם שלנו וגם שלהם.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. ששש, חברים. בבקשה, אמי.

יוסי חביליו:

קיבלנו את זה? לא ראיתי את זה.

אליעזר ראוכברגר:

קיבלנו, קיבלנו.

יוסי חביליו:

קיבלנו את זה במיילים נפרדים.

רלי חיים:

כן, שלחנו את זה.

אליעזר ראוכברגר:

קיבלנו הכל. כן.

יפית סעדון:

אני אתן איזה סקירה קצרה על כל אחת מהתביעות ואז את הטענות המשפטיות.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

יפית סעדון:

אז תביעה אחת ברחוב יחזקאל 32 ו-34, כל התביעות הוגשו על ידי קהילת עדת הבוכרים בירושלים.
סכום התביעה 11,

יוחנן וייצמן:

32-34 זה החמאס?

יפית סעדון:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

זה הבניין של החמאם?

יפית סעדון:

יש גם אחד מהם שבניין של החמאם, זה יחזקאל 30.

יוחנן וייצמן:

זה 30.

יפית סעדון:

עם המקווה, כן.

יוחנן וייצמן:

סליחה.

יפית סעדון:

כן. בבנין,

אריאל גולן:

(לא ברור) בגין, לפני הקירוי.

יפית סעדון:

יחזקאל 32-34 קיים בניין של שש קומות, קומת קרקע תחתונה חניה, אחרי זה חניה ואחסנה, מסחר, והקומות העליונות משמשות למגורים. זה כלול בכרטסת השימור העירונית. התכנית בעצם, יש שינוי ייעוד של חלקה 180, ייעוד מגורים 3 מיוחד משולב עם מוסדות וחזית מסחרית ומעבר ציבורי להולכי רגל, לייעוד אזור מסחרי מיוחד הכולל מגבלות פנייה ופיתוח. ביחזקאל 41 סכום התביעה 10 מיליון שקלים, 700,000 ש"ח. גם קיים מבנה לשימור בשימוש אחסנה ומגורים הבנוי על כל החלקה. חלק מהמבנה בבנין של שתי קומות, וחלק בבנין של שלוש קומות. הבניין גם, גם הבניין וגם החצר שיש שם כלולים בכרטסת השימור. יש שינוי ייעוד מייעוד דרך חדשה לייעוד של דרך מאושרת. זאת אומרת, אין שינוי בייעוד, זה כדרך לדרך. ביחזקאל 30 סכום התביעה 32,400,000 ש"ח. גם יש שם מבנה לשימור הכולל מספר אגפים וחצר משותפת, ופה קיים את המקווה, את החמאם. המבנה כלול בכרטסת השימור וגם בתכניות תקפות זה היה מיועד לשימור. יש שינוי ייעוד, התכנית בעצם משנה ייעוד משטח למגורים לייעוד מגורים ותחבורה כולל רצועת מטען ומגבלות פיתוח. בעצם בכל התביעות הם טעונים לפגיעה כתוצאה מכך שיש מניעה של אפשרות לחיזוק המבנה, התכנית אינה כוללת הוראות, תכנית הרק"ל לא כוללת הוראות ונספחים מפורטים ביחס לאפשרות הבנין בתת הקרקע, ולכן קיימת אי וודאות לשטח,

יוחנן וייצמן:

באיזה גובה אנחנו עומדים למטה, את יודעת?

יפית סעדון:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

באיזה גובה אנחנו מתחת הבניין הזה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

תקשיב, זה,

דוברת לא מזוהה:

מתחת (לא ברור) ?

יפית סעדון:

כן, אני לא יודעת באופן מדויק, אני יכולה לבדוק את זה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) שינוי ייעוד,

יפית סעדון:

הם טוענים גם למניעת אפשרות ליצירת,

יוחנן וייצמן:

עו"ד מיכאלי, שניה אחת, עו"ד מיכאלי, בקשר למה שאמרת אני רוצה להגיד לך כן דבר. לפעמים יש לך הרגשה, אני לא מדבר על הדברים האלה כי לדעתי פה התובעים לא צודקים. אבל היינו כבר במקומות, אני אתן דוגמה, דווקא,

צביקה אסולין:

למה, למה הם לא צודקים? תסביר.

יוחנן וייצמן:

אני אמרתי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע, אבל היא באמצע משהו, תן לה לסיים,

יוחנן וייצמן:

לא, את אמרת,

(מדברים ביחד)

צביקה אסולין:

בסדר, בסדר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני אמרתי לא ב-,

צביקה אסולין:

לא, בסדר,

יוחנן וייצמן:

אני שמעתי גם אותך וגם אותה ביחד. בסדר, סליחה.

חיים כהן:

אני לא מוכן עד שלא יסבירו לי, מה ההחלטה.

יפית סעדון:

אז הם טוענים למניעת אפשרות יצירת מרתפי חניה ואחסנה בתת הקרקע.

יוחנן וייצמן:

כי לא באמת פוגעים בהם.

יפית סעדון:

ובנוסף הם טוענים למושא תכנונית וקניינית כתוצאה מזה שיש מגבלות בנייה.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

אמן.

דוברת לא מזוהה:

להמשיך? אני רואה שאף אחד לא מקשיב.

יפית סעדון:

להמשיך או ש-?

יוחנן וייצמן:

כן, סליחה, אנחנו,

יוסי חביליו:

לא להמשיך, לסיים.

יפית סעדון:

טוב, בקיצור, אנחנו ממליצים לדחות את התביעות בגלל שרוב הטענות שלהן אינן רלוונטיות לסעיף 197. הן נובעות מהוראה תכנונית, סליחה, הן לא נובעות מהוראה תכנונית אלא מהמצב התכנוני הקודם ומביצוע של ההפקעה בתת הקרקע.

יהודה פרוידינגר:

בסדר גמור, תודה תודה.

יפית סעדון:

התביעות מתעלמות מהמצב התכנוני התקף, למשל ביחזקאל 32 ו-34 מוצו כל זכויות הבנייה, וביחזקאל 41 כבר במצב הקודם היה ייעוד של דרך. תחשיב ירידת הערך בתביעות מבוסס על זכויות מותנות לפי תמ"א 38 ופוטנציאל של תכנית המתאר. מדובר בזכויות מותנות ולא מוקנות, והן כפופות לשיקול של הוועדה המקומית. יש התעלמות מאלמנטים משביחים של התביעות, כתוצאה מהגדלת חשיפת שטחי המסחר, נגישות טובה. וגם מקודמות שמה על כל הציר הרבה תכניות שמגדילות את זכויות הבנייה. זהו.

צביקה אסולין:

זהו?

יפית סעדון:

כן.

צביקה אסולין:

מצוין.

אריאל גולן:

זה נכון לכל התכניות?

(מדברים ביחד)

צביקה אסולין:

תגיד, את יודעת כמה זה,

יפית סעדון:

(לא ברור) התביעות זה לגבי ה (לא ברור) , כל אחת,

צביקה אסולין:

תגיד, את יודעת מה העומק?

דוברת לא מזוהה:

לא, אבל היא אמרה שהיא תבדוק.

יוחנן וייצמן:

זה יותר מ-20-30 מטר,

יפית סעדון:

זה משהו כזה, כן.

(מדברים ביחד)

יפית סעדון:

לא, גם יש הוכחה לזה שיש הרבה (לא ברור) ,

צביקה אסולין:

בישיבה? בישיבה.

יפית סעדון:

ביחזקאל 30.

(מדברים ביחד)

חיים כהן:

שמעון, תודה. שמעון, תודה רבה.

צחי ברים:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז. מיליון אחוז.

צביקה אסולין:

לייזר, היא סיימה.

חיים כהן:

לייזר.

צביקה אסולין:

מי בעד, מי נגד.

(מדברים ביחד)

עמנואל זלטס:

לייזר, תסגור את ה-,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

תסיים את ה-,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

צביקה אסולין:

היא סיימה.

עמנואל זלטס:

כולם ביחד?

אליעזר ראוכברגר:

יש למישהו הערות, שאלות?

צביקה אסולין:

שאלנו כבר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, לא, עוד, עוד, בנוסף.

צביקה אסולין:

זהו.

אריאל גולן:

האם החמאם נפתח שוב.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. אני בעד לאשר בהתאם להמלצת הדרג המקצועי. זה מקובל על כולם? חברים?

צביקה אסולין:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

מקובל על כולם? אוקי, טוב.

יפית סעדון:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

דוברת לא מזוהה:

תודה רבה. רלי, תשלחי.

רלי חיים:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

תיק,

צביקה אסולין:

3.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו באחת עשרה זה. תיק 3, אני לא משתתף. אני מבקש, חיים,

יוסי חביליו:

מה זה 3?

אליעזר ראוכברגר:

תהיה אתה יושב ראש.

יהודה פרוידינגר:

פסגת הארץ.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא משתתף, אני לא משתתף בדיון.

יוסי חביליו:

למה אתה לא משתתף?

אליעזר ראוכברגר:

למה אני לא משתתף? לא בא לי.

יוסי חביליו:

לא, לא, תגיד, צריך לדעת את זה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אתה לא צריך לדעת.

יוחנן וייצמן:

לא צריך לדעת.

אליעזר ראוכברגר:

למה צריך לדעת?

יוחנן וייצמן:

לא כתוב שצריך לדעת.

אליעזר ראוכברגר:

איפה כתוב שצריך לדעת? מה, אני צריך לגלות לכל אחד אם יש לי כאב בטן או שיש לי כאב ראש?

צביקה אסולין:

בדיוק. לא, לא, לא,

יוסי חביליו:

(לא ברור) סיבה, אנחנו רוצים,

תיק 1206572

חיים כהן:

טוב, מספר 3,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא משתתף ואני יוצא מהחדר.

חיים כהן:

מספר 3, 1206572,

אמי ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יושב ראש, אתה לא חייב לצאת. אני יוצא.

אריאל גולן:

תגיד לאמי, אמי שואל,

ישראל קלרמן:

מי? אה,

אליעזר ראוכברגר:

חיים, חיים מנהל את הדיון.

חיים כהן:

טוב.

אמי ארבל:

לשתי התכניות הראשונות יש לנו מוזמנים, אנחנו מתחילים למעשה בתיק 3.

ישראל קלרמן:

לא, אני יודע למה, הוא אמר ש-, כתוב במפורש ב-,

אמי ארבל:

תכנית 3 בסדר יום, תכנית 1206572, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון בהתנגדויות. זה פרופסור
אבנר חי שאקי בשכונת גילה, בניין שנבנה,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, זה לא תלפיות? עכשיו לא,

אריאל גולן:

לא, לא. גילה.

ישראל קלרמן:

לא, לא, מורדות גילה.

יוסי חביליו:

אה, גילה.

אמי ארבל:

3 בסדר היום.

יוסי חביליו:

מה, פרויקט פסגת הארץ?

יוחנן וייצמן:

כן.

אמי ארבל:

פסגת הארץ.

יוסי חביליו:

אז תציג לי אותו בבקשה.

יהודה פרוידינגר:

איפה הוא?

אמי ארבל:

אז אני אומר, תכנית ש-, אתם רוצים לראות איפה זה ממוקם? אז אני אראה, רגע.

יהודה פרוידינגר:

איפה הוא?

אמי ארבל:

היושב ראש יצא, הוא לא משתתף בדיון.

יוחנן וייצמן:

לפי החוק, הוא נתן הודעה לפרוטוקול.

אמי ארבל:

מדובר על תכנית שנמצאת כאן במורדות גילה, אתם רואים, המגרש פה עדיין ב-,

יוסי חביליו:

לא רואים. תדליק בבקשה את הטלויזיה.

חיים כהן:

יש לך ממול, יוסי.

יוסי חביליו:

כן, אבל זה יותר קרוב לי, שמה זה רחוק. אפשר להדליק את זה?

רלי חיים:

רגע, אני אגיד לרפאל שיפתח.

יהודה פרוידינגר:

שניהם, גם הגדול לא עובד.

אמי ארבל:

אני גם לא רואה, האמת, אבל טוב, לא נורא. החלקה למעשה במורדות גילה, אתם רואים, זה כל האזור של שכונת גילה החדשה שנבנתה, יש פה למעשה מגרש,

יוסי חביליו:

פארק גילה? תקטין רגע.

אמי ארבל:

פארק גילה נמצא כאן.

צביקה אסולין:

בצד שני.

אמי ארבל:

זה פארק גילה למעשה. כאן.

יוסי חביליו:

אה, זה האוטובוסים, כן, כן.

אמי ארבל:

זה הכביש שיוצא ויורד ויורד עד שמגיעים לבית של רלי.

יוסי חביליו:

אה, את גרה שם?

אמי ארבל:

כן, למטה למטה למטה.

יוסי חביליו:

את מרוצה שם? זה מקום טוב? זה סוף העולם שמאלה זה.

אמי ארבל:

המגרש הזה הוא מגרש ריק שלמעשה, אתם רואים, בשלבי חפירה. הייתה פה בעיה של קברים באזור הזה, והתכנית למעשה התייחסה לזה. התכנית ביקשה להוסיף עוד זכויות בנייה ויחידות דיור, התכנית הופקדה, אנחנו המלצנו גם להפקיד אותה. הוגשו פה למעשה התנגדות, שתי התנגדויות,

יוסי חביליו:

כמה קומות זה?

אמי ארבל:

אני יכול להראות.

יהודה פרוידינגר:

חמש.

יוסי חביליו:

לא, אם זה תואם את הבינוי ליד.

אדיר שוורץ:

זה בינוי קטן יחסית.

יוסי חביליו:

כן, אני מבין,

אמי ארבל:

חמש קומות מעל הכניסה הקובעת ושתי קומות מתחת לכניסה הקובעת.

יוסי חביליו:

לא שמעתי.

חיים כהן:

חמש קומות, יוסי.

אמי ארבל:

חמש קומות מעל הכניסה ושתי קומות מתחת.

יוסי חביליו:

כמו הבניינים ליד בערך?

חיים כהן:

כן.

אמי ארבל:

כן, כן. אין פה משהו חריג מהבחינה הזאת. הוגשו פה שתי התנגדויות, אחת של בעלים של חנויות שיש בהמשך הרחוב שלמעשה טוען שלא צריך להוסיף פה מסחר וזה יפגע בשכונה וזה מיותר, וגם שטחי המסחר שקיימים היום בשכונה לא מאוכלסים ולא מצליחים. אנחנו דחינו את ההתנגדות. ויש פה עוד התנגדות של שלמה כהן, עו"ד שלמה כהן בשם תושבי, 15 תושבי יהושע ברוכי,

יוסי חביליו:

מה, זה מעניין,

אמי ארבל:

הם טוענים,

יוסי חביליו:

גם ההתנגדות הראשונה זה שלמה כהן. הוא גם מנכ"ל החברה והוא גם עורך דין או שזה שני אנשים שונים? משהו מוזר פה.

יוחנן וייצמן:

כנראה שונים.

אמי ארבל:

לדעתי זה שני אנשים שונים, אולי יש פה אפילו טעות, אני מודה. זה נראה באמת מוזר, אבל יכול להיות שזו טעות. הם טוענים לגבי הגובה, לגבי פגיעה באיכות חיים, כריתת עצים, פגיעה בתשתיות,

יוסי חביליו:

רגע, אבל הוא אומר שיש פה חריגה מעקרונות התב"ע לגבי הגובה.

אמי ארבל:

אבל ענינו בתשובה, אני חושב שהוא טועה. יש פה, אפשר לראות בתלת ממד,

יוסי חביליו:

תראה.

אמי ארבל:

מגוון של בניינים. היה פה,

יוסי חביליו:

איפה, איפה?

אמי ארבל:

עוד רגע, עוד רגע.

יוחנן וייצמן:

אנחנו כרגע מייצגים את אלישע בתיק הזה.

אמי ארבל:

מה זה אבל?

יוחנן וייצמן:

כן.

אמי ארבל:

זה משהו אחר.

יוסי חביליו:

מה שייך לאלישע?

ישראל קלרמן:

יוסי, דבר, אל,

אמי ארבל:

הנה.

יוסי חביליו:

הנה, כן.

אמי ארבל:

לא, זה לא קשור לאלישע.

יוחנן וייצמן:

למה?

יוסי חביליו:

אה, יופי, זה טוב. הם לא רוצים אולי שיסתירו להם.

אמי ארבל:

לא, לא, המתנגדים הם לא מכאן כי, לא מסתירים להם, הם מתנגדים מהשכונה פה למעשה ואני לא חושב שיש פה בעיה. אתם רואים, יש פה בניינים הרבה יותר גבוהים. בחנו את הגובה, סביר והגיוני ולכן,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, תחזיר, תחזיר רגע.

אמי ארבל:

את מה להחזיר?

יוסי חביליו:

הנה, רגע.

יוחנן וייצמן:

זה ברח המסך.

יוסי חביליו:

רגע, רגע, שניה, יש מצד ימין, אלה עדיין בשלבי עבודה, אבל מצד ימין יש בנויים. זה אומר,

אמי ארבל:

יוסי, זו תכנית פשוטה, קטנה, למה (לא ברור) ?

צביקה אסולין:

תגיד לי, עכשיו כל, עכשיו כל אחד הוא הולך,

יוסי חביליו:

אז זה בגובה של אלה שמימין?

צביקה אסולין:

על כל אחד?

ישראל קלרמן:

חיים, תשתיק אותו.

אמי ארבל:

איזה מימין?

יוסי חביליו:

בגובה של אלה שמימין?

אמי ארבל:

איזה מימין?

חיים כהן:

בוא ניתן לו עוד דקה,

יוסי חביליו:

את מי תשתיק? מה יש לך, מה הבעיה שלך, שואלים שאלות ענייניות.

אמי ארבל:

מה זה מימין?

אריאל גולן:

אמרנו לחיים להשתיק (לא ברור) הוא לא משתיק.

צביקה אסולין:

בוא הנה, זה לא,

יוסי חביליו:

הטענה שלי לא לחיים, הטענה שלי לקלרמן שמתנהג לא יפה כבר על הבוקר.

יוחנן וייצמן:

אמי,

ישראל קלרמן:

למה?

יוחנן וייצמן:

אמי, אני אסביר מה יוסי שואל, הכי פשוט. כמה זה עובר את הגובה הזה?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) .

יוסי חביליו:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

יוסי.

אמי ארבל:

זה עובר את המעקה אולי,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לחברים,

יוחנן וייצמן:

אני שאלתי את אמי שאלה פשוטה, כמה זה עובר את הגובה הזה? אתה רואה את האצבע שלי?

יוסי חביליו:

כן.

אמי ארבל:

אני יכול להראות לך,

יוחנן וייצמן:

אמי אומר לי, אולי בגובה המעקה.

אמי ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

אלישע יהיה מרוצה, זה הכל.

חיים כהן:

טוב, אוקי. מבחינתי אפשר לאשר. מי בעד?

אמי ארבל:

לפי ההמלצה.

ישראל קלרמן:

כולם.

יוחנן וייצמן:

אין בעיות.

חיים כהן:

יפה, פה אחד.

אמי ארבל:

איפה היושב ראש?

חיים כהן:

פה אחד.

ישראל קלרמן:

הלאה, הלאה, תמשיך,

חיים כהן:

הלאה.

תיק 1133180

אמי ארבל:

תכנית 4 בסדר היום, תכנית 1133,

ישראל קלרמן:

אה, הוא נכנס.

חיים כהן:

רגע, הנה, הוא נכנס, לייזר.

אמי ארבל:

תכנית 4 בסדר היום, תכנית 1133180, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון בהתנגדויות. יש פה תכנית בדרך חברון, אני אראה לכם רגע איפה.

יוסי חביליו:

כן, כן, תראה טוב, כי אני מתנגד לתכנית הזו.

אמי ארבל:

איזה הפתעה, יוסי.

יוחנן וייצמן:

גם אני.

ישראל קלרמן:

הו, זה הפתעה.

יוסי חביליו:

רוצים גם לראות מה המקדם וכל מיני דברים כאלה.

אמי ארבל:

זה למעשה דרך חבורון, ציר רכבת קלה, מדובר על,

יוסי חביליו:

דקה, דקה. איפה צומת הבנקים?

אמי ארבל:

דרומה יותר.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) 110 כעת, לא,

יוסי חביליו:

רגע, צומת הבנקים היא יותר דרומית או יותר צפונית?

אדיר שוורץ:

יותר צפונית.

אמי ארבל:

יותר דרומית.

יוסי חביליו:

רגע,

אמי ארבל:

לא, יותר דרומית.

יוסי חביליו:

אולי תקטין קצת ונראה?

אמי ארבל:

יותר צפונית, סליחה. צודקים.

אדיר שוורץ:

צפונית.

יוחנן וייצמן:

אנחנו מדרוס לבנקים.

אמי ארבל:

אוקי, צפונית.

יוסי חביליו:

אז זה כאילו יותר קרוב לפיל בוקס?

אמי ארבל:

זה צומת הבנקים, כאן. זה.

יוסי חביליו:

אה, זה לא רחוק מצומת הבנקים.

אמי ארבל:

נכון, לא רחוק מצומת הבנקים.

יוסי חביליו:

זה בין הבנקים לפיל בוקס.

יהודה פרוידינגר:

כן, בטח, מה.

אמי ארבל:

כן.

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) צומת הבנקים,

יוסי חביליו:

הנה, הנה, תקטין, הנה, הנה, תקטין ואז נראה את זה יותר טוב.

אמי ארבל:

הנה, הקטנתי. זה מצגת, זה לא GIS. אבל הנה, זה צומת הבנקים, אמרנו כאן, ברחוב עין גדי. זה תחנת הדלק, זה הכניסה לינובסקי.

יוסי חביליו:

כן, כן.

יהודה פרוידינגר:

ינובסקי זה לא צומת הבנקים.

אמי ארבל:

זה רחוב עין גדי, זה צומת הבנקים, רחוב עין גדי.

יוסי חביליו:

תרד קצת למטה.

אמי ארבל:

זה מצגת, זה לא GIS.

יוסי חביליו:

אה, הבנתי, כן, כן. צריך את ה-GIS גם.

אמי ארבל:

יש פה, טוב, שימושים ציבוריים מסביב, זה פחות חשוב. זה הבניינים שקיימים היום. בניין אחד של שיכון מאד גדול ומשמעותי ועוד שני בתים יותר קטנים. התכנית למעשה מציעה להרוס את שני הבניינים האלה, זה המצב המאושר, יש פה איזה שטח חום קטן ממערב.

יוסי חביליו:

מה המכפיל?

אמי ארבל:

המכפיל,

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

יש היום 64,

יהודה פרוידניגר:

היום 64 יחידות יש.

אמי ארבל:

יש 64 יחידות דיור ומציעים,

אדיר שוורץ:

נכנס 230, זה בערך 4.

אמי ארבל:

230.

יוסי חביליו:

כן.

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

230 לחלק ל-64, זה 3.6.

יוסי חביליו:

השאלה אם זה גבוה או סביר בעיניך.

אמי ארבל:

זה סביר בעיניי.

יוסי חביליו:

אני חייב להגיד לך שאני מקבל פניות,

אמי ארבל:

רגע, בוא רק נציג ואחרי זה תגיד מה,

חיים כהן:

זה שטח חום שלנו?

אמי ארבל:

כן, כן, זה מגרש חוס.

חיים כהן:

ו (לא ברור) ?

אמי ארבל:

לא נוגעים בחוס. התכנית למעשה מציעה בנייה של מגדל אחד ועוד בניין נמוך, אפשר לראות את זה כאן עוד שניה. זה מה שהתכנית מציעה, מגדל אחד של 29 קומות, בניין אחד של 16 קומות.

יוסי חביליו:

16 זה לא נמוך, אמי.

אמי ארבל:

הכל יחסי בחיים.

יוסי חביליו:

זה מגדל ומגדל גבוה.

אמי ארבל:

הכל יחסי בחיים.

יוחנן וייצמן:

אבל זה פינוי בינוי,

אמי ארבל:

התכנית מציעה, מציעה משהו מעניין, מציעה פה איזשהו גשר מהמגדל, להשתמש בגג של הבניין היותר נמוך.

יוסי חביליו:

הגשר הזה זה גם לא דבר טוב, זה מזכיר את הולילנד. מה טוב בזה?

אמי ארבל:

איך זה מזכיר את הולילנד?

יוסי חביליו:

שגם שמה חיברו בין הבניינים.

חיים כהן:

זה לא היה העבירה שמה, העבירה הייתה אחרת בהולילנד.

אמי ארבל:

קיצור, התכנית סך הכל,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אם זה מזכיר אז,

אמי ארבל:

סבירה והגיונית. יש פה שתי התנגדויות למעשה ש-,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) לא יודע אם מקובל עליו, זה לא,

אמי ארבל:

דייר אחד מבניין של דרך חברון,

אליעזר ראוכברגר:

לא זה הבעיה.

אמי ארבל:

(לא ברור) זה הבניין הקטן, הוא טוען שלמעשה לטענתו הבניין לא, הוא מבנה מחוזק, הוא לא אמור להיות,

חיים כהן:

יוסי, אתה היית יועץ משפטי בהולילנד, לא?

יוסי חביליו:

לא.

חיים כהן:

לא היית בעירייה יועץ משפטי?

יוסי חביליו:

אני הייתי מתנגד להולילנד.

חיים כהן:

אבל אתה היית היועץ המשפטי לעירייה.

יוסי חביליו:

תקשיב טוב. לא הייתי.

חיים כהן:

בעירייה.

יוסי חביליו:

לא, הייתי מתנגד, הייתי מתנגד, אני עונה לך.

חיים כהן:

אבל היית יועץ משפטי של העירייה.

יוסי חביליו:

לא, הייתי מתנגד, זה היה לפני שמינו אותי. היה לי שני שלטים, מתגעגעים לטדי ומושחתים נמאסתם, ואולמרט אמר תוציאו אותו מהאולם ושלח את הפקחים, ואחר כך נהייתי היועץ המשפטי. אז אל תדבר.

צביקה אסולין:

(לא ברור) איזה ספר,

חיים כהן:

שאלתי, מותר לי לשאול.

יוסי חביליו:

אני עניתי. לא, שאלת פעמיים. אמרתי לך לא הייתי, הייתי מתנגד.

ישראל קלרמן:

הוא היה זה.

אמי ארבל:

(לא ברור) שיועץ משפטי צריך להתנגד לתכניות, יוסי?

יוסי חביליו:

פולק, זה היה לפני פולק. מה?

חיים כהן:

זה היה אחרי פולק, אחרי שאמי,

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

הפרשה התפוצצה בזמן שפולק היה פה, אבל הפרשה התקיימה, אתה יודע למה הוא נחקר, אתה יודע מה הוא עשה שם?

יהודה פרוידינגר:

אולי הוא לא היה חבר אז.

יוסי חביליו:

שאלו גם אותי.

חיים כהן:

הוא לא היה חבר בוועדה.

יוסי חביליו:

רגע, אמי, מה רצית להגיד? שניה.

אמי ארבל:

תמשיכו לדבר, זה בסדר, יש לנו זמן היום.

יוסי חביליו:

עם לופוליאנסקי, נו, זה כל הבלגן היה. חיים, כל הסיפור היה זה שאורי לופוליאנסקי היה יושב ראש הוועדה.

אמי ארבל:

טוב, אפשר לחזור לתכנית?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן.

אמי ארבל:

יש פה את שתי ההתנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

מה ההמלצה שלכם?

אמי ארבל:

אני אומר, יש פה שתי התנגדויות, אחת של דייר מהבניין הקטן שהוא אומר שהבניין מחוזק ולא צריכים להרוס אותו ואין סיבה, אבל הוא היחידי מכל הבניין שמתנגד. ויש התנגדות עצמית של היזמים בכמה נושאים בנושא השמאות שצריך לבחון אותם על ידי השמאי, לכן אנחנו דחינו את ההתנגדויות.

יוסי חביליו:

מה זה כל נושא השמאות? שמה, רוצים עוד קומות? מה רוצים?

אמי ארבל:

לא, יש שמה מבחינת הבעלות וגריעה של,

אריאל גולן:

חברת חשמל,

אמי ארבל:

בטבלת האיזון יש איזושהו משהו שמבקשים לתקן, אבל אמרנו שזה ייבחן על ידי השמאי של הוועדה.

יוסי חביליו:

לא, אין לנו פה את החבר'ה של הקהילתי להגיד מה קורה עם החתימות.

יוחנן וייצמן:

לא, זה שלב התנגדויות.

אמי ארבל:

זה התנגדויות.

צביקה אסולין:

אין אותם.

יוסי חביליו:

אז מה?

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

יש מתנגד אחד מתוך התכנית,

אליעזר ראוכברגר:

תגיד לי, אתה היית,

אמי ארבל:

מתוך 64.

אליעזר ראוכברגר:

יועץ משפטי לעירייה?

יוסי חביליו:

מי?

אליעזר ראוכברגר:

אתה.

אמי ארבל:

היית מאמין?

יוסי חביליו:

הייתי,

אדיר שוורץ:

אמי,

אמי ארבל:

אגב, גם אלישע היה יועץ משפטי,

יוסי חביליו:

הוא היה עם שי ניצן.

אליעזר ראוכברגר:

הוא היה בבאר שבע.

דוברת לא מזוהה:

בבאר שבע.

אמי ארבל:

(לא ברור) שנה.

אדיר שוורץ:

אמי,

אליעזר ראוכברגר:

באר שבע, אתה יודע מה אומרים אצלנו, גם כן עיר.

יהודה פרוידינגר:

אמי, מה הרווח של בן אדם,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אתה לא מכיר את זה? באר שבע, גם כן עיר. מכיר את זה?

אדיר שוורץ:

החלוקה בין 9 ל-36, לא יותר הגיוני לאזן ל-,

אליעזר ראוכברגר:

אה?

יהודה פרוידינגר:

מה הרווח, לייזר, מה הרווח לעשות 36,

אמי ארבל:

זה לא בשלב הזה, זה קצת מאוחר,

יהודה פרוידינגר:

אם אתה עושה 30 ו-12 אתה חוסך שני מנגנונים וזה. אז אולי שיעשה 2 של 18.

אמי ארבל:

יכול להיות, אבל זה לא,

יוחנן וייצמן:

אתה בשלב התנגדויות כעת, מה אתה הולך לעשות?

יוסי חביליו:

רגע, אבל למה פה כתוב 29 וזה בפועל (לא ברור) ?

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) בשלב התנגדויות.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) 106 ב'?

יוסי חביליו:

בגלל המסחר?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אמי ארבל:

אני חושב ש-,

אדיר שוורץ:

אתה יכול להמליץ לשנות.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול להמליץ לשנות, השאלה אם יש בזה היגיון.

אמי ארבל:

רגע, אדיר שאל אם לא נכון יותר לעשות 36 במקום,

(מדברים ביחד)

אדיר שוורץ:

לא, זה לא מה שאדיר שאל.

יוסי חביליו:

ששש, שניה, שניה.

יהודה פרוידינגר:

למה לא (לא ברור),

יוסי חביליו:

רגע, רגע,

אדיר שוורץ:

לי רשום שזה 36 ו-9.

יוסי חביליו:

גם לי רשום שזה 36.

אמי ארבל:

איפה? איפה?

אדיר שוורץ:

לי זה מה שרשום.

יוסי חביליו:

הנה, תסתכל בעמוד 35,

אמי ארבל:

איפה?

יוסי חביליו:

קביעת מספר הקומות המרבי ל-36 קומות למגדל ו-10 קומות למבנה השני.

אמי ארבל:

אז יכול להיות שזה,

יוסי חביליו:

זה מהמצגת,

אריאל גולן:

יש שתי תכניות בדרך חברון, אולי זה התכנית השנייה?

אמי ארבל:

כן, זה המצגת,

יהודה פרוידינגר:

זה עושה שכל.

אמי ארבל:

(לא ברור) שניה, שניה.

יוסי חביליו:

לא, להוריד גם מה-30.

אמי ארבל:

רגע, שניה, נבדוק,

אליעזר ראוכברגר:

לקחו מה-36 ושמו ב-9.

יהודה פרוידינגר:

זה עושה שכל.

אדיר שוורץ:

זה עושה שכל.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אומר יהודה, בוא נעשה עוד קצת.

יוסי חביליו:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

בוא ניקח עוד חמש,

יוסי חביליו:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

וגם נשים, נעשה שניים,

יהודה פרוידינגר:

שניים באותו גובה.

אליעזר ראוכברגר:

של 22. שניים של 21, לא יודע.

יהודה פרוידינגר:

נעשה שניים באותו גובה,

אדיר שוורץ:

זה מה ששאלתי את אמי.

יוסי חביליו:

גם אני אומר את זה.

יהודה פרוידינגר:

נעשה שניים של 18, אני יודע מה?

אליעזר ראוכברגר:

אי אפשר שניים 18, תעשה חשבון,

יהודה פרוידניגר:

36,

אליעזר ראוכברגר:

29 פלוס 16, כמה זה?

אדיר שוורץ:

בלי לפגוע ב-,

יוסי חביליו:

אבל לא, אולי גם המכפיל גבוה, למה, תוריד לו.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) 33.

יוסי חביליו:

רגע, אבל גם המכפיל זה בעיניי גבוה באזור הזה, זה אזור,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה לא במגרש שלנו עכשיו.

יוסי חביליו:

בטח במגרש שלנו.

אליעזר ראוכברגר:

זה שמאי, הוא יבדוק את זה. אתה לא שמאי.

אמי ארבל:

יוסי, אבל מכפיל 3.3 זה לא מכפיל גבוה.

יוסי חביליו:

לא, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא שמאי.

יוסי חביליו:

זה די גבוה, זה אזור מתפתח חיובי.

אליעזר ראוכברגר:

עזוב, אתה לא שמאי.

יוסי חביליו:

אבל אנחנו אמרנו שנמנה שמאי כשיש לנו בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

זה בהפקדות, אנחנו עכשיו בהתנגדות.

יוסי חביליו:

בסדר, אז מה?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא הולך על כל תכנית עכשיו לקחת שמאי שלנו.

יוסי חביליו:

בינתיים עוד לא לקחת על אחד.

אליעזר ראוכברגר:

למה? כן.

יוסי חביליו:

רק על אחד, על חסבון.

אליעזר ראוכברגר:

למה? יש, בסדר, לא, יש גם עוד אחד, יש שניים.

יוסי חביליו:

תעדכן אותי עוד אחד.

אמי ארבל:

ניו איסלנד,

אליעזר ראוכברגר:

מה? ניו איסלנד. ניו איסלנד.

יוסי חביליו:

איזה?

אליעזר ראוכברגר:

ניו איסלנד.

יוסי חביליו:

אה, ניו איסלנד, יופי.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

זה נגמר,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

כבר אושרה.

יוסי חביליו:

אה, רגע והוא נתן את חוות הדעת, השמאי, או עוד לא?

אמי ארבל:

התכנית הופקדה אחרי שנתנו חוות דעת של השמאי.

יוסי חביליו:

שמה, שהיא אישרה את המחוזית?

אמי ארבל:

לא, הורדנו שמה בניין.

אליעזר ראוכברגר:

לצמצם,

אמי ארבל:

הורדנו שם בניין.

אליעזר ראוכברגר:

בניין.

אמי ארבל:

אוקי, אז אני מתנצל, באמת היזם העביר את המצגת כנראה הלא מעודכנת של ההפקדה, אבל באמת בתכנית שמופקדת זה 36 ו-9, אז אדיר,

אדיר שוורץ:

אז אני צדקתי. אז השאלה היא אם אפשר שנשקול עכשיו להמליץ, אני מציע שנמליץ לאזן את הבינוי הזה,

יהודה פרוידינגר:

לא, שניה,

אדיר שוורץ:

כך שיהיה יותר דומה למה ש-,

אמי ארבל:

לא, אבל אני אסביר לך למה,

אליעזר ראוכברגר:

ה-29 וה-16,

יהודה פרוידינגר:

ב-36,

אליעזר ראוכברגר:

זה יותר מאוזן, השאלה אם אתה רוצה עוד יותר.

אמי ארבל:

לא, אבל אני אסביר לך, הרעיון,

יהודה פרוידינגר:

ה-36 ו-9,

אמי ארבל:

הרעיון של הבניין,

אדיר שוורץ:

כמה שיותר מאוון בעיניי יותר טוב.

אמי ארבל:

שניה, הרעיון של,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, 36 ו-9 יש היגיון,

יהודה פרוידינגר:

יש היגיון, כי ב-9 מספיק לו גרעין אחד.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה בכלל לא בניין גבוה. עד 29 מטר זה לא בניין גבוה.

יוסי חביליו:

בסדר, יש אולי היגיון, (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

וגם התושבים שאומרים אנחנו רוצים לגור בנמוך, ב-9 הם יכולים, זה מבחינתם הנמוך. 16 הוא כבר לא נמוך, 16, 18, 19, אין הבדל גדול. עד 9, עד 12, משהו כזה, עד 29 מטר, 11, יש (לא ברור) הבדל.

אדיר שוורץ:

כן, אבל כל הוויכוח,

יוסי חביליו:

כן, אבל מבחינת העיר זה לא טוב, זה בניין גבוה מדי. זה אזור שהוא,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אני עכשיו מדבר מבחינת,

יוחנן וייצמן:

למה, דרומית, יש שמה 40, יותר מזה כבר.

אליעזר ראוכברגר:

אני מדבר עכשיו,

יוחנן וייצמן:

מעל 30.

אליעזר ראוכברגר:

שניה, חברים, רגע, חברים, לא, לא לדבר ככה, ההקלטה,

יוסי חביליו:

לאט לאט אנחנו מתקרבים לעיר העתיקה.

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר, אני אומר, מבחינת מציאות החיים של התושבים. הרי בסך הכל בסופו של יום יש פה שני דברים, יש פה אלף את התושבים, מה הם רוצים, מה הם שואפים,

יוסי חביליו:

אנחנו לא יודעים מה הם רוצים ומה הם שואפים.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, שניה. לא, אנחנו מנחשים, בסדר?

יוסי חביליו:

אולי נשאל אותם.

אמי ארבל:

הם לא התנגדו.

אליעזר ראוכברגר:

מנחשים.

יוסי חביליו:

מה?

אמי ארבל:

הם לא התנגדו.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו אומרים שבהרבה מקומות התושבים אומרים, אני לא רוצה לגור במגדל. גרתי בבניין של שלוש-ארבע קומות, מה אתה מעביר אותי עכשיו ל-30? 9, 10, 11, 12, אתה יודע, איכשהו באזור הזה, שמונה, זה עוד,

יוחנן וייצמן:

זה לא המנטליות שלהם.

אליעזר ראוכברגר:

עוד, זה לא המנטליות שלהם, נכון. זה עוד איכשהו מסתדר אצלם. 29 ו-16 זה כבר לא הבדל. זה הבדל, אני לא אמרתי שלא, אבל עדיין,

אמי ארבל:

זה עדיין מגדל.

אליעזר ראוכברגר:

זה מגדל. זה עדיין מגדל.

יוסי חביליו:

בסדר, אבל אתה אומר 30, פתאום 36, פתאום 40,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, אני אמרתי 36 ו-9 יש היגיון.

יהודה פרוידינגר:

נכון.

יוסי

יש היגיון, ואני נגד ההיגיון הזה.

אליעזר ראוכברגר:

אם אתה מוריד ועושה 16, 29, אז בוא נעשה כבר 23 ו-18.

יוסי חביליו:

נכון, זה מה שאני אומר. ולהוריד לו גם קצת, לא יזיק.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל לא בטוח,

יוסי חביליו:

זה הפתרון.

אליעזר ראוכברגר:

אבל לא בטוח שאני לא בעד 36,

יוסי חביליו:

אתה בעד, אני נגד.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני אומר, יכול להיות.

יהודה פרוידינגר:

36 ו-9, זה מה שאמרתי.

אליעזר ראוכברגר:

36 ו-9 יש היגיון.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) במע"ר החרדי.

אליעזר ראוכברגר:

הפוך, אני הסברתי אותך ואני מסכים איתך. אפילו אפשר לעשות 35 ו-10, זה גם אופציה.

יוסי חביליו:

רגע, אז אתה רוצה 36 ו-9?

יהודה פרוידינגר:

או 36 ו-9, או 22,

אליעזר ראוכברגר:

או 35 ו-10, לא משנה.

יוסי חביליו:

לא, אז אני אומר, בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

שלא יהיה בניין גבוה.

יהודה פרוידינגר:

כן. או אחד שלא יהיה בניין גבוה, או שניים,

אליעזר ראוכברגר:

10 זה לא גבוה, 10, 11 עם פנטהאוז כזה, אתה יודע, כל מיני פטנטים האלה.

יוסי חביליו:

אז אני,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי חביליו:

לוקח את הקומות, מוריד לו קצת ומחלק לשניים.

אדיר שוורץ:

בוא נצביע, בוא נצביע,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, בוא נשמע קודם כל את אמי, מה הוא אומר.

אדיר שוורץ:

אמי, מה אתה אומר?

אמי ארבל:

לא, אני חושב שהרעיון של לעשות, אנחנו משתדלים מאד בתכניות שיהיה בניין אחד שלא יהיה בניין שמוגדר כגבוה, בגלל שהדיירים רוצים בניין שהוא לא מגדל, בגלל התחזוקה,

יהודה פרוידינגר:

נכון.

אמי ארבל:

בגלל הגרעין שהוא יותר קטן.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

לכן אנחנו כן שואפים שיהיה בניין אחד נמוך שנותן מענה לחלק מהאוכלוסייה לפחות בדרך כלל,

יוחנן וייצמן:

מרקמי.

אליעזר ראוכברגר:

זה מרקמי יותר.

אמי ארבל:

(לא ברור) רוצים בנייה יותר נמוכה, המרקמי החדש נקרא לזה.

יוחנן וייצמן:

כן.

אמי ארבל:

והמגדל הוא,

יהודה פרוידינגר:

לא, גם הוועד בית יותר זול,

אמי ארבל:

מגדל של 36,

אליעזר ראוכברגר:

בעוד 10 שנים,

יהודה פרוידינגר:

הוועד בית יותר זול.

אליעזר ראוכברגר:

בעוד 10 שנים יהיה מרקמי 30 קומות.

יהודה פרוידינגר:

36 ו-9.

יוסי חביליו:

אז אתה משנה ממה שאמרת בהתחלה.

יהודה פרוידינגר:

לא,

אדיר שוורץ:

הבניין הגבוה יותר,

אמי ארבל:

אני חושב שזה.

אדיר שוורץ:

הוא דרומי יותר?

אמי ארבל:

הבניין הגבוה? רגע.

יוחנן וייצמן:

תראה, לשנות כעת את ההעמדה זה 106 ב' .

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה שהוא (לא ברור) .

אמי ארבל:

לא, זה גם המחוזית,

יוחנן וייצמן:

לשנות את ההעמדה זה 106 ב', זה לא ילך.

אדיר שוורץ:

(לא ברור) אסתטית.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אין לי בעיה, אני מסכים איתך, אני מקבל את זה.

אדיר שוורץ:

בגלל הסטריפ וכן הלאה.

אליעזר ראוכברגר:

בגלל ששם כבר יש גבוהים.

יוחנן וייצמן:

גם מצפון ל-110 יהיו גבוהים.

אמי ארבל:

זה רחוק מהסטריפ, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, הוא מדבר ברעיון.

אמי ארבל:

כן, (לא ברור) ,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) כשאתה עומד בצומת הבנקים אתה רואה גובה הולם.

אליעזר ראוכברגר:

למה אי אפשר להפוך?

אמי ארבל:

זה תכנית אחרת.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמי ארבל:

זה תכנית אחרת.

חיים כהן:

ומה, אבל הלך פייפן הגשר מהמגדל.

אליעזר ראוכברגר:

מה, מבחינת ה-106 ב'?

אמי ארבל:

כן.

אדיר שוורץ:

אבל אתה ממשיך לבדוק במצגת, והמצגת לא קשורה למה ש-,

אמי ארבל:

לא, הגובה שונה אבל,

חיים כהן:

אמי,

אמי ארבל:

אני יכול (לא ברור) אבל,

חיים כהן:

אמי, אמי,

אמי ארבל:

לא משנה. מה?

חיים כהן:

הלך פייפן הגשר עם,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, מאיפה הגיע ה-29, 16?

אמי ארבל:

זה כנראה מה שהוא הגיש בהפקדה, והוא שלח את המצגת הישנה ולא את המצגת של,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, מה עמד בהפקדה?

אמי ארבל:

לא, מה שהופקד זה ה-36 ו-9,

אליעזר ראוכברגר:

אז מאיפה הגיע ה-26-16? זה מה ששאלתי.

אמי ארבל:

(לא ברור) הוא הגיש, הוא שלח את המצגת של הדיון להפקדה,

חיים כהן:

אתה משאיר את הגשר?

אמי ארבל:

לא אחרי ההחלטה להפקדה.

חיים כהן:

אמי, את הגשר אתה משאיר?

אמי ארבל:

וביקשו מצגת (לא ברור) והוא העביר את הישנה.

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד שיישאר כמו,

אמי ארבל:

אני לא הייתי משנה את זה בשלב הזה, זה לא,

חיים כהן:

הגשר, הגשר נשאר?

(מדברים ביחד)

חיים כהן:

איך אתה משאיר אותו? מה, אם אתה משנה את שני הגבהים,

אליעזר ראוכברגר:

אז הוא יהיה ככה. במקום שהוא יהיה ככה הוא יהיה ככה. מה זה משנה?

אמי ארבל:

הנה, הנה, בקומה 10 ולא בקומה 16,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה?

חיים כהן:

בסדר, לא, אני חשבתי ש-,

אליעזר ראוכברגר:

הרי זה ככה, אז פה הגשר כאן, כאן הוא יהיה כאן.

חיים כהן:

אני חשבתי שעשית את שני הבניינים אותו דבר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, 16-29. ואני חושב ש-9-36 או 10-35, לא משנה, זה יותר, יש בזה היגיון.

חיים כהן:

טוב.

יהודה פרוידינגר:

נכון, נכון,

חיים כהן:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

אם החברים מסכימים, מקובל?

אמי ארבל:

רק הוספתי,

יוסי חביליו:

לא, לא מקובל עליי.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה, בסדר.

אמי ארבל:

רק הוספתי הערות בכמה תכניות (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

עליך גם לא מקובל ה-29, זה לא משנה.

אמי ארבל:

מחלקת נכסים.

אליעזר ראוכברגר:

מה? הערות של מחלקת נכסים.

אמי ארבל:

הוספתי כמה הערות של מחלקת נכסים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, מי בעד לאשר את זה?

יוסי חביליו:

יש פה איזה עניין, יש פה בתכנית עניין של תת קרקע או לא?

אמי ארבל:

מה זאת אומרת?

יוסי חביליו:

אני רוצה שבכל תכנית שעולה, לדעת אם העירייה נתנה פה תת קרקע של עצמה.

אמי ארבל:

לא הבנתי.

יוסי חביליו:

יש מקומות שאני ראיתי ויש לי כמה דוגמאות, אני עכשיו בוחן את זה, שהחלק מעל הקרקע הוא שלנו, חלק מההפרשות, ונותנים ליזם חניון או משהו מתחת הקרקע. אז אני רוצה קודם כל לדעת אם יש את זה בתכנית הזאת.

אמי ארבל:

כן, אבל יש הבדל אם במצב הנכנס יש קרקע של העירייה או אין, ופה אין.

יוסי חביליו:

אין בכלל קרקע של העירייה?

אמי ארבל:

לא, במצב הנכנס לא.

יוסי חביליו:

ובמצב היוצא?

אמי ארבל:

במצב היוצא יש הפרשות קצת.

יוסי חביליו:

מאה אחוז, אני לא רוצה שמתחת להפרשות יהיה דברים של היזם, אני רוצה את ההפרשה למטה.

אמי ארבל:

למה?

יוסי חביליו:

למה? כי זה שטח שהוא נתן לי בהפרשה, למה אני צריך לתת לו את הקרקע? מחר אני,

אריאל גולן:

אם יש שמה חניון מלמטה,

אמי ארבל:

אם אתה בונה את זה,

יוסי חביליו:

לא, חניון, שישלם.

אמי ארבל:

אני אגיד לך למה.

יוסי חביליו:

שניה, שניה, בוא.

אמי ארבל:

אני אגיד לך למה.

יוסי חביליו:

אני הולך להעלות את הסוגייה הזאת בגדול אבל אם זה, אני רוצה כל תכנית לבדוק אם זה קיים. אנחנו מוכרים את עצמנו.

אמי ארבל:

קודם כל אתה לא מוכר כי זה לא שלך, אתה מקבל.

יוסי חביליו:

בסדר, אבל עכשיו זה שלי. שניה, שניה, רגע.

אמי ארבל:

זה יהיה שלך אם תאושר התכנית.

חיים כהן:

(לא ברור) מעונות, יוסי,

יוסי חביליו:

לא, לא,

אריאל גולן:

הוא נתן שמה מעונות וגני ילדים,

יוסי חביליו:

שניה, שניה,

אריאל גולן:

ובתי כנסת.

יוסי חביליו:

חיים, בוא אני אסביר לך.

חיים כהן:

הוא נותן הפרשות מבונות.

יוסי חביליו:

שניה.

אריאל גולן:

יש שמה גני ילדים, בתי כנסת ומעונות.

אמי ארבל:

לא, לא, הוא לא מדבר על זה, הוא מדבר על,

יוסי חביליו:

שניה,

אריאל גולן:

(לא ברור) עם חצרות.

אמי ארבל:

(לא ברור) אני אסביר, יוסי.

יוסי חביליו:

רגע, אבל אני רוצה להסביר לחיים,

אמי ארבל:

בהרבה מאד תכניות, אניא סביר.

יוסי חביליו:

ממלא מקום היושב ראש שיצא, תסביר לו משהו.

אמי ארבל:

בהרבה מאד תכניות בגלל שיש פה עצימות מאד גבוהה ומגדלים ופינוי בינוי והרבה מאד יחידות דיור על מגרשים יחסית קטנים, מוצע חניון על כל המגרש, גם במקרים שיש הפרשות לצרכי ציבור, גם חדשות, ויש מקרים גם שישנות, אגב. לזה נכסים מתנגדים כי הם אומרים שזה עסקת מקרקעין ,

יוסי חביליו:

נכון.

אמי ארבל:

ואישור שר הפנים וכולי.

יוסי חביליו:

לא, מתנגדים גם,

אמי ארבל:

אבל במגרשים, במגרשים שאתה כאילו מקבל, כל המגרש נכנס בקרקע פרטית והפריש נגיד שצ"פ, אז יש מקרים שבהם, תיכף נבדוק גם פה , יש חניון גם מתחת לשצ"פ. אז נכון שזה פחות טוב מבחינת השצ"פ, אבל המשמעות,

אליעזר ראוכברגר:

ואז אנחנו עושים רישום תלת ממד.

אמי ארבל:

או תלת ממד או חכירה או (לא ברור) וכולי,

חיים כהן:

זה מה שעשו,

אמי ארבל:

הבעיה שאחרת, אתה צריך לעשות יותר קומות חניון וזה עלויות יותר גבוהות ואתה תקבל יותר יחידות דיור.

יוסי חביליו:

שניה, שניה.

אמי ארבל:

זה הכל עניין של ביצה ותרנגולת.

יוסי חביליו:

לא, שהיזם, תשמע, בוא, אני,

אמי ארבל:

אם היזם במקום לחפור שלוש קומות חניה יעשה חמש קומות חניה,

יוסי חביליו:

בעיה שלו.

אמי ארבל:

זה לא בעיה, זה כסף.

יוסי חביליו:

בסדר, אבל אני אגיד לך,

יוחנן וייצמן:

הוא מכניס את זה לשמאות.

אמי ארבל:

הוא עושה את זה בשמאות אבל, יוסי.

יוסי חביליו:

שניה, שניה, שניה. חבר'ה, אני אגיד לכם, יש פה בעיה עקרונית שאנחנו מוותרים על תת הקרקע, בין במצב הנכנס ובין במצב היוצא.

אמי ארבל:

מה יש לעשות בתת הקרקע בשצ"פ?

יוסי חביליו:

מה תעשה? לא יודע, אולי תרצה בעתיד לעשות משהו?

אמי ארבל:

מה תעשה?

יוסי חביליו:

לא יודע.

אמי ארבל:

אני שואל.

יוסי חביליו:

לא יודע, אני ארצה לבנות שם מקלט, אני לא יודע מה.

אמי ארבל:

הנה, זה למשל, תראה, זה המקרה. יש פה, יש פה שני בניינים,

אליעזר ראוכברגר:

למה? יש מה לעשות, אני ישבתי איתך, דיברתי איתך נדמה לי על זה, באיזשהו מקום פה רוצים לבנות בית כנסת בתת הקרקע.

אמי ארבל:

(לא ברור) בבוכרים.

יוסי חביליו:

למשל.

אליעזר ראוכברגר:

כן. לא, לא בבוכרים, איפה זה היה? ברמת שלמה, רמות, משהו כזה.

חיים כהן:

בבוכרים עשית מתנ"ס.

אמי ארבל:

יש מקרים שאנחנו לוקחים קרקע,

אליעזר ראוכברגר:

הוא מתחייב, העמותה של בית הכנסת מתחייבת לבנות את השצ"פ מחדש, לחדש אותו, להחזיר אותו הרבה יותר טוב לתושבים,

יוסי חביליו:

הנה.

אליעזר ראוכברגר:

ומתחת הם רוצים לעשות קומת בית כנסת.

אריאל גולן:

במקור ברוך.

יוסי חביליו:

בכל תכנית זה ככה.

אליעזר ראוכברגר:

במקור ברוך?

אריאל גולן:

כן, גם יש במקור ברוך.

אליעזר ראוכברגר:

גם במקור ברוך. בסדר, למה לא לנצל את תת הקרקע?

חיים כהן:

בבוכרים עשית מתנ"ס.

אריאל גולן:

יש גם בגבעת שאול, לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

בבוכרים עשינו מתנ"ס.

אמי ארבל:

המצב הנכנס של כל המגרש הזה, בייעוד מגורים. יש פה שני בניינים בייעוד מגורים.

יוסי חביליו:

מה זה הירוק?

אמי ארבל:

התכנית, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

שצ"פ.

אמי ארבל:

במצב הנכנס אמרתי.

אליעזר ראוכברגר:

אה, כן.

יוסי חביליו:

זה לא התמונה הזאת.

אמי ארבל:

תקשיב רגע.

יוסי חביליו:

בסדר, אבל זה לא התמונה שאתה מראה עכשיו. זה מצב יוצא.

אליעזר ראוכברגר:

נו, הלאה.

אמי ארבל:

במצב היוצא יש פה בניין אחד ובניין שני, ואנחנו ידענו וגם הוועדה, שהשטח הזה לא יהיה שטח פרטי, יהיה שטח של שצ"פ (לא ברור) מעבר לציבור. לכן הגדרנו אותו כשצ"פ. המשמעות עכשיו במקרה הזה (לא ברור) נגיד שאין חניה, זה אומר שאין פה פתרון חניה, כי אי אפשר לעשות חניה רק מתחת לזה ורק מתחת לזה, כי החניון מתחת,

יוסי חביליו:

אין בעיה, שישלם לנו. שיחכור מאיתנו את זה, זה שטח שלי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

יוחנן וייצמן:

למה? השטח במצב הנכנס היה שלנו?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים.

יוסי חביליו:

מה זה משנה?

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד לקבל,

יוחנן וייצמן:

אמי, שניה אחת,

אליעזר ראוכברגר:

את ההצעה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא, אני רוצה (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

אה, בבקשה.

יוחנן וייצמן:

תן לי 20 שניות.

אליעזר ראוכברגר:

20 שניות. בבקשה.

יוחנן וייצמן:

במצב היוצא, השטח, היוצא,

אמי ארבל:

הנכנס זה הכל מגורים.

יוסי חביליו:

אבל מגורים שלא שלנו.

אמי ארבל:

ברור שלא שלנו, זה חלקות פרטיות.

יוסי חביליו:

בסדר, אז מה, גם במצב הנכנס,

יוחנן וייצמן:

יוסי דיבר שטויות אם ככה.

אמי ארבל:

לא עניין של שטויות, חבר'ה, אי אפשר לעשות חניון קטן פה וקטן פה בלי השצ"פ באמצע.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא,

אמי ארבל:

אין אפשרות. החלופה, החלופה לזה, אגב,

אליעזר ראוכברגר:

ברור לגמרי, אנחנו לא נתעלל בו.

יוחנן וייצמן:

הנושא התכנוני,

אמי ארבל:

לא ברור לגמרי. החלופה,

אליעזר ראוכברגר:

לא נתעלל בו מבחינה תכנונית, זה התעללות, מה.

יוחנן וייצמן:

לא, דקה.

אמי ארבל:

אבל החלופה, שניה, החלופה שזה לא יהיה שצ"פ, זה יישאר מגרש פרטי, ואז לא קיבלת את זה גם.

יוסי חביליו:

לא, הוא חייב להפריש לנו, אבל אפשר ש-,

אמי ארבל:

הוא לא חייב להפריש לנו.

יוסי חביליו:

החלק הזה של הדירות יהיה שלנו.

יוחנן וייצמן:

למה?

אמי ארבל:

למה הוא חייב להפריש לנו?

יוסי חביליו:

הוא ישכור אותו מאיתנו.

יוחנן וייצמן:

מכוח מה הוא שצ"פ?

אמי ארבל:

מכוח התכנית.

יוחנן וייצמן:

במצב היוצא,

אמי ארבל:

זה המצב היוצא.

יוחנן וייצמן:

הוא שצ"פ?

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

מכוח?

אליעזר ראוכברגר:

מכוח שלקחנו ממנו בהפרשה,

אמי ארבל:

מכוח התכנית שקבעה שיהיה פה שצ"פ.

אליעזר ראוכברגר:

התכנית קבעה יהיה פה שצ"פ בהפקדה.

יוסי חביליו:

מכוח התכנית החדשה.

אמי ארבל:

אמרתי, יש לך שתי חלופות, יש לך שתי חלופות במקרה הזה.

יוחנן וייצמן:

המצב הנכנס,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה המצב היוצא.

אמי ארבל:

הכל מגורים, הכל מגורים במצב הנכנס.

יוחנן וייצמן:

מה היה עד היום?

אמי ארבל:

הכל מגורים.

אליעזר ראוכברגר:

מגורים.

יוחנן וייצמן:

אז זה המצב היוצא. אני פשוט,

אליעזר ראוכברגר:

מה שאתה רואה עכשיו, זה המצב היוצא עכשיו.

יוחנן וייצמן:

זה התב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה המצב היוצא,

אריאל גולן:

זה מופקד ומאושר.

אליעזר ראוכברגר:

זה ההפקדה.

יוחנן וייצמן:

זה התב"ע שכעת בתוקף או התב"ע שהופקדה?

אליעזר ראוכברגר:

התב"ע שהופקדה.

אמי ארבל:

זה מה שמוצע בתכנית.

יוחנן וייצמן:

מה התב"ע שהופקדה?

אליעזר ראוכברגר:

זה.

יוחנן וייצמן:

מה התב"ע ש-, סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

מגורים, מגורים הכל.

יוחנן וייצמן:

ומה התב"ע שהייתה (לא ברור) ? הכל מגורים?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

אז יוסי לא צודק.

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי שהוא לא צודק, מה.

יוחנן וייצמן:

הבנת, יוסי?

אמי ארבל:

זה המצב המאושר.

יוחנן וייצמן:

זה המצב המאושר.

יוסי חביליו:

אני מבין, הבנתי את זה מראש, אבל אני חושב שגם אם לוקחים ממני במצב היוצא את תת הקרקע
זה בעיה. זה הכל. אז אתם באים ואומרים, רגע, אז יהיה לנו בלגן, נצטרך לתת לו עוד קומות.

יוחנן וייצמן:

הוא נתן לנו,

אמי ארבל:

לא, לא בלגן, זה לא (לא ברור) .

יוחנן וייצמן:

יוסי, יוסי,

יוסי חביליו:

לא, שישכור את זה ממני.

יוחנן וייצמן:

לא נכון.

אמי ארבל:

איך אתה יכול לשכור את זה?

יוסי חביליו:

מה לא נכון?

אמי ארבל:

היום זה שלו אבל, יוסי.

יוחנן וייצמן:

זה הכל כרגע שלו. הוא בא, נותן לך את הרצועה הזאתי מעל הקרקע. יש לך,

אליעזר ראוכברגר:

גם תת הקרקע היום שלו.

יוסי חביליו:

אני מבין, אבל בחלק מהעסקה הזאת הוא נותן לי שטח, הוא נותן לי אותו נכה.

יוחנן וייצמן:

הוא נותן לך אותו רק מלמעלה,

יוסי חביליו:

ואז, נכון,

יוחנן וייצמן:

זה מה שאנחנו צריכים.

יוסי חביליו:

זה לא בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אבל בוא, אתה אומר, אתה אומר, אני רוצה לקחת ממנו יותר ממה שהוא נותן.

יוסי חביליו:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אוקי. השאלה אם יש לזה הצדקה.

אמי ארבל:

זה כל המטרה, זה כל המטרה של רישום בשכבות אבל.

יוסי חביליו:

תקשיב, זה לא התכנית הרי מובהקת בבעייתיות שלה, אבל אנחנו נראה את זה חוזר על כל תכנית ואני הולך להעלות את זה ברמה העקרונית. אני חושב (לא ברור) יתעצבנו. אני מתנגד לתכנית.

אמי ארבל:

טוב, הלאה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, חברים.

צביקה אסולין:

5.

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד לקבל את המלצת מהנדס העיר ולהשאיר את גובה הבינוי בהתאם למה שהופקד, 36, 9? צחי, יהודה, יהודה, אדיר, חיים, צביקה, ישראל, יוחנן, אליעזר, בעצם כולם למעט, יוסי, אתה מתנגד.

יוסי חביליו:

אני, אני מתנגד, אני מנמק. אני חושב שהגובה של ה-36 הוא מופרז ביותר. נכון שאנחנו גם אישרנו באזור היותר דרומי, אבל לאט לאט אנחנו מתחילים להתקרב לאזורים שהגובה הוא,

יוחנן וייצמן:

אם זה היה הפקדה הייתי מצביע,

יוסי חביליו:

לשוויון ולאופי, וזהו, ואני מתנגד.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, טוב.

יוסי חביליו:

כמובן שאני גם,

אליעזר ראוכברגר:

שמונה בעד, אחד נגד. בבקשה, הלאה, אמי, קדימה.

תיק 12869688

אמי ארבבל:

תכנית 5 בסדר היום, תכנית 12869688, זה תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, נמצאת כאן, זה למעשה תכנית שאושרה בעבר להקמת מוסד לטיפול באיזושהי מחלת דם שיש באוכלוסייה. התכנית היה לה סעיף השמדה עצמית והיא בוטלה. למעשה כל מטרת התכנית זה הארכת תוקף לתכנית המאושרת, ואנחנו, הוגשה התנגדות אחת שניסינו לדבר עם הבן אדם שהגיש את ההתנגדות, ההתנגדות לא מפורטת לחלוטין ולכן אין לנו מה לעשות אלא לדחות אותה. הוא אמר שהוא יציג בדיון, אבל אנחנו לא מזמנים אותו לכן לא יודע מה הוא מציג, אבל כמו שאמרנו, התכנית מאד פשוטה שרק מציעה הארכת תוקף לתכנית המאושרת וחשבנו שהיא נכונה וראויה,

אליעזר ראובברגר:

מאה אחוז.

אמי ארבבל:

כי זה מוסד.

אליעזר ראובברגר:

הלאה.

תיק 1352855

אמי ארבבל:

תכנית 6 בסדר היום, תכנית 1352855, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון להפקדה. רוקח שמעון 31 בית ישראל, התכנית מציעה הכשרה של הריסת בניין והקמת בניין חדש תוך שחזור חזיתות. למעשה היה פה איזה סיפור שהבניין נהרס, נבנה כבר מחדש, היה פה איזה סיפור,

יוחנן וייצמן:

מישהו נהרג שם.

ישראל קלרמן:

אה, נהרג?

אמי ארבבל:

זה לא שמעתי.

יוחנן וייצמן:

הבחור שנהרג מתחת ליציקה, עם המשאית בטון.

אליעזר ראובברגר:

לא יודע אם זה פה,

עמנואל זלטס:

אה, ממיר, בחור ממיר?

יוחנן וייצמן:

כן.

ישראל קלרמן:

ברוקח? זה היה,

אליעזר ראובברגר:

לא יודע אם זה פה.

ישראל קלרמן:

זה היה בבעש"ט.

צחי ברים:

אמי, לגבי התכנית,

אליעזר ראובברגר:

לא, גם זה היה במקום מגורים.

ישראל קלרמן:

זה היה בבעש"ט, זה היה בבעל שם טוב, מה אתה אומר לי,

עמנואל זלטס:

איזה רוקח זה, רוקח מה?

אליעזר ראובברגר:

31.

אמי ארבל:

זה המיקום.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, בלי קשר.

אמי ארבל:

זה המיקום. זה חלקה מאד מאד צרה וארוכה. האמת שהיו לנו פה כמה הערות לתכנון שלא כל כך אהבנו, כמו המפלס של הבניין שלא יושב על הרחוב,

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

(לא ברור) אז אין לנו הרבה מה לעשות.

צחי ברים:

כמה (לא ברור) הוא מבקש?

ישראל קלרמן:

בניין לידו, לא, בניין לידו.

אמי ארבל:

5. המלצנו להפקיד למרות שהיה לנו כמה דברים שהיינו רוצים לשנות,

יוחנן וייצמן:

יש לי כמה,

ישראל קלרמן:

רגע, רגע, יש לו כמה דברים.

יוחנן וייצמן:

יש לי כמה דברים שאני רוצה לשנות. אחד סתם הערה, היות ואנחנו,

אמי ארבל:

סתם הערה,

יוחנן וייצמן:

שוב, זה כבר לא חשוב, היות וועדת השימור פה אנחנו נקבל הרגע החלטה.

אמי ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

זה בניין שהיה לשימור, אנחנו כעת מבטלים ממנו את השימור, על פניו זה היה צריך להגיע לוועדה. אנחנו פה כעת, לייזר וישראל,

יוסי חביליו:

אפשר להחזיר את זה, בוא נראה את זה רגע.

אמי ארבל:

הבניין קיים, הוא נבנה, בנוי.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אמי ארבל:

(לא ברור) כבר אמרתי, המפלס הוא לא במפלס הרחוב,

יוחנן וייצמן:

עדיין אתה לוקח, עדיין אתה לוקח,

ישראל קלרמן:

לא, אבל (לא ברור) אתה אומר שהכל בסדר ומצד שני אתה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) שימור סטטוטורי,

יוסי חביליו:

רגע, אמי, אפשר לראות את הבניין?

עו"ד אילנית מיכאלי:

יוחנן, אתה יכול לחזור?

יוסי חביליו:

בוא נראה אותו.

יוחנן וייצמן:

מה?

רלי חיים:

מה אתה רוצה להגיד?,

יוחנן וייצמן:

אמרתי שאני חושב,

רלי חיים:

שהוא היה בניין לשימור, אז?

יוסי חביליו:

רגע, מה אתה אומר, וייצמן?

יוסי חביליו:

כן, לסעיפים עכשיו, שניה אחת,

צחי ברים:

אני רוצה גם כמה נקודות בהמלצות,

יוסי חביליו:

רק מספר הערות.

צחי ברים:

אמי.

אמי ארבל:

רגע.

יוסי חביליו:

(לא ברור) שהוא הראה את זה, מה.

יוחנן וייצמן:

מספר הערות רק. סעיף 2,

אמי ארבל:

רק רגע, רק רגע, רק רגע.

יוחנן וייצמן:

המדיניות שלנו שם היא עד תשע קומות. הוא מבקש סך הכל חמש.

אמי ארבל:

לא, המדיניות שלך היא תשע קומות, וייצמן, (לא ברור) בבקשה. יש הבדל בין המדיניות שלך,

ישראל קלרמן:

לא, הוא אמר,

אמי ארבל:

לשאר הוועדה, כולל הוועדה המחוזית.

ישראל קלרמן:

לא, הוא מדבר הוועדה המקומית.

אמי ארבל:

גם בוועדה המקומית זה לא נכון אבל. או שאתה מטעה את הוועדה או שאתה אומר דברים לא נכונים,
אני לא רוצה להגיד מה,

עמנואל זלטס:

מה אתה חושב.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמי ארבל:

אני מקווה שאתה לא רוצה להטעות את הוועדה.

יוחנן וייצמן:

מה? לא, אז אני חושב שהמדיניות צריכה להיות שמה תשע קומות,

אמי ארבל:

אז זה אני,

ישראל קלרמן:

לא חשוב, אבל (לא ברור) חמש,

יוחנן וייצמן:

בכל אופן אני לא רואה בעיה שמה חמש.

ישראל קלרמן:

אמי, אמרת שזה בסדר הגובה. אתה אומר,

אמי ארבל:

לא אמרתי שזה בסדר.

ישראל קלרמן:

כן, אתה כותב בעצמך. (לא ברור) .

יוחנן וייצמן:

זה הבניין, נו.

עמנואל זלטס:

זה בניין ליד,

יוחנן וייצמן:

הבן אדם הזה יושב בבית סוהר.

אמי ארבל:

(לא ברור) אמרנו שיהיה בריא, נו יאללה, נו מה.

עמנואל זלטס:

זה היה בן 33 ל-31.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, כן.

ישראל קלרמן:

נכון, נכון, נכון. (לא ברור) .

יוסי חביליו:

רגע, וייצמן, מה יש לך להגיד פה? בוא נראה את הבניין בכל מקרה.

ישראל קלרמן:

אתה לא צריך לראות את הבניין, אנחנו באמצע לדבר.

יוסי חביליו:

מה?

ישראל קלרמן:

למה באמצע שאנחנו מדברים אתה צריך לראות את הבניין?

יוחנן וייצמן:

היית רואה אותו, היית מבין.

יוסי חביליו:

כי וייצמן העלה שאלה,

ישראל קלרמן:

אבל אנחנו מדברים עכשיו.

יוסי חביליו:

אז תדבר, בבקשה. אחרי שתגמור לדבר, לפני שיצביעו ויגמרו את הדיון, אין לי בעיה, תדבר.

צחי ברים:

וייצמן,

יוסי חביליו:

תעדכן אותי שסיימת.

צחי ברים:

(לא ברור) את הנסיגה שהוא מבקש?

יוחנן וייצמן:

מה? לא, לדעתי אפשר לאשר את התכנית,

ישראל קלרמן:

כן.

יוחנן וייצמן:

כמעט כמו שהיא הוגשה. אני לא רואה פה בעיות.

צחי ברים:

אני גם רוצה להתייחס לנסיגה.

אמי ארבל:

אישרנו כמעט כמו שהיא הוגשה.

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא,

יוחנן וייצמן:

גם את הקומות, את המחסנים,

ישראל קלרמן:

למה לא?

יוחנן וייצמן:

אני לא רואה בעיה.

אמי ארבל:

אבל זה נוגד את המדיניות.

ישראל קלרמן:

חצי קומה?

יוחנן וייצמן:

מה המדיניות? המדיניות שמה,

אמי ארבל:

הבן אדם הרס בניין לשימור, בנה בניין כולו לא חוקי ועוד מגיע לו פרס מעבר למדיניות? מה, תסבירו לי מה ההיגיון.

ישראל קלרמן:

אבל היה שם,

יוסי חביליו:

לא מגיע לו שום דבר.

אמי ארבל:

מה היה שמה?

ישראל קלרמן:

לא יודע, מה שוייצמן אומר.

אמי ארבל:

מה הוא אמר?

ישראל קלרמן:

וייצמן, תגיד עוד פעם.

אמי ארבל:

שמה?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמי ארבל:

זה בסדר שהוא הרס בניין לשימור?

יוחנן וייצמן:

לא אמרתי שזה בסדר,

יוסי חביליו:

לא, לא, לא, לא,

אמי ארבל:

זה בסדר שהוא בנה בניין לא חוקי? מה בסדר? איפה בסדר פה? מה בסדר?

יוסי חביליו:

אז בוא נוריד לו.

אמי ארבל:

אבל זה מה שכתבנו. כולה חצי קומה, איזה נסיגה קטנה, לא,

יוחנן וייצמן:

חצי קומה, מה,

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא.

יוסי חביליו:

אולי להוריד לו,

אמי ארבל:

חס וחלילה,

יוסי חביליו:

אולי להוריד לו יותר.

צחי ברים:

אני אענה לך מקצועית על זה.

יוסי חביליו:

אנחנו נותנים פרס לעבריינים.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) .

אליעזר ראוכברגר:

אולי בכלל נכניס אותו שם לכלא הסורי,

אמי ארבל:

(לא ברור) תשע,

אליעזר ראוכברגר:

ולחלול אותו שם במשרפות, בטח, אולי יותר. מה,

יוסי חביליו:

אתה אומר שניתן לו פרס, זה מה שאתה מציע.

אליעזר ראוכברגר:

אולי יותר, אולי יותר, נחנק אותו,

יהודה פרוידינגר:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

נתלה אותו בכיכר העיר.

יהודה פרוידינגר:

בתת קרקע של העירייה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, לתלות אותו בכיכר העיר. כן.

יהודה פרוידינגר:

יוסי,

אמי ארבל:

הנה, זה הבניין.

יוסי חביליו:

די, די, די, אתם,

צחי ברים:

לא, אפשר להיאחז אבל, אמי, אפשר להיאחז בקומות, מבחינת הקומות, אתם גם רושמים את זה,

אמי ארבל:

אין שום הבנה של התהליך, לא אכפת לכם שאנשים עושים עבירות בנייה, לא אכפת לכם שהורסים בניין לשימור, לא אכפת לכם שעושים,

ישראל קלרמן:

לא מדויק. לא מדויק.

אמי ארבל:

בניין שלם לא חוקי, מה, איך אכפת לך?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לא,

יוחנן וייצמן:

כן, מה, תראה איזה תכנית יפה,

ישראל קלרמן:

אכפת לנו מאד, (לא ברור) אבל לא נותנים בגלל זה עונש לאנשים אחרים. זה אנשים אחרים, זה מה שאני מתכוון להגיד לך.

אמי ארבל:

מה אנשים אחרים?

ישראל קלרמן:

איך זה הולך?

אמי ארבל:

לא מעניש אף אחד.

ישראל קלרמן:

אמרתי לך את זה כבר,

אמי ארבל:

(לא ברור) לפי המדיניות אבל.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) איך זה עובד? חמישה שישה שותפים שאחד מנהל את זה, להם יש את הדירות שלהם, עכשיו אתה מוריד להם את הקומה הזאת אז הרגת בן אדם.

אמי ארבל:

לא הבנתי (לא ברור),

ישראל קלרמן:

אני אסביר לך משהו,

אמי ארבל:

תסתכל, אתה לא מסתכל.

ישראל קלרמן:

למה, אמרת שתעשה נסיגה משמעותית של קומה חמישית.

אמי ארבל:

פה, תסתכל בתכנית אבל. פה כולה ביקשנו טיפה להוריד, מה קרה? אפשר לחשוב.

ישראל קלרמן:

זה דופק את כל ה-,

אמי ארבל:

את מה זה דופק?

ישראל קלרמן:

הקומה העליונה.

אמי ארבל:

דופק את הקומה.

יוחנן וייצמן:

אמי,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי, מה,

יוחנן וייצמן:

הורדנו את זה, (לא ברור) ירושלים וציפי רון וכל גדודי התיירים שבאים למקום הזה ירוויחו.

צחי ברים:

לא, וייצמן, ויותר מזה.

יוסי חביליו:

רגע, אבל הבן אדם הזה עבריין, למה מגיע לו פרס?

יוחנן וייצמן:

עבריין אנחנו הולכים להרוג אותו, זה בסדר.

ישראל קלרמן:

לא, הוא ימות, הוא ימות.

יוסי חביליו:

למה אתה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו נהרוג אותו.

יוסי חביליו:

לא להרוג אותו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, השאלה מה יהיה ליורשים אחרי שהוא יתלה אותו, מה יהיה ליורשים.

יוסי חביליו:

עזוב, למה אתם, אתם סתם, סתם מדברים שטויות.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) עבריין זה סיביר עם עבודת פרך.

יוסי חביליו:

אתם, אתם, אתם רק רוצים להסיט את הדיון. להרוג אותו, לסיביר, הסורים, העיקר לתת לעבריינים כמה שיותר כי הם מקורבים אליכם או שאתם מכירים אותם או סתם.

יוחנן וייצמן:

אם היית רואה את העבריין הזה היית מת.

יוסי חביליו:

תביא אותו, שנראה אותו. למה הוא הרס את הבניין לשימור? רגע, אמי, הוא הרס לגמרי את הבניין? אפשר לראות תמונות?

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

הקומה למעלה זה דירה בפני עצמה?

ישראל קלרמן:

כן.

אמי ארבל:

אני לא יודע,

צחי ברים:

היושב ראש,

ישראל קלרמן:

לייזר, זה סתם,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני רוצה ללמוד את זה רגע.

צחי ברים:

(לא ברור) מהבעל שם טוב זה לא בעיה, והכניסה היא מהבעל שם טוב. זה רק משליך על שמעון רוקח.
עכשיו, כשאתה מדבר לגבי העבירות,

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור) הבעל שם טוב?

ישראל קלרמן:

כן, כן, כן.

צחי ברים:

הבעל שם טוב,

ישראל קלרמן:

אמרתי לך, (לא ברור) הבעל שם טוב, אתה צודק. זה זה.

אליעזר ראובברגר:

אז הוא צודק.

ישראל קלרמן:

הוא צודק, כן.

אליעזר ראובברגר:

כן.

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

בסדר, נו, מה זה משנה?

ישראל קלרמן:

זה לא משנה, לגופו של עניין.

אליעזר ראובברגר:

לא, סתם,

ישראל קלרמן:

אמי, אמי,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא קשור לתכנית.

ישראל קלרמן:

אני חוזר עוד פעם,

אמי ארבל:

אבל התשובה,

ישראל קלרמן:

זה לא הוא, זה לא העברין.

אמי ארבל:

התשובה שלי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, השאלה, השאלה מה,

ישראל קלרמן:

זה לא העברין גם, לייזר.

צחי ברים:

אני מנסה להסביר לו ש (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה לא קשור, השאלה מה נשאר לו.

יוחנן וייצמן:

כן עברין, זה לא עברין.

אליעזר ראוכברגר:

אם נשאר לו משהו מכובד זה משהו אחד, ואם הוא נשאר בעצם בלי בשר, אז,

אמי ארבל:

זה דירה, בכל קומה זה דירה אחת. מה שיורד זה החדר הזה כאן,

יהודה פרוידינגר:

איזה דירה,

אמי ארבל:

יש פה דירה של אחד, עד הקו הזה, אפשר להחליט,

אליעזר ראוכברגר:

כמה מטר נשאר?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) מה אני צריך את זה?

אמי ארבל:

זה החלקה, מה לעשות?

ישראל קלרמן:

זה הסיפור.

יוחנן וייצמן:

אני מציע לא לאשר לו את זה ושיגיש תשע קומות ונאשר.

אמי ארבל:

אין בעיה, אני בעד שתכתוב את זה.

ישראל קלרמן:

טוב, נו, עזוב עכשיו שטויות. אמי, אני חוזר על ההסבר שלי. בסוף אתה פוגע פה בבן אדם ש-,

אמי ארבל:

אני אגיד לך מה הבעיה בהסבר שלך. אני לא פוגע פה באף אחד כי זה קומה שעוד לא קיימת.

ישראל קלרמן:

לא, אבל הם (לא ברור) עליה, וודאי.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, (לא ברור) ?

אמי ארבל:

כן. אה, לא כתבנו?

ישראל קלרמן:

לא, אבל לייזר, זה לא קשור.

יוסי חביליו:

מה, זה לאשר עוד ועוד (לא ברור) .

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

1.80 מטר, מכאן, פה,

ישראל קלרמן:

כן, כן, 2.70.

אמי ארבל:

אם זה 1.80 מטר אז כבר יכול להשתמש, אין לי בעיה שישתמשו בחלל גג רעפים, זה בסדר גמור.

צחי ברים:

היושב ראש, אני רוצה התייחסות,

אמי ארבל:

(לא ברור) הריסה, התשובה היא נורא פשוטה.

צחי ברים:

אני רוצה,

אמי ארבל:

כל עוד המדיניות לא השתנתה לתשע קומות או לעשר קומות או לשש קומות,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, לא רלוונטי.

ישראל קלרמן:

צודק, צודק, צודק,

אליעזר ראוכברגר:

לא הולכים לשנות.

ישראל קלרמן:

אבל אנחנו מדברים פה על חצי קומה.

צחי ברים:

אמי, לא, אני רוצה שניה,

אמי ארבל:

(לא ברור) בחצי קומה.

צחי ברים:

רק אני רוצה ברשותך להתייחס למה ששאלת.

ישראל קלרמן:

בסדר, אבל פה בגלל שזה,

צחי ברים:

הרי, הרי, אתה אומר שנבנה ונהרס והוא בנה ועברין וזה היה נראה, חביליו גם (לא ברור) .

אמי ארבל:

זה המצב אבל.

צחי ברים:

אבל הבן אדם קיבל היתר בנייה,

אמי ארבל:

ובנה בניין אחר.

צחי ברים:

לא.

אמי ארבל:

למה לא?

צחי ברים:

(לא ברור) בקומות למטה.

אמי ארבל:

נהרס לו בטעות הבניין, הוא בנה בניין אחר.

צחי ברים:

לא.

אמי ארבל:

כן.

יוסי חביליו:

זה עבריון כפול. בטעות נהרס לו,

צחי ברים:

רגע, אתה מכיר את התיק, יוסי?

יוסי חביליו:

ובנה בניין אחר.

צחי ברים:

יוסי, אתה מכיר את התיק?

יוסי חביליו:

מה?

צחי ברים:

אתה מכיר את התיק.

יוסי חביליו:

מה ששמעתי מפה, מאמי.

צחי ברים:

אני שואל אם אתה מכיר את התיק.

יוסי חביליו:

אני מסביר לך, מה ששמעתי,

צחי ברים:

אני שואל אם אתה מכיר, אתה לא מכיר את התיק ואתה קובע עובדות.

יוסי חביליו:

מכיר את התיק,

צחי ברים:

לא, זה לא בסדר מה שאתה עושה.

יוסי חביליו:

ממה שרשום ומה ששמעתי.

צחי ברים:

אתה לא מכיר את התיק.

יוסי חביליו:

מאה אחוז. אין בעיה,

צחי ברים:

יפה.

יוסי חביליו:

אז שאמי יציג את התיק.

צחי ברים:

אתה מכיר את הצפות הגשמים שהיו שמה?

יוחנן וייצמן:

כן.

אמי ארבל:

את מה?

צחי ברים:

היה שמה הצפות,

אמי ארבל:

נו, אז מה?

צחי ברים:

לא, אבל,

יוחנן וייצמן:

הוא פתר את הבעיה.

אמי ארבל:

אז מזמינים אינסטלטור, לא הורסים את הבניין.

צחי ברים:

לא אינסטלטור כי זה הרס לו. רגע.

אמי ארבל:

יש לי טלפון של אינסטלטור מצוין אם אתה רוצה.

צחי ברים:

לא, אבל, אבל רגע,

ישראל קלרמן:

לא, (לא ברור) .

צחי ברים:

אבל הוא החזיר את החזיתות, אבל אמי, הוא החזיר את החזיתות של (לא ברור) ,

אמי ארבל:

חבר'ה, תפסיקו להילחם על כל חצי קומה כאילו זה,

צחי ברים:

לא חצי קומה עכשיו,

אמי ארבל:

ירושלים (לא ברור) .

צחי ברים:

שניה, לא חצי קומה, אני בעד להסביר שניה את התיק. הוא החזיר את החזיתות של השימור?

אמי ארבל:

הוא מה עשה?

צחי ברים:

את החזיתות על פי השימור הוא עשה?

אמי ארבל:

אני לא יודע.

צחי ברים:

בוא נסתכל (לא ברור) של השימור,

אמי ארבל:

(לא ברור) וועדת שימור, וייצמן מכיר פה,

צחי ברים:

(לא ברור) מאשרים את זה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה המלצת מחלקת שימור.

צחי ברים:

יש המלצה.

אמי ארבל:

אוקי.

צחי ברים:

אז אני אומר, זה לא,

אמי ארבל:

זה שהוא עשה, הרס בניין ושחזר אותו כמו שצריך זה לא הופך את זה לבסדר, חבר'ה.

יוחנן וייצמן:

ברור.

אמי ארבל:

הכל בסדר.

יהודה פרוידינגר:

נכון.

אמי ארבל:

יש לנו מקרים,

יהודה פרוידינגר:

אבל למה אי אפשר,

אמי ארבל:

יש לנו מקרים במזרח העיר שבנויים חמש ושש קומות מצוין, עם ממ"דים, קווי בניין, מצוין,

צחי ברים:

זה הדברים,

אמי ארבל:

אבל הכל בעבירת בנייה.

צחי ברים:

אני רק מסביר לך. זה הדברים שגורם אחרי זה לאנשים לעשות את זה מבלי היתר בנייה.

יוסי חביליו:

למה?

צחי ברים:

עבריינים.

אמי ארבל:

מה זה זה?

צחי ברים:

שלא מאשרים חצי,

אמי ארבל:

למה? נו.

צחי ברים:

(לא ברור),

יוסי חביליו:

שיגיד תודה על מה שמאשרים לו בכלל.

צחי ברים:

אם אין לשכן הזה את הדירה הוא נופל, אז כולם, הרי כמה אנשים גרים שמה?

אמי ארבל:

חמש דירות אמרנו.

צחי ברים:

חמש דירות?

אמי ארבל:

נו?

צחי ברים:

יפה. אחד נופל מזה עכשיו,

אמי ארבל:

מה זה נופל? הדירה שלו קצת יותר קטנה, הוא לא נופל לשום מקום.

צחי ברים:

זה בניין שהיה קיים?

אמי ארבל:

הוא מבקש שזה יהיה יותר ממה שמאושר,

יוחנן וייצמן:

כן, יש שמה שותפים וכמה אנשים,

צחי ברים:

אבל,

אמי ארבל:

חבר'ה, נו, כאילו זה חסר טעם.

יוחנן וייצמן:

אתה יודע, אנחנו רבים על כזה דבר קטן,

אמי ארבל:

נכון, אבל זה הולך לשני הכיוונים.

יוחנן וייצמן:

כן.

צחי ברים:

אבל מה, בחמש קומות, בצד אחד יש לו חמש קומות.

אמי ארבל:

אפשר להגיד, אפשר להגיד להוריד ממה שאנחנו אמרנו ולאפשר שימוש בחלל גג רעפים, סבבה. פתרון.

יוחנן וייצמן:

ישב פה מהנדס העיר והציע לבנות 56 קומות, זה היה בסדר.

אמי ארבל:

לא קשור, וייצמן.

יוחנן וייצמן:

פה איזה גג ברעפים,

יוסי חביליו:

לא, גם זה שרצה לבנות 56 זה לא היה בסדר.

יהודה פרוידינגר:

מה עם קומת המחסנים ?

אמי ארבל:

יאללה, אנחנו מיצינו.

יהודה פרוידינגר:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן, אני מציע להוריד,

יהודה פרוידינגר:

מה עם קומת המחסנים?

יוחנן וייצמן:

את סעיף 2 ו-3.

יהודה פרוידינגר:

אפשר לאפשר שמה לנכה לגור נורמלי?

אמי ארבל:

מה יש בקומת המחסנים?

צחי ברים:

לא לגור, הוא גר מעל המחסנים, הוא צריך את המקום לאחסנה.

יהודה פרוידינגר:

אפשר לסדר את זה?

אמי ארבל:

הוא צריך שתי קומות מחסנים? חברים,

יהודה פרוידינגר:

לא, לא לבטל, לא לצמצם.

אמי ארבל:

הוא צריך שתי קומות מחסנים? זה כאילו דבר חיוני? מה?

יהודה פרוידינגר:

לא לצמצם את הקומות של המחסנים, להשאיר לו, לנכה,

אמי ארבל:

שתי קומות מחסנים זה נראה לך הגיוני לבניין של חמש קומות?

יוחנן וייצמן:

הוא צריך מחסן,

אמי ארבל:

שתי קומות מלאות למחסנים?

יוחנן וייצמן:

אפשר לחשוב מה הגודל שמה.

ישראל קלרמן:

הילדים נכים משהו, לא?

יוחנן וייצמן:

מה הגודל שמה.

יהודה פרוידינגר:

זה לנכה.

ישראל קלרמן:

הוא אומר לך, שתי קומות.

אמי ארבל:

שתי קומות מחסנים לבניין של חמש דירות. נשמע לך הגיוני?

יוחנן וייצמן:

כמה דירות בקומה אחת?

ישראל קלרמן:

הוא צודק, אמי צודק בקטע הזה.

אמי ארבל:

לא, זה שתיים,

יוחנן וייצמן:

שתי קומות, מה.

אמי ארבל:

מחסנים ומחסנים. חבר'ה, תהיו הגיוניים גם, נו, חלאס.

ישראל קלרמן:

כמה מטר זה?

יוחנן וייצמן:

כמה מטר יוצא לכל דירה?

אמי ארבל:

לא יודע.

יוחנן וייצמן:

בוא נראה כמה יוצא.

אמי ארבל:

(לא ברור) בתקנון.

יהודה פרוידינגר:

ומה זה דירה 5? אפשר, מה הם ביקשו, הקלה בדירה 5? מה ביקשו?

צחי ברים:

דירה 5 זה הנסיגה שמדברים, יהודה.

אליעזר ראוכברגר:

דירה 5 זה למעלה, נו, האדום הזה שהוא רוצה לסגת.

אמי ארבל:

(לא ברור) מתקנון.

צחי ברים:

שתי קומות מחסנים,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

אתה אומר לי נכה, (לא ברור) כיסא גלגלים,

יהודה פרוידינגר:

הוא אמר שיש נכה וזה, נכה זה מכשיר,

ישראל קלרמן:

אה, אז נכה צריך שתי קומות.

אמי ארבל:

אני מקווה שהנכה לא יגור במחסן.

ישראל קלרמן:

בדיוק, הוא אומר ששימו את הנכה במחסן, שיהיה שם כמו בסוריה.

אמי ארבל:

166 מטר מתחת לקרקע שטחי,

יוחנן וייצמן:

בשתי קומות, וככה נשאר 90.

ישראל קלרמן:

90 לחמש אנשים, זה נורמלי.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) שתי דירות.

אמי ארבל:

4, למה 2?

יוחנן וייצמן:

לא, (לא ברור), היה עוד דירות.

ישראל קלרמן:

לא, אז קומה אחת כן אבל. (לא ברור) כמה אתה נתת?

צחי ברים:

הוא מדבר על השני.

אמי ארבל:

מה זה קשור?

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

הוא גם עושה חצרות אנגליות, הוא גם עושה חצרות אנגליות למחסנים.

עמנואל זלטס:

אמי גם כתב, אמי כתב, אמי כתב שמחסנים אפשר עד 20 מטר.

ישראל קלרמן:

עד 20 מטר.

עמנואל זלטס:

הוא לא הגביל ל-8%, או,

ישראל קלרמן:

הוא אומר לך 20.

צחי ברים:

המחסנים,

ישראל קלרמן:

בסדר. הוא אומר לך (לא ברור) מחסן.

יוחנן וייצמן:

להגביל ל-20 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

הלוואי והיה לי,

ישראל קלרמן:

כן, אז הוא כתב, אז תשאיר את זה, תשאיר. תשאיר את 3.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

אז 3 בסדר, מה אתה רוצה? מה הכוונה חצרות אנגליות, הם רצו בשביל המחסנים?

אמי ארבל:

לאורר את המחסנים. מה זה חצרות אנגליות?

יוחנן וייצמן:

מה אתה רוצה,

אמי ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

שמי שיגור במחסן ייחנק?

אמי ארבל:

אז לא יהיה לו אוויר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, (לא ברור) את המחסנים.

ישראל קלרמן:

אז אמי, (לא ברור) 4,

יהודה פרוידינגר:

יש שמה,

ישראל קלרמן:

רמפה סלאש מעלון,

יהודה פרוידינגר:

לנכה, מכשיר חמצן, הוא צריך אוויר. איך הוא יעשה חמצן,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) גבול מגרש הוא אומר לך, אז הוא עושה, הוא יעשה זה.

יהודה פרוידינגר:

אמי, אמי,

אמי ארבל:

כן.

יהודה פרוידינגר:

לנכה יש שמה מכשיר חמצן, איך יגיע לו אוויר למכשיר חמצן בלי שיהיה,

אמי ארבל:

מה, למחסן?

יוחנן וייצמן:

לא, הוא אסטרונאוט, אתה מבין?

אמי ארבל:

יאללה, אפשר להמשיך? נו, חבר'ה.

יוחנן וייצמן:

מה עשית?

אמי ארבל:

זו תכנית לא חשובה.

יוחנן וייצמן:

את 2 הורדת?

אמי ארבל:

לא.

יוחנן וייצמן:

כן.

ישראל קלרמן:

2 כן.

יוחנן וייצמן:

סיכמנו שאת 2 אתה מוריד.

ישראל קלרמן:

כן, כן, 2 כן, 2 כן.

יוחנן וייצמן:

את 2 תוריד, 3 תשאיר.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מתלהב מזה, אני דווקא חושב שאמי צודק. אבל אם הרוב חושבים אחרת ממני אז,

יוסי חביליו:

אני מסכים איתך ועם אמי, אז זה לא הרוב חושבים ככה.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

ישראל קלרמן:

למה, אתה ולייזר זה רוב?

עו"ד אילנית מיכאלי:

הרוב,

יוסי חביליו:

רגע, חכה, עוד לא שמענו את אדיר,

ישראל קלרמן:

צחי דיבר, אדיר דיבר,

יוסי חביליו:

את יהודה פרוידינגר,

ישראל קלרמן:

חיים דיבר, יהודה דיבר, ישראל דיבר,

יוסי חביליו:

יהודה דיבר עם האדריכל, אז עכשיו הוא קצת בבעיה.

צחי ברים:

זה שפירקו, זה שפירקו את זה ובנו את זה חזרה,

אדיר שוורץ:

אני עם אמי פה.

צחי ברים:

זה בגלל (לא ברור) בטיחות.

אמי ארבל:

תבינו מה התכנית מציעה לעומת התהליך, לעומת מה שקרה בפועל. אני מסכים שהחצי קומה זה,

יוסי חביליו:

שיגיד תודה על מה שהוא קיבל, אחרי מה שהוא עשה.

צחי בריס:

מה הוא קיבל? הוא קיבל את זה כבר ב-2022, מה,

ישראל קלרמן:

לא, הוא לא מצביע נגד, לייזר, הוא אמר שהוא רוצה (לא ברור),

אמי ארבל:

תעשה הצבעה.

ישראל קלרמן:

הוא לא רוצה הצבעה.

אמי ארבל:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אז אנחנו בעד.

ישראל קלרמן:

אתה רוצה לעשות הצבעה?

אליעזר ראוכברגר:

אם דורשים את זה חברים, אני חייב. מה, אני לא יכול,

ישראל קלרמן:

אתה רוצה הצבעה, יוסי?

יוסי חביליו:

מה?

ישראל קלרמן:

אתה רוצה הצבעה?

יוסי חביליו:

לא, מה זה הצבעה,

צחי ברים:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

בסדר, בוא נצביע,

יוסי חביליו:

אני (לא ברור) מה שאמר אמי.

יוחנן וייצמן:

יאללה, שלום, נצביע.

ישראל קלרמן:

תעשה הצבעה, נו. רלי,

צחי ברים:

למה אתם (לא ברור) ,

יוסי חביליו:

לא, לא, לא, לא, אני,

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) . מה אתה רוצה, זה תכנית קטנה,

יוסי חביליו:

קטנה, אני לא מוכן שיעבדו ככה. אני בעד מה שאמר אמי, שגם זה כדי מכובד.

ישראל קלרמן:

הוא מצביע נגד, אתה לא תשכנע אותו. עזוב.

יוחנן וייצמן:

זה לא יעזור כבר, גמרנו. זה, עזוב, זה גם,

ישראל קלרמן:

חיים, צחי, לא, אדיר לא איתנו,

אליעזר ראוכברגר:

כן, מה אתה,

ישראל קלרמן:

חיים, צחי,

אליעזר ראוכברגר:

מה הצבעה, זה (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:

גולן, וייצמן ויהודה. יהודה גם איתנו. רלי, את רוצה לרשום?

רלי חיים:

אני רושמת.

יוחנן וייצמן:

התקיימה הצבעה,

יוסי חביליו:

רגע, בוא נצביע.

ישראל קלרמן:

נצביע.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. מי בעד לקבל את ההצעה,

יוחנן וייצמן:

ההצעה להוריד את סעיף 2.

יוסי חביליו:

המלצת מהנדס העיר?

אליעזר ראוכברגר:

להוריד את סעיף 2?

ישראל קלרמן:

להוריד את סעיף 2.

יוסי חביליו:

לא, אבל בוא נביא קודם להצבעה את המלצת מהנדס העיר.

אליעזר ראוכברגר:

אתה, כשזה אצלך אתה רוצה קודם את ההצעה שלך. כשזה פה אתה רוצה קודם כל את המלצת מהנדס העיר.

יוסי חביליו:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

אתה עקבי משהו משהו.

יוסי חביליו:

לא קודם, אמרתי צריך לשים את שתייהן ככה.

אליעזר ראוכברגר:

משהו משהו.

יוסי חביליו:

משהו משהו. בסדר, שמענו אותך.

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד? אתה יודע מה? מי בעד המלצת,

יוסי חביליו:

מהנדס העיר.

אליעזר ראוכברגר:

וייצמן. רגע, שניה.

יוסי חביליו:

מה ההמלצה של וייצמן?

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע, שניה.

ישראל קלרמן:

להוריד את סעיף 2.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, כן.

יוסי חביליו:

לתת לו עוד?

עו"ד אילנית מיכאלי:

להוריד את סעיף 2.

ישראל קלרמן:

להוריד את סעיף 2.

אליעזר ראוכברגר:

להוריד את סעיף 2, רק סעיף 2.

יוסי חביליו:

ומה המשמעות?

אריאל גולן:

זה להוריד, זה להוריד.

צחי ברים:

אה, פתאום, פתאום,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אפילו לא יודע מה המשמעות והוא אומר, אני נגד.

צחי בריס:

אתה מכיר את התיק. אתה לא יודע למה אתה מתנגד,

יוסי חביליו:

רגע.

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר שהוא נגד, הוא לא יודע אפילו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה גם בעד?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) חצי חצי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ההמלצה של וייצמן,

ישראל קלרמן:

קיבלנו את המלצת מהנדס העיר למעט סעיף אחד.

יוחנן וייצמן:

בחלקה.

ישראל קלרמן:

זה הכל.

יוסי חביליו:

בסדר, מה הסעיף הזה אומר?

ישראל קלרמן:

כלום.

יוסי חביליו:

הנסיגה.

חיים כהן:

אני עם וייצמן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

חיים עם וייצמן.

רלי חיים:

חיים, ישראל,

יוסי חביליו:

אמי, תסביר לי, אני רוצה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ישראל, אתה עם וייצמן?

יוסי חביליו:

מה?

ישראל קלרמן:

אני עם וייצמן, חיים, גולן,

יוסי חביליו:

הבנתי, נכון? אז אני הבנתי מצוין. אתם מנסים לערבל אותי, אני הבנתי מצוין. אני בעד ההמלצה של מהנדס העיר. הבעיה שיש פה עבריינים, והם (לא ברור) ,

(מדברים ביחד)

עו"ד אילנית מיכאלי:

וייצמן, ישראל, חיים, ברים, יהודה, גולן.

רלי חיים:

חיים, ישראל,

יוסי חביליו:

רגע, עוד לא הייתה הצבעה, בוא נראה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הנה, עכשיו ההצבעה.

אליעזר ראוכברגר:

זהו, הצבעה. מי בעד המלצת מהנדס העיר כולל סעיף 2?

אמי ארבל:

כולל הכל.

אדיר שוורץ:

שזה מה שאמי הציע לכתחילה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

רלי חיים:

טוב, מי בעד המלצת האגף.

אדיר שוורץ:

שזה מה שאמי הציע לכתחילה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי חביליו:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי ואדיר. בסדר.

יוסי חביליו:

רגע, ויהודה, לא.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יוסי ואדיר.

יוסי חביליו:

ואתה?

גולן:

לא, אני איתם.

אליעזר ראוכברגר:

הוא היה עם וייצמן. מה אתה רוצה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא לא, הוא לא. ואתה נמנע?

אליעזר ראוכברגר:

אני נמנע.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה נמנע.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני חושב שאמי צודק אבל אני רואה שיש פה רוב,

יוסי חביליו:

ווייצמן,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה יצא לי מ-,

יוסי חביליו:

הלך איתכם?

עו"ד אילנית מיכאלי:

ווייצמן שישה, ואתם,

יוסי חביליו:

רגע, וייצמן, אתה לא איתי פה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

להוריד את סעיף 2.

אליעזר ראוכברגר:

הוא הציע.

(צוחקים)

יוחנן וייצמן:

אני איתך, נו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא הציע להוריד.

יוסי חביליו:

בסדר, אני,

יוחנן וייצמן:

אני במקום להוסיף חמש קומות, להוסיף רק קומה.

אליעזר ראוכברגר:

צריך להוציא אותו לסיבוב הופעות.

יוסי חביליו:

הבנתי, הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

צריך להוציא אותך לסיבוב הופעות.

יוסי חביליו:

שמענו, שמענו.

(צוחקים)

תיק 1182138

אמי ארבל:

תכנית 5 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

יאללה. מה 5? אנחנו ב-7.

אמי ארבל:

7, סליחה, 7.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, קדימה.

אמי ארבל:

תכנית 7 בסדר היום, תכנית 1182138, תכנית בקריית יובל, אני אראה לכם את המיקום.

יוסי חביליו:

כן, בוא תראה לי את זה.

אמי ארבל:

1182138. רגע.

אריאל גולן:

אי אפשר לבנות מדינה ככה, יוסי.

יוסי חביליו:

לבנות מדינה על הכיף-כיפאק, מדינה יותר טובה ועיר יותר טובה. הרסתם את ירושלים, אתם, כן. עכשיו הציבור מתחיל כבר (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

אמי ארבל:

יש פה מתחם קטן,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול להגיד לנו מה פה ההתנגדויות?

אמי ארבל:

כן. יש פה מתחם קטן, אתם רואים, בקריית יובל, זה רחוב זנגביל, (לא ברור) כניסה לבורוכוב, ציר הרכבת הקלה. יש פה מתחם יחסית קטן של שני בניינים. התכנית למעשה מציעה להרוס את שני הבניינים האלה ולהציע במקומם שני בניינים חדשים. התשריט נראה ככה, למעשה שוב, יש פה מעבר שרצינו לייצר ולכן יש פה שצ"פ באמצע או שביל באמצע שכן יש מתחתיו חניה לצורך העניין, והבינוי מציג פה שני בניינים יחסית (לא ברור) ,

אריאל גולן:

יש תכנית מעל (לא ברור) ?

אמי ארבל:

מה?

יוסי חביליו:

מה המכפיל?

אמי ארבל:

אחד מעל לא, שניים מעל בפינה יש תכנית שהוגשה, כרגע,

אריאל גולן:

איפה, איפה היא?

אמי ארבל:

אני אראה לך אותה עוד שניה. התכנית מציעה סך הכל שני בניינים לא מאד גבוהים, 12 קומות, תלוי מאיזה כיוון מסתכלים. התכנית למעשה מציעה גם הפרשה לצרכי ציבור, ושני הבניינים היום, המכפיל הוא 4.4,

יוסי חביליו:

אז זה גם מכפיל גבוה מדי.

אמי ארבל:

זה נקבע אבל על ידי הוועדה. תוספת 83,

יוסי חביליו:

איזה וועדה?

אמי ארבל:

הוועדה המחוזית.

יוסי חביליו:

המחוזית, בדיוק.

אמי ארבל:

83 יחידות דיור תוספת ל-24. הוגשו פה למעשה ארבע התנגדויות, אחת של המינהל,

יוסי חביליו:

של המינהל הקהילתי.

אמי ארבל:

אני מקריא, נו, יוסי.

יוחנן וייצמן:

הקדוש.

אריאל גולן:

תן לו, יוסי.

אמי ארבל:

אחת של המינהל הקהילתי,

יוחנן וייצמן:

המינהל הקהילתי יובלים הם עברייני בנייה, אז לא נתייחס אליהם.

יוסי חביליו:

למה הם עברייני בנייה?

יוחנן וייצמן:

כי הם בנו מבנה שלם בלי היתרים בשטח של מרכזיית בזק.

יוסי חביליו:

איפה, איפה?

יוחנן וייצמן:

במרכזיית בזק.

יוסי חביליו:

איך קוראים למקום שיש שמה?

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע.

יוסי חביליו:

איך קוראים למקום שיש שמה?

יוחנן וייצמן:

אין לי מושג.

יוסי חביליו:

אה, אין לך מושג אז תשתוק.

יוחנן וייצמן:

אבל הם עבריינים אז לא מתייחסים,

יוסי חביליו:

(לא ברור) של בזק.

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא נתייחס לעבריינים, זה הכל.

יוסי חביליו:

רק לעברין שרוצים לעשות לו נסיגה,

יוחנן וייצמן:

לא,

יוסי חביליו:

(לא ברור) לבטל את זה. תאמין לי.

יוחנן וייצמן:

זה עולב, אתה יודע מה ההבדל ביניהם? פה מדובר באנשים חזקים, שם מדובר בעולב של בן אדם. זה ההבדל.

יוסי חביליו:

חזקים, חזקים.

יוחנן וייצמן:

אתם תהיו בעד החזקים ותתנו להם לעשות עבירות בנייה והכל בסדר, ואיזה אדם אומלל שהתמוטט לו בניין אז תהרגו אותו.

יוסי חביליו:

התמוטט לו בניין. הרס אותו, בניין לשימור.

אמי ארבל:

יש ארבע התנגדויות,

יוסי חביליו:

וזה לא שטח של בזק. השטח של בזק זה החזקים והרעים. הפעם זה אנשים ענווים וצנועים.

אליעזר ראוכברגר:

כן?

יוחנן וייצמן:

לא, מושחתים ועבריינים.

יוסי חביליו:

לא מושחתים, לא, לא, לא,

יוחנן וייצמן:

סליחה.

יוסי חביליו:

וייצמן, תירגע.

יוחנן וייצמן:

לא, אני חוזר בי מהמילה מושחתים. עבריינים.

יוסי חביליו:

אתה, הטלפונים שאתה מקבל,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל אנחנו עכשיו ברחוב גורדון, לא במתחם בזק. כן, אמי, מה ההתנגדות?

אמי ארבל:

יש ארבע מתנגדים,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

המינהל הקהילתי מדבר על, בגדול הוא תומך אבל הוא מדבר על זה שהדיריות שהתכנית מציעה כמו כל התכניות שהציעו דיריות ל-20% מהדירות יעמיס עוד יותר על השכונה. עמידה בתקן של (לא ברור) בנייה ירוקה, אין התייחסות לתחזוקת המבנה לפי התקן.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא רוצה את הבנייה הירוקה?

אמי ארבל:

הם רוצים, הם רוצים.

אליעזר ראוכברגר:

נו?

אמי ארבל:

הם רוצים, הם מדברים על הקיבולת, שוב, של ה-8,000 יחידות דיור בקריית יובל שזה עובר את הקיבולת.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בסדר,

אמי ארבל:

(לא ברור) חניות נכים 10%. בגדול הם תומכים בתכנית, יש להם הערות ספציפיות. יש פה עוד כמה דיירים, אחד מגורדון 9 ואחד,

אדיר שוורץ:

רגע, ואפשר לקבל את ההערות הספציפיות האלה?

אמי ארבל:

חלק קיבלנו, חלק לא. הכל מפורט.

יוסי חביליו:

מה עם העצים?

אמי ארבל:

יש שמה, זה תכנית שמציעים הריסה, פינוי בינוי וחניון תת קרקעי, אנחנו ברוב המקרים עוקרים את העצים, משתדלים לשמור על העצים שבשוליים כמה שניתן אבל אין אפשרות,

יוסי חביליו:

יש פה 11 עצים וותיקים וגדולים.

אמי ארבל:

נכון, אבל עושים פינוי בינוי, מה לעשות? קיבלנו חלקית את ההתנגדויות והמלצנו לתת תוקף לתכנית.

ישראל קלרמן:

רגע, שניה, שניה, שניה, אבל אני רוצה רגע כן לזה. לגבי 5, למה אנחנו צריכים להיכנס לזה?

אמי ארבל:

סעיף, סעיף, סעיף.

ישראל קלרמן:

סעיף 5.

אליעזר ראוכברגר:

21, לא 5.

ישראל קלרמן:

לא.

אמי ארבל:

5?

אליעזר ראוכברגר:

21.

יוחנן וייצמן:

אתה מדבר על,

אמי ארבל:

פריקה וטעינה ?

ישראל קלרמן:

לא, לא, אני מדבר על פריקה וטעינה.

אליעזר ראוכברגר:

סעיף, סעיף 21 או, לא יודע, זה פה משהו,

אמי ארבל:

תסתכלו על הלוח.

יוחנן וייצמן:

זה של החמש כוכבים,

אמי ארבל:

תסתכלו על הלוח.

יוחנן וייצמן:

כמה בניינים כבר עושים (לא ברור) ?

אליעזר ראוכברגר:

תסתכל. כאן.

אמי ארבל:

איפה? יש לי 16 סעיפים רק.

אליעזר ראוכברגר:

כאן, כאן, כאן.

ישראל קלרמן:

אה, ב-21 גם.

אליעזר ראוכברגר:

ב-21. כאן זה 21.

יוחנן וייצמן:

רשום 21, בין 13 ל-14.

אליעזר ראוכברגר:

זה קופץ מ-13 ל-21, לא יודע למה.

יוחנן וייצמן:

בין 13 ל-14.

אליעזר ראוכברגר:

אתה רואה את זה, אמי? כן, (לא ברור) זה ככה פה.

ישראל קלרמן:

21.

אמי ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

לא, למה 4-5 ולא 3?

יוחנן וייצמן:

לא, על ה-4-5 כוכבים,

ישראל קלרמן:

התקן 3 כוכבים, למה 5?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע למה זה ככה קופץ במספרים אבל לא משנה,

אמי ארבל:

לא, זה מוזר כי פה לא.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, לא חשוב.

ישראל קלרמן:

אז איך זה נקרא פה, 15?

אליעזר ראוכברגר:

21.

אמי ארבל:

פה זה ממוספר,

אליעזר ראוכברגר:

21.

אמי ארבל:

אתה רוצה 3 כוכבים ולא 4-5?

ישראל קלרמן:

כן.

יוחנן וייצמן:

כן.

אמי ארבל:

למה? למה?

ישראל קלרמן:

למה (לא ברור) לא, זה,

אליעזר ראוכברגר:

מה המקובל שמה? זה השאלה.

ישראל קלרמן:

עד היום היה שלושה, עד היום היה שלושה.

אליעזר ראוכברגר:

כמו מה שמקובל, מה.

אמי ארבל:

טוב.

ישראל קלרמן:

ב-5, רגע, אמי, למה אנחנו נכנסים,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, מה זה 5? שניה.

ישראל קלרמן:

על ה-,

יוחנן וייצמן:

על הזבל.

ישראל קלרמן:

הזבל. מונאל (לא ברור) נתן אישור, הוא רוצה לעשות שמה מוטמנים שמה, מה, (לא ברור) בגלל התנגדות?

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

מדיניות אשפה. לא, פתרונות אשפה.

אמי ארבל:

(לא ברור) יחידת דיור,

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה מוטמנים.

ישראל קלרמן:

לא, מונאל אמר את זה.

אמי ארבל:

איפה? תראה לי איזה סעיף.

יוחנן וייצמן:

ב-5 שורה 3.

אמי ארבל:

5 זה זה אבל.

ישראל קלרמן:

מיקום תשתיות וחללים פתוחים במפלס הרחוב, בחזיתות,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, כן, פתרונות אשפה. המילה האחרונה בשורה השנייה.

אמי ארבל:

נו? אז מה,

ישראל קלרמן:

מונאל אמר שהוא רוצה לעשות שם מוטמנים, למה אנחנו נכנסים לזה?

אמי ארבל:

אז מה הבעיה?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) את זה?

אמי ארבל:

(לא ברור) מוריד את זה?

ישראל קלרמן:

ככה כתוב, לאסור חניית,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, יש בהמשך, בהמשך. לא, ההתחלה היא בסדר, פריקה וטעינה לא קשור למונאל.

ישראל קלרמן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אחר כך יש, בשורה השלישית יש פתאום,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) בהתאם להנחיות המרחביות. (לא ברור) קרקע. זה לא קומות, וסטייה ניכרת. גם לגבי הפריקה והטעינה, לייזר.

אמי ארבל:

למה?

ישראל קלרמן:

מה?

אמי ארבל:

מה יש שם?

ישראל קלרמן:

כי יש שמה חניה תפעולית לזה.

אמי ארבל:

(לא ברור) בפנים, לא בחוץ, זה בדיוק העניין.

ישראל קלרמן:

איפה הם עושים בתכנית?

אמי ארבל:

אנחנו צריכים לעגן את זה (לא ברור) פריקה וטעינה. אז אשפה אני מתקן, פתרונות אשפה יתואמו עם אגף תברואה בשלב ההיתר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לגבי הפריקה והטעינה זה בסדר, זה גם לא קשור למונאל. אתה מדבר רק על הפתרונות אשפה.

אמי ארבל:

זה תיקנתי, אז כתבתי שפתרונות אשפה יתואמו עם אגף תברואה בשלב ההיתר.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, כן.

ישראל קלרמן:

רגע, שניה, שניה, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו,

ישראל קלרמן:

והחניה התפעולית שהם הראו, הם הראו את זה לא (לא ברור) ?

אמי ארבל:

(לא ברור) פריקה וטעינה בתוך הבניין, מה הבעיה?

ישראל קלרמן:

הם הראו כבר. לא, אני שואל,

אמי ארבל:

אנחנו צריכים לעגן את זה.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) בתת הקרקע,

אמי ארבל:

אני רוצה לעגן את זה. מה הבעיה?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) שהם כתבו את זה גם. לא, אין לי בעיה, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

יאללה, בואו נמשיך.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה.

ישראל קלרמן:

רגע, עוד שאלה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, מה רצית?

ישראל קלרמן:

סעיף 12, עכשיו, אני לא יודע,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, אני חושב שצריך להוריד פה את הקומות.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, כן,

יוסי חביליו:

כי המכפיל גדול מדי.

אליעזר ראוכברגר:

עד שסוף סוף יש לנו בנייה נמוכה, להוריד את הקומות.

יוסי חביליו:

לא, אבל זה 4.4. אז מה, כל האזור שם בנייה נמוכה?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, צריך להגיד ש-,

ישראל קלרמן:

על החניות לאורחים,

אליעזר ראוכברגר:

לבדוק את ה-, איך קוראים לזה, את השמאות.

יוסי חביליו:

מי יבדוק?

אמי ארבל:

אנחנו עושים את זה בכל התכניות.

אליעזר ראוכברגר:

שם בוועדה המחוזית.

יוסי חביליו:

הוועדה המחוזית, הם בודקים, כלום לא בודקים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, זה פרויקט קטן, לא כדאי לבזבז על זה שמאי אצלנו.

יוסי חביליו:

אני, תשמע, כל פרויקט, זה נכון שזה קטן, אבל אני חושב ש-,

צחי ברים:

(לא ברור) אמרת שלא בודקים?

יוסי חביליו:

(לא ברור) להוריד את המכפילים.

אליעזר ראוכברגר:

על מה אתה מדבר?

ישראל קלרמן:

על חניה. סתם, אני רוצה להבין,

אליעזר ראוכברגר:

איפה, על איזה סעיף?

ישראל קלרמן:

12, 12.

יוסי חביליו:

(לא ברור) הייתי שם מצמצם את העצים.

אליעזר ראוכברגר:

12, איפה זה 12?

ישראל קלרמן:

חניות לאורחים.

אמי ארבל:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אמי ארבל:

נו, מה הבעיה?

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד, מה הבעיה?

אמי ארבל:

אין חניה בחוץ.

ישראל קלרמן:

אני גם בעד, אבל אם עומדים על 5166 ב',

אמי ארבל:

זה מעבר, 5166 ב',

אליעזר ראוכברגר:

הם נותנים יותר.

ישראל קלרמן:

אז שאלתי,

אליעזר ראוכברגר:

הם נותנים עוד 10% לאורחים,

ישראל קלרמן:

שאלתי.

אליעזר ראוכברגר:

מה, אתה רוצה שלא יוכל לבוא אורח,

ישראל קלרמן:

שאלתי והוא אמר לי.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) לחנות שמה. כן. אני רוצה לשאול אותך שאלה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אולי את אילנית. הנושא של, יש פה התנגדות לנושא של בית הכנסת.

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

כמובן שאני לא מסכים איתם,

יוסי חביליו:

הם טוענים שהם רוצים שימוש אחר.

אליעזר ראוכברגר:

אז הם טוענים. אני לא מסכים איתם. אני בוודאי בעד. אבל לתת עדיפות לעמותה שתקום מדיירי הבניין, האם אפשר להכניס דבר כזה כאן?

אמי ארבל:

בסדר, זה לא (לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, זה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא קובע. אני אומר, אם יש שלוש עמותות בין דיירי הבניין אז וועדת הקצאות תקבע למי מהם.

חיים כהן:

(לא ברור) אמירה כזאת.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בדיוק, אתה יכול לציין את זה, אתה לא יכול להחליט.

אליעזר ראוכברגר:

לא יכול להכניס את זה בתוך התב"ע?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה צריך להגיד שהוועדה תראה בחיוב אם השימוש יהיה,

אריאל גולן:

לייזר, יש שם בית כנסת קיים, לפי מה שאני מבין.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אני אומר, כתוב פה להחליף שימוש (לא ברור). זה אני לא מסכים, זה וודאי שלא. אבל אני אומר, שזה יהיה יותר לדיירי הבניין.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בכל מקרה וועדת הקצאות גם מאשרת,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל עוד פעם, וועדת הקצאות תקבע מי העמותה שתזכה בזה. אני לא קובע, אני אומר אבל, לתת עדיפות, כי אם למשל יש שתי עמותות בתוך דיירי הבניין, וועדת הקצאות תקבע ביניהם. שלוש עמותות, אני לא מתערב.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, שהוועדה תראה בחיוב שהשיבוץ יהיה מהעמותה,

אמי ארבל:

אנחנו רוצים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, השאלה אם אפשר להוסיף את זה בתקנון.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) כחיוב.

אליעזר ראוכברגר:

למה לא? עדיפות לטובת דיירי הבניין.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שהוועדה תראה בחיוב,

עמנואל זלטס:

כן, כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל לא בתור משהו,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, אוקי.

אמי ארבל:

מה לכתוב?

עמנואל זלטס:

כן, בתקנון.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אמי ארבל:

מה לכתוב?

חיים כהן:

כאמירה, ואז,

אמי ארבל:

הוועדה רואה בחיוב,

אליעזר ראוכברגר:

שבית הכנסת ישמש את דיירי הבניין.

חיים כהן:

כאמירה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בהתאם לכל הוראות הדין כמובן.

אליעזר ראוכברגר:

ברור, ברור.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לפי ההנחיות וכולי.

אליעזר ראוכברגר:

ברור.

עמנואל זלטס:

תכתוב את זה, ויתווסף סעיף בתקנון במקום זה, כהחלטה.

אליעזר ראוכברגר:

כן. אם אפשר חוקית.

עמנואל זלטס:

או-הו, כל הכבוד. אתה הכנת?

אמי ארבל:

שמתבסס על,

אליעזר ראוכברגר:

רק עכשיו את הנושא של ארון הקודש מחוץ לקו בניין,

ישראל קלרמן:

שיהיה קו בניין לארון קודש.

אליעזר ראוכברגר:

שיהיה קו בניין לארון קודש. יש את זה או ש-?

אמי ארבל:

אין, לא.

אליעזר ראוכברגר:

מה? אז תוסיף את זה גם.

ישראל קלרמן:

איפה כתוב על בית הכנסת?

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 2.

ישראל קלרמן:

אה, הנה, הנה, הנה.

יוסי חביליו:

אני רוצה להתייחס.

עמנואל זלטס:

קו בניין לארון קודש.

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה רוצה להתייחס? יוסי, בבקשה.

יוסי חביליו:

אני, נכון שהבנייה הזאתי יחסית,

אליעזר ראוכברגר:

בוא הנה, חברים, חברים, בבקשה, תנו לנו להתקדם.

יוסי חביליו:

אני מתנגד,

עמנואל זלטס:

סעיף שאומר ש-,

יוסי חביליו:

נכון שהבנייה היא לא גבוהה, אבל כל האזור הזה הוא אזור נמוך.

עמנואל זלטס:

שיהיה כתוב בהתאם לכל דין.

יוסי חביליו:

אני חושב שהמכפיל,

רלי חיים:

רגע, רגע, כל האזור,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תראה בחיוב, לא שיהיה,

יוסי חביליו:

תגידי לי מתי שיגיע תורי.

אליעזר ראוכברגר:

בהתאם לכל דין, זאת אומרת שצריך להקצות את זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בהתאם להוראות הדין.

אליעזר ראוכברגר:

והכל מסודר. כן. הלאה.

חיים כהן:

זה לא סטייה ניכרת,

יוסי חביליו:

אני חושב שצריך להוריד פה את מספר הקומות. נכון שזה יחסית לא המגדלים ההשתוללות, אבל האזור הזה הוא אזור של בנייה נמוכה. יש שמה גם בעיה של תשתיות, לא אחזור על כל הנימוקים, אבל הנימוק המרכזי שלי זה המכפיל. אנחנו רואים את המחירים שהיום רצים באזור הזה, ואם קודם דיברנו על 3.6 וחשבתי שזה גבוה, בארנונה שם, בדרך חברון, בוודאי באזור הזה של קריית יובל מכפיל

של 4.4 הוא מאד מאד גבוה. במכפיל של 3.5 או 3.8 שמוריד את זה נגיד ל-9 קומות, אני חושב שהוא הרבה יותר ראוי. ועם כל הכבוד, אנחנו לא וועדה לרווח היזמים. אז פה אתה אומר לי הוועדה המחוזית בדקה או לא בדקה. מכפיל זה מכפיל, אני אומר שבמחירים שיש היום, גם מכפיל של 3.5 אפשר להרוויח, בוודאי 3.6 ו-3.8, וראינו את זה בפרויקטים.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות. אני לא שמאי, בניגוד אליך שאתה,

יוסי חביליו:

בבקשה, בוא נפעיל את השמאי.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) שמאי.

יוסי חביליו:

נכון שזה פרויקט קטן, אבל הגיע הזמן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אז שהשמאי של הוועדה המחוזית בודק, יבדוק,

יוסי חביליו:

לא, אבל אני, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

הכל בסדר.

יוסי חביליו:

לא סומכים עליו, הוא גם הכריז פה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אוקי,

יוסי חביליו:

נתן לך 56 קומות (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא לא נתן לי. לא, לא נכון. השמאי של הוועדה המחוזית לא בדק, זה היה שמאי פרטי שלו.

יוסי חביליו:

פרטי, נכון.

אליעזר ראוכברגר:

של היזם. הנה, אתה רואה? אתה כבר אומר דברים שאינם,

חיים כהן:

אתה ביקשת,

אליעזר ראוכברגר:

לא נכונים.

חיים כהן:

אתה ביקשת.

אליעזר ראוכברגר:

אני ביקשתי שמאי ואנחנו עשינו שמאי שלנו, כי אתה יודע, לא לכל תכנית אני יכול לקחת שמאי שלנו, צריך לבחור ביניהם. זו תכנית קטנה,

יוסי חביליו:

אבל אתה חושב,

אליעזר ראוכברגר:

שאני חושב שאפשר לסמוך על השמאי של הוועדה המחוזית.

יוסי חביליו:

שמכפיל 4.4 הוא לא גבוה?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, לא מבין בזה.

יוסי חביליו:

אז תכניס, מה אתה רוצה להכניס?

אליעזר ראוכברגר:

לא שמאי. כלום, לא יודע, הוועדה המחוזית בודקת, בתכנית הזאת היא קטנה שאני חושב שאפשר לסמוך עליה.

יוסי חביליו:

אז אני,

אליעזר ראוכברגר:

זה הכל.

יוסי חביליו:

אומר לך ש-,

אליעזר ראוכברגר:

ובתכניות גדולות אנחנו הכנסנו,

יוסי חביליו:

אני לא צריך שמאי בשביל,

אליעזר ראוכברגר:

ואתה אמרת חסבון וזה לא נכון.

יוסי חביליו:

אני יודע את המחירים.

אליעזר ראוכברגר:

ואני מבקש ממך לדייק בדבריד.

יוסי חביליו:

אני יודע את המחירים שרצים שמה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים,

יוסי חביליו:

(לא ברור) .

אליעזר ראוכברגר :

מי בעד המלצת מהנדס העיר?

אדיר שוורץ :

שניה,

אליעזר ראוכברגר :

כן, אדיר.

יוסי חביליו :

(לא ברור) חוות דעת אחרת.

אדיר שוורץ :

מה אכפת לך להוסיף סעיף שקורא להם להשתמש בשמאי, למחוזית?

חיים כהן :

אבל המחוזית,

אליעזר ראוכברגר :

אין מה, זה ממילא הם עושים את זה,

יוחנן וייצמן :

זה החלטה רוחבית.

אליעזר ראוכברגר :

זה החלטה רוחבית. זה לא צריך לשים, זה ממילא.

אדיר שוורץ :

ולחדגיש את זה פה?

אליעזר ראוכברגר :

לא אכפת לי, לא אכפת לי,

אדיר שוורץ :

אז בוא נדגיש את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אין לי בעיה.

אדיר שוורץ:

אמי,

אמי ארבל:

כן?

חיים כהן:

יוסי, אתה,

אליעזר ראוכברגר:

אני מתאר לעצמי רק ש (לא ברור) בהפקדה,

חיים כהן:

הדירות יהיו יותר (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

לא, תבין משהו, אדיר,

אדיר שוורץ:

אתה יודע שאתה כוועדה מקומית עשית את המקסימום.

אליעזר ראוכברגר:

אדיר, בוא, אתה בשונה מיוסי, אתה כן יושב לפעמים קצת בוועדה מחוזית. בין החלטה להפקדה לבין הפקדה בפועל הרי תמיד אורך זמן.

אדיר שוורץ:

ברור.

אליעזר ראוכברגר:

כשיש בתקופה הזאת תיקון מסמכים והוספת כל ההערות והריג'קטים. חלק מזה זה גם הנושא השמאי. ואם זה הופקד ככה, אז זה אחרי הבדיקה השמאית.

יוסי חביליו:

אבל פה אנחנו בהתנגדויות.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה?

יוסי חביליו:

לא, לגבי השלב.

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר, הנושא השמאי נבדק.

יוסי חביליו:

נכון, אבל אני אומר ש-4 נקודה,

אליעזר ראוכברגר:

אז יש מקומות שאני, כמו בחסבון שדרך אגב הם לא בדקו את הנושא השמאי עדיין וזה היה רק שמאי פרטי של היזם, ואנחנו הלכנו, כי זה באמת תכנית גדולה, גרנדיוזית וכל זה. תכנית קטנה,

יוסי חביליו:

אני מבין את ההיגיון אבל מצד שני אני אומר לך,

אליעזר ראוכברגר:

אני סומך על השמאי שלהם, בוא,

יוסי חביליו:

שמי,

אליעזר ראוכברגר:

גם אי אפשר הרבה לטעות פה,

יוסי חביליו:

שמי,

אליעזר ראוכברגר:

אין פה גם הרבה מקום לטעות. לא צריך,

יוסי חביליו:

לא, למה?

אליעזר ראוכברגר:

להיות שמאי מדופלם.

יוסי חביליו:

בוא נגיד, אם אני מוריד את זה ל-3.6, כמה קומות זה יורד פה? שתי קומות, סבבי, וזה תשע, יותר נורמלי, יותר מתאים לאזור. אבל אני אומר לך שפה אני לא צריך שמאי, אני יודע את המחירים שמה, ואני אומר לך שאנשים אומרים לי שתראה את חוות הדעת שהם מביאים לבנקים, המחירים הרבה יותר גבוהים, ועובדה שהם מצליחים למכור במחירים גבוהים. עם כל הכבוד, אנחנו לא צריכים לדאוג לרווח של היזמים. באמת, צריכים למינימום לדאוג, להתחדשות עירונית וזהו. בחסבון בכלל זה לא התחדשות עירונית.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מתווכח איתך על המשפט הזה, לא, אין בעיה, זה אני מסכים איתך,

יוסי חביליו:

בסדר, אז אני אומר לך ש-4.4 זה גבוה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני חושב שזה, מה הוספת, אמי?

אדיר שוורץ:

אחלה.

אמי ארבל:

סעיף אחד.

אדיר שוורץ:

אחלה. יוסי, זה בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

לא יחסית גבוה, נראה כגבוה.

אריאל גולן:

(לא ברור) אתה מצביע בעד או שאתה (לא ברור) ?

אליעזר ראוכברגר:

אני קובע, אני כותב (לא ברור) גבוה?

יוסי חביליו:

למה? יחסית גבוה, כן.

אליעזר ראוכברגר:

אתה חושב ככה, אני לא חושב ככה.

יוסי חביליו:

לא?

אליעזר ראוכברגר:

לא.

אמי ארבל:

נראה גבוה?

ישראל קלרמן:

למה? לייזר, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

אמרת 4.4.

ישראל קלרמן:

לייזר, לייזר,

אמי ארבל:

אני בודק רגע עוד פעם,

ישראל קלרמן:

לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) יוסי חביליו,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוסי חביליו:

גם 4.4 זה יחסית גבוה.

יהודה פרוידינגר:

איך אתה יודע? מה, אתה שמאי?

יוסי חביליו:

אני יודע, אני דיברתי עם שמאים, כן, ואומרים לי שהמחירים פה מאד גבוהים. דווקא, מה? בקריית יובל.

חיים כהן:

אתם רוצים שהם יהיו גבוהים או שיהיו נמוכים? מה אתם רוצים?

יוסי חביליו:

מה זה גבוהים? בינוניים.

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) אם יבנו עוד מגדלים בקריית יובל.

יוסי חביליו:

אה, זה אחרי שיבנו, יהיה סיוט, אבל עכשיו בינתיים מוכרים טוב. אתה מבין? עד שיבינו (לא ברור) כבר זה יהיה מאוחר מדי. צריך לעצור את כל הבנייה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, תוריד את היחסית גבוה.

יוסי חביליו:

מה שאושר אושר,

אמי ארבל:

מה לכתוב?

אליעזר ראוכברגר:

נראה כגבוה.

יוסי חביליו:

ולחכות כמה שנים ולראות מה יהיה.

אליעזר ראוכברגר:

נראה כגבוה.

יוסי חביליו:

עשיתם ניסוי בעיר ובבני אדם.

יהודה פרוידינגר:

הניסוי נגמר, כבר בטוח שזה יהיה קטסטרופה.

יוסי חביליו:

מה?

יהודה פרוידינגר:

הניסוי מבחינתי נגמר, בטוח ש-

יוסי חביליו:

אבל אפשר להאט אותה.

יהודה פרוידינגר:

גם הרכבות לא יבנו,

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

ברור, ברור, היום הרכבת מתפוצצת כבר. נכון. (לא ברור) לא תוכל לעלות בכלל.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יאללה, אמי, קדימה.

אמי ארבל:

תכנית,

יוסי חביליו:

טוב, אז רגע, אני נגד.

יוחנן וייצמן:

אתה נגד? אז אם ככה להוריד את סעיף 1.

אדיר שוורץ:

לא, למה? אני ביקשתי את סעיף 1.

ישראל קלרמן:

מה, באמת, הוא צודק.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אדיר ביקש.

אדיר שוורץ:

אני ביקשתי את סעיף 1.

ישראל קלרמן:

זה אדיר ביקש?

יוסי חביליו:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

לא, תראה, אתה מקבל את המבוקש שלך, קיבלת את המבוקש שלך ואתה אחרי זה נגד.

יוסי חביליו:

קיבלתי חלק מהמבוקש שלי. אני גם לא סומך על הוועדה המחוזית. אם היית ממנה פה שמאי אני מסכים בעד, סבבה? אם אתה ממנה שמאי אני מצביע בעד. לא שולח אליהם. אנחנו יודעים מה הולך שמה.

ישראל קלרמן:

תגיד לי, אתה יכול להסביר לי מה הקטע שלך?

יוסי חביליו:

מה?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) 30 ו-40 קומות שיהיה פה, יכול להיות שיהיה משהו אחר,

אדיר שוורץ:

אבל יש,

ישראל קלרמן:

לאוכלוסייה אחרת, אז אתה נותן (לא ברור) ? למה?

אדיר שוורץ:

זה לא עניין של אוכלוסייה אחרת. יש סוגייה,

יוסי חביליו:

אבל לא צריך להרוויח יותר מדי.

ישראל קלרמן:

אני לא מדבר איתך עכשיו.

אדיר שוורץ:

יש עניין של ציפוף בקריית יובל שהוא ציפוף,

יוסי חביליו:

אתה לא רואה בתכנית האב? אי אפשר יהיה לזוז שם.

חיים כהן:

אתה תומך (לא ברור) , אז אתה רוצה לשחרר את,

אדיר שוורץ:

יש פה מכפיל יחסית גבוה, לכן אני מבקש חוות דעת,

יוחנן וייצמן:

אני לא נגד הסעיף הזה, אבל אני חושב מה, איזה הצלחה אדירה (לא ברור) ארבע דירות בקריית יובל.

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

ברור.

אדיר שוורץ:

זה סעיף שיכל להיות יותר אגרסיבי.

חיים כהן:

אתה לא מבין מה אני אומר.

ישראל קלרמן:

מה?

חיים כהן:

אני אומר סך הכל למה יוסי מתנגד לקירוי בגין, הרי קירוי בגין (לא ברור) בצפיפות של קריית יובל.
אתה שם אותנו,

ישראל קלרמן:

לא, אדיר, אדיר, זה לא, אדיר,

(מדברים ביחד)

אדיר שוורץ:

אני אפילו לא יודע אם זה רחוב של חרדים או חילונים, לא מעניין אותי.

ישראל קלרמן:

אתה כן יודע, זה מה שאמרו פה,

אדיר שוורץ:

אני אומר לך שזה לא מעניין אותי.

ישראל קלרמן:

אז למה (לא ברור) ? לא מבין את זה.

אדיר שוורץ:

אני עקבי מאד בכל מה שקשור לקריית יובל, עקבי מאד. בעיניי אם המכפיל סביר הוא סביר, אם המכפיל קצת גבוה, שווה לבדוק. זה הכל. אפשר להתקדם?

יוסי חביליו:

פעם אחת הוא עושה משהו טוב, אתם באים אליו בטענות?

חיים כהן:

יוסי,

אדיר שוורץ:

הלו, יוסי?

חיים כהן:

היה כאן צליל זלזול.

יוסי חביליו:

מה?

חיים כהן:

היה כאן צליל זלזול.

יוסי חביליו:

במי?

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

טוב. לא, אני הלכתי נגד וייצמן פה, לא נגד אדיר.

חיים כהן:

אה. גם שמח. גם, גם.

יוסי חביליו:

החבר שלי ששם לי סכין כל פעם.

חיים כהן:

חס ושלום.

אריאל גולן:

אבל לפחות לא בגב. יוחנן לא תוקע סכינים בגב, הוא תוקע אותם בבטן.

אליעזר ראובברגר:

כן, הלאה.

תיק 1334069

אמי ארבל:

תכנית 8 בסדר היום,

עמנואל זלטס:

(לא ברור) ואחר כך מורח.

אמי ארבל:

תכנית 1334069, זה תכנית קטנה שהוחלט להפקיד, גם במקומית וגם במחוזית. התכנית נמצאת כאן בבית חנינה. ביקשנו הפרשה של שצ"פ בתכנית וביקשנו גם שהחוס הקטן הזה,

יהודה פרוידינגר:

אפשר לראות איפה זה בבית חנינה? אתה יכול להעלות את זה,

אמי ארבל:

כן, עוד שניה אני אראה, אבל ביקשנו גם שהשטח החום הזה יהפוך לשצ"פ והוא מחוץ לקו הכחול. לכן ביקשנו הצטרפות של הוועדה המקומית, כדי שהשצ"פ יהיה גם השטח החום הזה וגם בשטח של התכנית. מה להראות, יותר רחב?

יהודה פרוידינגר:

כן, איפה זה יחסית לצירים שנוסעים.

אמי ארבל:

זה הצומת של הפנייה של נווה יעקב, זה נמצא מצפון.

יהודה פרוידינגר:

טוב.

אמי ארבל:

בסדר?

אדיר שוורץ:

אין פה עניין חברתי כי זה לא התחדשות עירונית.

אמי ארבל:

לא, לא. תכנית 9 בסדר היום, תכנית 1336536, תכנית בסמכות הוועדה המקומית, הוחלט כבר להפקיד. אברהם הררי רפול ב-,

יהודה פרוידינגר:

רגע, זה עומד, מה היה אומר פה אלדד רבינוביץ' על הבית חנינה הזה? זה עומד במה שהוא היה מבקש?

אמי ארבל:

מה, אתה מייצג את אלדד רבינוביץ'?

יהודה פרוידינגר:

בוא הנה, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו עושים היום הכל לפי ההנחיות החדשות.

יהודה פרוידינגר:

כן?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

יש היום אגב תכניות במזרח שמתחילות לעמוד בתנאי סף, אגב,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

לאחרונה, איזה ארבע, חמש,

אליעזר ראוכברגר:

לפי ההנחיות החדשות.

אמי ארבל:

(לא ברור) ממש.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, התחיל עכשיו.

אמי ארבל:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

כן, הלאה.

תיק 1336536

אמי ארבל:

תכנית 1336536, זה תכנית בסמכות הוועדה המקומית, הרחבות דיור באברהם הררי רפול בפסגת זאב, התכנית למעשה קודמה בסמכות מקומית ומשם ההמלצה לפי סעיף 14, והיום סעיף 14 כבר לא אפשרי, לכן אנחנו משנים את זה בעצם לסעיף 13,

יהודה פרוידינגר:

באיזה רחוב זה בפסגת זאב?

אמי ארבל:

אמרת,

עמנואל זלטס:

כתוב, רפול.

אמי ארבל:

אברהם הררי רפול.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה יודע איפה זה,

אמי ארבל:

עוד דבר אחד,

יהודה פרוידינגר:

אברהם הררי?

עו"ד אילנית מיכאלי:

רפול הררי.

אמי ארבל:

עוד דבר אחד אנחנו מבקשים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מרחמילביץ' למטה.

אמי ארבל:

יש פה, זה בית פרטי, אנחנו בהמלצה קודמת כתבנו לבטל חצרות אנגליות בקומת המרתף, הוא ישב
איתנו (לא ברור) זה לא מהווה בעיה, לכן אנחנו מבקשים לבטל וכן לאפשר חצרות אנגליות בקומת
המרתף.

תיק 1219724

אמי ארבל:

תכנית 10 בסדר היום, תכנית 1219724,

יוסי חביליו:

בוא, בוא תציג אותה, כן.

אמי ארבל:

אין מה להציג אותה, כבר הוחלט להפקיד אותה ורק,

אריאל גולן:

התיקון, התיקון,

אמי ארבל:

בטעות נכתב כתב שיפוי,

אריאל גולן:

כתב שיפוי, זהו.

אמי ארבל:

וזה תכנית שהוגשה על ידי רמ"י, ובביטחונות של רמ"י לא מבקשים כתב שיפוי, לכן מבקשים לבטל את זה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הבנתי שאסף אמר לך משהו.

יוסי חביליו:

אני התנגדתי לתכנית הזאת, למיטב,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה.

אמי ארבל:

הוחלט להפקיד את זה כבר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא חולה אז,

אמי ארבל:

אני יודע.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, 11.

תיק 1283738

אמי ארבל:

תכנית 11 בסדר היום, תכנית 1283738, תכנית בסמכות הוועדה המקומית, הרב בנימין צביאלי בפסגת זאב, תכנית שהוחלט להפקיד, הרחבות דיור, תוספת יחידות דיור. הם ישבו איתנו ורוצים לשנות חלק מהתוספות. את הצורה שלהם, את המדרגות, את החלונות. בסך הכל אנחנו רואים את זה בחיוב, לכן המלצנו להפקיד, תיקון החלטה. כן, עמנואל, אתה רוצה להוסיף משהו?

עמנואל זלטס:

כן, רק בשלביות ביצוע,

ישראל קלרמן:

בוא, תסביר לי שניה אחת, מה,

עמנואל זלטס:

זה חלקה אחת, זה שתי חלקות.

ישראל קלרמן:

למה הם לא (לא ברור) אבל?

עמנואל זלטס:

כי זה שתי חלקות.

ישראל קלרמן:

לא, הבנתי, (לא ברור),

עמנואל זלטס:

לא, זה ארבע ושלוש. זה ארבע בניינים למטה ושלוש,

ישראל קלרמן:

לא, בניין אחד (לא ברור),

עמנואל זלטס:

כי זה באותה חלקה. נכון, ואחרי זה לא חלקה. זה שתי חלקות שונות. (לא ברור) רק את ה-20% של המקומית.

ישראל קלרמן:

אה, והיום אני כן יכול לאשר?

עמנואל זלטס:

50%. בטח, מה השאלה בכלל. ברור. (לא ברור) את ה-50% יש לך, ברור, את ה-50%. אגב, אז היה 20% או 500 מטר, הגבוה מביניהם.

ישראל קלרמן:

אני יודע, לכן (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אז את זה אתם משנים כעת?

עמנואל זלטס:

לא, לא. אין בעיה.

ישראל קלרמן:

אז אני אעשה עכשיו.

עמנואל זלטס:

ברור, נו. מה השאלה בכלל?

רלי חיים:

רגע, צריך לכתוב את זה, אמי?

עמנואל זלטס:

לא, פה לא רק פיצול יחידות דיור יהיה בנפרד אלא גם תוספת. זאת אומרת, פיצול או תוספת.

אמי ארבל:

(לא ברור) מה כתבתי.

עמנואל זלטס:

אה, אתה אמרת שאני אסביר.

אמי ארבל:

לא צריך להסביר, אני כבר כתבתי אבל.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) יחידות דיור. כל יחידת דיור, כן? כל יחידת דיור. פיצול ליחידת דיור (לא ברור), פיצול,

יהודה פרוידינגר:

זה אצלכם שם, לא? עמנואל.

עמנואל זלטס:

כן.

צביקה אסולין:

מה זה? מה זה?

יהודה פרוידינגר:

לא מבין מה רוצים פה.

עמנואל זלטס:

אגב, וגם,

אמי ארבל:

עמנואל תיכף יסביר.

עמנואל זלטס:

לא, וגם לכל יחידת דיור, שלא כל יחידות הדיור ביחד או הרחבות כולם ביחד.

אמי ארבל:

(לא ברור) נפרדים.

יהודה פרוידינגר:

נפרדים.

עמנואל זלטס:

בדיוק, לכל יחידה. אגב, גם הרחבות הדיור, גם ההרחבות.

אמי ארבל:

גם שהרחבות דיור,

עמנואל זלטס:

גם לכל יחידת דיור.

אמי ארבל:

גם מה?

עמנואל זלטס:

הרחבות גם של כולם ביחד.

אמי ארבל:

איפה אתה רואה שכתוב ביחד?

עמנואל זלטס:

כתוב שלא יהיו נפרדים ללא קשר, אבל נפרדים באיך אתה מחלק אותם בפנים.

אמי ארבל:

אבל כבר ראינו שזה כתוב (לא ברור) ,

עמנואל זלטס:

אני יודע, אבל אתה לא מחליף את זה?

אמי ארבל:

אני מוסיף לזה.

עמנואל זלטס:

אתה מוסיף. אם ככה, אם זה מוסיף ולא מוריד, אין בעיה.

אמי ארבל:

תסביר עכשיו מה אמרת.

עמנואל זלטס:

לא, זה עניין שלא בבת אחת,

אמי ארבל:

תסביר לוועדה אבל.

עמנואל זלטס:

אני מסביר, אני אומר, שלא יהיה הרחבות דיור ביחד עם תוספת יחידות דיור, שיהיה אפשר לחלק את זה לשניים, בפרט שאין הקלות היום, אז להגדיר את זה שההרחבות לחוד ותוספת יחידות דיור.

חיים כהן:

(לא ברור) .

עמנואל זלטס:

נכון, אבל בוא, אני מסכים איתך, אבל יש פה תב"ע חדשה, בוא,

תיק 1324912

אמי ארבל:

אוקי, תכנית 12 בסדר היום, תכנית 1324912, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית בבית הדפוס, מי שמכיר, המתחם של אושר עד. הם מבקשים למעשה להגיש תכנית לפי תכנית האב של גבעת שאול, מסחר ותעסוקה. אנחנו ממליצים להפקיד לפי המדיניות.

אריאל גולן:

אפשר לראות אותה?

יוסי חביליו:

איפה זה?

יהודה פרוידינגר:

רגע, רגע, בוא נראה,

צביקה אסולין:

לא מגורים?

אליעזר ראוכברגר:

אושר עד, אושר עד.

צביקה אסולין:

לא מגורים?

אריאל גולן:

(לא ברור) יש לי כמה דברים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, וודאי שלא, שמה אין מגורים.

אריאל גולן:

זה ביחד עם המצות, המאפיית מצות שמה (לא ברור) ?

יהודה פרוידינגר:

לא, המצות זה ממול.

אריאל גולן:

לא, המצות זה ליד.

עמנואל זלטס:

המצות זה ליד. המצות זה ליד.

אליעזר ראוכברגר:

ליד.

אריאל גולן:

לא, כי זה שניהם אותו שם,

אליעזר ראוכברגר:

אני רק לגבי סעיף 12,

אמי ארבל:

רגע, רק רוצים לראות מה מדובר.

יוחנן וייצמן:

סעיף 5 אתה מתכוון.

אליעזר ראוכברגר:

5?

אמי ארבל:

מה מציעים היום, בוא נעשה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, 5. לגבי סעיף 5, אני רוצה להוסיף שמה,

יוסי חביליו:

מה זה סעיף 5?

אמי ארבל:

בנייה חדשה, חזית לרחוב,

אריאל גולן:

יש שם היום, לייזר, יש שמה היום תעסוקה של,

אליעזר ראוכברגר:

שיח סוד.

אריאל גולן:

של שיח סוד. לכן יש פה הכשרה תעסוקתית.

אריאל גולן:

זה משהו אחר. הכשרה תעסוקתית זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה. כתוב פה אבל שזה לשימוש רווחה. כתוב פה,

יוחנן וייצמן:

מה שליזר אומר, להכניס שם,

אליעזר ראוכברגר:

יש לקבוע בתכנית הפרשות (לא ברור) צרכי רווחה, קהילה, חברה ותרבות.

אריאל גולן:

כן, אני אומר, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה להכניס שמה גם נושא של חינוך, זה הכל.

אריאל גולן:

לא, יש שם היום,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו שוכרים בלי סוף,

אריאל גולן:

ליזר,

אליעזר ראוכברגר:

מבנים.

אריאל גולן:

יש שם,

אליעזר ראוכברגר:

הנה למשל, אה, אין לנו את זה עכשיו,

אריאל גולן:

יש שמה,

אליעזר ראוכברגר:

יש לנו ברישוי,

אריאל גולן:

יש שמה חומרים מסוכנים, לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

יש לנו ברישוי שם ברחוב יפו משהו שמגיע שהיה לנו וויכוח בוועדה הקודמת, ומגיע עוד פעם.

אריאל גולן:

לייזר, אני (לא ברור) של חומרים מסוכנים,

אמי ארבל:

חינוך זה בעייתי, אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

יוחנן וייצמן:

למה?

אמי ארבל:

יש ליד זה מפעל בטון, (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:

עד מתי ש-,

אליעזר ראוכברגר:

מפעל הבטון הוא רחוק מאד.

יוחנן וייצמן:

טוב, שזה יהיה בתיאום עם איכות הסביבה בזמן אמת.

אריאל גולן:

לא, הוא צמוד.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא צמוד.

אריאל גולן:

צמוד.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא לא צמוד. יש את יהודה קודם.

יוחנן וייצמן:

אם ירצו חינוך אז יהיה איכות הסביבה.

אריאל גולן:

לא, לא, לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אריאל גולן:

לא.

צביקה אסולין:

יש לך את יהודה,

אריאל גולן:

לא.

צביקה אסולין:

ויש לך את החניון.

אריאל גולן:

בהמשך. מול ברמן, יש מול ברמן, יש שמה את המפעל בטון.

אליעזר ראוכברגר:

מצות יהודה הוא מפריד בין אושר עד לבין הבטון.

אריאל גולן:

לא, אבל יש עוד בטון. יש שם בטון מול,

צביקה אסולין:

זה שנסגר,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) .

אריאל גולן:

מול ברמן, מול ברמן.

צביקה אסולין:

בין החניון של בראשית,

יהודה פרוידניגר:

ליד מגרש החניה.

צביקה אסולין:

לבין (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:

לא,

ליד מגרש החניה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) זה של אושר עד גם.

אליעזר ראוכברגר:

מה פתאום.

ישראל קלרמן:

וודאי.

אריאל גולן:

משני הצדדים.

ישראל קלרמן:

שני בטונים.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אז בסדר, אז תשים את זה בצד השני. מה זה משנה? בוא, איפה יהיה ההפרשה אני עוד לא יודע.

אריאל גולן:

כן, לא, אני אומר. לא, כתבו שם,

אמי ארבל:

זה המגרש.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בוא הנה, גם זה יעוף משם, אתה חושב (לא ברור) ? הכל יעוף משמה, מה.

אמי ארבל:

זה המגרש וזה המפעל בטון.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן.

יוחנן וייצמן:

עד מתי הוא יישאר שם?

אמי ארבל:

זה מצות יהודה. מה?

אריאל גולן:

זה מצות יהודה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. יעוף משם,

אמי ארבל:

מה שאלת, וייצמן?

יוחנן וייצמן:

עד מתי הבטון יישאר?

אליעזר ראובברגר:

זה גם יעוף, מה, מה השאלה?

יוחנן וייצמן:

עכשיו אמי, לי יש עוד בקשה שמה,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

של לייזר להוסיף (לא ברור) ,

אריאל גולן:

יוחנן,

יהודה פרוידנגר:

לייזר,

אליעזר ראובברגר:

אנחנו שוכרים מבנים לסמינרים, לבתי ספר, שחסר לנו. בוא, הנה, יש פה 4,000 מטר, יכול להיות שניקח משם 2,000 ונעשה שם בית ספר, סמינר. כן. למה לא?

אריאל גולן:

(לא ברור) זה מבנה קיים היום.

יהודה פרוידנגר:

רגע, אפשר בשימוש רווחה, במקום המילה כללית רווחה אפשר לכתוב מרכז,

אריאל גולן:

אתה כותב כגון,

יהודה פרוידנגר:

לעבודות יום, לשיקום לעבודות יום?

אריאל גולן:

כגון, עכשיו התעסוקה.

יהודה פרוידינגר:

לשיקום,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יהודה פרוידינגר:

בוגרי רווחה?

אריאל גולן:

עיסוק שיקומי.

יוחנן וייצמן:

אחרי המרכז ספורט, במקום הזה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא במקום רווחה, הוא רוצה,

יוחנן וייצמן:

גם, גם,

אריאל גולן:

כגון, כגון שיקומי,

אליעזר ראוכברגר:

תשמע, ב-4,000 מטר אפשר לעשות המון דברים, זה שטח ענק.

אריאל גולן:

לא, אני אומר, יש שמה היום עיסוק שיקומי.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא 300 מטר שרבים על כל פיסה. ב-4,000 מטר אפשר לשים גם חינוך, גם שטח לספורט, אני יודע, למכון כושר או לדבר כזה. בוא, יש לנו כל כך הרבה אופציות,

אריאל גולן:

יש שמה (לא ברור) של חינוך.

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה בלי סוף. מה?

אריאל גולן:

בגבעת שאול יש עוד,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, ליד ברמן, בצמוד, בבניין של ברמן עצמו, כן? מול הזה,

אריאל גולן:

סמינר.

אליעזר ראוכברגר:

יש שם סמינר.

אריאל גולן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אז מה ההבדל בין זה לזה? אותו דבר. רק עכשיו, רק עכשיו גמרו לשפץ אותו במיליון שקל.

יהודה פרוידינגר:

עכשיו אפשר יהיה לעשות שמה,

יוחנן וייצמן:

מורידים את זה בהיטל השבחה. לא משנה.

אליעזר ראוכברגר:

איך קוראים לזה, משהו עם שרה, אהל שרה.

אריאל גולן :

כן,
כן, משהו,

אליעזר ראוכברגר :

אהל שרה, דרך שרה, משהו כזה.

יהודה פרוידינגר :

אפשר לעשות שמה מעון יום שיקומי כאילו, שיהיה שמה,

יוחנן וייצמן :

זה חליפי ל-40%,

אליעזר ראוכברגר :

זה גם רווחה. זה גם רווחה.

יהודה פרוידינגר :

כן. לא, אבל שיהיה בהמלצה ברור, שיהיה כתוב בפירוש,

אריאל גולן :

כתוב, כתוב.

יוחנן וייצמן :

כתבו. יהודה, אמי עשה מה שביקשת. אמי,

אליעזר ראוכברגר :

אני רוצה לעשות עוד משהו.

יוחנן וייצמן :

ה-10,000 מטר,

אליעזר ראוכברגר :

רגע, שניה.

יהודה פרוידינגר :

אריאל,

אריאל גולן:

אה?

אליעזר ראוכברגר:

איפה 5?

יהודה פרוידינגר:

או במקום רווחה, שיכתבו רווחה (לא ברור) ,

אריאל גולן:

לא, כגון, מה זה משנה?

אליעזר ראוכברגר:

בתיאום עם מדיניות תכנון, בתיאום עם מדיניות תכנון ואישור הוועדה המקומית.

יוחנן וייצמן:

ואישור.

אליעזר ראוכברגר:

כן. בתיאום עם מדיניות תכנון ואישור הוועדה המקומית.

אמי ארבל:

בכל מקרה זה מגיע לוועדה המקומית אבל.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, בוא, שיבוא, 4,000 מטר, 4,000 מטר זה המון. אני רוצה (לא ברור) יהודה רוצה,

אריאל גולן:

עיסוק שיקומי.

אליעזר ראוכברגר:

שיקום. אני רוצה גם למשל יש, לא, כושר, ספורט, אני רוצה גם חינוך.

אמי ארבל:

כל חבר יקבל 300 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא קובע מי יהיה החינוך, אבל שיפרישו 1,000 מטר לחינוך, 300 מטר לשיקומי, עוד, איך אמרת? משהו ל-, אמרת עוד משהו, יהודה.

אריאל גולן:

עיסוק שיקומי, אמרת כבר.

יהודה פרוידינגר:

כן, למעונות יום.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אתה רוצה הכשרה, מה שיש שם היום, שיח סוד. אני אומר,

אריאל גולן:

לא דווקא הם.

אליעזר ראוכברגר:

גם לעשות מכון כושר שיהיה שמה לספורט,

אריאל גולן:

אגב, זה עלי שיח שמה נראה לי, לא שיח סוד.

אליעזר ראוכברגר:

שיהיה לנשים וכל זה, זה מצוין שיהיה,

יהודה פרוידינגר:

יש שמה עלי שיח, לא שיח סוד.

אריאל גולן:

זה עלי שיח שמה.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, הכל בסדר.

חיים כהן:

לא משנה.

אליעזר ראובברגר:

אני אומר, בוא, 4,000 מטר זה המון.

יהודה פרוידינגר:

מה, יהיה,

אליעזר ראובברגר:

חלוקה, אני לא אמרתי, שייקחו את זה, יעשו מזה שמה אודיטוריום בכל ה-4,000 מטר. בוא, נחלק את זה בהיגיון לצרכים,

יוחנן וייצמן:

בשום שכל.

אליעזר ראובברגר:

כן.

יהודה פרוידינגר:

יש, אתה מכיר את מעון היום השיקומי,

אליעזר ראובברגר:

הצרכים,

יהודה פרוידינגר:

לייזר, אתה מכיר את מעון היום השיקומי של אבוקת אור?

אליעזר ראובברגר:

לא.

אריאל גולן:

כן.

יהודה פרוידינגר:

זה בניין צפוף בקריית משה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אריאל גולן:

אותו דבר.

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) על הפנים,

אליעזר ראוכברגר:

מצוין.

יהודה פרוידינגר:

כזה מקום יכול להיות,

אליעזר ראוכברגר:

מעולה,

יוחנן וייצמן:

אמי.

אליעזר ראוכברגר:

מעולה.

יוחנן וייצמן:

אמי, סעיף אחד שאני רוצה,

אריאל גולן:

אליהם גם התכוונתי,

אליעזר ראוכברגר:

יאללה, בואו חבר'ה, יש התנגדויות. קדימה.

יוחנן וייצמן:

דקה, תן לי דקה, תן לי דקה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

סעיף 4 וסעיף 8. סעיף 4, אתה ביקשת מהם רק 10,000 מטר. עכשיו תראה, זה לא סופר שכוונתי. זה אושר עד, אני חושב שאתה מצמצם,

אמי ארבל:

הם היו איתנו בישיבה אצל אליעזר ואמרו שזה מקובל עליהם.

יוחנן וייצמן:

אה, אמרו מקובל?

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

אני לא ידעתי.

אמי ארבל:

ה-10,000 מטר,

יוחנן וייצמן:

ה-10,000 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, כן,

יוחנן וייצמן:

אני רציתי לתת להם מה שהם רוצים.

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה, דרך אגב, נדמה לי או 4 או 6,000 לאושר עד עצמו.

אמי ארבל:

בתת הקרקע, כן..

אליעזר ראוכברגר:

אושר עד עצמו תופס את רוב השטח.

יוחנן וייצמן:

ברור, הם גדולים.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

יוחנן וייצמן:

הפוך, אני בעד לתת להם כמה שיותר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, זה בסדר.

יוחנן וייצמן:

10,000 זה בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר. כל מה שיש מתואם איתם, עם היזם.

אמי ארבל:

(לא ברור) שאמורה לעשות שם גם כביש וגם זה, אבל אם זה יבוצע,

אליעזר ראוכברגר:

מה? הפוך, אני בעד.

אמי ארבל:

ביקשנו שהכניסה תהיה מלמטה.

יוחנן וייצמן:

סעיף 8,

אריאל גולן:

בבית הדפוס זה קטסטרופה.

צביקה אסולין:

לייזר ביקש שיהיה כביש.

עמנואל זלטס:

שיהיה כביש (לא ברור) אבל לא, אין לך איפה להתחבר, אמי אמר שאם יש,

אריאל גולן:

אפשר להתחבר שמה,

יוחנן וייצמן:

עוד דבר, האולמות אירועים, אמי,

אמי ארבל:

זה כביש, זה כביש (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:

אמי, האולמות,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, דיברנו, למה להוריד את אולמות האירועים? אנחנו דיברנו על זה ב-,

יוחנן וייצמן:

לאפשר, לאשר.

אליעזר ראוכברגר:

איפה שישבנו, ואתה היית בעד גם.

אמי ארבל:

שניה, לא שמת לי לב שיש את זה אבל שניה,

אריאל גולן:

שניה, לייזר, לגבי התחבורה.

אליעזר ראוכברגר:

אני ביקשתי מהם שיעשו שמה אולם.

אמי ארבל:

זה הכביש התחתון, אני מסביר לך רגע. זה כביש שעוד לא קיים כרגע.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

צביקה אסולין:

.. אותו בכביש,

אמי ארבל:

אם הוא יהיה קיים (לא ברור) נוכל לאפשר,

אליעזר ראוכברגר:

אה, כן, דיברתי איתו על כביש.

אמי ארבל:

כרגע זה לא קיים הכביש הזה, אתה רואה?

אריאל גולן:

בסדר, אבל אופציה, שיהיה אפשר יותר מהר.

אמי ארבל:

כתבנו, כתבנו.

עמנואל זלטס:

כשיעשו את זה, אם יעשו,

אמי ארבל:

איזה סעיף זה אבל?

אריאל גולן:

איפה זה כתוב?

(מדברים ביחד)

חיים כהן:

הפרויקט השני שעתיד להיות,

יוסי חביליו:

נתקשר אליו דחוף. ברור, מה, זה כבר באוויר. כל דקה שעוברת אנשים (לא ברור) .

אמי ארבל:

הורדתי את סעיף 8, בסדר.

יוסי חביליו:

לא. בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

ירחם המרחם.

יוסי חביליו:

לא, לא, תדבר איתו עכשיו. שלחתי לך את התגובה, תתקן רק מה ש (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:

יש אחד מלמטה,

אליעזר ראוכברגר:

יותר טוב.

יוסי חביליו:

יכול להיות שלהבא אתה חייב שיהיה לך את כל המספרים של כולם,

אריאל גולן:

עכשיו אמי, איפה אתה חושב שהם יצאו, זה מעבר ל (לא ברור) של הכביש, קישור לרכבת הקלה. איך הם יכולים לצאת?

אמי ארבל:

(לא ברור) לרכבת הקלה.

אריאל גולן:

לא, אתה כותב יש לאפשר קישוריות (לא ברור) גבעת שאול,

אמי ארבל:

איזה סעיף?

אריאל גולן:

לבין האזור הוותיק ברכבת הקלה, סעיף 2. איך אתה מחבר אותו עם הרכבת הקלה? זה מעבר לכביש.

(מדברים ביחד)

עמנואל זלטס:

לא, יש לך את המעלית בכנפי נשרים,

אריאל גולן:

אוקי, אז איך אתה מתחבר, צריכים לחצות את הכביש לבית הדפוס, הולכים לצד השני. מה, איך (לא ברור) ? גבעת שאול. אתה מבין? אמי, אין פה, יש את הכביש, לכנפי נשרים זה פה.

אמי ארבל:

לא, אבל אנחנו דיברנו, אנחנו רוצים שיהיה פה אפשרות, כי הרי זה הרבה יותר נמוך. הרי פה יהיה גם מגרש הרי. כל זה זה אזור תעסוקה שיהיה בגבעת שאול ד' למעשה.

אריאל גולן:

(לא ברור) קישוריות לרכבת הקלה,

אליעזר ראוכברגר:

יאללה, חבר'ה.

אמי ארבל:

אני רוצה שכולם יהיה אפשר להגיע בסוף למעלה.

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 8,

אמי ארבל:

גם מפה.

יוחנן וייצמן:

8 אמי שינה, רק אני הייתי,

אריאל גולן:

איד הוא יכול?

אמי ארבל:

לא, שגם פה, תסתכל פה, גם הכביש הזה ובמגרש הזה, שיהיה פה מעבר בתוך המגרש (לא ברור)
רחובות גדולים, שהוא יוכל להגיע עד לכאן, ופה יהיה עוד מעבר שיגיע עד לכאן.

יוסי חביליו:

קודם כל זה לא התעדוף שלי,

אמי ארבל:

מה אתה אומר?

יוסי חביליו:

יכול להיות ש-,

אליעזר ראוכברגר:

תראה לי רגע את סעיף 8,

אמי ארבל:

הורדתי.

יוחנן וייצמן:

לא, אני הייתי מציע הפוך, לכתוב אותו בצורה מחייבת. כאילו ניתן להציע,

אמי ארבל:

הוא מציע.

יוחנן וייצמן:

אה, הוא מציע אולמות אירועים?

אליעזר ראוכברגר:

ברור, הוא מציע, אני ביקשתי ממנו. אמי היה בפגישה גם, והפוך, אמי תמך בזה. הפוך, היום הבעיה שלנו שאזורי מגורים כמו איפה שרמת תמיר, איפה שהיה ברוממה. כן, איפה שהיה רוממה, דיברנו אז על שני האולמות שהיו שמה, הכל בוטל, כי זה אזור מגורים, אז בוא נעשה במקום שהוא לא אזור מגורים. טוב. חברים, בואו, אנחנו עוברים להתנגדויות. קדימה.

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אנחנו מאשרים את זה בהתאם להמלצת מהנדס העיר והתיקונים ש-

תיק 1155928

אמי ארבל:

תכנית 1 בסדר היום, תכנית מספר 1155928, יש פה תכנית,

יוסי חביליו:

רגע, אני יכול ללכת, לחזור אחרי ההתנגדויות?

צביקה אסולין:

כן, כן.

יוסי חביליו:

תקראו לי?

אליעזר ראוכברגר:

אתה עצמאי. מה אתה,

יוסי חביליו:

תוכלי לקרוא לי?

רלי חיים:

לאיזה תכנית?

יוסי חביליו:

אחרי שגומרים את שתי ההתנגדויות.

רלי חיים:

עכשיו אנחנו, אה, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

1155928, פסגת זאב, התנגדויות לפי 106 ב'. קדימה, אמי.

אמי ארבל:

אמרתי, כן, יש פה תכנית שלמעשה הציעה הרחבות דיור, אנחנו שלחנו אותם לנסות להגיע להסכמות ולהגיע לעוד תוספות. יצאו לפרסום על פי 106 ב', וקיבלנו תכנית מתוקנת שפורסמה לפי 106 ב'.

אליעזר ראוכברגר:

ששש. כן.

אמי ארבל:

קיבלנו למעשה ארבע התנגדויות של ארבעה דיירים בתוך הבניין שמתנגדים למעשה למרפסת אחת שעדיין מוצעת לדייר שמה. הם כנראה הגיעו להסכמה, אבל בוא נשמע אותם.

אליעזר ראוכברגר:

הגיעו?

יוסי חביליו:

(לא ברור) את הפלאפון שלך? רלי, מה המספר שלך?

רלי חיים:

יש לי, יש לי.

יוסי חביליו:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

הגיעו האנשים?

רלי חיים:

בוא אני ארשום לך עכשיו משהו.

יוסי חביליו:

תרשמי לי וואטסאפ שאני אדע, בדיוק. תודה. אני תיכף בא.

רלי חיים:

שלחתי. בסדר?

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

אבל אין מתנגדים? אין מתנגדים, אמי?

אמי ארבל:

כנראה שלא הגיעו. בוא נשאל.

עמנואל זלטס:

הנה, הנה, הנה,

אליעזר ראוכברגר:

הנה המתנגד. אה, כן, לא, הלכת לשבת שם אז שאלתי איפה המתנגדים. אה, אתם באותו צד? אתם באותו צד. רגע, אתם בהתאם להמלצת מהנדס העיר? רגע, שניה, שניה. אני לא שואל אותך, אני שואל אותם. בוא נראה רגע, רק שנראה שזה אתם, זה שי ונטלי אזולאי? זה אתם. ויצחק סיטון? לא הגיע. אוקי. אז קודם כל נשאל לגביכם. מקובל, אתם מכירים את המלצת מהנדס העיר?

אמי ארבל:

למעשה אני מבין שיש הסכמה להוריד את המרפסת ש-, אפשר לראות אותה פה אולי.

אליעזר ראוכברגר:

וזה מקובל עליכם?

שי אזולאי:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

זה מקובל עליכם ?

שי אזולאי:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

להוריד את המרפסת.

שי אזולאי:

כן, זה מה ש-,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. בסדר. בסדר, זה מה שאני רוצה לשמוע.

אמי ארבל:

מוסכם על כל הצדדים להוריד את המרפסת. זה גם ההתנגדות, ואתה מגיש. אז מקובל? מקובל?

יהודה פרוידינגר:

המבקשים או המתנגדים?

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שניה, לפני שאתם הולכים. בכפוף ל-, שניה, חברים,

יהודה פרוידינגר:

רגע.

אליעזר ראוכברגר:

אריאל. בכפוף ל-,

אמי ארבל:

ביטול המרפסת.

אליעזר ראוכברגר:

ביטול המרפסת, אתם מסירים את ההתנגדות. לא ככה, ההקלטה לא יודעת לראות ככה, היא צריכה לשמוע.

שי אזולאי:

לא, מוסכם. זה מה שאמרתי, כן.

אליעזר ראוכברגר:

מקובל עליכם.

שי אזולאי:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, בסדר. עכשיו, תודה.

אמי ארבל:

אז הם לא מסירים, אתם מקבלים את ההתנגדות.

אליעזר ראוכברגר:

מקבלים את ההתנגדות, ובעקבות זה אנחנו מסירים את המרפסת ואז זה מקובל עליהם. עכשיו יש לנו את ההתנגדות של יצחק סיטון.

אמי ארבל:

זה אותו דבר.

רלי חיים:

הם ביחד.

אליעזר ראוכברגר:

זה אותה התנגדות. אוקי, אוקי.

יהודה פרוידינגר:

אבל זה גם על דעתו?

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה.

יהודה פרוידינגר:

זה גם על דעתו?

שי אזולאי:

כן, כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

אה, וזה גם על דעתו? מעולה. מעולה, תודה רבה לכם. אז מקובל עלייך, נכון? גברת,

דוברת לא מזוהה:

כן, (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה. שלום שלום, יום טוב, והלואי כולם ככה מגיעים להבנות. תודה רבה. אנחנו עוברים, אה, בעצם אין לנו,

אריאל גולן:

שוטף.

אמי ארבל:

נשאר זמן עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא נמשיך שוטף. וייצמן.

יוחנן וייצמן:

כן.

צביקה אסולין:

יש לך רבע שעה, יאללה, בוא נתקתק.

אליעזר ראוכברגר:

למה רבע שעה?

ישראל קלרמן:

כן, יאללה, בוא נתקתק.

צביקה אסולין:

יש אנשים.

אריאל גולן:

רבע שעה, אחת עשרה וחצי.

ישראל קלרמן:

חצי שעה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל זה לא הזמן. אחת עשרה וחצי, אז אנחנו נמשיך לתכנית 12, אבל וייצמן ביקש להיות בה.

צביקה אסולין:

בוא נמשיך הלאה, 13.

ישראל קלרמן:

למה? 12 סיימתם.

צביקה אסולין:

13.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) 11:30, אני אמרתי 12:30?

ישראל קלרמן:

לא, 12 סיימתם.

אליעזר ראוכברגר:

12 כן, עכשיו 13.

ישראל קלרמן:

13 הוא רצה להיות?

אליעזר ראובברגר:

ככה הוא אמר לי.

ישראל קלרמן:

אז תמשיך הלאה.

אליעזר ראובברגר:

בוא נראה. לא, לא, לא,

צביקה אסולין:

14.

ישראל קלרמן:

למה לא? תחזור לזה אחרי זה.

אליעזר ראובברגר:

רגע, שניה, בוא נשמע את זה.

ישראל קלרמן:

למה לא להמשיך,

צביקה אסולין:

עזוב, בוא תעשה 14.

אליעזר ראובברגר:

הוא יבוא, הוא הלך לשירותים. מה קרה?

ישראל קלרמן:

לא,

צביקה אסולין:

אז תעשה 14.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) מרגליות, מה אתה חושב? אם הוא לא פה.

אליעזר ראוכברגר:

מה, הוא הלך להוציא עוד כסף?

(צוחקים)

אליעזר ראוכברגר:

אריאל, רוץ אחריו.

צביקה אסולין:

תעשה 14, נו.

אליעזר ראוכברגר:

יש חלוקת צ'קים. יש ביזה, ביזה.

ישראל קלרמן:

תמשיך הלאה, נו יאללה, חבל.

צביקה אסולין:

14, יאללה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, בוא נמשיך ל-13. בואו, הוא יציג את זה, בסדר, הוא יבוא.

ישראל קלרמן:

אז נגיד לו לבוא.

חיים כהן:

הוא יציג את זה.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, אמי. בסדר, תגיד לו מה שאתה רוצה.

אמי ארבל:

תכנית 13 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

רק שניה, אדיר שוורץ,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) 14?

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא חשב, שניה,

אריאל גולן:

שיש עכשיו שעה להתנגדויות.

אליעזר ראוכברגר:

כן, הוא חשב שיש עכשיו שעה. איפה אדיר? (לא ברור) לפחות הוגן, לא עם ה-,

יוסי חביליו:

ממשיכים?

רלי חיים:

יש עוד התנגדות. אמרת אחרי,

יוסי חביליו:

לא, אבל יכול להיות שעכשיו יהיה משהו,

רלי חיים:

יש איזה רבע שעה.

עמנואל זלטס:

מה, יוסי הגיע אתה הולך, אמי?

יוסי חביליו:

בסדר, בסדר.

רלי חיים:

כן, גם אני רציתי,

יוסי חביליו:

רגע, ממשיכים או הפסקה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, עושים הפסקה.

(הפסקת ההקלטה)

תיק 1326081

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, חזרנו מהפסקה. ממשיכים בסדר יום, תכנית 13, 1326081, בבקשה.

אמי ארבל:

כן, מדובר על תכנית בסמכות הוועדה המחוזית ברחוב החומה השלישית, אתם רואים את המיקום פה ב-, רגע, פה. החלקה הזאתי הקטנה. למעשה מוצע פה בניין, יש פה בניין קטן לשימור בן קומה וגג רעפים, התכנית מציעה למעשה לעשות פה תוספת של שש וחצי קומות, להגיע לשמונה קומות, אחוזי בנייה מאוד גבוהים,

יוחנן וייצמן:

שימור לפי מה?

אמי ארבל:

זה היה בוועדת שימור בנושא השימור. אנחנו, זה כבר היה בדיון בוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

זה היה בוועדת שימור?

יוחנן וייצמן:

כן.

אמי ארבל:

זה היה והוועדה אישרה. הבעיה פה זה ההיקפים. זה כבר היה משובץ לוועדה, כבר היה לנו סדר יום עם המלצה לדחייה מהרבה מאד סיבות, גם שאנחנו חושבים וגם שהשימור חושבים. אני יושבתי איתם,

אליעזר ראוכברגר:

תראה לי את,

אמי ארבל:

את הבניין?

אליעזר ראוכברגר:

לא, את המיקום, את כל האזור. כי למשל הם טוענים שיש שמה כבר באזור את הגבהים האלו, אולי אפילו פחות קומה אחת,

חיים כהן:

אמי,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בגלל שזה מוסד ציבור,

חיים כהן:

בוועדה המחוזית זה ירד כי ביקשתי שידונו בזה קודם.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אמי ארבל:

זה היה פה גם, בוועדה כבר פה, וזה,

אליעזר ראוכברגר:

אז הנה, אנחנו עכשיו דנים. מצוין, תודה. אבל שניה, אמי, הוא טוען שיש שמה באזור גם בניינים כבר בגובה של שש שבע,

אמי ארבל:

הוא לא טוען, הוא טועה.

אליעזר ראוכברגר:

מה הוא?

אמי ארבל:

הוא לא טוען, הוא טועה.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) טועה.

אמי ארבל:

הנה, אני מראה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בשביל זה ביקשתי.

אמי ארבל:

תראו.

אליעזר ראוכברגר:

והוא אומר, אני מוסד ציבור אז אני רוצה אקסטרה, עוד אחד בנסיגה.

אמי ארבל:

כן, אבל זה החלקה. חלקה מאד קטנה שהיום בנויה, זה הכנסייה הרומנית, פה אתם זוכרים, אישרנו פה בתחנת דלק תכנית,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, כמה בתחנת דלק אישרנו? גם שש שבע קומות.

יוחנן וייצמן:

שש מלונאות.

אליעזר ראוכברגר:

שש,

אמי ארבל:

שש קומות למלונאות.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

יוחנן וייצמן:

ואף אחד לא מצליח לעשות את זה.

אמי ארבל:

יוחנן, אבל זה חלקה מאד, נכון. אני אומר, הם רוצים עכשיו,

חיים כהן:

מנסים היום להפוך את זה למגורים.

אמי ארבל:

הם רוצים עכשיו להפוך את זה למגורים, הם היו אצלי ואמרתי להם מה אפשר לעשות פה, זה גם חלקה מאד קטנה. אבל גם פה אגב, עלה גם בדיון פה בוועדה וגם הצענו להם להפוך את זה למגורים, יש פה בסוף חלקה מאד קטנה, שלמתחם לצרכי ציבור היא לא מתאימה. זה כל הסביבה, אנחנו רואים את הסביבה פה. כל הרחוב הזה (לא ברור) 5 קומות כולל הבניין הזה,

אליעזר ראוכברגר:

מה אלה שמה? אלה.

אמי ארבל:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

איפה שהסימון האדום.

אמי ארבל:

זה?

אליעזר ראוכברגר:

לא. אלה, כן.

יוחנן וייצמן:

זה חמש.

אמי ארבל:

זה חלקה מאד מאד גדולה שאתה רואה שהיא אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש קומות. או מעל מרתף, חמש וגג, חמש וקצת. אבל כל האזור הזה הוא אזור נמוך, זה חלקה קטנה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הם מגורים, פה זה מוסד חינוך.

אמי ארבל:

אבל אני חושב שלהגיד מוסד, להגיד מילת פלא. אגב, היזם היה אצלי יחד עם האדריכל ויחד עם מי שרוצה לקנות את זה ולעשות פה מוסד נורא נורא משמעותי ויש צורך, ואין מחלוקת שיש צורך. עדיין לייצר פה בניין כזה, קווי הבניין שהוא מציע כולם אפס לכנסייה הרומנית בשמונה קומות בחלקה כזאת קטנה לא מתאים. ואני חושב שהרבה יותר הגיוני שיהיה פה חלקת מגורים ויקבל פה חמש שש קומות, לתת קומה אחת לצרכי ציבור, יהיה הרבה יותר נכון.

ישראל קלרמן:

זה כבר היה פה?

אמי ארבל:

בקווי בניין יותר מצומצמים. זה היה וירד, זה היה וירד.

יוסי חביליו:

אני מסכים עם מה שאמי אומר לחלוטין.

ישראל קלרמן:

אה.

אמי ארבל:

אין שום היגיון פה לעשות שמונה קומות.

יוסי חביליו:

מה, וגם זה אזור ממש ליד העיר העתיקה, זה יבלוט מעל כל הבניינים. גועל נפש.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לא אישרנו שמונה, כמה אישרנו לו?

אמי ארבל:

הורדנו מסדר היום כדי,

ישראל קלרמן:

לא, את הבניין הקודם (לא ברור) עם המרפסות, שהחזרנו לדיון,

אמי ארבל:

זה? זה?

ישראל קלרמן:

מה אישרנו פה, כמה?

יוסי חביליו:

מה שדיברנו בפעם שעברה,

ישראל קלרמן:

נכון? היה לנו חמש, רק חמש.

אמי ארבל:

כל הרחוב הזה הוא חמש קומות. זה בניין לשימור, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אז בוא נסתכל, בוא נסתכל על הגובה.

יוסי חביליו:

גם פה הוא הרס את המרפסת ובנה אותה, אני זוכר את זה.

אמי ארבל:

(לא ברור) הבינוי הוא הרבה יותר גבוה, אני יכול להראות.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, להשוות גובה.

ישראל קלרמן:

שישתווה לגובה, מה, שש קומות יצא.

אמי ארבל:

אני חושב שהבעיה,

אליעזר ראוכברגר:

אני אפילו הייתי נותן לו עוד חצי קומה אקסטרה כי הוא מוסד ציבור.

אמי ארבל:

אני חושב שלא, זה לא מילת קסם,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה כמה זה יוצא בגובה.

אמי ארבל:

חמש קומות,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא יעשה קומות של 5 מטר.

יוחנן וייצמן:

כן, אם זה,

ישראל קלרמן:

לא, שיעשה,

אליעזר ראוכברגר:

אז אמרתי,

ישראל קלרמן:

ישתווה לגובה.

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא נראה את הגובה, בוא נראה מה זה נותן.

יוחנן וייצמן:

מה הגובה של השש?

אמי ארבל:

הבעיה זה גם קווי בניין, לא רק גובה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, עוד שניה,

יוחנן וייצמן:

קווי בניין לא,

אליעזר ראוכברגר:

עוד שניה נגיע לקווי בניין. קודם כל בוא,

יוחנן וייצמן:

חלק, לדעתי בקווי בניין אתה חלק צודק.

אמי ארבל:

קורה ש-, גם שעון עומד צודק פעמיים ביום, אתה יודע.

אליעזר ראוכברגר:

כן. שאלה מאד מעניינת דרך אגב, אתה יודע. מה עדיף, שעון מפגר או שעון עומד.

יהודה פרוידינגר:

שעון עומד, שעון עומד,

אמי ארבל:

(לא ברור) הוא צודק פעמיים ביום הוא לא צודק (לא ברור) .

אליעזר ראוכברגר:

שעון עומד לפחות פעמיים ביום מראה שעה מדויקת.

יהודה פרוידינגר:

פעמיים ביום מראה את השעה.

אמי ארבל:

עדיף להיות צודק פעמיים ביום, או רוב היום.

אליעזר ראוכברגר:

או רוב היום לא.

אמי ארבל:

אם הוא מפגר?

אליעזר ראוכברגר:

מפגר או ממהר, לא משנה. הוא כל היום לא צודק.

אמי ארבל:

(לא ברור) למה שיהיה גובה? אין גובה. לא חושב שצריך לציין גובה בבניינים.

אליעזר ראוכברגר:

מה, מה הוא אומר?

אמי ארבל:

לא צריך גובה לציין.

עמנואל זלטס:

הנה, בצד ימין (לא ברור), הוא לא מציין את הגובה.

אמי ארבל:

לא יודע מה הגובה.

עמנואל זלטס:

זה אמי צודק.

אמי ארבל:

רק על זה הייתי. אגב, תסתכל, אליעזר, אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

זה הבניין שליד וזה הבניין שהוא מציע, תראה את הפרופורציה.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא, זה לא הדמיה,

אמי ארבל:

זה הדמיה שלו, לא שלי.

אליעזר ראוכברגר:

אולי,

עמנואל זלטס:

לא, אבל יש אלכסון, מה.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מבין, אתה לא יודע,

יוחנן וייצמן:

לא, זה הרומני.

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יודע לספור, לעשות מדידה של הגובה? תעשה לי מדידה של הגובה. כמו שאתה כאן,

יוחנן וייצמן:

לא, השאלה גם מה ההוא יקבל.

עמנואל זלטס:

מה הקנה מידה?

אמי ארבל:

אני לא יודע. לא, זה הדמיה שלו, אני צוחק, אין לי פה, פשוט הוא לא מדד שום דבר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל עזוב, תמדוד,

אמי ארבל:

הנה, תראה, תראה, זה זה. זה לדעתי מערבית, זה הבניין של הרחוב.

אליעזר ראוכברגר:

זה הבניין של המרפסות?

אמי ארבל:

כן. הרבה יותר גבוה.

עמנואל זלטס:

לא, אבל זה גם, מפה, אמי, נראה קצת, השמאלי כן נראה שזה לא, אם אתה מסתכל (לא ברור) ,

אמי ארבל:

זה לא זוית,

עמנואל זלטס:

זה לא משהו ברור. לך לעוד מקומות, לך לעוד,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מציין שיש?

יהודה פרוידינגר:

זה באמת נראה בולט.

אליעזר ראוכברגר:

אגב, בתחנת דלק אושר בית מלון שבע קומות או שש?

יוחנן וייצמן:

ומה הגובה, מה הגובה שאושר בתחנת דלק?

אליעזר ראוכברגר:

שבע.

אמי ארבל:

בסדר, אבל שבע (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

אבל שבע קומות אושר.

אמי ארבל:

על פינת הרחובות, זה חלקה קטנה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אמי ארבל:

אליעזר, זה לא הגיוני, באמת. זה, יש היגיון, כאילו אתה יודע, אנחנו בעד לאשר מוסדות ולתת להם יותר, אבל התכנית פה לא הגיונית. מנסים להכניס פה, סליחה שאני אומר, פיל לחנות חרסינה.

יוסי חביליו:

בדיוק.

יוחנן וייצמן:

אבל זה כל כך חשוב.

אמי ארבל:

הכל חשוב.

אליעזר ראוכברגר:

אני הייתי, הייתי נותן לו,

אמי ארבל:

(לא ברור) יש צרכים ציבוריים.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אני הייתי מוריד את ה-8 ונותן לו את ה-7.

אמי ארבל:

אני חושב שגם שבע לא,

יוסי חביליו:

למה שבע, גם שבע זה גבוה.

אמי ארבל:

(לא ברור) דרך אגב, קווי בניין, אליעזר.

יוסי חביליו:

אבל זה אזור, איך זה מוגדר, אמי?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אבל בתחנת דלק אושר בית מלון שבע קומות,

אמי ארבל:

אני אראה רגע את קווי הבניין.

אליעזר ראוכברגר:

גם פה שבע.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בית המלון, להיצמד אליו.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

אני אומר, שלא יעבור את הגובה של,

אמי ארבל:

אין שום היגיון לעשות פה בקו אפס,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, לפני (לא ברור) , קודם כל,

אמי ארבל:

לא, אבל זה הכל ביחד. זה גם התכסית וגם הקו אפס,

אליעזר ראוכברגר:

לא, גם היה את, אתה, הוא אמר שיש,

יוסי חביליו:

לדחות את התכנית,

יוחנן וייצמן:

הקו אפס,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר שאתה צודק.

יוחנן וייצמן:

זה סוגייה שהוועדה צריכה לחשוב .

יוסי חביליו:

ושיגיש תכנית חדשה. זה מה שצריך לעשות.

אליעזר ראוכברגר:

מה, מה אתה אומר?

יוחנן וייצמן:

הקו אפס זה סוגייה שהוועדה צריכה לחשוב. אולי, אני הייתי אפילו שואל את, סליחה, זה לא נעים לומר, את הכנסייה הרומנית.

אמי ארבל:

למה לשאול את הכנסייה הרומנית?

יוחנן וייצמן:

דקה. אם הם רוצים גם לבנות, בוא ניתן לכולם לבנות, לא, אני מדבר בצד ההוא, בצד של,

יהודה פרוידינגר:

כן, כן. זה הרחוב של תחנת הדלק,

אמי ארבל:

זה מגרש שהוא מונומנט.

יוחנן וייצמן:

מגרש שהוא מונומנט, (לא ברור) .

יהודה פרוידניגר:

(לא ברור) מספר 1, נכון?

יוסי חביליו:

מה נשמע, אסף?

יוחנן וייצמן:

גם אם לא אז מה קרה? אז יבנו באפס.

אמי ארבל:

לא קרה כלום.

אליעזר ראוכברגר:

מה מונומנט, הכנסייה?

אמי ארבל:

(לא ברור) לא יכול,

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

הכנסייה מונומנט.

אמי ארבל:

כן, אבל הוא מדבר על הבניין ליד. נו, אז מה ההיגיון לבנות על קו אפס שמונה קומות, בקו אפס למונומנט? תסביר לי, וייצמן.

אליעזר ראוכברגר:

אגב,

אמי ארבל:

מבחינה שימורית.

אליעזר ראוכברגר:

אגב, אמי, אתה נדמה לי אמרת לי שבכיכר פריז במונומנט שמה כן רוצים לבנות, בכנסייה שמה.

אמי ארבל:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

בכיכר פריז.

אמי ארבל:

בכיכר פריז יש את הבניין המפוצל הזה, אבל הוא לא מונומנט.

יוחנן וייצמן:

אשרנו 30 קומות על כ"ח, שהוא 20 מטר ממונומנט.

אמי ארבל:

(לא ברור) שנות ה-70.

יוחנן וייצמן:

כמה קומות אשרנו ,

אליעזר ראוכברגר:

מונומנט יכול להיות גם,

יוחנן וייצמן:

מאחורי המונומנט של שערי צדק? תזכיר לי.

אליעזר ראוכברגר:

מונומנט יכול להיות בניין גם שהוא משנות ה-90.

יוחנן וייצמן:

מאחורי המונומנט של שערי צדק הישן, כמה קומות אושר? בדבוק, בצמוד לבניין.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות בניין שנבנה בשנות ה-90,

יוסי חביליו:

מה זה משנה? אם עשינו משהו לא טוב אז צריך להמשיך?

אמי ארבל:

לא, מונומנט,

יוחנן וייצמן:

בפרט אם זה חרדים,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, אני שואל אותך, בית הכנסת של בעלז הוא לא מונומנט?

אמי ארבל:

לא, שניה, מונומנט זה, בעיני כל אחד יש את המונומנטים שלו. כשאני אומר מונומנט זה בתכנית מאושרת של מונומנטים,

יוחנן וייצמן:

תכנית מאושרת של מונומנטים,

אליעזר ראוכברגר:

זה,

אמי ארבל:

2709,

אליעזר ראוכברגר:

זה אני מסכים איתך.

אמי ארבל:

זה שאתה יכול להחליט,

אליעזר ראוכברגר:

אבל יהיה תכנית, אבל יהיה תכנית,

אמי ארבל:

אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

עוד מעט נעשה עוד תכנית.

אמי ארבל:

זה שאתה יכול להחליט שהספרייה הלאומית שנבנתה היום היא מונומנט,

יוחנן וייצמן:

נכון.

אמי ארבל:

אחלה, סבבה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אמי ארבל:

נכון, מסכים אפילו, אבל היא לא מוגדרת כמונומנט.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, בסדר. אני מדבר מבחינת,

יוחנן וייצמן:

מה שאמי אומר מונומנט,

אליעזר ראוכברגר:

אני מדבר מבחינת היחס שלנו שצריך להיות כאן.

אמי ארבל:

אין, אין, כל אחד והמונומנטים שלו.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

יוחנן וייצמן:

גם אותו דבר אתר טבע. יש לנו תכנית של אתרי טבע ויכול להיות אתר טבע שהוא לא נמצא בתכנית.

אמי ארבל:

אני חושב שזה תכנית מוגזמת מכל צורה, באמת, עם כל הכבוד,

יוסי חביליו:

ממש. צריך לדחות אותה ולהגיש תכנית חדשה. זה חוצפה.

אמי ארבל:

הם ישבו איתי והסברתי להם את זה,

יוסי חביליו:

זה חוצפה.

אמי ארבל:

הוא גם, אין לו באמת תשובות כאילו. אמרתי לו, יש צורך בשכונה, אמרתי, אין מחלוקת שבאזור הזה, בכלל במע"ר צפון,

אליעזר ראוכברגר:

חסר לנו,

אמי ארבל:

יש מחסור, אבל זה לא מתאים למגרש הזה.

יוחנן וייצמן:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע,

אמי ארבל:

כי זה מגרש קטן.

אליעזר ראוכברגר:

אני, אמי, אני בעד להוריד לו את השמונה ולהשאיר אותו עם השבע כמו בית המלון. לגבי קווי הבניין, לא יודע, מה שאומר יוחנן.

אמי ארבל:

יש הבדל בין,

אליעזר ראוכברגר:

מה שאומר יוחנן.

אמי ארבל:

יש הבדל בין בניין שבע קומות,

יוחנן וייצמן:

בוא נשב,

אמי ארבל:

(לא ברור) הרחובות,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

אבל היינו בוועדת שימור,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני מסכים איתך,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה שתם רק לומר לוועדה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא למטרת רווח, זה למוסדי.

אמי ארבל:

זה למטרת רווח לחלוטין. היזם שפה הבעלים מוכר את זה כרגע לעמותה בשביל זה, בשביל להרוויח כסף.

אליעזר ראוכברגר:

לעמותה, אבל העמותה תפעיל את זה, לא הבנתי.

אמי ארבל:

בסדר, (לא ברור) שימצא מקום אחר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, היזם, היזם אתה צודק, אבל אחר כך זה יהיה זה, המלון זה גם אחר כך יהיה רווח. כל יום שבא אורח,

אמי ארבל:

המלון יהפוך את זה למגורים גם כן, לא מצליחים שמה,

אליעזר ראוכברגר:

אז יעשה עוד יותר רווח.

אמי ארבל:

אבל (לא ברור) שש קומות מגורים.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אמי ארבל:

לא אכפת לי,

אליעזר ראוכברגר:

אז נעשה פה שבע למוסד. לא רואה בזה בעיה. לגבי קווי בניין.

יוחנן וייצמן:

קווי בניין, לא, אני לא יודע, אנחנו השארנו, בשימור לא רצינו לקבל החלטה.

אמי ארבל:

ברגע שאתה מצמצם לו את קווי הבניין, (לא ברור) 3 מטר. תסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

אנחנו צריכים להיות הגיוניים במה שאנחנו אומרים, אליעזר.

יוחנן וייצמן:

אפשר לתת לו שתי קומות אפס, ושתי הקומות האחרים בנסיגה.

אמי ארבל:

אין שום סיבה לתת לו אפס.

יוחנן וייצמן:

לא, תראה, בוא, שיהיה ברור, וועדת שימור לא קיבלה בנושא הזה החלטה. היא השאירה את זה, מה?

יוסי חביליו:

רגע, אמי, המקסימום שהיית נותן לו זה שש או גם שש זה הרבה?

אמי ארבל:

שש וקווי בניין הגיוניים, מה שלא קיים כרגע.

יוסי חביליו:

נכון. אז אני מסכים, למה לתת לו שבע וגם קווי בניין לא הגיוניים?

אליעזר ראוכברגר:

לתת לו שבע בגלל שאנחנו לא אנשים שעושים אפילו, ואם יש ליד שבע גם הוא יכול,

יוסי חביליו:

אם טעינו באיזה מקום אחר,

אליעזר ראוכברגר:

אתה חושב שטעינו, אני לא חושב שטעינו.

יוסי חביליו:

עכשיו ניתן שבע וההוא ניתן לו עוד, זה אזור ממש יפה. תראה את התמונה שהראית קודם, אמי.

אמי ארבל:

יש הבדל, אליעזר.

יוסי חביליו:

אליעזר, תראה לו מבט צד, תראה את זה. זה יבלוט מכל האזור.

ישראל קלרמן:

לא ייתן לו כלום.

יוחנן וייצמן:

אני נותן פתרון, אני,

אמי ארבל:

אני לא,

יוחנן וייצמן:

מציע את זה כהצעה.

אמי ארבל:

(לא ברור) משהו מאד נקודתי,

יוחנן וייצמן:

היה נראה לי,

אמי ארבל:

רק זה.

יוחנן וייצמן:

רק זה באפס. נכון.

אמי ארבל:

הוא מציע אבל על כל החלקה אפס. גם פה, על החצר היפהפייה שלהם.

ישראל קלרמן:

הוא צודק, וייצמן.

יוסי חביליו:

אבל גם הגובה. איפה נתנו שבע, אמי?

אמי ארבל:

חבר'ה, זה לא נכנס. שיעשו פה מגורים,

אליעזר ראוכברגר:

בתחנת דלק, בפינה.

יוסי חביליו:

זאת הייתה טעות.

אמי ארבל:

אליעזר, יש הבדל, תסתכל, בין הבניין שיושב פה על פינה רחבה בשני בניינים, לבין החלקה הקטנה הזאתי וכל הבניינים שמסביב. זה משהו,

יוסי חביליו:

אבל הבניין של הקשתות שהיה,

יוחנן וייצמן:

במדידה ,

אליעזר ראוכברגר:

במדידה הוא יותר, המיקום אתה אולי צודק, אבל זה יותר גדול מבחינת המטר מרובע.

אמי ארבל:

אני יכול למדוד, אבל זה לא משנה. השאלה היא המיקום.

אליעזר ראוכברגר:

תסתכל את הוורוד,

יוסי חביליו:

אמי, איפה זה תחנת הדלק?

אמי ארבל:

אבל תראה את רוחב הרחוב פה,

יוחנן וייצמן:

הוורוד, הוורוד.

אמי ארבל:

ואיפה נמצא המגרש הזה.

יוסי חביליו:

הוורוד זה תחנת הדלק?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

כן, כן.

יוסי חביליו:

אז למה אישרנו שם שבע? זה טעות חמורה.

דובר לא מזוהה:

איי איי איי.

יוסי חביליו:

אבל אתה רואה את הבניין של הקשתות שהיה פה לפני פעם פעמיים, הוא הרבה יותר נמוך. מה הגובה שלו? ארבע קומות אולי.

אליעזר ראוכברגר:

כי לא ביקשו להוסיף, מה אתה רוצה?

יוסי חביליו:

אה, מי שחזיר אתה נותן לו.

אמי ארבל:

לא, (לא ברור) זה חמש קומות.

יוחנן וייצמן:

זה מוסד, למה מוסד זה חזיר?

יוסי חביליו:

חזיר, כן, הוא רוצה להרוויח פה כסף.

אליעזר ראוכברגר:

מה, מה אתה אומר?

ישראל קלרמן:

אבל למה המילים האלו, יוסי?

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן, מה אתה אומר לגבי הנושא של קווי הבניין?

יוסי חביליו:

לא, מה עם הקומות? לא יותר משש.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, שמענו, אבל אמרת את זה 15 פעם.

יוסי חביליו:

אמי, גם שש אולי זה הרבה. כמה זה כל האזור?

אליעזר ראוכברגר:

קומה אחת.

אמי ארבל:

שש זה קומה מעבר לחמש של המגורים ואני יכול לחיות עם זה בשלום. אמרתי, בקווי בניין הגיוניים.

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה שש ושבע בלי סוף.

יוסי חביליו:

איפה שבע בלי סוף? אין.

אמי ארבל:

לא, לא, אין.

אליעזר ראוכברגר:

יש.

יוסי חביליו:

אין. אולי אחד, שגם עוד לא קיים.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה? אבל יש לו תכנית מאושרת.

יוסי חביליו:

תסתכל בבקשה, תראה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל יש לו תכנית מאושרת.

יוסי חביליו:

תסתכל, איפה אתה רואה פה? תסתכל על האזור.

אליעזר ראוכברגר:

יש תכנית מאושרת.

יוחנן וייצמן:

זה שש, הבניין הצמוד הוא שש.

יוסי חביליו:

אז תן לו שש, אז זה מה שאמי אומר.

יוחנן וייצמן:

אבל זה מוסד.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה מוסד, נותנים לו אקסטרה.

יוסי חביליו:

אה, עוד קומה ועוד קומה ועוד קומה?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי חביליו:

יש עניין, זה אזור יפה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אתה תצביע אחר כך איפה שאתה רוצה.

יוסי חביליו:

זה שזה בתוכו גיפה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה תצביע אחר כך איפה שאתה רוצה.

יוסי חביליו:

לפחות ממבט העל הוא נראה נורמלי. הרסתם את ירושלים.

אליעזר ראוכברגר:

מה לגבי קווי הבניין?

יוסי חביליו:

גועל נפש. גם זה בניין די מגעיל.

אמי ארבל:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) שתיים בנסיגה?

אמי ארבל:

וייצמן, זה חמש אבל, זה לא שש.

יוסי חביליו:

זה חמש בכלל.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה.

יוחנן וייצמן:

לא, עם תת הקרקע זה שש.

אמי ארבל:

בתת הקרקע.

יוסי חביליו:

אתה יכול לבנות גם עשר קומות בתת הקרקע.

יוחנן וייצמן:

הקומה הזאת. אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש.

אמי ארבל:

אבל זה לא קומה.

יוחנן וייצמן:

וזה שבע. (לא ברור) לא בדיוק.

אמי ארבל:

לא, לא, נו, חבר'ה,

יוחנן וייצמן:

טכנית לא בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

זה שש, שבע בנסיגה.

יוסי חביליו:

זה נראה לי עבירת בנייה שצריך להרוס אותה.

אליעזר ראוכברגר:

שבע בנסיגה.

יוחנן וייצמן:

טכנית, ואני לא רוצה, טכנית על הבנייה (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

בואו, מה לגבי קווי הבניין?

יוחנן וייצמן:

אני מציע שתיים.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה שתיים?

יוחנן וייצמן:

שיעשה נסיגה של שתיים.

אליעזר ראוכברגר:

במקום אפס?

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה אומר, אמי?

אמי ארבל:

שצריך לדחות את התכנית.

(צוחקים)

דובר לא מזוהה:

גם אני חושב ככה.

אמי ארבל:

אמרתי, זה פיל בחנות חרסינה, אנחנו מנסים לדחוף בכוח וזה לא נכנס.

ישראל קלרמן:

זה מוסד.

אמי ארבל:

מוסד זה לא מילת קסם אבל.

ישראל קלרמן:

נכון, לא מילת קסם,

אמי ארבל:

זה לא מתאים למגרש הזה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לא אפס,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בוא, אמי,

ישראל קלרמן:

אני איתך לגמרי.

אליעזר ראוכברגר:

בוא נלך עם ההצעה של 2 ועם שבע, צמצמו אותו,

יוסי חביליו:

לא, אני נגד.

אליעזר ראוכברגר:

הורדנו אותו. בסדר, אנחנו נעשה הצבעה. אין בעיה.

יוסי חביליו:

תהיה איתי, יהודה, אתה חייב להיות איתי פה.

יהודה פרוידינגר:

אני גם נגד.

צביקה אסולין:

בטח.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

ישראל קלרמן:

נגד מי, נגד יוסי?

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד ההצעה לעשות שבע קומות, לא שמונה, להוריד קומה מההצעה, ובמקום קו אפס שתיים כמו שהציע יוחנן וייצמן?

יהודה פרוידינגר:

רד מזה, קלרמן.

אליעזר ראוכברגר:

בריס, אריאל, חיים,

ישראל קלרמן:

צחי?

צחי בריס:

הצבעתי.

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי, בריס, בריס,

צביקה אסולין:

אסולין,

אליעזר ראוכברגר:

אה, אסולין. ברים, חיים, אסולין, ישראל ויוחנן ואנוכי אליעזר. מי נגד? יוסי,

יוסי חביליו:

ברור.

אליעזר ראוכברגר:

ויהודה. אוקי.

יוחנן וייצמן:

יש פה עוד סוגייה אחת,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

אמי ארבל:

יש פה אבל,

יוסי חביליו:

(לא ברור) את ההצעה שלי.

אמי ארבל:

הוא הציע אבל בעקבות השימור תכנית מתוקנת (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, אז אני מציע לקבל את התכנית שהוא הציע בוועדה.

אמי ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

דקה. כדאי שתסביר אותה רק לוועדה, שיבינו על מה אנחנו מדברים.

אמי ארבל:

אתה תסביר, אני לא הייתי בוועדה.

יוחנן וייצמן:

אה. הוא הציע בוועדת שימור לשמר שלוש חזיתות ולהשאיר חלק, חלק כן להרוס. אני מציע להיצמד לתכנית הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

אני רק רוצה להדגיש,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בגדול הייתה מקובלת על הוועדה.

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה רק להדגיש שמה שאני הצעתי שבע זה בהתאם למה שאושר בתחנת דלק,

יוסי חביליו:

אתה מבין שאתה מפשל פה, אתה רוצה כיסוי.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להדגיש שמה שהצענו שבע זה שתי קומות פחות מהמדיניות.

אמי ארבל:

שלך.

ישראל קלרמן:

זה, אפשר לרשום את זה. יאללה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה.

אריאל גולן:

התנגדויות או שעוברים לשוטף?

אליעזר ראוכברגר:

יש, רגע,

רלי חיים:

יוחנן, אתה יכול לחזור על (לא ברור) ?

יוחנן וייצמן:

שניה, אנחנו צריכים,

ישראל קלרמן:

הם עוד לא פה, תעשה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) התנגדויות, בטח.

רלי חיים:

(לא ברור) בוועדת השימור,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה? אז אנחנו נעשה בלעדיהם. 11:30 זה 11:30.

יוחנן וייצמן:

הוא הציע שימור שלוש חזיתות, שלוש חזיתות, ואישרנו את זה.

צביקה אסולין:

אמי, הם הגיעו.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא יודע, מה, הוא בחוץ?

אדיר שוורץ:

כן, מה,

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה מתנגדים?

אדיר שוורץ:

יש שמה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אדיר שוורץ:

גדוד של מתנגדים.

אליעזר ראוכברגר:

גדוד?

אדיר שוורץ:

הם לא נראו חיילים.

אריאל גולן:

התנגדויות, 2.

רלי חיים:

יש איזה חמישה שישה. נכון?

צביקה אסולין:

מה, כתוב בזה חמש מתנגדים.

רלי חיים:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

חמש מתנגדים.

יוסי חביליו:

רלי, רלי, כשייגמר זה את קוראת לי.

רלי חיים:

אוקי, בסדר.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

עוד דבר, אנחנו בחנו את החצרות האנגליות בוועדת שימור, אנחנו ראינו שחלק אפשר, חלק אישרנו, חלק לא. אני לא רואה (לא ברור),

אמי ארבל:

(לא ברור) לשנות בהתאם לתכנית שהוצעה לאחר וועדת שימור,

יוחנן וייצמן:

הבעיה היא שאני לא זוכר מה הוצג בוועדה.

אמי ארבל:

נשב עם שרון ונראה.

דובר לא מזוהה:

אמי,

יוחנן וייצמן:

מה?

דובר לא מזוהה:

הכנסייה הרומנית (לא ברור) , נכון?

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

מה הכנסייה?

אמי ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

בוועדת השימור, לא לאחר וועדת השימור.

אמי ארבל:

הוא הציג את זה כבר בוועדה? הוא הציג את זה אחרי הוועדה.

יוחנן וייצמן:

בוועדה הוא הציג את זה, לא, לא, בוועדה הוא הציג לנו תכנית שבחנו אותה והייתה, בסדר.

אמי ארבל:

טוב.

יוחנן וייצמן:

זה לא היה כוס התה של כל חברי הוועדה.

אמי ארבל:

(לא ברור) טוב, תכנית 14 בסדר היום, תכנית 112769,

אריאל גולן:

רגע, 14 או התנגדויות?

צביקה אסולין:

לא, התנגדויות.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, התנגדות, אמי.

אמי ארבל:

אה, התנגדות?

אליעזר ראוכברגר:

יש עוד אחד.

אמי ארבל:

אוקי. כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

זאת של 11:30. 2 בסדר היום.

תיק 989533

אמי ארבל:

תכנית 2 בסדר היום, תכנית 989533, תכנית בסמכות הוועדה המקומית, רחוב רקנאטי אברהם 3, 4, 5 ברמות. אני אראה את המיקום. יש פה למעשה תכנית שכבר יש פה קצת בעיה, אילנית, כי התכנית למעשה קודמה לפי סעיף 14. מה, יש חוק, אדון עמנואל, אין מה לעשות.

יוחנן וייצמן:

מה נעשה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש הנחיה של מינהל תכנון שלא לקדם את התכניות לפי סעיף 14, רק אם יש,

עמנואל זלטס:

רגע, הם כתבו,

יוחנן וייצמן:

הם צודקים, נו, מה אפשר לעשות?

עמנואל זלטס:

שניה, הם כתבו שזה טעון אישור שר, אמי?

אמי ארבל:

לא, אתה יודע,

יוחנן וייצמן:

סעיף 14 דורש שזה יהיה דירות להשכרה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שניה,

יוחנן וייצמן:

שזה יהיה דירות להשכרה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שניה. בשביל שתכנית תקודם בסמכות מקומית היא צריכה לעמוד בתנאי 62 א' סעיפים קטנים. אחד מהם זה 14 שמדבר על שטחים, אבל הם אמרו שזה דיור בר השגה בלבד,

עמנואל זלטס:

למה, רק (לא ברור) ,

עו"ד אילנית מיכאלי :
ולכן,

אמי ארבל :
אני אגיד לך למה, כי בוועדת ערר אני ולא אתה,

עו"ד אילנית מיכאלי :
רוצים להמיר את זה ל-13,

(מדברים ביחד)

אריאל גולן :
סעיפים אחרים,

עו"ד אילנית מיכאלי :
סעיפים אחרים שמדברים על,

אריאל גולן :
שזה יהיה בסמכות מקומית.

עו"ד אילנית מיכאלי :
כן. בסדר?

אמי ארבל :
זה הבניין, אגב. יש פה בניין,

אליעזר ראוכברגר :
(לא ברור) דירות להשכרה.

אמי ארבל :
כן.

אליעזר ראוכברגר :
או דיור בר השגה.

רלי חיים:

על פי סעיף 14?

אמי ארבל:

(לא ברור) סעיף 14,

עו"ד אילנית מיכאלי:

סעיף 14, אלא אם יש,

אמי ארבל:

(לא ברור) התוספת השישית, כן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אלא אם יש,

אמי ארבל:

מה שהיית רוצה להגיד, שלכאורה אם לתכנית לא היה התנגדויות לא היינו מעכבים אותה והיינו נותנים לה תוקף. היות ויש התנגדויות יש פה דיון וזימנו אותם, אבל יש פה בעיה שאני לא יודע איך להתקדם אחרי שנשמע את ההתנגדויות, (לא ברור) ,

אליעזר ראובברגר:

אז למה אנחנו צריכים בכלל לדון?

אמי ארבל:

כי יכול להיות שצריך להציע להם למשוך את ההתנגדויות ואז התכנית יכולה לקבל תוקף .

יהודה פרוידינגר:

מה הבעיה, אמי? תסביר. אמי, תסביר מה הבעיה.

אמי ארבל:

(לא ברור) את התכנית. אנחנו קידמנו כבר בערך שנה, מאז חוק ההסדרים הקודם הרבה מאד תכניות על פי סעיף 14, שהיה בתיקון חוק התכנון והבניה. סעיף 14 דיבר שאפשר להוסיף 50% זכויות בנייה. הפרשנות של היועצים המשפטיים בעירייה היה שאפשר להשתמש בזכויות האלה לכל מטרה. הרחבות דיור, תוספת יחידות דיור, כל מטרה. והתחלנו לקדם תכניות כאלה, הרבה מאד תכניות, חלקן כבר הגיעו להפקדה. והתחלנו לקבל מלשכת התכנון המחוזית שזה שר הפנים, בשלב ההפקדה, שהתכניות

האלו טעונות אישור שר כי סעיף 14 מדבר רק על תוספת 50% עבור דירות בהישג יד לפי התוספת השישית, ולא עבור הרחבות דיור ותוספת יחידות דיור. ולכן בעצם הנחינו להפסיק לקדם תכניות לפי סעיף 14. עכשיו, זה תכנית שהופקדה. אז אמרתי, אם היא הייתה מופקדת,

עו"ד אילנית מיכאלי :

אם הגענו לסוף,

אמי ארבל :

אם לא היו מוגשות התנגדויות אז לא היינו מעכבים את זה, אבל היות ויש התנגדויות פה,

צביקה אסולין :

לא, אבל זה,

אמי ארבל :

שההתנגדויות גם נוגעות ,

צביקה אסולין :

התנגדויות עצמיות.

אמי ארבל :

לא משנה, אבל ההתנגדויות גם נוגעות לשטחים, כי הם רוצים עוד שטחים. אז ממילא יש פה בעיה ואני מודה שנשמע אותם אבל,

עו"ד אילנית מיכאלי :

בוא נשמע אותם.

אמי ארבל :

אני חושב ש-,

יוחנן וייצמן :

אל תשמע אותם, תדבר איתם קודם.

עו"ד אילנית מיכאלי :

כאילו, סוכם שתכניות שהן ממש כבר התקדמו,

יוחנן וייצמן :

תסביר להם את המצב.

אמי ארבל:

מסביר, מסביר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם לא היו מתנגדים, אפשר היה לסיים אותם.

צביקה אסולין:

אז אולי, אז אולי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם יש התנגדויות אז,

צביקה אסולין:

כי נראה לי שכל ההתנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אם הם מושכים את ההתנגדויות אומר אמי, אפשר לתת,

צביקה אסולין:

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

לאשר למתן תוקף.

צביקה אסולין:

לא, אבל יש פה,

אליעזר ראוכברגר:

אם הם לא מושכים את ההתנגדויות אז אין טעם לקיים דיון.

עו"ד אילנית מיכאלי:

צריך יהיה (לא ברור) ,

צביקה אסולין:

אבל זה התנגדות עצמית. זה שינויים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש פה חמש התנגדויות.

עמנואל זלטס:

לא רק, לא רק, לא רק.

צביקה אסולין:

שינויים.

אליעזר ראוכברגר:

יש פה חמש התנגדויות.

צביקה אסולין:

כן?

אריאל גולן:

יש פה עוד אחת שרוצה להצטרף בכלל.

אמי ארבל:

כן, כולם רוצים שינויים בתכניות. נו, זה הרחבות דיור.

עמנואל זלטס:

לא, גם אם השינויים,

אמי ארבל:

(לא ברור) .

עמנואל זלטס:

השאלה אם (לא ברור) רחבה,

אמי ארבל:

לא משנה מה השינויים.

עמנואל זלטס:

לא, שניה רגע. אם השינויים הם באותם השטחים,

צביקה אסולין:

בדיוק.

אמי ארבל:

לא, לא.

עמנואל זלטס:

שאושר, אם, תיאורטית, אני אומר באופן כללי עכשיו.

אמי ארבל:

הם לא.

צביקה אסולין:

בן אדם רוצה מרפסת בצד ימין או שמאל.

אמי ארבל:

קראתי את ההתנגדויות.

עמנואל זלטס:

אני יודע, אני שואל אותך לא לפה, לא למקרה הזה.

אמי ארבל:

תיאורטית זה לא תיאורטית. יש פה שאלה מעשית האם התכנית יכולה להתקדם בסמכות מקומית.

עמנואל זלטס:

לא היא עכשיו,

אמי ארבל:

זה כן היא.

עמנואל זלטס:

תכנית אחרת אני שואל אותך עכשיו.

צביקה אסולין:

לא, אבל היא יכולה.

עמנואל זלטס:

זה התנגדות מהותית, הבנתי. ששכנים רצו, התנגדו כי רצו מרפסת במקום פה, פה.

צביקה אסולין:

בדיוק.

עמנואל זלטס:

הרחבה פה במקום פה. אותם שטחים.

צביקה אסולין:

לא. אין פה שום תוספת.

אמי ארבל:

(לא ברור) כאלה אנחנו עושים דיון בוועדה ויש, קיבלנו הנחיה משפטית שאי אפשר לקדם אז אי אפשר לקדם, מה אני יכול לעשות?

(מדברים ביחד)

צביקה אסולין:

אני לא מבין, אמי, יש פה (לא ברור), אני חושב, כמו שאומרים,

עמנואל זלטס:

צביקה נהנה, צביקה נהנה.

צביקה אסולין:

לא,

אמי ארבל:

כן.

צביקה אסולין:

כמו שאומרים, אני אקיש את זה למקום אחר. מה שהוא רוצה להגיד, שומע? אני רוצה להגיד, אם אנחנו נשארים באותו קונטור, באותו מקום,

עמנואל זלטס:

באותם זכויות.

צביקה אסולין:

אין שום, בוא נצא מתוך נקודת הנחה, לא, באמת, עכשיו הם מחליטים, אין לנו שום התנגדות.

רלי חיים:

מבקשים, מתנגדים.

צביקה אסולין:

שזה אומר,

רלי חיים:

המבקשים פה,

עמנואל זלטס:

לא, לשנות מיקומים.

צביקה אסולין:

לא, (לא ברור) תשמע, לא רוצים תוספות, לא רוצים כלום,

אמי ארבל:

אבל זה לא הכוונה.

צביקה אסולין:

רגע.

אמי ארבל:

אתה יודע מה ההבדל בינינו? שאתם בתיאוריה ואני במעשי. בתיאוריה אתה צודק אבל פה זה לא מתאים.

צביקה אסולין:

לא, לא, לא.

עמנואל זלטס:

אמי אומר לך, (לא ברור) את התיאוריה למעשי, יהיה בסדר.

רלי חיים:

אתם יכולים גם מסביב לשבת.

דוברת לא מזוהה:

סליחה, עוד פעם, מתנגדים איפה, באיזה צד?

אריאל גולן:

פה, פה.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לשבת מסביב, איפה שרוצים.

יוחנן וייצמן:

לא משנה.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לשבת, יש מספיק כיסאות לכולם. יש מספיק כיסאות לכולם.

עמנואל זלטס:

אגב, צביקה, אין סיכוי פה, צביקה, פה אין סיכוי.

רלי חיים:

אה, רגע, רצית שאני אקרא ל-,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הנה, פה, גם מאחורה יש כיסאות.

רלי חיים:

אה, ל-17. (לא ברור) העבירו את זה בגלל חנוכה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אמי.

(מדברים ביחד)

יהודה פרוידניגר:

(לא ברור) התנגדויות, הכל מחדש.

אמי ארבל:

תתחיל באיזושהו שלב לחץ.

צביקה אסולין:

לא, בדיוק, ככה. עמנואל,

עמנואל זלטס:

שלפי 12 (לא ברור) חלק מהדברים,

(מדברים ביחד)

עמנואל זלטס:

קיצור, סגרו את הזה, נגמר.

צביקה אסולין:

בדיוק.

עמנואל זלטס:

אין תכניות עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

מי אמר את זה? שירה?

ישראל קלרמן:

שירה, גם.

אמי ארבל:

(לא ברור) ענבר, שירה, כולם שמה.

אליעזר ראוכברגר:

ענבר ?

ישראל קלרמן:

ענבר, כן.

אליעזר ראוכברגר:

ענבר יכולה.

ישראל קלרמן:

לא, אבל בשליחות, לייזר, בשליחות.

צביקה אסולין:

יש את 12 שהוא אומר, אולי זה יכול לתת איזה גלגל.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אמי, בוא, אתה רוצה להציג להם את הפלונטר?

אמי ארבל:

כן, תראו, אני רוצה רגע,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, רבותי,

אמי ארבל:

להגיד משהו. תראו.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, סליחה.

אמי ארבל:

אני רוצה רגע,

אליעזר ראוכברגר:

כן. ששש. כן, בואו, לפני שאנחנו, שניה, אמי. לפני שאנחנו נכנסים לגופו של עניין, אם ניכנס בכלל לגופו של עניין, אני רק מבקש להציג לכם את הפלונטר המשפטי שיש לנו כאן, ותצטרכו להחליט. כן, אמי, בבקשה.

אמי ארבל:

תראו, התכנית למעשה קודמה בסמכות הוועדה המקומית מכוח סעיף 14 שהוא בעצם סעיף שהשתמשו בו בשנה האחרונה, מאז ששונה חוק התכנון והבניה, והשתמשו בסעיף הזה, גם בתכנית הזאתי, לצורך הרחבות דיור ותוספת יחידות דיור בהרבה מאד תכניות, קרוב לשנה. עשרות תכניות קודמו ככה, גם התכנית הזאתי. קיבלנו עכשיו לאחרונה איזשהו, עלתה איזושהי בעיה משפטית מלשכת התכנון המחוזית, שכל תכנית בשלב ההפקדה נשלחת לאישור שלהם, כשלמעשה זה לא בסמכות הוועדה המקומית לקדם תכניות לפי סעיף 14 עבור הרחבות דיור, ולכן יש פה בעיה כרגע משפטית מהבחינה הזאתי. צריך לבחון סעיפים אחרים בחוק כמו סעיף 12 שמדבר על הרחבת דירות 140 מטר, ויכול להיות ש-,

עמנואל זלטס:

12.

צביקה אסולין:

12.

אמי ארבל:

לא, 12, 12.

אליעזר ראוכברגר:

לא חשוב. הרחבות דיור עד,

צביקה אסולין:

לא משנה.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, אותם לא מעניין איזה מספר סעיף.

אמי ארבל:

או סעיפים אחרים שיוכלו לאפשר את ההרחבות, אולי לא יוכלו לאפשר את כולם. צריך להבין את זה. עכשיו אני אומר תיאורטית, אם לא היה פה בכלל התנגדויות היינו מאשרים את התכנית למתן תוקף ולא היינו בפלונטר הזה, ואנחנו בפלונטר לכאורה בגלל ההתנגדויות. לכן אנחנו נצטרך, אחרי שנשמע את כולכם ונקבל החלטה גם בהתנגדויות צריך יהיה לחשוב,

אליעזר ראוכברגר:

אה, רגע, רגע, לא, יש אפשרות אחרת .

אמי ארבל :

מה?

אליעזר ראוכברגר :

אם אתם בגלל הפלונטר הזה כן בכל זאת רוצים למשוך ולהסתדר בנושא של ההתנגדויות ואז אתם מושכים את ההתנגדויות אז,

אמי ארבל :

התכנית תקבל תוקף.

אליעזר ראוכברגר :

אין התנגדויות ואנחנו יכולים,

אמי ארבל :

כן.

אליעזר ראוכברגר :

התכנית תקבל תוקף באופן אוטומטי.

אמי ארבל :

כן.

אליעזר ראוכברגר :

אבל אם אתם עומדים על ההתנגדויות אז אנחנו במתכונת הזאת לא יכולים לדון, ואנחנו צריכים לרדת עם זה לפי סעיף אחר שמאפשר עד 140 מטר.

ישראל קלרמן :

ואז (לא ברור) שינוי בתכנית.

אליעזר ראוכברגר :

ואז זה שינוי בתכנית.

ישראל קלרמן :

זה שינוי בתכנית.

אליעזר ראוכברגר:

זהו. עכשיו אם אתם רוצים לצאת, להתייעץ, לחשוב, לתת לנו תשובה עכשיו, אני לא יודע איך אתם רוצים,

אריאל גולן:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

אבל,

אריאל גולן:

רגע, אני חושב ש (לא ברור) יכולים להסתדר עם כל דירה עד 140 מטר?

אליעזר ראוכברגר:

עד 140 מטר.

אריאל גולן:

אתם יכולים להסתדר?

אליעזר ראוכברגר:

ואז זה יחזור אלינו ואנחנו יכולים לדון.

דוברת לא מזוהה:

140 מטר?

אריאל גולן:

עד 140 מטר לדירה.

אליעזר ראוכברגר:

אם יש אחרת, אפשר אולי למשוך, ששש, רגע, חברים. למשוך את ההתנגדויות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כל דירה.

אליעזר ראוכברגר:

ולהסתדר כמו שזה, ואז זה יקבל תוקף באופן אוטומטי.

אלה קסידו:

יש לנו התנגדות מאד עקרונית לתכנית. התכנית הוציאה מרפסת לתוך חלונות של בתים. זה התנגדות עקרונית בלי קשר לגודל של הבית. התכנית יוצאת, אני לא יודעת אם ראיתם את התכניות, עם מרפסת לתוך חלון של חדר שינה.

דוברת לא מזוהה:

שני חלונות.

אלה קסידו:

זה משהו שהוא לא הגיוני בשום צורה, שני חלונות. שבן אדם יעמוד במרפסת וייכנס, המרפסת שלו נכנסת לשטח של חדר שינה של בן אדם אחר. זה משהו שהוא לא הגיוני בשום צורה, לא משנה מה הגודל של הבית, אם תסתכלו על התכניות, תסתכלו על דירה 29, תסתכלו שהמרפסת של דירה 29 יוצאת, של דירה 30,

רלי חיים:

מה שמך רק?

אלה קסידו:

קסידו.

רלי חיים:

קסידו?

דוברת לא מזוהה:

קסידו.

אלה קסידו:

המרפסת של דירה 30 יוצאת לתוך חלון של דירה 29.

דוברת לא מזוהה:

שש דירות כאלה יש.

דוברת לא מזוהה:

שש דירות בבניין.

דוברת לא מזוהה:

שש דירות כאלה יש.

אלה קסידו:

זה תכנית שהיא לא הגיונית,

דוברת לא מזוהה:

זה פשוט אי אפשר,

אלה קסידו:

ואני לא יודעת איך בכלל אדריכל,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל עוד פעם אני אומר,

אלה קסידו:

זה אותו מפלס,

אליעזר ראוכברגר:

אם זה יהיה, אם זה יהיה גודל דירה עד 140 מטר אפשר לדון בהתנגדויות, זה לא בעיה. אם לא, אי אפשר בכלל לדון.

אלה קסידו:

אותי לא מעניין בכלל גודל הדירה.

אליעזר ראוכברגר:

אי אפשר בכלל לדון. אז אני אומר עוד פעם, אני אומר עוד פעם. סליחה, גברתי, לא קיבלת רשות להגיע לכאן. בבקשה, תחזרי למקום. אני, רגע, שניה. אני אומר דבר כזה. אם אנחנו מדברים עד 140 מטר תוכלי להגיש את ההתנגדויות, על מרפסת שחוסמת, לא חוסמת, הכל בסדר, ונדון בזה, נבדוק לגופו של עניין. אם אנחנו לא מדברים על עד 140 אלא יותר אז אין תכנית.

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) שני חלונות שלנו.

אליעזר ראוכברגר:

אז אין תכנית, זה הכל.

אלה קסידו:

בשביל זה לא, גם מבחינתכם זה לא הגיוני לעשות,

דוברת לא מזוהה:

אתה ראית?

אלה קסידו:

לעשות חלונות,

יוחנן וייצמן:

בוא נעשה,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

כן, אדוני. כן, אתה רוצה לומר משהו? מה?

יאיר גוטמן:

באופן טבעי תכנית כזאת אי אפשר להוביל בלי שיש צוות מתוך הדיירים בתוך הבניין, שמובילים את זה מול כל שאר הדיירים.

אליעזר ראוכברגר:

ברור.

יאיר גוטמן:

עכשיו, המרפסת הזאת שקוראים לה מרפסת זה הרי תוצאה של ההרחבה בקומה מלמטה. ובתכנית שהיה מדובר, מה שהיה בין הצוות ובין בעלי הדירות היה שהמרפסת הזאתי לא שייכת לדירה הזאת, אלא זה גג שאין לו שימוש.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

יאיר גוטמן:

אז לטעון שזאת מרפסת,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה כבר מדבר, אתה כבר מדבר לגופה של התנגדות.

יאיר גוטמן:

לא, לא לעניין, לא לעניין.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה,

יאיר גוטמן:

בסדר, לא, אני הבנתי,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, גוטמן, אתה מדבר לגופה של התנגדות כאילו אתה משיב להתנגדות.

יאיר גוטמן:

ברור,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מדבר לגופה, אני מדבר עכשיו מבחינה משפטית האם אני בכלל יכול לקדם את התכנית או שאנחנו בעצם אומרים לכם, תודה רבה, שלום, ואיך אומרים? ולא יהיה תכנית, לא לכאן ולא לכאן. או, יש עוד אפשרות, כמו שאמרתי, שזה יהיה עד 140 מטר ואז אפשר יהיה להגיש התנגדויות על מרפסת, ואתה תשיב והיא תטען וכולי, ואנחנו נדון.

ישראל קלרמן:

אבל תתקנו את התכנית קודם, שיתקן את התכנית.

אליעזר ראוכברגר:

זה הכל.

ישראל קלרמן:

לייזר, אבל ש-,

אלה קסידו:

לא, מסומנת מרפסת, חד משמעית.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

נסגור את זה,

ישראל קלרמן:

לייזר, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל עוד פעם, נו.

ישראל קלרמן:

לייזר, אבל עד שמסתדרים,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

ישראל קלרמן:

צריך שיהיה תכנית חדשה.

אליעזר ראוכברגר:

עד 140.

ישראל קלרמן:

להסתדר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר. טוב, רבותיי,

ישראל קלרמן:

יאיר,

אליעזר ראוכברגר:

יש לכם תשובה לעניין?

(מדברים ביחד)

צביקה אסולין:

עד 140.

יאיר גוטמן:

(לא ברור) עד 140.

אלה קסידו:

זה בדיוק מה ששאלנו.

אליעזר ראוכברגר:

עוד מישהו רוצה להתייחס למה שאני הצעתי?

אלה קסידו:

שהדירה לא תעלה על,

אליעזר ראוכברגר:

רבותיי. אריאל, אריאל, שניה, אריאל, שניה. עוד מישהו רוצה להתייחס למה שהצגנו פה?

דובר לא מזוהה:

אי אפשר למשוך (לא ברור) ,

דוברת לא מזוהה:

אבל,

ישראל קלרמן:

לא למשוך התנגדויות, (לא ברור) לסדר את הזה שלא יהיה התנגדויות ואז, להגיש תכנית אחרת.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

תדברו אבל ביניכם.

אלה קסידו:

חשוב גם לציין שיפנו לכל הדיירים.

ישראל קלרמן:

גם את ההפרעות לסדר,

אלה קסידו:

(לא ברור) לא פנו אפילו פעם אחת.

ישראל קלרמן:

גם את ההפרעות,

יאיר גוטמן:

יש לי שאלה אחרת.

אליעזר ראובברגר:

כן.

ישראל קלרמן:

גם את ההפרעות לסדר,

יאיר גוטמן:

יש כמה (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:

אם יהיה לכם אחרי זה הפרעות,

אלה קסידו:

אבל שיפנו אליהם, שיסבירו להם,

יאיר גוטמן:

לא מוכנים להשתתף,

ישראל קלרמן:

אני אומר, אני אומר לו,

אלה קסידו:

(לא ברור) פעם אחת.

ישראל קלרמן:

ביחד,

אלה קסידו:

מה, בגלל שהם רוסים תמימים ולא יודעים את השפה העברית אז מנצלים את זה?

יאיר גוטמן:

(לא ברור) ההרחבות של הטאבו,

אלה קסידו:

זה לא בסדר.

יאיר גוטמן:

שלא יתבעו אותנו בהמשך שנתנו להם (לא ברור) ,

דוברת לא מזוהה:

זה מרפסת של בניין,

ישראל קלרמן:

אני יודע מה זה הבניין הזה לא מהיום.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה דברים קנייניים, אנחנו לא מתעסקים,

יאיר גוטמן:

השאלה אם העירייה מחייבת,

(מדברים ביחד)

אלה קסידו:

אתם פניתם (לא ברור) ?

יאיר גוטמן:

שהעירייה מחייבת אותי להוציא (לא ברור) לכל מי שיש לו אפשרות,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) זה לא התכנית.

אלה קסידו:

אתם פניתם לחמי וחמותי אי פעם? באתם אליהם, הסברתם להם?

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

זה משנה, כי התכנית צריכה להשתנות.

יאיר גוטמן:

(לא ברור) לפני 15 שנה,

אלה קסידו:

אבל מה זה (לא ברור) ?

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

הוא שואל עכשיו, על כל (לא ברור) ,

יאיר גוטמן:

(לא ברור) שלא רוצים.

אליעזר ראוכברגר:

הוא יכול להגיש, אבל לא יכול,

(מדברים ביחד)

דוברת לא מזוהה:

אם היו עושים לך בחלונות שלך מרפסת מהשכנים, היית שמח? אז למה אתה, אז למה אתה רוצה שיהיה לנו את זה? אתה כבר בנית.

דובר לא מזוהה:

אבל הוא רוצה הרחבה בצד השני.

אליעזר ראוכברגר:

אדוני, אדוני,

יאיר גוטמן:

מה משפטית.

דוברת לא מזוהה:

אני אומרת לך,

יאיר גוטמן:

(לא ברור) יש להם אופציה, הם לא רוצים להשתתף.

אמי ארבל:

יאיר, יאיר,

ישראל קלרמן:

יאיר, אמי קורא לך.

אמי ארבל:

יאיר, יש פה דירות שהם יותר מ-140 מטר, נכון?

דובר לא מזוהה:

להפקדת התנגדויות,

יאיר גוטמן:

יש כמה, יש,

אמי ארבל:

יש למטה.

צביקה אסולין:

כן, יש.

אמי ארבל:

כל הדירות למטה כשהם התחילו את התכנית (לא ברור) ?

אליעזר ראוכברגר :

או שיצמצמו,

יאיר גוטמן :

(לא ברור) אף פעם לא מנעתי ישיבה איתי ואני פתוח, והתכניות היו מבחינתי חשופות כל הזמן, אין לי התנגדות לשום דבר שמקדם את הנושא.

אליעזר ראוכברגר :

הכל בסדר, יאיר, זה לא בעיה תכנונית, זה בעיה משפטית,

ישראל קלרמן :

אמי, אמי,

אליעזר ראוכברגר :

שהתעוררה בחודש האחרון.

עו"ד אילנית מיכאלי :

אתה יכול להעביר את זה למחוזית גם, למה לא?

יאיר גוטמן :

התשובה לא יכולה לבוא ממני.

אליעזר ראוכברגר :

לא, התשובה יכולה לבוא ממך אם אתה את אלה שמעל 140,

אמי ארבל :

מתי נבנה הבניין?

אליעזר ראוכברגר :

תצמצם ל-140.

דוברת לא מזוהה :

אתם יודעים שאתם פוגעים, ואתם,

אליעזר ראוכברגר:

יאיר, יאיר, שניה.

דוברת לא מזוהה:

אתה לא באת אלינו,

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) להגיע להסכמה,

אליעזר ראוכברגר:

את אלה שמעל 140,

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) למה לא, למה לא באת אלינו?

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

אני יודע, כי (לא ברור) בהיתרים בעבר. היו מוציאים היתרים בעבר. בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, רבותיי, אנחנו לא מקיימים עכשיו דיון.

דוברת לא מזוהה:

שקר גס.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו דוחים,

דוברת לא מזוהה:

אני לא ידעתי (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

רבותיי, תודה רבה.

ישראל קלרמן:

רגע, חבר'ה. אילנית, אילנית.

אליעזר ראובברגר:

טוב, אנחנו סיימנו את הדיון, אנחנו לא נקיים עכשיו דיון בגלל הבעיה המשפטית, אתם תצטרכו לשבת עם האדריכל, ולהחליט מה אתם רוצים, או חלק ירצו לצאת מהתוכנית, או שחלק, ואז לא יהיה התנגדויות,

ישראל קלרמן:

אל תצלמי.

אליעזר ראובברגר:

איפה שיש בעיות, או שיש חלק שירצו להישאר, אבל הם יצטרכו כולם, מי שיש לו מעל 140 לצמצם ל – 140, תשבו ותגידו לנו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

ילכו למחוזית,

ישראל קלרמן:

לא אין מחוזית.

אליעזר ראובברגר:

לוועדה המחוזית לדבר אחר, מה שלא אצלנו. תודה רבה לכולם, הדיון הסתיים, תודה רבה, תודה רבה. תודה רבה הדיון הסתיים,

עמנואל זלטס:

הדיון הסתיים.

דובר לא מזוהה:

כן, כן, אני סתם שואל,

אליעזר ראובברגר:

כן. הדיון הסתיים, אין כבר לבוא פעם הבאה, זה נגמר, הדיון הסתיים, נקודה, הדיון הסתיים, תיקח אותו החוצה. כן,

דובר לא מזוהה:

לא מוכנים לשלם.

אליעזר ראוכברגר:

תכבה את ההקלטה, רגע, אין הקלטה, טוב, חברים, אנחנו סיימנו את הדיון, אנחנו מחליטים או לאפשר להם ללכת הביתה מה שנקרא, לשבת בינם בין הדיירים, או להביא את זה כתוכנית של עד 140 מטר ואז אנחנו נוכל לדון בזה, או שישתדרו ויורידו את ההתנגדויות, ואז זה יקבל תוקף.

יוחנן וייצמן:

תכתוב להם בורר, תגמרו את זה, חבל, אני רואה (לא ברור) יהודי.

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע להסתדר.

יוחנן וייצמן:

הלב נקרע.

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע להסתדר.

יוחנן וייצמן:

לא, אנשים באו,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, טוב.

יוחנן וייצמן:

אנחנו באו השקיעו את הנשמה,

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, תוכנית 14 בסדר היום. קדימה.

אריאל גולן:

ג'רוזלם פוסט.

אליעזר ראוכברגר:

כן, קדימה.

תוכנית 1127695

אמנון ארבל:

תוכנית 14 בסדר היום, תוכנית מספר 1127695, יש לי מצגת קצרה, זה נקרא מה שהיה פעם גירוזלם פוסט, מיקום הפרויקט בשכונת רוממה.

אריאל גולן:

מה זה רשום כרגע?

אמנון ארבל:

זה לא רשום כלום.

אריאל גולן:

מופיע כחום.

אמנון ארבל:

איפה?

אריאל גולן:

ב – GIS,

אמנון ארבל:

מה זאת אומרת? זה יש שמה אולי כתום זה,

אריאל גולן:

זה נראה חום,

אמנון ארבל:

תוריד עכשיו את הסימון זה מגורים,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע מה עושים,

אמנון ארבל:

תעשה אסקיפ, ואז תראה שזה כתום, זה כתום. זה לא, זה לא חום, זה מגרש מגורים,

אריאל גולן:

אני יודע, אבל,

אמנון ארבל:

תראו, המגרש נמצא פה בשכונת רוממה,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו ב – 14, 1127695,

צביקה אסולין:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

זה המתחם.

צביקה אסולין:

תודה על העניין, קניתי מהם את הבניין, הכול טוב.

עמנואל זלטס:

רגע בוא נחזור לתוכנית, בוא נחזור לתוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

די, נו, חברים, בואו.

יוחנן וייצמן:

אם קנית, אז אכלת אותה.

אליעזר ראוכברגר:

רבותי, אני לא מבין, אתם לא רוצים לסיים היום מוקדם, מה?

ישראל קלרמן:

רוצים רוצים מאוד.

אליעזר ראובברגר:

אז לרוץ.

ישראל קלרמן:

יש לי לוויה.

אליעזר ראובברגר:

סיימנו התנגדויות, בוא נרוץ על השוטף.

אמנון ארבל:

מתחם ג'רוזלם פה, שכונת רוממה, מגרש (לא ברור) התחילו לחפור אותו, בעבר הייתה פה תוכנית, זה התוכנית המאושרת, שלמעשה קבעה פה שלושה בנייני מגורים, שטח ציבורי פתוח, מתחת לשטח ציבורי פתוח, גם בית כנסת, והתוכנית אושרה. רק מה סעיף השמדה עצמית, למעשה התוכנית בוטלה. עכשיו מה שקרה, למרות שהתוכנית עצמה בוטלה וזכויות הבנייה בוטלו, איחוד וחלוקה נרשם, למעשה היום הרישום,

יוחנן וייצמן:

פקע,

אמנון ארבל:

היתר בנייה,

אליעזר ראובברגר:

מה?

אמנון ארבל:

לא יוצא היתר בנייה,

אליעזר ראובברגר:

פקע, פקע התוקף.

אמנון ארבל:

פקעה התוקף שלה. עכשיו בפועל,

אליעזר ראוכברגר:

המחוזית לא האריכה,

אמנון ארבל:

לא, בפועל כל השצי"פ הזה רשום על שם עיריית ירושלים, כחלקה נפרדת, כי התוכנית למעשה כללה איחוד וחלוקה, והמגרש נרשם על שם עיריית ירושלים, למעשה יש מצב שזה המגרשים של היזם למגורים, וכל השטח הירוק הזה, רשום על שם עיריית ירושלים בבעלות.

אליעזר ראוכברגר:

אז מה זה השטח (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

אבל הוא לא באמת, באמת,

אליעזר ראוכברגר:

זה זה,

אמנון ארבל:

זה בניינים בנויים,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה?

אמנון ארבל:

זה הבניין האלה.

צביקה אסולין:

איפה? אני מדברת.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אני רואה שהכניסו את זה לקו הכחול, לא?

אמנון ארבל:

לא, לא, אני לא חושב שזה קו כחול, הקו הכחול השחור הזה, אתה רואה?

אליעזר ראובברגר:

אוקי.

אמנון ארבל:

בפועל מה שהם מבקשים היום לכאורה ייעודי קרקע חזרו למצב הקודם שהיה בעצם תעשייה, אבל בפועל אמרתי הרישום נעשה כבר. התוכנית למעשה מציעה היום פרויקט חדש, לעשות שלושה בנייני מגורים בני 12 קומות, התוכנית מציעה לעשות הפרשה בנויה עבור בית ספר שתואם ונבחן שאכן אפשר לייצר פה בית ספר, וגם לייצר, שטח ציבורי פתוח, זה, זה ייעודי הקרקע החדש.

יוסי חביליו:

איזה מספר זה?

יוחנן וייצמן:

14.

אליעזר ראובברגר:

יוסי, לא יכול להיות, תנסה להרגיל את עצמך, שאתה נכנס, כמו כולם, בשקט יושב, ושואל, לוחש באוזן, לא עושה מהומה. כן.

יוסי חביליו:

תודה.

אמנון ארבל:

התוכנית למעשה כרגע מציעה שלושה בניינים, בניין שכולל הפרשה בנויה לבית ספר, שני בניינים כאן, וכל השאר שטח ציבורי פתוח. התוכנית למעשה בגלל,

יוחנן וייצמן:

ההפרשה היא מהתוכנית הקודמת, זה מה שאמרתי לך. כרגע אין הפרשה,

ישראל קלרמן:

בגלל?

יוחנן וייצמן:

הייתה כבר.

אמנון ארבל:

התוכנית המאושרת, בגלל שכרגע במצב המאושר העירייה היא בעלים של כל השצ"פ למעשה, זה כל השטח הזה, אז צריך את ההסכמה של וועדה מקומית להצטרף, ולכן כרגע התוכנית שמוגשת, למעשה עמדה בתנאי סף בטעות, כי העירייה צריכה את ההסכמה שלה, אנחנו חושבים,

ישראל קלרמן:

זה לא הושמט כאילו,

אמנון ארבל:

אנחנו חושבים שהתוכנית טובה וראויה, מההיבט הזה שגם מייצרת שלושה בנייני מגורים, גם מאפשרת שצ"פ די משמעותי, וגם מייצרת הפרשה לבית ספר, שמאוד, מאוד חסר בשכונת רוממה. כל השטחים האלה.

צביקה אסולין:

אני יכול לשאול שאלה? כל הבניינים שם שנבנו, כן, על המדרכה, על הכביש ממש כאילו אם ירצו יום אחד להרחיב טיפה כביש,

ישראל קלרמן:

איפה? איפה? זה לא זה.

צביקה אסולין:

מה? גם זה יהיה ככה.

אליעזר ראוכברגר:

זה רחוב אהליאב, דווקא רחוב אהליאב הוא,

אמנון ארבל:

הוא רחוב רחב יחסית,

אליעזר ראוכברגר:

כן, רחב.

אמנון ארבל:

הוא רחב,

אליעזר ראוכברגר:

באזור הזה, לא, באזור בהתחלה אולי קצת פחות, אבל פה דווקא יחסית בסדר.

אמנון ארבל:

זה אני אמרתי, התוכנית למעשה מציעה הפרשה משמעותית לבית ספר שמאוד חסר באזור, וגם נותנת שצ"פ, ולכן אנחנו חושבים שהיא טובה וראויה, וצריך להצטרף,

ישראל קלרמן:

לייזר, יש לך בעיה?

אמנון ארבל:

במקביל ההליך התכנוני רק צריך להגיד,

יוסי חביליו:

טוב, תנסה לבדוק, מה אני אגיד לך, נכון שעוד יהיה התנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

שזה 11 ומעלה,

ישראל קלרמן:

רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

כן, לא, הוא חדר, אני לא יודע מה יהיה הלאה.

ישראל קלרמן:

אחרי זה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא ילך למחוזית ושמה הוא יחזור, נלך 15,

יוחנן וייצמן:

הבעיה מה עושים?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, לא יודע, מה עושים, לא יודע, אני שובר את הראש.

יוחנן וייצמן:

אבל תראה מה שהיא עשתה לנו אז,

אמנון ארבל:

הבנו מסמכים מתוקנים אבל,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

הבנו מסמכים מתוקנים.

יוסי חביליו:

מה ההמלצה?

ישראל קלרמן:

זה מה שהוא אומר, מתוקנים בשביל להצטרף, אני איתך.

אמנון ארבל:

כשיהיה דיון להפקדה, אל תחליט להפקיד, מה?

צביקה אסולין:

לייזר, אין באזור הזה 15 קומות?

יוחנן וייצמן:

אבל הם מצפצפים עלינו, אתה ראית מה שהיה,

אריאל גולן:

שבוע שעבר אישרנו שמה את המגרש של ה – 23,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל זה, זה משרדים, זה לא מגורים.

אריאל גולן:

לא שווה לעשות 12 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

לא, למה לא (לא ברור)?

אדיר שוורץ:

הבניינים ברוממה הם גבוהים, הם לא 15 קומות?

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, זה 11.

יוחנן וייצמן:

10, 12.

אדיר שוורץ:

שיהיה 15.

ישראל קלרמן:

בסדר, אז שנייה, לייזר, אין כזה דבר להצטרף בתנאי?

אריאל גולן:

אבל איפה ה - 00.

ישראל קלרמן:

להצטרף בתנאי?

יוחנן וייצמן:

להצטרף, אין בעיה השאלה אם זה,

ישראל קלרמן:

בוא נצטרף בתנאי, חד-משמעית. אני מדברת, נצטרף בתנאי, זה ככה, לא, כן, מה הבעיה?

אדיר שוורץ:

להצטרף באיזה תנאי, קלרמן?

אליעזר ראוכברגר:

כל העיר,

יוחנן וייצמן:

הוא לא עובר את ה – 10 קומות,

ישראל קלרמן:

בתנאי שהוא לא עובר את מה שהוא הגיש עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור).

ישראל קלרמן:

במקום ברוממה ילכו,

אריאל גולן:

ירכי.

אליעזר ראוכברגר:

ירכי ויש שם עוד אחד, זכאי, כן, בן נעים, גנאים, בן נעים יש לך, כן, כל האלה. כל יום.

ישראל קלרמן:

זה לא דיון בתוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

את ההערות איכות סביבה עכשיו,

אריאל גולן:

(לא ברור) אלי.

ישראל קלרמן:

לא קשור עכשיו,

יוחנן וייצמן:

12 10, אני איתם.

ישראל קלרמן:

לייזר, הוא רוצה לשמוע אותו,

אדיר שוורץ:

לשמוע אותו רגע.

ניר:

פה באזור הזה היה, היו דיגומי קרקע כבר, זה נמצא זיהום, זה לא חשבנו זיהום,

יוסי חביליו:

זיהום.

ניר:

יש פה זיהום קרקע.

אריאל גולן:

על הבית דפוס?

ניר:

עכשיו, כן.

אמנון ארבל:

המגרש כבר נחפר אבל,

ניר:

נכון, אז יש פה, אז יש פה טענות שהזיהום כבר, פונה, לא, לא היה תיחום, אין תוצאות של הפינוי, אין תיעוד של הפינוי, אז זה אגיד, זה מה שכבר נזרק, אבל אין גם,

יוסי חביליו:

רגע, אז אי-אפשר לאשר.

ניר:

אין גם בדיקות, אין גם בדיקות עם הפינוי הזה,

דובר לא מזוהה:

רגע, שנייה שנייה.

אריאל גולן:

איזה? רגיל,

נר:

זה עושים פינוי קרקע מזוהמת, בין אם נעשה באופן תקין, ובין אם לא, צריך לבדוק אם נשאר עוד זיהום וצריך למדוד את הדפנות, ולראות את התיחום של הזיהום. בכל מקרה אין פה שום תיעוד של העבודות שנעשו, והקרקע פה ידוע שמזוהמת. צריך פה תיאום עם המשרד להגנת הסביבה,

אדיר שוורץ:

גם זה אפשר ל - ,

נר:

המשך טיפול.

אליעזר ראוכברגר:

זה תכניס בתנאים, מה? אני לא,

ישראל קלרמן:

זה מה שאמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

אין בעיה,

אדיר שוורץ:

גם זה יכול להיות תנאי להצטרפות.

ישראל קלרמן:

בסדר.

נר:

אני, איך שלא אגיד את זה,

יוחנן וייצמן:

תנאי להפקדה.

ניר:

פה זה לא חשד לזיהום, יש זיהום.

אריאל גולן:

לא, אבל לייזר יש פה בית ספר,

ניר:

זה נעשה, נעשתה פה,

אריאל גולן:

בית ספר זה יהיה להם,

רלי חיים:

הנה עומר זה,

אריאל גולן:

אני מדברת, הפרשה מבונה כאילו (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

12, אתה יכול להראות את התוכנית שהוגשה?

אליעזר ראובברגר:

בסדר.

ישראל קלרמן:

מצוין, בסדר,

יוחנן וייצמן:

אז אנחנו בעד.

אמנון ארבל:

כרגע תוכנית שמוגשת, (לא ברור) מסמכים מתוקנים, זה 12 קומות.

יוחנן וייצמן:

זה 122 קומות,

אמנון ארבל:

שלם של מסמכים,

אריאל גולן:

אני בעד שיהיה 15.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז. אתה בעד, אנחנו נגדנו.

אריאל גולן:

נכון,

ישראל קלרמן:

אתה נגד כל הוועדה.

אליעזר ראוכברגר:

הרב שלך אבל לא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

תעצור שנייה,

ישראל קלרמן:

ראשון לציון.

יוחנן וייצמן:

תעלה שוב את החתך,

ישראל קלרמן:

הוא ראשון לציון שנבחר.

אליעזר ראוכברגר:

מי שאמרת קודם, לא רוצה להגיד,

אדיר שוורץ:

אני הרב שלי זה אריאל, אז אם אריאל רוצה 15, אני בעד 15.

אריאל גולן:

לא, אין פה הצעה של 15,

יוחנן וייצמן:

זה לא באמת 12 פה,

אמנון ארבל:

בכניסה,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

הכניסה.

יוחנן וייצמן:

זה הכניסה, נכון?

אמנון ארבל:

לא פה, זה מסחר, לא הכניסה,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

לא במגורים מאחורה,

יוחנן וייצמן:

זה הכניסה לרחוב (לא ברור).

אמנון ארבל:

היא כן מאפשרת, זה הלובי מגורים פה,

יוחנן וייצמן:

הלובי מגורים הוא פה?

אמנון ארבל:

הנה תסתכל פה.

יוחנן וייצמן:

אז איך מגיעים לפה?

אמנון ארבל:

דרך השצ"פ.

יוחנן וייצמן:

דרך השצ"פ. בסדר יללה. אין לי כוח לדבר הזה.

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

כמה הגעת?

אמנון ארבל:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

בסדר. אין לי כוח לריב יותר.

ישראל קלרמן:

הלאה, הלאה.

יוסי חביליו:

מקבלים את ההמלצה שלך? אמי.

ישראל קלרמן:

15.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל בוא נגדיל את זה.

יוסי חביליו:

שנייה שנייה רגע.

אדיר שוורץ:

לכתוב על התיאום עם הזה.

יוסי חביליו:

אבל מה עם הקרקע?

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר.

יוסי חביליו:

אמי.

אמנון ארבל:

אני כותב, זה יהיה עם המשרד או עם ה - ?

גיר:

עם המשרד, עם המשרד.

יוסי חביליו:

אבל תיאום זה מספיק? לא צריך לעשות פה איזה?

גיר:

תיאום ואישור המשרד,

יוסי חביליו:

לא,

אדיר שוורץ:

תיאום ואישור.

יוסי חביליו:

לא, תיאום עם המשרד, ואישור שלו, שאין זיהום קרקע, לא יודע מה, זה מילה אמורפית.

ישראל קלרמן:

הנה (לא ברור) שרשום פה, זה משהו ישן.

אמנון ארבל:

אני אדבר עם האדריכל, לא יודע מי זה,

ישראל קלרמן:

מי האדריכל?

יוסי חביליו:

אמי, אני יכול לבקש שייכתב, אישור תיאום ואישור. קבל אישור שהזיהום אושר, קבלת אישור, אמי, בסדר.

אמנון ארבל:

אושר, אבל כן. הזיהום טופל, טופל. טוב.

אדיר שוורץ:

זהו?

תוכנית 1272830

אמנון ארבל:

תוכנית 15 בסדר היום, תוכנית 1272830, תוכנית במלחה, קדושי סטרומה 8, יש פה בקשה להוסיף תוספת 3 יחידות דיור למגרש קיים,

יוסי חביליו:

אפשר לראות את זה?

אמנון ארבל:

זה תואם איתנו, כן, בוודאי,

יוסי חביליו:

תואם או לא תואם?

אמנון ארבל:

תואם,

יוסי חביליו:

אבל זה נראה לי זה קצת חורג מהשכונה. מה?

אמנון ארבל:

אני לא רוצה, איך אתה יודע?

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

איך אתה יודע שלא ראית זה חורג?

יוסי חביליו:

איך אני יודע? לפי מה שקראתי, עכשיו אני רוצה שתראה לי את זה.

אמנון ארבל:

אני אראה לך,

ישראל קלרמן:

ואז הוא ישתכנע, שזה לא חורג, ואז הוא יסכים. הוא לא יתנגד.

יוסי חביליו:

אם זה לא חורג, אני לא אתנגד, נכון.

אדיר שוורץ:

להוסיף 3 יחידות דיור סך הכול.

יוסי חביליו:

בסדר, אבל זה מלחה ישנה, זה לא,

יוחנן וייצמן:

זה לא מלחה ישנה הסטרומה.

יוסי חביליו:

קוראים לזה מלחה ישנה.

אמנון ארבל:

זה מלחה,

דובר לא מזוהה:

זה קרוב, זה קרוב לגרעין ההיסטורי שלו.

אמנון ארבל:

נכון,

יוסי חביליו:

בוא נראה את זה.

ישראל קלרמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

לא, החלטה זה (לא ברור). החלטה לשבת איתך.

אליעזר ראובברגר:

כן. אמרתי לך את זה,

יוחנן וייצמן:

מה?

יוסי חביליו:

תודה על הכול, אריאל, אתה בחור טוב, רק אתה לא מצביע איתי אף פעם.

אריאל גולן:

מה אני אעשה, יש לי זה, משנה סדורה.

יוסי חביליו:

מה?

אריאל גולן:

יש לי משנה סדורה.

יוסי חביליו:

לא, אבל היא סדורה לא טוב מידי.

רלי חיים:

היא מאוד סגורה.

אריאל גולן:

סגורה וסדורה.

יוסי חביליו:

סדורה לא טוב.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה מסודר.

אריאל גולן:

לא, אני מאוד עקבי גם במה שאני מציע,

יוסי חביליו:

למה? אני לא עקבי?

אריאל גולן:

לא, פעם אחת אתה אומר הכול, כמו (לא ברור), פעם אחת אתה עושה הפוך בדיוק, תלוי באזורים.

יוחנן וייצמן:

שניכם עקביים, אתה אומר הכול כן, הוא אומר הכול - לא. זה לא, בלי לחשוב.

אמנון ארבל:

הנה תסתכלו פה, זה המתחם.

אריאל גולן:

זה נקודת מוצא,

יוסי חביליו:

זה נקרא סכין בבטן, או סכין בגב? אריאל גולן.

אמנון ארבל:

זה המתחם.

יוסי חביליו:

יוחנן,

אריאל גולן:

יוחנן, נאמנים פצעי אוהב יוחנן.

יוסי חביליו:

מה?

אריאל גולן:

אתה יודע מה זה נאמנים פצעי אוהב? שלמה המלך אומר - נאמנים פצעי אוהב,

יוחנן וייצמן:

אני לא חושב שלהגיד כן, זה לא זרה.

אריאל גולן:

אם אדם שאוהב אותך, והוא מרביץ לך,

יוסי חביליו:

זה טוב?

אריאל גולן:

זה טוב.

יוסי חביליו:

מה טוב?

אריאל גולן:

אם הוא מרביץ לך מאהבה, זה טוב.

יוסי חביליו:

לא, זה לא.

דובר לא מזוהה:

משפטים של,

יוסי חביליו:

אפשר להציג המשפט הפוך,

אריאל גולן:

זה משנה, זה משנה, נאמנים פצעי אוהב.

יוסי חביליו:

אפשר להציג את זה גם הפוך.

אריאל גולן:

נאמנים פצעי אוהב,

יוסי חביליו:

ונגיד לילדים שלך.

אמנון ארבל:

טוב, רצית לראות?

יוסי חביליו:

כן, כן, אבל אני רוצה תצ"א.

אמנון ארבל:

כל זה, תצ"א אתה רוצה? אז תגיד אתה רוצה תצ"א, תוכנית, לא איך תראה מה הם מציעים,

יוסי חביליו:

כן, הנה זה זה, כן, רגע,

אמנון ארבל:

זה לא פה.

יוסי חביליו:

לא, לא מצאתי.

אריאל גולן:

דרכים.

אמנון ארבל:

זאתי החלקה,

יוסי חביליו:

אפשר במבט צד? שיהיה יותר (לא ברור). רגע, תשאיר ככה, כן, זה הכביש הראשי,

אמנון ארבל:

זאתי החלקה, כל הבניינים האלה, זה.

יוסי חביליו:

איפה הגרעין ההיסטורי?

אמנון ארבל:

לא, זה לא גרעין היסטורי, הגרעין ההיסטורי זה פה, באמצע.

יוחנן וייצמן:

אנחנו על גולומב כמעט כבר.

אמנון ארבל:

זה לב הגרעין ההיסטורי,

יוסי חביליו:

זה כאילו ממול המסעדה שהייתה סטקיה פעם, לא?

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

זה, זה כן,

אמנון ארבל:

זה המסעדה כאן, היום יש שמה מספרה, אני חושב.

יוסי חביליו:

היום יש, כן, בדיוק.

אמנון ארבל:

עם הספר.

יוסי חביליו:

כן, יפה תצ"א טובה.

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

מה זה בריכות, אני רואה פה.

אמנון ארבל:

הם מציעים פה בקיצור בניין של שתי קומות כאן, שדומה לשני הבניינים האחרים.

יוסי חביליו:

שתי קומות רק?

אמנון ארבל:

כן, ופה בניין של קומה ועוד איזה חדר קטן על הגג, זה בסך הכול, הנה זה הבינוי שתי קומות, כניסה לחנייה.

יוסי חביליו:

אז מה כאילו? למה הם מוסיפים כאילו, מה התוספת? איך הם, על שטח ריק בעצם,

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

אבל מה הייעוד המקורי? לא, אבל הייעוד המקורי היה 3, ועכשיו זה הם עושים 6 או לא?

אמנון ארבל:

התוכנית המאושרת לא קבעה זכויות בנייה, אבל היום בפועל יש שמה 3 יחידות דיור, כן, התוכנית מציעה רק 3.

יוסי חביליו:

ולא הורסים את ה – 3 הקיימות?

אמנון ארבל:

לא, לא נוגעים בניינים אחרים, הם רוצים להפקיד.

יוסי חביליו:

אם זה רק שתי קומות, אני לא מתנגד לזה,

יוחנן וייצמן:

הלאה.

אמנון ארבל:

תוכנית 16 בסדר היום, תוכנית,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, שנייה,

ישראל קלרמן:

מה שנייה?

אריאל גולן:

יוסי, בית הכרם,

יוסי חביליו:

תן לי לראות,

תוכנית 1154970

אמנון ארבל:

תוכנית 16 בסדר היום, תוכנית 1154970, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית ברחוב החוצב 3, בבית הכרם, יש פה מקרה מעניין של חלקה למעשה שאין לה נגישות לרכב היום.

יוסי חביליו:

כמה קומות?

אמנון ארבל:

זאתי החלטה למעשה, אפשר לראות שהיום בייעודי הקרקע, למעשה החלקה, 3 חלקות האלה, למעשה אין להם גישה לרכב, כי פה יש תוכנית שכרגע מקודמת, וקיבלתם כבר החלטה להפקדה על הפארק, מה שנקרא פארק תע"ש תוכנית שהוחלט לקדם פה תוכנית לכל המתחם הזה, כתוכנית לפארק, אתם זוכרים במסגרת ההחלטה, קיבלנו החלטה כאן מרחוב הסטת תהיה כביש צמוד לכאן, שייתן גישה גם לבתים האלה, שהיום אין להם גישה. היום החוצב זה למעשה הסמטה הקטנה הזאתי שאין בו גישה לרכב, במגרש הזה למעשה נמצא כלוא, אין לו גישה לרכב, ולכן כרגע התוכנית מציעה למעשה כניסה מלמטה, אבל התייחסנו לזה במסגרת ההחלטה. התוכנית למעשה הציעה אחוזי בנייה יותר גבוהים מהמדיניות, מספר הקומות יותר גבוה מהמדיניות, אנחנו ביקשנו לתת את זה, בתוכנית בית הכרם 16000, 3 קומות וגג רעפים, ואחוזי בנייה של 130%,

יוסי חביליו:

התאמה,

אמנון ארבל:

כן, זה לא באמת 147, כי זה הרבה יותר זה למעשה כל קומת החנייה מעל הקרקע במה שהם מציעים, כי היא פונה לכיוון הפארק למעשה.

יוסי חביליו:

אתם לא מסכימים,

אמנון ארבל:

את כל הפארק, אנחנו מסכימים בתנאים. אני כן, אני כן אתייחס פה, אולי תמיר ירצה להתייחס, למעשה הנושא של גזי קרקע, התוכנית התעכבה הרבה מאוד זמן,

יוסי חביליו:

רגע, אבל אפשר לפני שאתה עובר לגזים,

אמנון ארבל:

כן, כן,

יוסי חביליו:

אמרת, שאתם ממליצים, אבל צריך להוריד פה את הקומות,

אמנון ארבל:

נכון,

יוסי חביליו:

כמה הם רוצים?

אמנון ארבל:

הם רוצים 5 קומות למעשה לכיוון המדרון, אני אראה את זה עוד רגע,

יוסי חביליו:

כמה אתה מסכים? 3?

אמנון ארבל:

לפי המדיניות 3 וגג רעפים, בנייה מדורגת,

יוסי חביליו:

איפה זה כתוב פה?

אליעזר ראוכברגר:

הוא רוצה 4. אנחנו רוצים 5 וגג רעפים, או 5 כולל?

אמנון ארבל:

אני אראה את התוכנית, למעשה הם מציעים בנייה שלא אופיינית, והיא קצת, גבוה לכיוון המדרון, שזה,

יוחנן וייצמן:

הלכתי שם השבת, זה לא כזה,

יוסי חביליו:

זה בסעיף 6 מופיע,

יוחנן וייצמן:

לא נראה לי כל כך גרוע,

אמנון ארבל:

תסביר מה זה אומר לא נראה לי כל כך גרוע? רוצה לאשר?

יוחנן וייצמן:

יש שמה 6 קומות,

אמנון ארבל:

רוצים לאשר,

יוסי חביליו:

גרוע מאוד, מה לא גרוע? עזוב, אתה, תפסיק תתרכז בשכונות שלך.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור), רק לפני יומיים אישרנו את קירוי בגין,

יוסי חביליו:

קירוי בגין חכה, עוד ייפול.

אמנון ארבל:

מדבר על זה,

יוחנן וייצמן:

זה הבניין האחרון לפני קירוי בגין, נכון?

אדיר שוורץ:

קירוי בגין הוא לא בגרעין ההיסטורי של השכונה, פה זה הגרעין ההיסטורי של השכונה, מדברים על זה שיש חריקת בלמים, לפני העיר ההיסטורית, דיברנו על זה ברחוב אשר בבקעה, מדובר גם פה.

צביקה אסולין:

לשים בפתח, הכניסה הראשית,

אדיר שוורץ:

אין, אין סיבה לחרוג פה מההמלצה של מהנדס העיר.

יוסי חביליו:

אני מסכים להמלצת מהנדס העיר.

אמנון ארבל:

ניר, בוא תדבר על הגזי אדמה רגע,

ניר:

השטח הזה צמוד לשצ"פ בית הכרם, שהיו בו,

יוסי חביליו:

היה בו (לא ברור) גדולים.

ניר:

שיש בו, יש בו בעיות של גזי קרקע משמעותיים, (לא ברור) שם הקרקע מזוהמת, אבל גזי קרקע עוד נותרו בשטח. המשרד הוציא הנחיות, לתוכנית הזאת ספציפית, כן, אוקי.

אמנון ארבל:

וקיבלתי אחרי, אז הוספתי אחרי, אבל, יש פה בדיקות שצריך לעשות,

ניר:

הם נדרשים כתנאי להפקדה, להשלים עוד השלמות כמו קודם, הכול מול המשרד להגנת הסביבה, ולקבל את אישורם לשחרור הקרקע הזאת.

אדיר שוורץ:

סעיף 19 בהמלצה, לא מספיק לך?

אמנון ארבל:

לא, אני הוספתי פה,

ניר:

זהו, הוא הוסיף את זה, אני רואה,

אמנון ארבל:

הוספתי את כל הסעיפים שהם ביקשו אחרי שיצא הסדר היום,

צביקה אסולין:

לייזר, תאמין לי, עדיף כבר לגמור את זה,

ניר:

אז, כן,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ניר:

את התיאום, ואת האישור של המשרד, כן,

אמנון ארבל:

רק עוד נושא אחד,

אריאל גולן:

הכתרת הראשון לציון,

ישראל קלרמן:

מתי הכתרה? אתה הולך?

אדיר שוורץ:

אנחנו נסיים יפה, לא צריך (לא ברור).

אמנון ארבל:

רק עוד דבר אחד, זה הבניין, תראו, זה הבניין שמציעים,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

זה הבניין שמציעים,

אדיר שוורץ:

בסדר.

יוסי חביליו:

זה גבוה, זה חורג מאוד.

אדיר שוורץ:

זה מה שהם מציעים ואתה, המלצה לצמצם.

יוסי חביליו:

לא, אבל זה אזור גם, זה אזור ירוק, אזור יפה.

אדיר שוורץ:

אבל ההמלצה היא לצמצם את הדבר הזה,

יוסי חביליו:

אני יודע, אני אמרתי שאני מקבל את ההמלצה. אבל, וייצמן, החבר שלי רוצה לסכם פה דברים. אני הולך להיות שם פארק. זה יהיה מגעיל.

אדיר שוורץ:

וייצמן יודע שהנייר סובל הכול, אבל אפשר להתקדם,

יוחנן וייצמן:

אני אסביר, הציגו את התוכנית הזאת עם הפארק, על הקיר תמך, מחלקת השימור באמת חשבה, אני לא מדבר על הגובה כעת, אני מדבר על הקיר תמך, חשבה שהקיר תמך פונה לפארק, בסוף התברר שיש את הכביש ביניהם, כך שהקיר,

אדיר שוורץ:

הכביש העתידי,

אמנון ארבל:

עדיין הקיר פונה לפארק, מה זה משנה? הוא כרגע עושה את החנייה מעל הקרקע, מעל הפארק, וזה לא סביר, ולא הגיוני, יש לו מגרש יחסית גדול, נכנסים לחנייה,

יוחנן וייצמן:

או להיכנס לחנייה, זה היה ההחלטה שלנו.

אמנון ארבל:

דירה מקדימה, כמו שעושים בדרך כלל בבניי המדורגת,

יוחנן וייצמן:

בסדר, זה אני בעד,

אדיר שוורץ:

או שאתה מצמצם, צריך קיר תמך פחות משמעותי.

רלי חיים:

מה רצית להגיד? יוחנן, שמה?

יוסי חביליו:

הוא רוצה להגיד כלום,

אמנון ארבל:

רק נושא אחד,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שהנפחים בסדר.

ישראל קלרמן:

עוד נושא אחד?

אמנון ארבל:

עוד נושא אחד, שקיבלנו התייחסות של המינהל הקהילתי, והם צודקים, הם ביקשו יש פה את המעבר של רחוב החוצב, והם ביקשו לחבר אותו על הדרך המגרש, כדי להגיע לפארק, זה סביר. ואנחנו חושבים שנכון לעגן פה את ההמשך של המעבר,

יוחנן וייצמן:

נעשה שם הפקעה?

אמנון ארבל:

הפקעה למי?

יוחנן וייצמן:

הפקעה,

אמנון ארבל:

לעשות הפקעה של שביל, זה יכול להיות בשולי המגרש, ולא באמצע בהכרח, אבל שכן יהיה אפשר להגיע מבית הכרם לתוך הפארק בשביל, מאוד הגיוני וסביר, ביקשנו מעבר.

יוחנן וייצמן:

אני בעד מעברים, אתה יודע את זה.

אמנון ארבל:

תוכנית 17,

יוחנן וייצמן:

מעבר, תן לו כן גובה, אני חושב,

אמנון ארבל:

אין שום קשר. אבל ניסיון יפה.

תוכנית 1312867

אמנון ארבל:

תוכנית 17 בסדר היום, תוכנית 1312867, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, רבו הארזים 4 בבית הכרם, יש לנו פה למעשה מתחם בבית הכרם אני אראה רגע את המצגת, זה המיקום בבית הכרם למעשה זה ציר הרכבת הקלה שבוע שעבר, לפני שבועיים דנו בתוכנית כאן בפינוי בינוי של הבניין הזה.

יוסי חביליו:

רגע, אני רוצה שתכתוב שאני לא משתתף בדיון, כי אני מכיר פה את האנשים.

רלי חיים:

17?

אמנון ארבל:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

את המבקשים?

יוסי חביליו:

מה?

יוחנן וייצמן:

את המבקשים?

ישראל קלרמן:

לא משנה, תגיד לי מה אתה רוצה?

יוסי חביליו:

אני לא משתתף.

אליעזר ראוכברגר:

כמו שהוא שאל אותי למה, גם אני לא שואל אותו למה,

ישראל קלרמן:

כן, למה לשאול למה.

יוסי חביליו:

אני אענה גם,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה לא עניין, הפרוטוקול לא שואל למה, הוא צריך לכתוב כתוב ש - חבר הוועדה פלוני לא השתתף בדיון,

ישראל קלרמן:

זהו,

אליעזר ראוכברגר:

הוא הודיע את זה לפרוטוקול, זה הכול,

ישראל קלרמן:

הלאה, אמי.

אליעזר ראובברגר:

זה הדרישה.

ישראל קלרמן:

כמה אישרתם שמה?

אמנון ארבל:

אני מראה רגע את המיקום, אז אמרתי, המתחם הזה סומן, זה מה שיש פה היום, למעשה יש פה מבנה לשימור, בחלקה מלאה עצים מבנה לשימור שהם מסמנים לשימור, והמבנה האחורי מבנה להריסה, שאין מחלוקת שאפשר להרוס אותו. המגרש הזה אתם רואים זה תוכנית 16000, למעשה המגרשים האלה, זה נמצא כאן, הוא לא סומן בטעות, אלא כל המתחם הזה הינו בתים לשימור, סומן למעשה כמתחם א', בתוכנית בית הכרם,

ישראל קלרמן:

16000, לא הבית,

אמנון ארבל:

בתוכנית 16000, סליחה, שדיברה פה על אחוזי בנייה מאוד נמוכים, של רק 165% בנייה, בנייה נמוכה, הם בעצם ביקשו לאור התוכניות שיש מסביב, וגם פינוי בינוי שיש משמאל, וגם פינוי בינוי שיש מימין, להתייחס לתוכנית כאילו היא כתומה,

ישראל קלרמן:

נכון,

אמנון ארבל:

אזור כתום, ולא אזור, אזור ב', ולא אזור א', שבגדול,

ישראל קלרמן:

גם ממול תסתכל,

אמנון ארבל:

הסכמנו, דווקא ממול, יושב התוכנית בדיוק, זה היה אותו דבר, עם 320% בנייה.

ישראל קלרמן:

כמה? 320?

אמנון ארבל:

320% בנייה? אזור ג' לפי אב, מדבר על 320%, הם הציעו בתוכנית, לפני שאני אגיד רגע את ההמלצה,

אדיר שוורץ:

הם ביקשו 540,

אמנון ארבל:

נכון,

ישראל קלרמן:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

(לא ברור) זה סיפור אחר,

אדיר שוורץ:

זה לא אותו מתחם,

אמנון ארבל:

זה לא אותו מתחם, וזה לא,

ישראל קלרמן:

איזה פרויקט,

אליעזר ראוכברגר:

אין, אין היגיון לעשות,

ישראל קלרמן:

בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

להשאיר איך אומרים?

ישראל קלרמן:

בין שני בניינים,

אליעזר ראוכברגר:

בין שני בניינים,

אמנון ארבל:

יש שם רב מאוד,

אדיר שוורץ:

יש מבנה לשימור, ויש המון עצים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, את המבנה לשימור לא מדובר לנגוע בו,

אמנון ארבל:

אתה לא יכול לבניין שיושב על ציר רכבת קלה,

אדיר שוורץ:

זה אותה חלקה,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, אבל,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

אדיר שוורץ:

מה שאמי אומר לך שוב,

ישראל קלרמן:

זה מה שהם מבקשים,

אליעזר ראוכברגר:

לא נוגע בו.

אמנון ארבל:

ישבו איתי גם, ואני לחלוטין לא מסכים עם מה שהם אמרו, לחלוטין, גם מה שאתה אומר. יש הבדל בזה שאתה מאשר על ציר רכבת קלה, בניין של 30 קומות, כי זה הציר של רכבת קלה, לבין אזורים שנקבעו לאזורים שלא,

ישראל קלרמן:

כן, נכון,

אליעזר ראובברגר:

הוא אומר שזה ציר רכבת קלה,

ישראל קלרמן:

זה גם ציר רכבת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר, אבל,

אליעזר ראובברגר:

ופינת השקד כן? מה אתה עושה לי אה? 80 מטר, זה פחות מ – 80 מטר.

אמנון ארבל:

(לא ברור) לא,

אליעזר ראובברגר:

נכון, אני מסכים,

ישראל קלרמן:

אמי, אמי, אבל עוד שאלה,

אליעזר ראובברגר:

אבל בסוף גם אנחנו החלטנו על אפך וחמתך, וגם על אפי וחמתי, כן, וגם המחוזית החליטה,

אדיר שוורץ:

אבל לייזר,

אמנון ארבל:

עכשיו יש הבדל מה שאתה אומר,

ישראל קלרמן:

שנייה אבל אמי,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא טעות,

אמנון ארבל:

יש הבדל,

אליעזר ראוכברגר:

קו של אנשים שהחליטו, עכשיו לא צריך פה לקפח. עכשיו אני אגיד לכם פה את האמת, את דעתי,

אמנון ארבל:

מה אתה מקפח?

אליעזר ראוכברגר:

לא, קומה פחות,

אמנון ארבל:

פחות ממי?

יוחנן וייצמן:

כאילו זה לא ציר רק"ל,

אמנון ארבל:

אבל זה לא ציר רק"ל.

אליעזר ראוכברגר:

אבל שמה הפכו את ה – 80 מטר שביל כן ציר רק"ל. פה זה פחות מ – 80 מטר.

אמנון ארבל:

היות ואתה כן עקבי, וגם אנחנו עקביים, אז שהוועדה המחוזית לא עקבית לפעמים, אני לא חושב שצריך להגיד מה אנחנו אומרים, יש פה בניין לשימור, ומתחם לשימור בבית הכרם,

אליעזר ראוכברגר:

אבל פה,

אמנון ארבל:

רגע, רגע, שנייה, ומתחם לשימור, חלקה מלאה עצים ושני בתים קטנים של קומה אחת, לא מקפחים פה אף אחד, יש הבדל בין פינוי בינוי, של בניין של 40 יחידות דיור בחזית, לבין בניין של שתי יחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

כאן אני מסכים איתך לגמרי.

אמנון ארבל:

ולכן גם לא אמרנו,

אליעזר ראוכברגר:

עד כאן אני מסכים איתך,

אמנון ארבל:

ולכן גם שנייה, אבל אני רוצה להמשיך שנייה, לא אמרנו תישאר באזור א', ואנחנו לא (לא ברור), זה לא מה שאמרנו, אוקי, הגיוני שתיחשב כאזור ב', אבל לבקש אחוזי בנייה של אזור ב', ולא אזור ג', כי זה לא פינוי בינוי.

אליעזר ראוכברגר:

אתה, אתה בעצמך, אמרת לי, שאין לך ברירה עם הגובה, רק יצטמצמו לאחוזי בנייה באמצעות צמצום התכסית,

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת שגובה, אפשר לסדר,

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אז אני אומר בוא, אם הגובה גם הוא מסכים שאפשר לא להפוך אותו לגמד באמצע, אז בוא נראה איך אנחנו מסתדרים בין לבין, זה הכול. אני מסכים שמה שהם ביקשו ה – 540 כמו שהוא אומר אדיר, זה מוגזם, אבל אני חושב שלהגיע ל – 240, כמה זה? 320, 240 זה גם מוגזם, אולי משהו באמצע, ולעשות לא 10 קומות, יעשו 8 קומות. זהו, גם אפשר.

אמנון ארבל:

אני חושב שיש פה כמה בעיות, שקשורות לזה לייזר, זה לא, זה לא רק גובה, התוכנית שהם מציעים פה כרגע, אתם יכולים לראות,

אליעזר ראוכברגר:

לא, גובה אין לך בעיה,

אמנון ארבל:

רגע, אבל תקשיב,

אליעזר ראוכברגר:

אתה אומר תעשה בבניין,

אמנון ארבל:

לייזר, תקשיב,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור). מבקשים מימד, אנחנו דיברנו,

אמנון ארבל:

ישראל, תקשיב גם אתה,

אליעזר ראוכברגר:

דיברנו על זה גם לפני כן,

אמנון ארבל:

תקשיבו, הוא כרגע לקח את גבול המגרש, סימן 3 מטרים לכל כיוון ועשה בניין של 10 קומות, ועדיין זה גם רוכב על בניין לשימור, שהוא בחזית, זה לא סביר, אני לא מבין למה, למה הבניין שהוא מוציא כרגע לא מתאים לחלקה הזאתי, כי לא בונים 10 קומות ב – 3 מטר קו בניין, ואין סיבה לבנות מעל הבניין לשימור, צריך להציג משהו יותר הגיוני, וההצעה שלי שאמרת, ויש בשתי החלופות שאפשר

לעשות את זה, או להקטין בצורה משמעותית ל – 6 קומות, ואז 3 מטר קו זה הגיוני וסביר, או בהעדפה שאני חושב שיותר הגיונית, למקס בניין שהוא יותר גבוה, בחלק הזה של המגרש, ואז משמרים חלק גדול מהעצים, ולא בונים מעל הבניין לשימור, נותנים כבוד לבניין לשימור ולעצים, אם אתם זוכרים בתוכנית הקודמת שהייתה ליד,

חיים כהן:

אסור שמה לעבור.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אין בעיה, 10 קומות,

אמנון ארבל:

אין לי בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

10 קומות,

אמנון ארבל:

אבל להרוויח בזה שימור של העצים,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר שהוא רוצה לצמצם את התכסית,

אמנון ארבל:

ועדיין לעשות משהו הגיוני,

אליעזר ראוכברגר:

ואז יהיה משהו לא שמן, אלא צר.

אמנון ארבל:

זה לא בית הכרם ההיסטורית.

ישראל קלרמן:

מה אתה, ומה אתה,

יוחנן וייצמן:

כל הבניינים ליד ככה.

ישראל קלרמן:

מה אתה אומר את הבניין השמאלי? שהוא יותר רחוק,

אמנון ארבל:

השמאלי, אין בו בתים לשימור, זה שיכון גדול עם הרבה מאוד יחידות דיור, שיצא פינוי בינוי. אני אראה לך,

יוחנן וייצמן:

אז מה זה משנה בסוף?

אמנון ארבל:

זה לא משנה,

ישראל קלרמן:

בדיוק.

אמנון ארבל:

ברור שזה משנה.

אדיר שוורץ:

לא, זה משנה, וייצמן,

אמנון ארבל:

ברור שזה משנה, מה זה לא משנה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

ברור שזה משנה, מה זה מה זה משנה? לא הבנתי את המילה הזאת, לא משנה.

אדיר שוורץ:

אני חושב שעיקר ה - , שהעיקר הסיפור פה, החלק המרכזי זה העצים, ומה שמציל עוד עצים, חשוב פה.

אמנון ארבל:

הנה תראו,

אליעזר ראוכברגר:

בגדול אני רוצה לרוץ, אתה יודע,

יוחנן וייצמן:

אתה רואה מה קורה.

ישראל קלרמן:

בטח.

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

בסוף זה ייגמר, מה אתה אומר? אמי.

אמנון ארבל:

איך אתה יכול להשוות את השיכון הזה, תסתכל את הגודל של השיכון הזה, שמציע פינוי בינוי,

ישראל קלרמן:

איפה שדרות הרצל תראה רגע שדרות הרצל.

אמנון ארבל:

שדרות הרצל שמה, זה שדרות הרצל.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) בלעדי,

אמנון ארבל:

זה שדרות הרצל. אליעזר, זה גם חשוב, תסתכל בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

אני יודע פה.

ישראל קלרמן:

בסדר, אבל בסוף בסוף איך יראה, תראה את שלושתם איך יראה.

אמנון ארבל:

אנחנו בכל הדיונים מול בית הכרם, אומרים חבר'ה ציר רכבת קלה אנחנו נותנים גדול, הפינוי בינוי נותנים גדול, בעיר ההיסטורית רוצים לשמר, לשמור את בית הכרם. אז פרופורציה, אני לא יכול להשוות את המצב של הבניין הזה, לבנייה של קומה אחת וגג רעפים.

ישראל קלרמן:

לייזר, אם אמי פה, מה שאמרת,

אליעזר ראוכברגר:

הם (לא ברור) אני לא הולך,

אמנון ארבל:

תראה, אליעזר,

ישראל קלרמן:

לייזר, מה שאמרת,

אמנון ארבל:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

תסתכל רגע אליעזר, זה חשוב,

אליעזר ראוכברגר:

אני הצעתי את זה,

אמנון ארבל:

אי-אפשר להשוות בין הבניין הזה, שעושה פינוי בינוי, ולכן הגיע לאחוזי בנייה יחסית גבוהים, לבניין, שני בניינים קטנים של קומת גג רעפים, זה לא אותו דבר, אין מה לעשות.

אליעזר ראוכברגר:

אני, אני מקבל את מה שאמי אומר.

אמנון ארבל:

320% זה סביר והגיוני, זה הרבה מעבר למה שמגיע לו, גם מגיע לו 165% לפי תוכנית בית הכרם,

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

אמנון ארבל:

אנחנו, ומהנדס העיר יושבים כל הזמן גם (לא ברור). כן, אל תגיד לי לא. אנחנו יושבים מול השכונה, ואומרים - חב'ה איפה שצריך, עושים פינוי בינוי כי יש בניינים כאלה, עושים פינוי בינוי ותקן כלכלי, אבל איפה יש בניין של קומה וגג רעפים, אז לא אמרתי להישאר באזור א' 160%, נתנו כפול 320%, הגיוני,

ישראל קלרמן:

טוב, לייזר, מה אתה אומר? אני חושב,

אליעזר ראוכברגר:

פשרה, אני יודע,

ישראל קלרמן:

באמצע, גם אני חושב.

אמנון ארבל:

פשרה בין מה למה?

ישראל קלרמן:

בין ה - 320 ל - 540,

אליעזר ראוכברגר:

בין ה - 320 ל - 540.

ישראל קלרמן:

450, עוד 40,

אליעזר ראוכברגר:

כן, 420 אפילו,

ישראל קלרמן:

כן, כן,

אמנון ארבל:

אתם עושים טעות חמורה,

ישראל קלרמן:

לא חמור,

אליעזר ראוכברגר:

גם כשאנחנו עושים כלפי, חמורה, אני חושב שזה חמורה.

אדיר שוורץ:

זה חמור, וואלה אמי צודק,

אמנון ארבל:

אם אני לא רואה את ההבדל בין הבניין הזה לבין הבניין הזה, ישראל, אתה לא רואה את ההבדל?

ישראל קלרמן:

אישרנו כל הזמן,

אדיר שוורץ:

ישראל,

ישראל קלרמן:

ראית?

אמנון ארבל:

אתה לא רואה את ההבדל בין הבניין השיכון הזה,

ישראל קלרמן:

אני רואה את ההבדל, לכן אני אומר, לרדת, אבל בסוף סוף יהיה פה שלוש בניינים, יהיה גם כמו שאמר לי את זה מקודם, גמד באמצע, זה לא לעניין, פחות לעניין,

אמנון ארבל:

מה זה לא לעניין, לא הבנתי את המשפט הזה לא לעניין,

ישראל קלרמן:

לא נראה טוב.

אמנון ארבל:

מה זה לא נראה טוב?

ישראל קלרמן:

גם כשהראית את התוכנית, שהראית שזה יצא, תראה בתוכנית הראשונה, את הצבע שאמרת,

אדיר שוורץ:

קלרמן,

ישראל קלרמן:

הפרונקל הזה, לכיוון הארזים, לא את זה, תראה את התוכנית, תראה לנו את התב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

אני אראה לך כי יש שם בניין לשימור, זה לא סתם נקבע.

ישראל קלרמן:

אבל הוא משמר אותם, אין לך בעיה, הוא לא הורס אותם.

אמנון ארבל:

הנה זה, מה לא הגיוני בדבר הזה?

ישראל קלרמן:

כי זה לא הגיוני, כי גם זה ציר, רחוב הארזים.

אמנון ארבל:

אבל פה יש מתחם מלא עצים בתים לשימור, ופה אין,

ישראל קלרמן:

אז הוא משאיר לשימור, אבל בסוף סוף יצא פה שתי בומבות ובאמצע,

אמנון ארבל:

אנחנו לא, אני לא יודע לעדכן את זה בשכונה, סורי מצטער, לא יודע,

אדיר שוורץ:

קרלמן,

ישראל קלרמן:

שיבואו נען את זה, כשיבואו לדבר,

אדיר שוורץ:

בסוף, קלרמן,

ישראל קלרמן:

הוא צודק, כשיבואו נדבר,

אמנון ארבל:

מבטיל לך שהם יבואו.

ישראל קלרמן:

כשהם יבואו נשמע אותם.

אמנון ארבל:

אבל אני מייצג אותם גם מה לעשות, אתה לא מייצג אותם,

ישראל קלרמן:

אני.

אמנון ארבל:

אתה לא מייצג אותם,

ישראל קלרמן:

למה?

אמנון ארבל:

כי אתה מעולם לא היית בשיתוף ציבור בית הכרם, אני הייתי מאה פעם.

ישראל קלרמן:

קח אותי,

אמנון ארבל:

כן, ממש,

אדיר שוורץ:

קלרמן בסוף,

אמנון ארבל:

לא כדאי לך, אתה לא תצא משם חי.

עמנואל זלטס:

תסביר, תסביר,

אמנון ארבל:

למה?

ישראל קלרמן:

קח אותי.

אליעזר ראוכברגר:

תיקח בחשבון, סליחה אפשר רגע לכבות את ההקלטה?

אדיר שוורץ:

צריך להיות נאמנים ועקביים למשהו,

אליעזר ראוכברגר:

כן, חזרנו מהתייעצות קצרה, כן,

חיים כהן:

הכול בסדר, הכול בסדר.

אדיר שוורץ:

צריך להיות נאמנים למה שאמרנו ממש הרגע, יש עניין של איפה עושים, של איפה לא עושים, אי-אפשר עוצרים בחריגה בלמים, השכונה היסטורית ומולו, ויש כאן מגרש,

אליעזר ראוכברגר:

פה ממילא,

אדיר שוורץ:

שיש פה רגע, יש פה בניין,

חיים כהן:

רוצים להרוס,

אדיר שוורץ:

מתחם שיש בו ערכים, מאוד מאוד,

ישראל קלרמן:

לא היסטורית,

אדיר שוורץ:

לא,

ישראל קלרמן:

לידי, הקשבתי.

אדיר שוורץ:

אבל הקשבתי לך, תן לי להשלים משפט, תן לי להשלים משפט,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל את המילה מתחם, אני לא מסכים איתך,

אמנון ארבל:

לא, זה מתחם,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא מתחם, כן, אבל זה לא מתחם, זה בניין אחד באמצע,

אמנון ארבל:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

תוכנית כן,

אדיר שוורץ:

יש בקו התוכנית, יש לנו פה,

אמנון ארבל:

לא, זה מתחם,

אדיר שוורץ:

ערכים מעבר,

ישראל קלרמן:

לא,

אדיר שוורץ:

תן לדבר אבל,

ישראל קלרמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר.

אדיר שוורץ:

יש לנו פה ערכים מעבר למבנה לשימור שעדיף שהוא לא ייקבר שמה, יש לנו פה את כל העצים שהוא מתכנן להוריד פה את כולם, וזה יער שלם, וזה חלק ממה שמאפיין את בית הכרם, של שכונה ירוקה,

חיים כהן:

מה?

אדיר שוורץ:

בעיני לאפשר את ה - , מעבר לכל ה - ,

ישראל קלרמן:

כל זה יתבטא בתקנות,

אדיר שוורץ:

538% כמו שהוא מבקש,

ישראל קלרמן:

שמעתי מה שאתה אומר,

אדיר שוורץ:

זה מוגזם, באופן חריג,

ישראל קלרמן:

שמעתי את מה שאתה אומר,

אדיר שוורץ:

בוודאי בשכונה כזאת עם ערכי קרקע כאלה, ולכן, בבקשה להיות משהו יותר מאוזן,

ישראל קלרמן:

קיבלתי את מה שאתה אומר,

אדיר שוורץ:

ולכן אני אומר,

ישראל קלרמן:

בסדר, אמי, אז אני מקבל מה שהוא אומר, צריך לתת תכסית שלא ירדו העצים,

אליעזר ראוכברגר:

לכן אני, לכן,

ישראל קלרמן:

לא, את התכסית, היא תעלה אבל, לא, ואז תעלה.

אליעזר ראוכברגר:

420.

ישראל קלרמן:

אני אומר לך 420%,

אמנון ארבל:

זה לא עובד, כי יש פה 3 יחידות בערך הוא מציע 56, מה הפרופורציה פה? אני לא מבין מה? מה?

ישראל קלרמן:

מה פרופורציה,

אמנון ארבל:

זה פינוי בינוי שם.

ישראל קלרמן:

נכון.

יוחנן וייצמן:

אבל עשינו רכבת קלה אנחנו רוצים לצופף לאורך ציר הרק"ל,

אמנון ארבל:

אנחנו מוסיפים פה הרבה מאוד מגדלים בבית הכרם, אני אומר אתם לא נמצאים איתי בישיבות מול התושבים, והתנגדות, זה לא יעבור חבר'ה, זה לא, אין שום היגיון בדבר הזה, אז יש היגיון, קיבלנו, לא התעקשנו אמרנו זה יהיה אזור א' 160%, אמרנו לא הגיוני, הוא קיבל כפול מזה, למה?

אדיר שוורץ:

לתוכנית האב וזה, ועכשיו כן דברים השתנו מאז שקבעו את תוכנית אב, אז צריך להיות יותר מאוזן,

יוחנן וייצמן:

לא, הדבר,

אדיר שוורץ:

חוץ מזה חשוב לי שנשמע את הנציג של התחדשות עירונית,

אמנון ארבל:

זה בית הכרם,

אדיר שוורץ:

יש לך מה להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל זה לא התחדשות עירונית,

אמנון ארבל:

3 יחידות דיור,

צחי בריס:

לא, אין פה בעיות,

אליעזר ראוכברגר:

אדיר, זה לא התחדשות עירונית, זה 3 יחידות דיור כולו,

אמנון ארבל:

זה בית הכרם ההיסטורית, בחייכם, נו.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא פינוי בינוי.

אדיר שוורץ:

סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא קשור,

יוחנן וייצמן:

זה גרעין, אנחנו,

אמנון ארבל:

אבל זה בית הכרם,

יוחנן וייצמן:

אתה אומר,

אליעזר ראוכברגר:

3, 56.

יוחנן וייצמן:

זה לא רק"ל,

אדיר שוורץ:

גם 3 אנשים,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא מכפיל 4 או 5, זה מכפיל (לא ברור).

אמנון ארבל:

כשנוח לכם זה טוב, כשנוח לכם זה לא טוב, וייצמן, אני מכיר את זה נו, זה לא,

יוחנן וייצמן:

רוב ההחלטות שהיו בתקופה האחרונה נתנו רק"ל,

אמנון ארבל:

לא, ממש לא.

ישראל קלרמן:

נשמע אותם נשמע אותם.

אמנון ארבל:

שמה?

ישראל קלרמן:

אתה אמרת שנשמע את הדיירים, בואו,

אמנון ארבל:

את ההתנגדויות,

ישראל קלרמן:

מחוזית?

יוחנן וייצמן:

לא אנחנו נשמע.

אמנון ארבל:

בהתנגדויות, אני חושב שצריך להפקיד תוכניות טובות, וראויות, לא לחכות להתנגדויות.

צחי ברים:

מה שמצד ימין ומצד שמאל.

אדיר שוורץ:

יש הבדל. גם היום יש הבדל בצד ימין,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה?

אדיר שוורץ:

יש הבדל והעצים עם החלק מאוד מרכזי מהמהות של בית הכרם מה שמייחד אותם,

אמנון ארבל:

540%,

אדיר שוורץ:

ואם אפשר לצמצם את התכסית, ולצמצם את אחוזי הבנייה זה בעיני,

דובר לא מזוהה:

סך הכול?

אדיר שוורץ:

לא אומרים לו - אל תבנה, פה נותנים לו אחוזי בנייה מטורפית בית הכרם גם לפי אמי. יש פה מישהו שלא היה רוצה לבנות בית הכרם, אחוזי בנייה כאלה?

אמנון ארבל:

מה שאתה רוצה, חבר'ה, זה לא סביר, ולא הגיוני.

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע למה זה לא מתאים לך לסביבה, זה מה שאני,

ישראל קלרמן:

לייזר, כל הבניינים מסביב,

דובר לא מזוהה:

ראש העיר ישב (לא ברור).

אדיר שוורץ:

אבל כל מתחם הוא אחר.

ישראל קלרמן:

הוא אומר - לא אכפת לי.

אמנון ארבל:

אבל ברים, אתה באמת לא רואה את ההבדל בין הבניין הזה לבניין הזה? אני לא מצליח להבין אותך,

צחי ברים:

אני רואה את ההבדל, אני שואל, לא,

אמנון ארבל:

אבל פה נתנו את הזכויות האלה, כי לא הייתה ברירה, כי זה תקן 21 לפינוי בינוי, ופה יש ברירה,

ישראל קלרמן:

320.

אמנון ארבל:

מה זאת אומרת?

צחי ברים:

הסברתי, אחרי שזה יקרה ויעמוד, כן?

אמנון ארבל:

אבל זה לא יקרה, כי לא נוכל להגן על זה. בית הכרם זה לא איזה,

דובר לא מזוהה:

יש פה פתח שלם של עצים,

אדיר שוורץ:

קלרמן, אתה דואג ליזם, הוא מקבל פה אחוזי בנייה,

ישראל קלרמן:

לא דואג לאף אחד, דואג לשכונה.

אדיר שוורץ:

חתיכת נדל"ן הכי גבוה בארץ ישראל.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

אני דואג,

אליעזר ראוכברגר:

יחידות דיור,

צחי ברים:

אדיר, אתה מדבר על עצים שפה לא קיימים?

יוחנן וייצמן:

לא, בוודאי שלא.

אדיר שוורץ:

קיימים הרבה פחות,

צחי ברים:

למה לא?

אמנון ארבל:

תראה את זה,

אדיר שוורץ:

תראה את הדבר הזה, הם קיימים הרבה פחות זה בית הכרם ההיסטורית זה שיכונים, את השיכונים להוריד, סעיף 21 וכן הלאה.

צחי ברים:

כשיש, בסוף כשיהיה גם פה גם פה, וגם פה.

אמנון ארבל:

אתה מדבר מהתחלה, לא על הסוף.

יוחנן וייצמן:

הפוך,

אליעזר ראובברגר:

מוריד את העצים פה, הוא יגיד לך - אדוני, תשאיר את זה פה. גם הפוך.

אמנון ארבל:

תסכים איתי שהבניין הזה חייב לעשות פינוי בינוי, נכון?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

יופי, זה לא חייב לעשות פינוי בינוי הבניין הזה.

יוחנן וייצמן:

נכון, לא חייב.

אמנון ארבל:

יפה, אז עושים תוכנית הגיונית, ולא,

אדיר שוורץ:

אני לא מבין את זעקת הקוזאק הנגזר פה בן אדם שיקבל גם לשיטת אמי 300 ומשהו אחוז, בחתיכת הנדל"ן הכי יקרה בארץ ישראל.

יוחנן וייצמן:

אז אני אגיד לך למה, אתה רוצה להכניס אנשים לעיר הזאת או לא? אתה רוצה למצוא יחידות דיור או לא?

אמנון ארבל:

זה דמגוגיה זולה, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

דמגוגיה זולה.

אדיר שוורץ:

אחרי שהתנגדת לקירוי בגין, עזוב,

יוחנן וייצמן:

הצבעתי בעד.

אמנון ארבל:

בעד.

ישראל קלרמן:

הוא התנגד, והצביע בעד.

אליעזר ראוכברגר:

רוצים לדעת מה התמורה, כמה היה הצ'ק,

חיים כהן:

היה מייל, היה מייל.

אליעזר ראוכברגר:

כמה היה הצ'ק רוצים לדעת מה כמה היה הצ'ק. זה מה הפיצוי שקיבל אריאל,

יוחנן וייצמן:

כן.

אדיר שוורץ:

אני מציע להתקדם,

צחי ברים:

רוצה לשאול שאלה שנייה,

אדיר שוורץ:

אני מציע להתקדם על בסיס מה הציע אמי,

צחי ברים:

רגע, רגע, שנייה,

ישראל קלרמן:

אני מציע מה שהציע היושב ראש.

צחי ברים:

אני רוצה לשאול שאלה, זה נכון שפה יש פינוי בינוי, שם יש פינוי בינוי, זה לא דומה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, גבוה.

אמנון ארבל:

אני רוצה לשמור על כל העצים בחזית, וכל החצר, כל העצים,

אליעזר ראוכברגר:

שניהם יהיו גבוהים,

דובר לא מזוהה:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

זה יהיה תמיר יותר,

אליעזר ראוכברגר:

זה יהיה,

יוחנן וייצמן:

רזה יותר.

אליעזר ראוכברגר:

או גבוה ככה, או גבוה ככה. ככה או ככה, והגובה יהיה אותו דבר,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שאני 450 זה בסדר.

ישראל קלרמן:

אני אומר 420, לא 50.

אמנון ארבל:

מי עוד זורק מספרים?

ישראל קלרמן:

לא, זה לא מספרים.

אמנון ארבל:

עוד הצעה, עוד הצעה.

ישראל קלרמן:

לא מספרים,

אמנון ארבל:

סתם מספרים, אתם זורקים סתם,

ישראל קלרמן:

למה? למה? באמצע.

אדיר שוורץ:

אני בעד מה שאמי הציע,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

לייזר, אתה מעלה להצבעה?

אדיר שוורץ:

אני אגב אדיש בין השתי אפשרויות שהוא הציע, לא,

ישראל קלרמן:

היושב ראש בבקשה, רגע, אמי,

צחי ברים:

השקף של הבניינים, כאילו האדום,

אמנון ארבל:

זה?

צחי ברים:

הנה,

אמנון ארבל:

זה?

צחי ברים:

לא, הנה, זה לא נכון שזה אותו דבר. זה לא נכון.

אמנון ארבל:

מה לא נכון?

אדיר שוורץ:

לא, אבל זה אירוע אחר, נו למה אנחנו חוזרים לזה?

אמנון ארבל:

מה זה לא נכון? אני אסביר לך,

אדיר שוורץ:

אמנם קרובים, אבל לא זהים.

אמנון ארבל:

כרגע מבקשים 11 קומות,

צחי ברים:

עם תכסית רחבה.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, ברור דובר על זה,

אמנון ארבל:

אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

אין לו בעיה, להשאיר את הגובה, אמי, הגובה יישאר,

אמנון ארבל:

תקשיב,

אליעזר ראוכברגר:

התכסית יותר,

אמנון ארבל:

תסתכלו רגע, מה שאני מציע,

אליעזר ראוכברגר:

זה בניין, אתה יודע אפשר רזה, תמיר כזה.

אדיר שוורץ:

שמירה על העצים.

אמנון ארבל:

ברים, אני חושב ש – 10 קומות זה סביר, אפשר למקם,

צחי ברים:

לחתוך, תכסית,

יוחנן וייצמן:

מה זה משנה?

אליעזר ראוכברגר:

מה להוסיף? להוסיף ל – 15?

אדיר שוורץ:

לא, נו.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו זה 11, כן?

צחי ברים:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

ותכסית לא יודע כמה, אומר אמי,

צחי ברים:

כמה תכסית?

אליעזר ראוכברגר:

תכסית גבוה, אומר אמי, תשאיר אותו עם ה – 11 עם אותו גובה, אבל עם תכסית יותר נמוכה, ואז זה יהיה יותר תמיר כזה, יותר עם פאון.

רלי חיים:

11 קומות,

ישראל קלרמן:

מה אתה אומר?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, אני,

אדיר שוורץ:

אין צידוק ל - ,

ישראל קלרמן:

למעלה וזה,

אמנון ארבל:

אני מה שאני מציע, תראו, יש פה הבניין כרגע הוא כל הדבר הזה,

אדיר שוורץ:

חברים, עוד פעם אני לא יודע מי היזם ולמה דואגים לו עד כדי כך, אבל הוא מקבל פה אחוזי בנייה יפים, גם אליבא דה אמי, חתיכת הנדל"ן היקרה בארץ ישראל, הכול בסדר,

אמנון ארבל:

לחתוך את הבניין פה, לשמור על כל העצים פה, לשמור על הבניין פה, לשמור על כל העצים פה, למקם בניין של 10 קומות פה, וקווי בניין הגיוניים, סביר ביותר, שומר על האופי של כמה שניתן, של, של בית הכרם, של העצים,

ישראל קלרמן:

את זה כתבת לא,

אמנון ארבל:

בבניין לשימור. אני מסביר את מה שכתבתי,

אליעזר ראוכברגר:

הוא מסביר את ההמלצה שלו.

אמנון ארבל:

ו – 320% זה הרבה מעבר למה שמגיע למגרש הזה, אני חייב להגיד. הרבה מעבר למה שמגיע לו, כי הוא מקבל 165%.

ישראל קלרמן:

למה?

אמנון ארבל:

כי זה המדיניות.

ישראל קלרמן:

למה?

אליעזר ראובברגר:

הצעת, הצעת,

אמנון ארבל:

זה תוכנית 16000, מקודם, זה, זה תוכנית 16000 זה בתוכנית 1600 שני הבניינים את כל המתחם הכתום הזה, או הבהיר הזה, סומן כאזור ג' 165%. א', סליחה, 165%. אני לא אגיד מה אני אמרתי, רק 165%. הייתי אומר משהו הגיוני יותר. לא צריך להגזים.

חיים כהן:

כמה יש עכשיו?

אמנון ארבל:

הוא מציע 500 כמה? 540%.

אדיר שוורץ:

538%, (לא ברור).

אמנון ארבל:

540% הוא מציע, כמו הבניין לידו של השיכון שעשה פינוי בינוי.

אדיר שוורץ:

ממילא אחוזים, האחוזים הם לא עניין, העניין הוא מה מאבדים, מאבדים פה את כל הריאה הירוקה, מאוד מאוד משמעותית שיש שם.

אמנון ארבל:

נכון.

אליעזר ראובברגר:

אבל זה טקטיקה זה לא,

ישראל קלרמן:

שצריך להגיד,

אליעזר ראובברגר:

בסדר, אוקי,

ישראל קלרמן:

בסדר גמור.

אליעזר ראובברגר:

מה אתה אומר על זה? זה טקטיקה,

רלי חיים:

יש דבר כזה?

אליעזר ראובברגר:

נכון, מסכים. אני לא יודע.

אדיר שוורץ:

אפשר להתקדם?

אליעזר ראובברגר:

לא יודע, אתה רוצה תצביע, אני לא, אני לא יודע.

צחי ברים:

לא הורסים את העצים שיורדים בגלל התכסית הזאת?

אמנון ארבל:

כן,

צחי ברים:

את התוכנית שנראה את ה - , פה אני רוצה לראות,

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה?

אמנון ארבל:

כל העצים, כל העצים בסביבה פה, אני רוצה לשמור על כל זה, לא לבנות פה שום דבר, לבנות את הבניין רק פה. נורא פשוט, לשמור על כל החלק הקדמי הזה עם כל העצים לשמור. ושהכניסה תהיה מהכניסה מצד שני, מהפרויקט הזה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

השאלה איך, הכניסות.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, מה?

אדיר שוורץ:

אני מציע להתקדם על בסיס מה שהציע אמי ארבל.

אליעזר ראוכברגר:

וייצמן יש לו הצעות אחרות.

ישראל קלרמן:

אז תעלה להצבעה, מה אני אגיד לך.

אמנון ארבל:

אין שום הצדקה וייצמן,

יוחנן וייצמן:

בוא נעשה איזה פשרה, זה פשרה.

אדיר שוורץ:

זה לא פשרה.

אמנון ארבל:

מה שהצענו פה,

אדיר שוורץ:

מה שהוא הציע זה פשרה,

אמנון ארבל:

היה מגיע לו 165%, 320% זה פשרה,

אדיר שוורץ:

הוא יכל לבוא להגיד, וייצמן, הוא יכל,

אמנון ארבל:

אחלה פשרה.

אדיר שוורץ:

וייצמן, בעירייה אחרת הוא היה מגיע היו אומרים לו - תקשיב חביבי זה לא לפי תוכנית האב לביוב, שלום, תודה, מה שהוא מציע זה כבר,

יוחנן וייצמן:

זה לא נכון,

אדיר שוורץ:

זה כן נכון, ומה שהוא מציע,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) רק"ל,

אדיר שוורץ:

לא בעירייה אחרת, בעירייה הזאת לפני 6 שנים, זה מה שהיו אומרים לו,

צחי ברים:

תקשיב הוא לא בא באמצע חלום, ומבקש פה לבנות את זה,

אמנון ארבל:

הוא קיבל 10 קומות,

צחי ברים:

הוא לא בא באמצע, הוא מבקש יש לו מצד ימין, יש לו מצד שמאל בניינים, (לא ברור), בכל אופן,

יוחנן וייצמן:

ושני בניינים ליד,

צחי ברים:

יש שני בניינים ליד,

אדיר שוורץ:

אבל הוא לא מציע משהו שהוא לא מאוד שונה, הוא מציע אחוזי בנייה גם מטורפים (לא ברור), לא בטוח.

אמנון ארבל:

זה 320% אבל.

ישראל קלרמן:

לא,

אדיר שוורץ:

ואי-אפשר להמשיך את ה - , את הדומינו הזה של שרץ מכשיר שרץ.

צחי ברים:

אתה מדבר על תוכנית (לא ברור).

אמנון ארבל:

פשרה.

ישראל קלרמן:

לא, לא, הוא כבר הוסיף,

רלי חיים:

מה? מה אמרת ישראל?

צחי ברים:

הוא לא מוכן לשמוע.

אמנון ארבל:

לא,

ישראל קלרמן:

לא, אני אומר, אני מקבל את מה שהוא אמר, אם נחתוך פה נחתוך פה, צחי, אני מקבל את מה שהוא אומר, נחתוך פה, נחתוך פה, כמו שהוא הראה את זה, ואז הוסיף 2 קומות, בעצם מה אנחנו עושים מה אכפת לי? למה? כי הוא מתיישר, זה אני חושב, אמי, זה פשרה כן נורמאלית.

אמנון ארבל:

תראו בהשוואה שלך לבניין שלידו היא מוטעית ומטעה,

ישראל קלרמן:

גם את זה הבנתי.

אמנון ארבל:

אין קשר, לא, לא הבנת, זה מה שאתה מציע,

ישראל קלרמן:

לא, סליחה, זה לא עד כדי כך,

אמנון ארבל:

חבר'ה לא תשכנעו אותי, אני זה ההצעה הכי טובה שיש לנו, וגם היא,

יוחנן וייצמן:

אני מקשיב,

אמנון ארבל:

לדעתי היא לא נכונה,

יוחנן וייצמן:

אני מציג את ה - ,

אמנון ארבל:

שהשכונה תתנגד גם אליה, תיצרו פגיעה גם,

אדיר שוורץ:

ברור שהשכונה תתנגד גם אליה.

אמנון ארבל:

השכונה תתנגד גם לזה, גם להצעה שלך היא תתנגד.

ישראל קלרמן:

שלך?

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

בוודאי, כי הם מתנגדים לכל דבר,

אמנון ארבל:

לא, כי זה היה אמור להיות 165%, ב – 5 קומות,

יוחנן וייצמן:

הם יתנגדו ממילא,

ישראל קלרמן:

הם יתנגדו בכל מקרה,

אמנון ארבל:

אנחנו אומרים כל הזמן, אגב בדיונים, שומרים על התוכנית 16000, למעט בנושא של פינוי בינוי, וציר רכבת קלה,

אדיר שוורץ:

וזה קריטי,

אמנון ארבל:

ופה פורצים את זה,

אדיר שוורץ:

קריטי לעמוד במדיניות ולהיות עקביים,

אמנון ארבל:

האמינות שלנו מול השכונה,

ישראל קלרמן:

מה שאמרתי, גם לזה הם יתנגדו, אתה שומר עליהם כל כך,

אמנון ארבל:

אבל הם צודקים,

ישראל קלרמן:

אז זה וייצמן צודק,

אמנון ארבל:

לא, וייצמן לא צודק.

ישראל קלרמן:

לא, אתה לא מבין, כי הם בכל מקרה מתנגדים,

אמנון ארבל:

אני יודע להצדיק את זה,

ישראל קלרמן:

, שאז הוא יגיע לזה,

אמנון ארבל:

אני אדע להצדיק, להגן על זה,

צחי ברים:

על מה הם יתנגדו?

ישראל קלרמן:

לא, אז,

צחי ברים:

הם יתנגדו,

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

על מה אתם מגנים פה לעזאזל על מה?

ישראל קלרמן:

לא מגנים,

אמנון ארבל:

על מה אתם כל כך נלחמים על זה? על מה?

ישראל קלרמן:

לא (לא ברור) הלאה, שנייה, שאלה אחרונה ולא ממשיך הלאה, רק שואל אותך שאלה,

אמנון ארבל:

תגידו מה שאתם רוצים,

ישראל קלרמן:

השאלה אם זה יותר טוב לך, אם כן נאשר מה שוייצמן אומר, שיבואו להתנגדות תגיע למה שאתה אומר,

אמנון ארבל:

לא, התשובה היא – לא. הוועדה הזאת צריכה להיות אחראית,

ישראל קלרמן:

אם אתה אומר,

אמנון ארבל:

להפקיד תוכניות ראויות וטובות, נוכח ההתנגדויות.

ישראל קלרמן:

זהו.

יוחנן וייצמן:

אמי,

ישראל קלרמן:

אל תצעק, אני לא מדבר יותר.

אמנון ארבל:

תחליטו מה שאתם רוצים,

ישראל קלרמן:

מה שאתה אומר,

אדיר שוורץ:

אמי צודק במיליון אחוז.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להציע הצעה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל אתה חייב להגיע לוועדות ערר, ולהצדיק,

יוחנן וייצמן:

נכון, נכון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

את עצמך,

יוחנן וייצמן:

יגיע לוועדה המחוזית זה בסדר.

אליעזר ראובברגר:

כן, פה זה לא וועדת ערר, פה זה מחוזית.

אדיר שוורץ:

אבל אם בעתיד יגיעו לוועדת ערר.

אליעזר ראובברגר:

אין וועדת ערר.

רלי חיים:

מה ההצעה שלך?

אליעזר ראוכברגר:

אין וועדת ערר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לעתירה, לא משנה, לעתירה,

אמנון ארבל:

אתם גורמים נזק, אתם גורמים נזק לעיר, לשכונה הזאת, אבל בסדר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה עתירה מינהלית,

אליעזר ראוכברגר:

לא וועדת ערר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל בעתירה מינהלית שאתה מגיע אליה,

אליעזר ראוכברגר:

עתירה מינהלית זה בית משפט, זה לא וועדת ערר.

יוחנן וייצמן:

בקירוי בגין אף אחד לא ניסה לשכנע אותנו שאנחנו בונים נגד.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני אומרת בכללי, בכללי העקביות הזאת חשובה.

צחי ברים:

וגם בית הכרם יתנגדו שמה.

אמנון ארבל:

דרך אגב הצדקה לקירוי בגין, זה משכן על השכונה אנחנו שומרים, זה מה שאתם לא מבינים,

אדיר שוורץ:

נכון, ולכן אני עקבי, התושבים יכולים להתנגד לזה, ולזה, אני לא מדבר עליהם, אני מדבר על להיות עקביים בהחלטות ששומרות על בית הכרם. קירוי בגין שומר על בית הכרם, וזה שומר על בית הכרם.

אמנון ארבל:

לשמור פה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בתיקים, גם פה, בעתירות ובוועדות ובזה.

רלי חיים:

יוחנן, מה ההצעה?

יוחנן וייצמן:

אני לא, אני אנסה להציע, אני לא, אני אומר כזה דבר, בוא נבחן אולי שוב עם עצים לא לעשות את זה שובב. ללכת על 450%, שנייה, אולי, כן.

אריאל גולן:

אני לא הייתי בדיון,

ישראל קלרמן:

יוסי, אתה יכול,

אריאל גולן:

אני הגעתי עכשיו.

יוחנן וייצמן:

לא משנה,

ישראל קלרמן:

זה יהיה 2, 2, 2,

יוחנן וייצמן:

כן,

רלי חיים:

ללכת על 450.

יוחנן וייצמן:

ללכת על 450 ולבחון אולי אם שימור טוב, ונכון של העצים, אולי לצאת עוד טיפה מעל הבניין לשימור, ולשמר עוד כמה עצים.

אדיר שוורץ:

למה?

יוחנן וייצמן:

מחוזית,

אדיר שוורץ:

למה?!

יוחנן וייצמן:

בזיז, לא,

אדיר שוורץ:

איזה צידוק יש לזה, וייצמן.

יוחנן וייצמן:

בזיז ורוכב.

אמנון ארבל:

למה? באיזה נימוק? באיזה נימוק?

יוחנן וייצמן:

מה?

אדיר שוורץ:

אין שום צידוק.

אמנון ארבל:

באיזה נימוק?

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

עזוב, עזוב,

אמנון ארבל:

למה הבניין החדש לא יכול לכבד בניין לשימור בשכונת בית הכרם, תסביר לבנות מעליו, למה?

יוחנן וייצמן:

לא, לבנות, רוכב.

רלי חיים:

שימור טוב של העצים,

אליעזר ראוכברגר:

שלום, עזוב.

ישראל קלרמן:

שלום.

רלי חיים:

מעל הבניין,

ישראל קלרמן:

שלום, אל תבוא לי בחלום.

אליעזר ראוכברגר:

לפחות תני לו, 450, 470.

ישראל קלרמן:

שנייה קדימה.

אמנון ארבל:

תוכנית 18 בסדר היום,

ישראל קלרמן:

כמו.

רלי חיים:

כמו בהמלצה.

אליעזר ראובברגר:

אנחנו מאשרים את זה בהתאם להמלצת מהנדס העיר. מה?

ישראל קלרמן:

העיקרי שאמי יחיד, זה הכי חשוב לנו.

אליעזר ראובברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

כן, נכון,

צחי ברים:

הוא מחייך גם,

אליעזר ראובברגר:

לא, אמי, אמי הוא לא, בוא סליחה, אין לו אינטרסים אישיים.

ישראל קלרמן:

לא, זה לא אישי. לא, אין לי כאן אישי.

אליעזר ראובברגר:

הוא בא מציג את עמדתו,

ישראל קלרמן:

אמרתי חיוך מקצועי (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

זה לגיטימי לגמרי.

יוחנן וייצמן:

נכון,

ישראל קלרמן:

הלאה, הלאה,

אליעזר ראובברגר:

זכותו המלאה, להילחם על עמדתו המקצועית. בסדר גמור.

אמנון ארבל:

טוב, תוכנית,

אליעזר ראובברגר:

כמו שזכותך להגיד אחרת, זה גם בסדר.

אדיר שוורץ:

לא, נראים טוב מה.

אליעזר ראובברגר:

כן, כן, הלאה.

תוכנית 1213560

אמנון ארבל:

תוכנית 18 בסדר היום, תוכנית 1213560, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית,

אליעזר ראובברגר:

כן, הלאה.

אמנון ארבל:

דיון בהתנגדויות, רחוב ירמיהו 52,

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור) וייצמן לפני חצי שעה.

אמנון ארבל:

ברוממה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

ירמיהו 52 ברוממה, התוכנית שהציעה למעשה ליד גני גאולה, בניין אחד ליד, מציע בניין חדש, חזית לשימור למעשה הוגשה התנגדות אחת,

יוחנן וייצמן:

שמה?

אמנון ארבל:

של דיירים, של דיירת בתוכנית, שלא היה שיתוף פעולה עם בעלי הזכויות, לא הייתה הידברות, מתעלמים מהם. אישה מבוגרת, התוכנית ראויה, טובה, מציעה הפרשה לצורכי ציבור היא תואמת למדיניות, והמלצנו לדחות את ההתנגדות ולתת לו תוקף לתוכנית. תוכנית 19 בסדר היום,

ניר:

לגבי 18 גם פה, לא הושלם, לא התקבל סקר היסטורי או תוכנית חקירה למשרד להגנת הסביבה,

אמנון ארבל:

זה דיון בהתנגדויות אבל. תבקשו כתנאי להיתר.

ישראל קלרמן:

הלאה,

אמנון ארבל:

תוכנית 19 בסדר היום,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לרשום את זה כתנאי להיתר,

ניר:

שלא התקבל למגרש, המשרד להגנת הסביבה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

סקר היסטורי,

רלי חיים:

כנדרש,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מהמשרד להגנת הסביבה. מכיוון שהתוכנית בשלב הפקדה אז, יהיה תנאי להיתר.

רלי חיים:

לא, בשלב התנגדויות.

ניר:

בשלב התנגדויות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בשלב התנגדויות, סליחה.

אמנון ארבל:

כתנאי להיתר.

יוחנן וייצמן:

מה זה (לא ברור)? אני לא ראיתי.

ישראל קלרמן:

הלאה.

אליעזר ראובברגר:

תנאי למתן היתר בנייה יהיה מה? ניר.

ישראל קלרמן:

במה זה עכשיו? איפה אתה?

ניר:

תנאי סקר היסטורי,

ישראל קלרמן:

מה זה?

חיים כהן:

18.

גיר:

סקר היסטורי לתוכנית חקירה, לאישור המשרד להגנת הסביבה.

אמנון ארבל:

תוכנית חקירה למה? לזיהום קרקע.

גיר:

כן.

חיים כהן:

על מה אתה מדבר? על 18?

אמנון ארבל:

כן, תנאי להיתר אבל,

חיים כהן:

למה? מה הבעיה?

גיר:

באופן כללי המשרד להגנת הסביבה פרסם, לפני שנה בערך,

ישראל קלרמן:

מה זה?

גיר:

מיפוי מחודש של כל ה - ,

אמנון ארבל:

זה אזור תעשייה, זיהום קרקע שיודעים שיש זיהום קרקע, צריך לטפל בו.

חיים כהן:

בגלל הדפוס, הבתי הדפוס שהיה שמה?

אמנון ארבל:

כן,

חיים כהן:

אולי הדפוס שהיה.

ניר:

יש כמה אזורים בעיר, שמוגדרים ע"י המשרד להגנת הסביבה, כחשד לזיהום קרקע, והם נדרשים בשלבי תכנון ראשוניים בחקירות, עכשיו, עשו חידשו את המיפוי הזה בשנה האחרונה, אבל הרבה תוכניות עוד לא התייחסו לזה כמו שצריך.

תוכנית 970665

אמנון ארבל:

תוכנית 19 בסדר היום, תוכנית 970665, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון בהתנגדויות ברב עוזיאל 32 בית וגן. תוכנית שמבקשת תוספת, תוספת שתי קומות על הגג, והרחבות, תוספת שתי יחידות דיור, ל-9 קיימות, פתרון חנייה שהוגש פה במסגרת מכפיל, הוגשו פה למעשה התנגדויות של רבים מתושבי הבניין,

ישראל קלרמן:

איפה?

אמנון ארבל:

בית וגן 32. דירה (לא ברור) ע"פ התקנות להגשת תוכנית, ולכן אנחנו למעשה מציעים לדחות את התוכנית.

ישראל קלרמן:

לדחות את התוכנית?

אמנון ארבל:

אין הסכמות,

ישראל קלרמן:

אין מצב, מה?

אליעזר ראוכברגר:

מה תעשה?

ישראל קלרמן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

קראת את ההתנגדויות?

ישראל קלרמן:

לא הבנתי, אין לו מספיק הסכמות?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

חוק,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא עומד, הוא לא עומד בדרישה של ההסכמות.

ישראל קלרמן:

אז שיביא הסכמות, למה לדחות את התוכנית?

אמנון ארבל:

לא, כי בשלב התנגדויות אם הוא אומר - אנחנו מתנגדים לתוכנית, מה זה יביא הסכמות?

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה לדחות את ההכרעה שיביא הסכמות? לכמה זמן? 30 יום, 30 יום, מה יהיה עוד 30 יום לא יהיה הסכמות?

יוחנן וייצמן:

עד המחוזית שיעשה,

אליעזר ראובברגר:

עד עכשיו הוא גם לא הביא הסכמות, מה אתה רוצה?

אמנון ארבל:

שיביא עד המחוזית, אין לי בעיה.

יוחנן וייצמן:

עד המחוזית,

ישראל קלרמן:

לא, אני אגיד לך למה,

אמנון ארבל:

זה כבר שנתיים (לא ברור).

ישראל קלרמן:

הם לא מתנגדים, לא מתנגדים על התוכנית, הם מתנגדים על חנייה?

יוסי חביליו:

לדחות את התוכנית, אין לו, אין לו אנשים, למה? אין מה לעשות.

אליעזר ראובברגר:

יביא אותם עד המחוזית, אז זה בסדר, אבל עכשיו כרגע במעמד הדין אצלנו אין לו הסכמות.

יוסי חביליו:

אנחנו ממליצים לדחות.

אליעזר ראובברגר:

כן,

אמנון ארבל:

המבקש של התוכנית אינו בעל עניין בקרקע,

ישראל קלרמן:

רוצה לשמוע משהו?

אמנון ארבל:

ואינו יכול להיות בעל עניין בקרקע,

ישראל קלרמן:

להגיד משהו?

אמנון ארבל:

העדר רוב קנייני בבניין,

ישראל קלרמן:

אז יש לי סיבה, יש לי סיבה.

אמנון ארבל:

נו.

ישראל קלרמן:

למעשה יורידו את ההתנגדות, אם יהיה פה רק קומה אחת, ולא שתי קומות, בסדר? אז תוריד את ההכרעה,

יוחנן וייצמן:

עד המחוזית יעשה את זה, מה אתה רוצה מאיתנו?

ישראל קלרמן:

מה זה מחוזית?

יוחנן וייצמן:

זה תב"ע מחוזית.

ישראל קלרמן:

אבל למה? אז בוא אני מבקש ממך אחרת,

אמנון ארבל:

מה אתה רוצה?

ישראל קלרמן:

אני מבקש לדחות, את ההכרעה ב – 30 יום, על מנת להגיש תוכנית מתוקנת,

אמנון ארבל:

ב – 15 לחודש.

ישראל קלרמן:

לעוד חודש. אמיתי.

חיים כהן:

אבל אני רוצה לשאול אותך,

רלי חיים:

מציע לדחות,

אליעזר ראוכברגר:

חיים לא קשור לזה,

אמנון ארבל:

שיציגו,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא הפקדה, זה התנגדויות,

אמנון ארבל:

שיציג בדיון את ההתנגדויות של הסכמות,

ישראל קלרמן:

זה שובץ להתנגדויות במחוזית?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

כן,

חיים כהן:

הוא יושב שמה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אנחנו לא יכולים לשבת אפילו אם נרצה.

אמנון ארבל:

יום ראשון הקרוב.

ישראל קלרמן:

אז בגלל זה אנחנו צריכים לדחות, רגע,

חיים כהן:

הוועדה, ישראל, ישראל,

אליעזר ראוכברגר:

אם אין לו את הדרישה קנינית,

ישראל קלרמן:

תוכנית אחרת יהיה לו דרישה.

חיים כהן:

שאלתי אותו כמה זמן זה מתנהל, הוא אומר לי התוכנית הזאת כל שנתיים,

ישראל קלרמן:

לא, אז שמה להוריד,

אמנון ארבל:

זה לא כל שנתיים, שנתיים מתנהלת.

חיים כהן:

אז עכשיו מה?

ישראל קלרמן:

אז עכשיו הוא הוריד, הוא יוריד את הקומה.

חיים כהן:

זה יסתדר?

ישראל קלרמן:

כן, הוא יוריד את הקומה, זהו, הוא הגיע למסקנה שהוא יכול בגלל שהם רוצים לדחות.

אמנון ארבל:

אז תגיד את זה בדיון, תגידו יש הסכמה, אין מוזמנים לדיון שמה,

ישראל קלרמן:

בוא נגיד את זה, אז, בוא נגיד את זה אנחנו,

אמנון ארבל:

אבל הוא לא יודע את זה אבל,

יוחנן וייצמן:

ככל ש - , אפשר להוסיף,

ישראל קלרמן:

אין לי בעיה, אני מוכן, אני אומר את זה כן,

אמנון ארבל:

בשם המתנגדים? בשם מי אתה אומר את זה?

ישראל קלרמן:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

יללה תכתוב - ככל ש - ,

חיים כהן:

אתה יכול לציין, אמי, שנייה,

אמנון ארבל:

כן,

חיים כהן:

ההתנגדות העיקרית, בנושא זה תוספת קומה,

ישראל קלרמן:

תוספת שתי קומות, כן,

חיים כהן:

שתי קומות, תוספת שתי קומות,

ישראל קלרמן:

לקומה הם מסכימים.

אמנון ארבל:

זה לא כתוב בהתנגדויות אבל,

ישראל קלרמן:

לא כתוב מילה על זה?

אמנון ארבל:

לא,

חיים כהן:

זהו, אז זה לא כתוב, מה אתה רוצה?

אמנון ארבל:

לא, (לא ברור) שהוא יכול להגיש תוכנית, שאין לו רוב קנייני נדרש, מה?

חיים כהן:

גמרנו אז אם ככה,

אמנון ארבל:

בנייה על שטחים משותפים, חלוקה לא שוויונית, העדר הצדקת חיזוקים, העדר,

חיים כהן:

אז זהו,

אמנון ארבל:

אם יגיעו לוועדה המחוזית יגידו הסכמנו, סבבה, אין בעיה,

חיים כהן:

בינתיים אתה לא יכול,

ישראל קלרמן:

טוב.

אמנון ארבל:

תוכנית 20 בסדר היום, תוכנית,

ישראל קלרמן:

זה משובץ? משובץ?

אמנון ארבל:

15 לחודש.

ישראל קלרמן:

15 לחודש?

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

עוד ימיים,

אמנון ארבל:

יום ראשון, יום ראשון.

אליעזר ראוכברגר:

כן, עוד יומיים, מה אתה רוצה? תוריד שישי, תוריד שבת, מה נשאר? כן.

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

ביום שתי וועדות,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, בסדר.

חיים כהן:

התנגדויות אנחנו לא יושבים.

תוכנית 1305275

אמנון ארבל:

תוכנית 20 בסדר היום, תוכנית 1305275, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, בגבעת מרדכי, אני אראה לכם את זה, יש פה סוגיה, המלצה שלנו גם,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לשנות את ההמלצה שלך, אני רוצה לעשות אותה יותר חריפה.

אמנון ארבל:

230,

חיים כהן:

מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

לבנות למטה (לא ברור), דיור להשכרה מתחת עמליה שם למטה.

אריאל גולן:

ליד (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

לא, בצד השני,

אמנון ארבל:

זה שכונת גבעת מרדכי, למעשה התוכנית נמצאת,

יוחנן וייצמן:

איפה אדיר?

אמנון ארבל:

איפה מה?

יוחנן וייצמן:

לא, אדיר, שיגיד לנו מה הוא חושב,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא משנה, מה זה חשוב? המלצה שלו,

אמנון ארבל:

התוכנית למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

ההמלצה שלו היא חצי חצי, אני רוצה להיות יותר, יותר (לא ברור),

אמנון ארבל:

זה מדרשת עמליה, זה מדרשת עמליה, זה הכניסה לגבעת מרדכי, הפסל הלבן, יש פה שצ"פ, התוכנית למעשה מציעה לבנות כאן בניין, כאן, אני אראה רגע את המסמכים רגע. היה פה מכרז למעשה של רמ"י של דירה להשכיר למעשה, של פרויקט של דירות להשכרה, התוכנית כרגע מציעה למעשה פרויקט של דירות להשכרה,

יוחנן וייצמן:

המדינה רוצה פה דירות להשכרה?

אמנון ארבל:

המדינה הוציאה מכרז, מה המדינה רוצה?

יוסי חביליו:

רגע, לא כל השטח,

אמנון ארבל:

יוסי היה איזה מגדל, לגבי המכרז.

יוסי חביליו:

כן, אבל המכרז היה בן אדם הוא עוד לא שילם כסף הוא לא מפסיד. רק את ההוצאות. זה מותנה בזה שיהיה שינוי של התוכנית, אתם רוצים אני יכול לשלוח לכם את המכרז.

אמנון ארבל:

לא, לא, הבעיה שלנו עם התוכנית למעשה שהמיקום שמוצא כרגע נמצא למעשה בוואדי בקצה,

אריאל גולן:

נחל רחביה,

אמנון ארבל:

בנחל רחביה, יש,

יוסי חביליו:

בדיוק,

אמנון ארבל:

בדיוק היציאה שמה, התוכנית מציעה למעשה בניין שהוא מגדל, תיכף אני אראה אותו, אבל מגדל שאין לו חזית, הוא יושב למעשה על הגשר של הרכבת הקלה בצד אחד, אפילו מדרכה אין שמה, בצד השני גם אין כביש שמה, זאת אומרת הוא די נמצא באמצע השטחים הירוקים, הוא לא נמצא במקום הנכון פשוט, אין לי, אין לי הגדרה אחרת,

יוחנן וייצמן:

מה חשבה רמ"י?

יוסי חביליו:

כנראה שלא חשבו בכלל.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מוכן רק להעלות את ה - ,

אריאל גולן:

מצגת,

אליעזר ראוכברגר:

המלצת מהנדס העיר,

אמנון ארבל:

אני רק אראה את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, בבקשה.

אמנון ארבל:

תראו, הבניין הוא נראה בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, לא זה הסיבה שבגללו אנחנו דוחים,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

זה הבניין למעשה, תראו,

יוחנן וייצמן:

לייזר, רוצה להוריד מילה אחת מהמלצה.

אמנון ארבל:

הוא נמצא כאן,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

על ציר הרכבת הקלה, הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה, יש פה, יש פה סתירה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

איזה סתירה יש? אנחנו למעשה הצענו לדחות את ההכרעה, ולא לקדם את התוכנית במיקום הזה. אנחנו הרעיון שאנחנו חשבנו עליו, שאם כבר רוצים לקדם פה איזה שהוא, בניין של דירות להשכרה, אז אם כבר צריך למקם אותו כאן, בצומת של הרחובות.

אריאל גולן:

זה גישה,

אמנון ארבל:

ולא פה בתוך הוואדי, בשטחים הירוקים, הבעיה בזה, ואני אומר בצורה גלויה, זאת אומרת זה שצ"פ קיים ומתפקד היום, זאת אומרת,

יוחנן וייצמן:

זה טוב.

אמנון ארבל:

זה שצ"פ שהוא קיים.

אליעזר ראוכברגר:

למה שנסכים לזה?

יוסי חביליו:

מצוין,

אליעזר ראוכברגר:

למה נסכים להרוס שצ"פ?

יוסי חביליו:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

השצ"פ מתפקד.

אמנון ארבל:

הוא מפתח שצ"פ שם בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

חילופי שטחים,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה אני לא פוסל.

יוסי חביליו:

את התוכנית הזאת,

אמנון ארבל:

סוג של,

אליעזר ראוכברגר:

זה אני לא פועל, אבל זה שיגיש תוכנית מסודרת,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לדחות את ההכרעה, זה לדחות,

אליעזר ראוכברגר:

זה לדחות את התוכנית, שיגיש תוכנית אחרת,

אמנון ארבל:

הבעיה בהמלצה הזאתי שזה לא תואם למכרז של רמ"י, כי המגרש שם הוא לא שלו.

אליעזר ראוכברגר:

אתה, אני רואה בעמוד 186,

יוסי חביליו:

אבל גם פה זה לא מתאים, תראה איזה יופי של גינה,

אמנון ארבל:

הוא מציע,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא אומר לעשות חילופי שטחים, והוא יפתח שם גינה אותו דבר, אפיל יותר,

יוסי חביליו:

אבל אני,

אליעזר ראוכברגר:

את זה אפשר לחשוב,

יוסי חביליו:

לא רוצה לבנות שם בכלל,

אמנון ארבל:

זה המיקום,

יוסי חביליו:

בכלל,

אליעזר ראוכברגר:

זה דעתך, הוא חושב אחרת,

יוסי חביליו:

הוא לא חושב, הלב שלו הוא חושב כמוני, תשאל אותו.

אליעזר ראוכברגר:

כל פעם אתה עם הלב.

יוסי חביליו:

אמי, אני שואל אותך עכשיו, הוא צריך לבנות שם בכלל?

אמנון ארבל:

זה המיקום של הבניין,

יוסי חביליו:

זה שטח ירוק, היחיד שנשאר כמעט בעיר, מתחיל מ - , לא, זה מתחיל מגן סאקר. עובר לעמק המצלבה, עובר לניות, עובר, וממשיך לכיוון פארק הצבאים,

אליעזר ראוכברגר:

איפה שה - ,

יוסי חביליו:

זה בכלל לא מתאים.

אליעזר ראוכברגר:

איפה שהקירוי שמה בשצ"פ הזה כאן?

אמנון ארבל:

למה זה,

אליעזר ראוכברגר:

בצד שמאל?

אמנון ארבל:

אם בכלל למקם פה,

אליעזר ראוכברגר:

אז פה, זהו,

יוסי חביליו:

לא,

אמנון ארבל:

על הצומת של הרחובות, את כל זה כשצ"פ.

יוסי חביליו:

זה לא, צריך להשאיר את זה ככה,

אמנון ארבל:

היו להם שתי בעיות לכאורה בזה, אחד שזה (לא ברור) צמודה, שתיים, מן הסתם מגיעים (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

זה אלה, יקפצו על השמיים, דרך אגב זה הכול תמ"אות.

אמנון ארבל:

תמ"א/1,

יוסי חביליו:

בסדר, נכון,

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה גם את ה - ,

אמנון ארבל:

שמה אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

יש שם גם את המעבר לרכבת הקלה, ההנגשה.

יוסי חביליו:

זה לא מתאים, צריך להחמיר את ההמלצה כמו שאמרת.

אליעזר ראוכברגר:

תסתכל, איך אתה, תעלה רגע,

יוסי חביליו:

את התוכנית הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

תסתכל את הסתירה שיש לך,

ניר:

אם אפשר להגיד משהו, על ניקוז.

אליעזר ראוכברגר:

תסתכל,

יוסי חביליו:

רגע, גם יש פה בעיה של ניקוז.

אליעזר ראוכברגר:

פה, אני לא יודע, אבל כאן לתת פה את זה,

ניר:

המיקום המוצע הוא ממש בתוך,

אמנון ארבל:

להפקיד בתנאים, כן, בסדר.

ניר:

אזור שמנקז אליו, שמתנקזים אליו,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מדברים בחיך,

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע,

יוסי חביליו:

לייזר, אני רוצה שתשמע אותי,

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע לא לדחות את ההכרעה, לדחות את התוכנית.

יוחנן וייצמן:

להוריד את המילה הכרעה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, ומי שרוצה להגיש תוכנית אחרת בהתאם למה שאתה מציע, או כל תוצאה אחרת.

יוסי חביליו:

נדון בזה בנפרד.

אליעזר ראוכברגר:

שיבוא ונתייחס, בסדר גמור.

יוסי חביליו:

אני מקבל את ההמלצה של היושב ראש. אם צריך, לא צריך אפילו,

יוחנן וייצמן:

למה נגד אמי?

יוסי חביליו:

רגע, מה יש לך? וייצמן, אתה לא מסכים ליושב ראש?

יוחנן וייצמן:

לא, רציתי רק לעצבן אותך.

יוסי חביליו:

אני נמצא פה על הגבול, של כמה שאנני מחבב אותך, אני כבר לא יודע מה לעשות.

אמנון ארבל:

מרוב אהבה, הוא אמר שאם מרביצים מרוב אהבה,

יוסי חביליו:

לא, אני לא קיבלתי את הביטוי הזה, אפשר להציג אותו גם הפוך, שבא מישו שאתה אוהב אותו והוא,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי אל תיקח (לא ברור).

אמנון ארבל:

לא לקחתי כלום.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, נראה שהתוכנית ממוקמת באזור אגן הניקוז של נחל, למה יש לבחון? אם אנחנו דוחים, יש לבחון.

אמנון ארבל:

לא, זה, מה?

אליעזר ראוכברגר:

4, בסעיף 4, 4,

אמנון ארבל:

4?

אליעזר ראוכברגר:

תוריד את המילה, ירד, לכתוב - התוכנית ממוקמת באזור אגן הניקוז של הנחל, זהו.

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

מן הרגע,

אמנון ארבל:

זה לא נראה, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

מיקום זה אנחנו לא מסכימים, מקום חלופי, בסדר ברור שצריך לבחון עם איכות סביבה,

נ"ר:

זה לא נראה,

יוסי חביליו:

לא, לא,

נ"ר:

ממוקמת,

אליעזר ראוכברגר:

זה התוכנית ממוקמת, זהו, זה מה שאמרת,

יוסי חביליו:

לא,

נ"ר:

באזור שיהיה בו הצפות, גם עכשיו הוא,

אמנון ארבל:

זה לא נראה כי ניתן להציע במיקום הזה להפוך את זה לתת – קרקעי,

יוסי חביליו:

כן,

נ"ר:

גם את המילה נראה בהתחלה, אפשר להוריד, התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, לא משנה. אוקי,

אמנון ארבל:

אתה צודק, לא נראה, היא ממוקמת,

אליעזר ראוכברגר:

התוכנית,

אמנון ארבל:

ממוקמת,

אליעזר ראובברגר:

התוכנית, נכון.

יוסי חביליו:

אבל גם 5 תוריד, אמר, לא רוצה, שיציעו הצעה.

אליעזר ראובברגר:

ניתן, ניתן, למה? ניתן לחשוב, למה לא? מה אני לא יכול, אני יכול לשלול מהם זכות לחשוב על הצעה אחרת?

יוסי חביליו:

אבל צריך לכתוב להם את זה, שיחשבו.

אליעזר ראובברגר:

למה אני צריך לשלול זכות לחשוב על רעיון אחר? על הצעה אחרת?

יוסי חביליו:

מקומות שאפשר לחשוב,

אליעזר ראובברגר:

למה?

יוסי חביליו:

אני חושב שזה, כדאי להוריד,

יהודה פרוידגר:

נחל רחביה.

יוסי חביליו:

אבל מה אכפת לך? תוריד את זה, הוא יכול לחשוב על 1000 מקומות אחרים, שיחשוב על מה שהוא רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

תוריד גם את 5, וגם את 6,

יהודה פרוידגר:

בסדר,

יוסי חביליו:

בדיוק תוריד 5 ו-6, בסדר. פעם אחת אני מסכים,

אליעזר ראוכברגר:

אם הם יבואו ויציעו תוכנית אחרת,

יוסי חביליו:

נבחן אותה לגופו,

אליעזר ראוכברגר:

כן. אין בעיה, אגב אני חושב שחילופי שטחים השצ"פ, יש לו משהו היגיון, אבל השכנים שמה יהיה שמה מהומה, כל אלה שגרים ממול, פתאום להם מפגע שמה,

יוסי חביליו:

יש בני עקיבא גם שמה.

אליעזר ראוכברגר:

בני עקיבא זה למעלה, בני, לא, בני עקיבא למעלה, זה לא מפריע להם. זה יותר, זה יותר מרחוב מן, זה יותר ברחוב מן מאשר למטה.

יוסי חביליו:

לא, יש גם למה, אני מכיר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, למטה לא,

יוסי חביליו:

תשאל אותו, סניף הארצי.

דובר לא מזוהה:

בניין (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

אני צריך לשאול אותו, אני מכיר את זה יותר טוב ממנו. הלאה.

תוכנית 1243880

אמנון ארבל:

תוכנית 21 בסדר היום, תוכנית 1243880, תוכנית זה בעצם תוכנית בסמכות הוועדה המקומית בבית צפפה, תקופת ההפקדה לא הוגשו התנגדויות, קיבלנו הערות טכניות של השר, שאנחנו מתקנים,

יוחנן וייצמן:

אפשר להבין?

אמנון ארבל:

מה? טכני.

יוחנן וייצמן:

מה השר רצה, לא, בסדר, אני לא לחינם שואל אותך,

אמנון ארבל:

ששלא,

יוחנן וייצמן:

ארז קמיניץ טוען פה, הביאה לנו שרית איזה משהו לארז קמיניץ של 19, בכלל עולה רק על סמכות מקומית ולא מחוזית.

אמנון ארבל:

מה זה קשור?

יוחנן וייצמן:

לפני 19,

אמנון ארבל:

מה זה 19?

יוחנן וייצמן:

תוכנית אני רוצה לדבר גם על עוגנים, אבל לא הרגע,

אמנון ארבל:

מה השאלה פה?

יוחנן וייצמן:

היא טוענת, טוען היועץ המשפטי לממשלה, לדעתי הוא טועה, אבל כך הוא טוען, בכל, סעיף 19, סעיף קטן 62.א.א.19, חל רק על תוכניות בסמכות מקומית, פה אני רואה שהשר חושב אחרת,

אמנון ארבל:

אז זה מה השאלה?

יוחנן וייצמן:

לא, אז אני רוצה להבין באמת מה קורה עם 19.

אמנון ארבל:

אני לא יודע להסביר, אתה יכול להסביר, אתה יכול להסביר.

יוחנן וייצמן:

תראה, אנחנו צריכים, בוא אז יש לנו פה את עו"ד מיכאלי, אני באמת חייב להבין מה עושים עם א/א/19 בחייד. אתה צוחק,

רלי חיים:

(לא ברור) תוכנית זו.

יוחנן וייצמן:

ברור,

אמנון ארבל:

לא, זה לא קשור, אבל בסדר. אני העליתי סעיף 19, תשאל את היועץ המשפטי מה שאתה רוצה, בסדר?

יוחנן וייצמן:

עו"ד מיכאלי, אנחנו יכולים לאשר את התוכנית הזאת, לפי החוות דעת של ארז קמיניץ?

עו"ד אילנית מיכאלי:

איזה תוכנית?

יוחנן וייצמן:

19.

רלי חיים:

את 19.

אמנון ארבל:

באיזה סעיף?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

איזה סעיף?

יוחנן וייצמן:

קביעת הוראות לעניין, פתוח לי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם אתה רוצה להעביר את זה מחוזית למקומית, תראה לנו באיזה סעיפים,

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

לא, זה מקומית, זה מקומית,

יוחנן וייצמן:

זה תוכנית בסמכות מקומית, יש פה חתימת שר, הערת שר,

אמנון ארבל:

הנה סעיף 19.

יוחנן וייצמן:

תסבירי לי את הערת השר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מחוזית, לא?

יוסי חביליו:

וייצמן, זה שהיית בסדר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה מתכוון ל – 21, לא 19.

רלי חיים:

19?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל 19 כתוב עליה מחוזית,

אמנון ארבל:

סעיף 21, סעיף 19 לחוק.

רלי חיים:

סעיף 19 לחוק.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא הבנתי,

יוחנן וייצמן:

סעיף קטן 19 לחוק,

עו"ד אילנית מיכאלי:

19 לחוק.

יוחנן וייצמן:

ידידינו קמיניץ, טוען, רוצה שרית אריאלי, מה את חושבת על זה? שהמילה תוכנית פה כוונה דווקא סמכות מקומית. למה קמיניץ חושב ככה, רק שאני יודע, אבל פה אומר שר הפנים אחרת, עכשיו זה א', עכשיו שתיים, תסביר לי מה באמת השר רוצה.

אמנון ארבל:

זיקת מעבר לרכב.

רלי חיים:

אני לא יודעת אם לרשום את זה.

יוחנן וייצמן:

מה אנחנו רצינו, לא, תן לי את ה – 20 שניות האלה, מה?

אמנון ארבל:

לא סומן את זה כזיקת מעבר. סתם שטות, נו. יללה, בוא, בוא נתקדם הלאה.

יוחנן וייצמן:

שלום.

אמנון ארבל:

יללה.

יוחנן וייצמן:

אז תגידי רק להדס, שתגידי לאריאלי, שהשר חושב אחרת.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה לא צריך, היא מקשיבה לך.

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא מקשיבה לתמלילים.

יוחנן וייצמן:

כעת היא איתנו בדיון?

אמנון ארבל:

מי מקשיב?

יוחנן וייצמן:

עו"ד אריאלי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הבנתי שהיא יושבת והיא, שיושבת ראש וועדת ערר היא מקשיבה לנו,

אמנון ארבל:

לתמלילים שלנו, אוקי. מצוין.

עו"ד אילנית מיכאלי:

או שהיא מקשיבה להקלטות.

אמנון ארבל:

אוקי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

תמלילים.

יוחנן וייצמן:

דרך אגב סתם על התוכנית ההוא, לדעתי לא צריך.

אמנון ארבל:

החלטה כבר,

יוחנן וייצמן:

מי צריך? הוועדה צריך להחליט, מי החליט? תוכנית את (לא ברור) מהתוכנית והיא תיתן תוקף, למה שנתנו חנייה,

אמנון ארבל:

בסדר, אז אני,

יוחנן וייצמן:

נשאר הגג, גג נשאר. למה? אין להם סמכות בנושא גג, זה סמכות מקומית.

אמנון ארבל:

אנחנו נעשה את הכול ביחד.

יוחנן וייצמן:

אבל הם לא יכולים, הם לא יכולים לדון בזה.

אמנון ארבל:

הם יכולים לעשות מה שהם רוצים.

אריאל גולן:

בזמנו אמרת,

אמנון ארבל:

אם החלטת שזה לא נכון, אם מטרת התוכנית היא רק דברים שבזכות, אתה צודק,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

ברגע ששינו מסמכי התוכנית, אפשר לבקש מה שרוצים,

יוחנן וייצמן:

מגרש אחד זה אמת, יש סמכות שיורידו, ואתה אומר נוסף קומות, ואפילו ששימור לא בסמכות מחוזית, אנחנו נותנים, עושים שם,

אמנון ארבל:

לא, ברגע שאנחנו נוציא את זה, במחוזית, (לא ברור). מה שהם רוצים,

יוחנן וייצמן:

אבל זה לא סעיף החלה במחוזית,

אמנון ארבל:

זה?

יוחנן וייצמן:

זה סוגיה, זה לא תקנות. שלום.

אמנון ארבל:

יללה.

אמנון ארבל:

22 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו יכולים מחר לתת תוקף,

יהודה פרוידגר:

איך המספר? אני אגיד לו לצאת החוצה.

אמנון ארבל:

תוכנית 22 בסדר היום,

יוחנן וייצמן:

רק אם הוא נותן תוקף, אני לא יודע מי ביטל את ההחלטה שלו, לא וועדה, לא אף אחד. אין (לא ברור)
שום סמכות. מה?

ישראל קלרמן:

לעניין החנייה,

יוחנן וייצמן:

גם יושב ראש הוועדה אין לו סמכות.

אמנון ארבל:

בסדר, תגיד שאין סמכות. נמשיך להתווכח איתם עוד שנתיים, מה?

יוחנן וייצמן:

בסדר. תפקיד אות למתן תוקף, לא, מה שלא נפל בוועדת ערר.

אמנון ארבל:

די וייצמן בוא תשחרר.

יוחנן וייצמן:

שלום.

תוכנית 1304344

אמנון ארבל:

תוכנית 22 בסדר היום, תוכנית 1304344, תוכנית פינוי בינוי בסמכות הוועדה המחוזית בכף החיים, רחוב כף החיים, בנווה יעקב, יש פה מצגת קצרה, תראו את התוכנית, מדובר על מתחם שנמצא בקצה הקו הרכבת הקלה למעשה.

אדיר שוורץ:

אני מקשיב.

אמנון ארבל:

הם אומרים שיהיה גם ככה,

יוחנן וייצמן:

כן, מי?

אמנון ארבל:

הקול שלי. המתחם נמצא בקצה נווה יעקב על ה - , מול הדפו למעשה, יש פה מתחם שזה המתחם, כאן מה שמסומן פה בשתיים, יש פה בניין אחד, מוארך עם הקו הכחול,

ישראל קלרמן:

זה כל מה שכתוב, רחוב כף חיים,

עמנואל זלטס:

זה גם עד כף החיים,

ישראל קלרמן:

איך יכול להיות? באמצע,

אליעזר ראוכברגר:

מה פתאום.

עמנואל זלטס:

אין עוד רחובות.

ישראל קלרמן:

זה יהיה פה, הוא אומר שזה בצד שמאל,

עמנואל זלטס:

זה מול הדפו.

אמנון ארבל:

הדפו פה,

אליעזר ראוכברגר:

זה שדרות נווה יעקב,

ישראל קלרמן:

כף החיים איפה הוא נמצא? הנה כף החיים,

אליעזר ראוכברגר:

מעל בלבן, מעל בלבן,

ישראל קלרמן:

בדיוק, כף החיים הוא בצד שמאל. הוא אומר שהתוכנית שמה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

אמי, תעלה רגע,

אליעזר ראוכברגר:

מול הדפו, מול הדפו, לא בדפו, אלא מול הדפו.

עמנואל זלטס:

הנה פה, פה,

אמנון ארבל:

זה לא זה, זה לא זה,

אליעזר ראוכברגר:

מול הדפו, נו ישראל.

ישראל קלרמן:

כף החיים, אני יודע איפה זה,

אליעזר ראוכברגר:

זה מעל בלבן,

עמנואל זלטס:

הילד נפטר שמה,

ישראל קלרמן:

הצומת לפה.

עמנואל זלטס:

הילד נפטר שמה.

יהודה פרוידגר:

התחבר לזה,

אמנון ארבל:

זה הבניין, זה,

עמנואל זלטס:

זה כף החיים, זה הבניין,

אמנון ארבל:

זה הכניסה לדפו.

ישראל קלרמן:

זה הבניין, זה הבניין?

אליעזר ראוכברגר:

זה שדרות נווה יעקב,

ישראל קלרמן:

זה הכניסה,

אליעזר ראוכברגר:

זה שדרות נווה יעקב, זה איך קוראים לזה? גמזון, גמזון.

ישראל קלרמן:

תסתכל, בוא רגע.

אמנון ארבל:

(לא ברור) בשבילך, ישראל. ישראל, אתה רוצה שנבקש לשנות את השם של התוכנית?

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

אתה רוצה שאני אבקש לשנות את השם של התוכנית?

רלי חיים:

כף החיים (לא ברור). כף החיים.

אמנון ארבל:

אתה רוצה שאני אבקש לשנות את התוכנית לשדרות נווה יעקב? זה יקל עליך?

אליעזר ראוכברגר:

יללה,

ישראל קלרמן:

לא, אני מכיר, שאלתי למה.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, תמשיך, נו.

אמנון ארבל:

התוכנית למעשה לוקחת את הבניין מציעה אותו להריסה, היא לוקחת בקו הכחול גם את השצ"פ הזה, וגם חלק מהחנייה, שהיא חנייה משותפת, לשלושה בניינים, ואני קיבלתי היום איזה מכתב בבוקר, מאחד הדיירים שהוא מתנגד לזה, שלוקחים יותר מידי. אבל יש להם שלב שני ושלישי שהיה אמור לספק גם לכל המתחם הזה, התוכנית למעשה,

עמנואל זלטס:

כן, אבל (לא ברור) לך.

אמנון ארבל:

הוא פנה אלי,

עמנואל זלטס:

איזה חניות משהו,

אמנון ארבל:

זה חנייה משותפת,

רלי חיים:

אחד מהדיירים,

אמנון ארבל:

זאתי חנייה משותפת לבניי, התוכנית מציעה למעשה,

עמנואל זלטס:

רגע, זה שלהם בכלל?

אמנון ארבל:

זה חנייה משותפת,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לוקח באופן יחסי?

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

יחסית? בסדר.

אמנון ארבל:

התוכנית מציעה להקים שלושה בניינים, ושני בניינים של 10 קומות, בניין אחד של 12 קומות, מציעה,

עמנואל זלטס:

כמה דיירים יש קיימים היום?

אמנון ארבל:

40, רשום פה, 40 יחידות דיור.

אליעזר ראוכברגר:

שתיים של 10, ואחד של 12?

אמנון ארבל:

הם מציעים של שתיים של 10.

אליעזר ראוכברגר:

כתבת פה 13?

אמנון ארבל:

כי הם, זה מה שהם הגישו והם כתבו לנו הבהרה, צריך להסתכל.

יוחנן וייצמן:

הם ירדו ל – 12?

אמנון ארבל:

הם תיקנו את זה גם, תיכף נראה.

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה,

חיים כהן:

לייזר, למה (לא ברור).

עמנואל זלטס:

שתיים כתוב.

חיים כהן:

שתיים? ראיתי רק אחד,

יוחנן וייצמן:

גם שתיים.

עמנואל זלטס:

בהמלצה של אמי כתוב שתיים כל אחד של,

ישראל קלרמן:

זה מעל שתי בתי כנסת, הוא מעל שתי בתי כנסת.

עמנואל זלטס:

אבל יש פה שתיים, שתיים,

ישראל קלרמן:

שתי בתי כנסת, כתוב,

אריאל גולן:

שתי בתי כנסת.

עמנואל זלטס:

לא (לא ברור) כל אחד.

אמנון ארבל:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

תחזור לקודם שנייה, תחזור לקודם שנראה, שני גני ילדים, חצר, ומעל שתי בתי כנסת,

אמנון ארבל:

כן, זה מה שהם הציעו, בפרוגראמה ביקשו מעונות יום, ושלוש גני ילדים, ושני בתי כנסת, הם קצת קשה להם עם זה, אמרנו להם שהם חייבים לעמוד בפרוגראמה, אין מה לעשות.

עמנואל זלטס:

אגב חכה שנייה, בתי כנסת,

אמנון ארבל:

הם מציעים חזית,

עמנואל זלטס:

הם הציעו קו בניין, מחוץ, (לא ברור) תסתכל מה הם הציעו,

אריאל גולן:

מה עם גני ילדים?

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

הנה שני גני ילדים, עם חצר, כתוב,

אריאל גולן:

לכן אני אומר,

עמנואל זלטס:

זה מגרש אחר.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא, זה לא במגורים.

אריאל גולן:

זה לא בתוך הבניין, זה מה שאני מסביר לעמנואל,

אליעזר ראוכברגר:

הם יצטרכו לתת עוד יחידת דיור, עוד גן ילדים אחד ב - ,

יוחנן וייצמן:

קומת הקרקע,

אמנון ארבל:

זה מגרש חום,

אליעזר ראוכברגר:

מגרש חום, כן. למה? עם שטח,

אמנון ארבל:

קטן, אבל כן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אמנון ארבל:

זה הפרויקט,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אנחנו חסר לנו עוד גן ילדים אחד?

אמנון ארבל:

כן, הם צריכים לתת עוד גן ילדים.

אליעזר ראוכברגר:

אז זה הם יצטרכו לתת, טוב.

יוחנן וייצמן:

אמי, השאלה שלי רוחבית, למה לא עדיף לנו לקחת בתוך המבונה את הכול? גם את הבית כנסת, גם את הגני ילדים,

אמנון ארבל:

אני לא יכול לקחת, כי מבנה לצורך העניין, תיקח שני בתי כנסת, ועוד שני גני ילדים, כמה מאות,

יוחנן וייצמן:

ניתן להם לבנות מעל השטח הזה לתת להם, אין להם מה לעשות עם זה.

אמנון ארבל:

המלצנו להפקיד את התוכנית, עם הפרוגראמה המלאה, ו - ,

אליעזר ראוכברגר:

כמה? כמה זכויות בנייה?

יוחנן וייצמן:

צריך פה חתימה שלנו?

עמנואל זלטס:

כמה זכויות בנייה?

אמנון ארבל:

כמה זכויות בנייה?

עמנואל זלטס:

כמה זכויות בנייה, קומות, לא יודע מה, איך אתה,

יוחנן וייצמן:

אמי, צריך פה חתימה שלנו?

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו לא.

יוחנן וייצמן:

יש פה שצ"פ,

אמנון ארבל:

הוא יחסית קטן, יחסית קטן.

אליעזר ראוכברגר:

יחסית קטן,

אמנון ארבל:

לא, לא הייתה פה איזה הצטרפות.

אליעזר ראוכברגר:

כמה? כמה אחוזי בנייה בחום? או למקסם את זה.

אמנון ארבל:

זה, 600 מטר, כן, אבל,

עמנואל זלטס:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, מה שאפשר. 600 מטר זה שתי בתי כנסת של 250.

יוחנן וייצמן:

אי-אפשר לעשות?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור,

יוחנן וייצמן:

אפשר אפילו לעשות 8 קומות, עם קווי בניין נורמאליים,

עמנואל זלטס:

יש לך בניינים צמודים,

יוחנן וייצמן:

לא, חלק מהבניינים הצמודים,

עמנואל זלטס:

8, לא,

אמנון ארבל:

8 (לא ברור) ייכנס, פה לא.

יוחנן וייצמן:

כן, למה שלא לתת פה 8.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל אם אתה עושה גני ילדים, עוד פעם, גני ילדים,

יוחנן וייצמן:

ה – 6 מתי הם באים,

אליעזר ראוכברגר:

ואז זה בתי כנסת של 3 קומות אולם קידושים, אולם תפילה ועוד עזרת נשים,

אמנון ארבל:

(לא ברור) מעל 1000 מטר.

עמנואל זלטס:

התכסית הוא 500 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

1000 מטר לא כולל חצר?

יוחנן וייצמן:

הוא (לא ברור) 250%, בחייד.

עמנואל זלטס:

1000 כולל גנים גם, 1000 גם גנים גם בתי כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, גנים זה 130,

אמנון ארבל:

260.

אליעזר ראוכברגר:

260.

עמנואל זלטס:

כמה יש בתי כנסת?

אמנון ארבל:

750.

אליעזר ראוכברגר:

כל בית כנסת 500,

עמנואל זלטס:

אז כבר אתה,

אליעזר ראוכברגר:

או 400,

עמנואל זלטס:

יש לנו בעיה אם ככה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אולם קידושים, אתה יכול לעשות משותף,

עמנואל זלטס:

בשביל מה אבל? למה שלא יהיה יותר זכויות בנייה? יהיה זכויות בנייה יותר, מה?

אליעזר ראוכברגר:

אז תעשה,

יוחנן וייצמן:

עוד קומה,

אליעזר ראוכברגר:

תעשה 1200.

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע עם 8,

אליעזר ראוכברגר:

1200, בסדר. בסדר.

עמנואל זלטס:

אגב מה הייעוד של החום האלה?

אליעזר ראוכברגר:

גם לא פער משמעותי,

עמנואל זלטס:

מה הייעוד, לא מה היו השימושים שכתוב בחום הזה.

אמנון ארבל:

גני ילדים, בתי כנסת.

אליעזר ראוכברגר:

גני ילדים, בתי כנסת.

אריאל גולן:

גני ילדים, בתי כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

זה הדרישה גם של מדיניות תכנון,

עמנואל זלטס:

לא, אתה רוצה אבל שזה יהיה, שלא אחד ייקח את הכול,

אריאל גולן:

כן, שתי בתי כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, כתוב,

אריאל גולן:

שתי בתי כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

כתוב, כתוב. אה, אני מתאר לעצמי שכן.

עמנואל זלטס:

אגב אמי, הסעיף 9, אתה לא צריך לכתוב, כי הרי זה שטח שהוא,

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה מרפסות סוכה לכל ה - , כל הדירות?

יוחנן וייצמן:

אדיר רצה גוננים, איפה הוא?

עמנואל זלטס:

זה, זה הרי שטח חוס,

ישראל קלרמן:

לא, עכשיו, הוא רוצה אולי,

עמנואל זלטס:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

זה הפרשות שהתוכנית צריכה להציע,

עמנואל זלטס:

זה הפרשות, מה זה שטח חוס?

אמנון ארבל:

חלק ממנו,

עמנואל זלטס:

זה,

אמנון ארבל:

הוא כותב בחוות דעת, 3 יחידות האלה, 3 יחידות מעון יום,

עמנואל זלטס:

מה זה המבונה?

אמנון ארבל:

זה הפרוגראמה שאני צריך, זה לא, עובדה שחלק (לא ברור). זה בסדר גמור.

עמנואל זלטס:

איך אתה קובע מה יהיה בחום?

אמנון ארבל:

מה שהוא יכול להכניס שמה, הוא יכניס מה שלא. אז בוא נחליף.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה סעיף 13? אני לא הצלחתי להבין פה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל יש לך פה, (לא ברור). מאחורי הזה שלו.

אמנון ארבל:

סתם יצא מספר עוד הפעם.

(מדברים ביחד ברקע)

אליעזר ראוכברגר:

אתה מוריד את זה?

אמנון ארבל:

לא, הורדתי, הורדתי את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה גם גני ילדים, וגם מעונות יום?

אמנון ארבל:

גני ילדים, חלק בחום, וחלק (לא ברור). מה שהוא צריך להכניס בחום, הוא יכניס את זה בחום.

אליעזר ראוכברגר:

כתוב פה שתיים,

אריאל גולן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסעיף 13.

אריאל גולן:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

וגם מעונות יום,

אריאל גולן:

כל אחד.

אליעזר ראוכברגר:

300 מטר כל אחד.

חיים כהן:

לא, הוא הראה, הוא הראה שם.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, לא, הוא אמר שאולי במצגת כתוב, שיהיה גם בהמלצת מהנדס העיר, אז יכתוב גם המלצת מהנדס העיר. עכשיו מה עם מרפסת סוכה?

אמנון ארבל:

מרפסות סוכה לא בדקתי, אבל,

יוחנן וייצמן:

אני יכול להגיד הערה שאולי יכולה להרגיז קצת?

אליעזר ראוכברגר:

גם, אין בעיה לעשות,

אמנון ארבל:

להרגיז?

אליעזר ראוכברגר:

מרפסות סוכה ב - ,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שצריך לעשות הנחיות בנושא מרפסות סוכה, ורוחבי לעשות, אפילו בהנחיות מרחביות, לבקש 8% לפחות, או 7%. בשטח דירה. זה יגרום שיפסיקו עבירות בנייה, או לפחות יצמצם.

רלי חיים:

מה לבקש? יוחנן,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

איך זה בדיוק זה ימנע עבירות בנייה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא מתכוון למרפסות התלויות,

אמנון ארבל:

כל מרפסת (לא ברור) לדירה, יהיו עבירות בנייה,

יוחנן וייצמן:

כל מה שתעשה,

אמנון ארבל:

וכל מרפסת שניתן, יסגרו אותה בעבירת בנייה, כמו שאתה יודע מצוין. זה בטח לא עבירות בנייה עם מרפסות, אם תיתן עוד.

אריאל גולן:

מרפסות שיהיו (לא ברור).

אמנון ארבל:

זה לא ימנע שום דבר.

יוחנן וייצמן:

אני מסכים, אמי צודק,

אריאל גולן:

מרפסות זיז, מה?

יוחנן וייצמן:

אמי צודק, יצמצם, אני לוקח בחזרה את המילה.

אמנון ארבל:

להיפך, זה יהיה יותר מרפסות, יהיה יותר סגירות מכוערות, ויותר חומרים קלים, ויותר גועל נפש.

יוחנן וייצמן:

התמליל לוקח הכול, זה בסדר.

אמנון ארבל:

הכול מוקלט.

אליעזר ראוכברגר:

מרפסות סוכה? אמי.

אמנון ארבל:

אני מחפש.

עמנואל זלטס:

הנה פה יש.

יוחנן וייצמן:

לא, בוא נראה את הנספח בינוי, אני,

אליעזר ראוכברגר:

?66

אמנון ארבל:

הבלטה של מרפסות עד (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

איפה? איפה?

אמנון ארבל:

סעיף 4,

עמנואל זלטס:

בתקנון הוא מקריא,

אמנון ארבל:

בתקנון, 4.1.2, הנה תסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

אז תוריד את 66.

אמנון ארבל:

סעיף 66 בהמלצה?

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

למטר וחצי,

עמנואל זלטס:

קיבלת למטר וחצי.

אמנון ארבל:

66.

יוחנן וייצמן:

זה הולך להיראות כדורי ב', היצירה המפוארת של כדורי.

עמנואל זלטס:

הפוך, אם תעשה יותר מרפסות סוכה, זה לא יראה ככה.

יוחנן וייצמן:

לא, השתיים וחצי,

עמנואל זלטס:

הנה יש פה, יוחנן,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא חובה, 2.5 זה לא חובה, שיש.

יוחנן וייצמן:

לא, תוספת הקומות 2.5,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

בסדר, זה לא, הם לא עולים חדשים.

אריאל גולן:

לא בתקנון, לא, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא צריך.

אליעזר ראוכברגר:

איזה תקנון?

אריאל גולן:

4, 4,

אמנון ארבל:

סעיף 4? הוספתי פה אגב עם הערות של מחלקת נכסים, ואיכות הסביבה, סעיף 4.

אריאל גולן:

פה זה מתוקן, אצלנו זה לא (לא ברור), ממזרח כאילו.

עמנואל זלטס:

אמי,

אליעזר ראוכברגר:

אין לי בעיה.

עמנואל זלטס:

תוסיף פה,

יוחנן וייצמן:

אם תעשה את זה בבניין שלי,

עמנואל זלטס:

זה קיים פה, תוסיף פה את הסעיפים שעשינו אז, לחשמל לשעת חירום, בחדר,

אריאל גולן:

22.

עמנואל זלטס:

אז תנסה להוסיף את זה פה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, פה,

עמנואל זלטס:

זה יחסוך אחר כך. תמצא את זה אחר כך. במקום גנראטור, שיהיה אפשרות. אז מראש כבר נותנים להם חדר,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) הכנה.

עמנואל זלטס:

חדר למטה, עם כבלים לכל דירה.

ישראל קלרמן:

אבל הוא אמר כל ירושלים ככה, עם כל הזה.

עמנואל זלטס:

אבל שיהיה תשתית פה,

אמנון ארבל:

למה צריך לקבוע את זה בתקנון אבל?

עמנואל זלטס:

כדי שיעשה את זה בפועל, הוא מקבל שטחים בשביל זה. זה חדר בשביל זה הוא צריך לעשות, זה גם חדר.

אמנון ארבל:

לשעת חירום?

עמנואל זלטס:

כן, בדיוק, מה שעשינו,

אמנון ארבל:

בסדר.

עמנואל זלטס:

מצוין.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו אפשר לקרוא לחשמל התקפת חוטים.

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

עכשיו רגע,

יוחנן וייצמן:

לאט לאט יוריד את הצמצום של ה - , יורד ה - ,

עמנואל זלטס:

אמי, אם הבית כנסת מה שכתבת, הוא לא יהיה בתוך ה - , בתוך השטח חוס, אלא הוא יהיה בבניין,

אליעזר ראוכברגר:

פתאום נופל עליך, בלי התראה בלי,

יוחנן וייצמן:

ללכת ברחוב,

עמנואל זלטס:

אני מסכים איתך, אבל אם לא, שיהיה קו. זה חשוב לכתוב את זה. לא, באמת. תוסיף אם זה יהיה,

אליעזר ראוכברגר:

טכנולוגיות,

יוחנן וייצמן:

תעשה מעקפים, חסימות,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

מרפסות במידה ולא זה, ככל וזה לא יהיו בשטח חוס. אגב מה השלביות?

יוחנן וייצמן:

תשאיר את זה לשלב ההיתר גם כן,

עמנואל זלטס:

מה השלביות ביצוע אגב לגבי המבנה ציבור?

אמנון ארבל:

במסגרת, בתי כנסת.

עמנואל זלטס:

כי זה מבנה,

אמנון ארבל:

מה שהוא בונה ברור, זה, הייתה צריכה,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שבמגרש החום, אתה יכול להגדיל להם.

אמנון ארבל:

הגדלתי.

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להקדים ל – 1200, אני אסביר,

עמנואל זלטס:

כמה זה 1200? הבניין הזה, כמה נשאר?

יוחנן וייצמן:

430 מטר.

עמנואל זלטס:

יש שם תכסית?

אמנון ארבל:

לא, כל הבניין הוא 457 מטר.

עמנואל זלטס:

החום, אז כמה זה? כמה זה 1200? וזה, 3 קומות,

יוחנן וייצמן:

1200, 20%, 250%,

אמנון ארבל:

בקומה למטה שני גדר, 160 מטר,

עמנואל זלטס:

זה כבר מוריד. ,

אמנון ארבל:

נגיד 300 מטר, 350 מטר אולי,

עמנואל זלטס:

התכסית. וכמה זה?

אריאל גולן:

זה מבונות, נכון? כל המטלות הציבוריות?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה שטח חום,

אריאל גולן:

שטח של מה?

עמנואל זלטס:

רגע, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

600 מטר, מגרש,

אריאל גולן:

מגרש לא (לא ברור) בשטח חום?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

מגרש לא (לא ברור)?

עמנואל זלטס:

תעשה אפילו 6, 6,

אליעזר ראוכברגר:

גני ילדים, הבית כנסת זה שטח חוס, כן,

אריאל גולן:

שטח חוס, ולא יהיה בנוי?

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה הקצאות, יהיה העירייה תבנה,

עמנואל זלטס:

לייזר, הוא מגדיר את ה - ,

אריאל גולן:

לא, יהיה הקצאות, השאלה אם נביא את זה כהפרשה מבונה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, כשטח, את המעונות הוא יצטרך להביא, גם הוא הביא גן ילדים אחד,

עמנואל זלטס:

6 קומות, הוא יגדיל את ה - , (לא ברור) זה היה כתוב שזה 4 קומות,

יוחנן וייצמן:

כן,

עמנואל זלטס:

המבנה ציבור, אז זה 6.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור, בסדר.

אמנון ארבל:

לדעתי הוא צריך לקבל (לא ברור) של בתי כנסת הוא יעשה רק גן ילדים אחד, לדעתי, כדי לקבל את פחות חצר, ואז למעלה, יקבל יותר שטח.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לעשות גן ילדים אחד, (לא ברור) 30 מטר.

אמנון ארבל:

לא, אבל בית כנסת אחד היא בקומת קרקע,

עמנואל זלטס:

יהיה כאילו, ב –

אמנון ארבל:

לד, ולא מעל.

עמנואל זלטס:

אגב זה עדיף לך, זה עדיף לך.

אמנון ארבל:

כי זה, בגלל החצרות, המגרש החום הוא 500 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

אז מה הבעיה?

עמנואל זלטס:

אני אקטין לו תכסית,

אמנון ארבל:

מגרש חוס הוא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

למה? כמה?

אמנון ארבל:

גני ילדים זה 170 כפול 2, 340.

אליעזר ראוכברגר:

ועוד שתי, ועוד 260 כמה זה ביחד?

אמנון ארבל:

340.

אליעזר ראוכברגר:

יש מדיניות,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל המגרש הוא 450.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא אמר 600.

יוחנן וייצמן:

450.

אמנון ארבל:

החצר תהיה (לא ברור).

עמנואל זלטס:

בדיוק, מה שהוא אומר, אם זה חצר פתוחה.

יוחנן וייצמן:

הוא לא יכול לעשות חצר מקורה, מה קרה?

עמנואל זלטס:

בוא נכתוב שניתן לקרות את החצר.

יוחנן וייצמן:

חלקית,

לא, שיהיה קונטור בית כנסת יותר גדול, רחב, מה? אחרת תחשוב, יש לך עזרת נשים, יעלו כל הנשים קומה חמישית,

יוחנן וייצמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

אין (לא ברור) של גן ילדים אחד.

אמנון ארבל:

גן ילדים כן, זה לא אשכול.

אליעזר ראוכברגר:

גן ילדים, אנחנו לא בונים היום אחד, אין פחות משתיים בשום מקום, לא בונים אחד,

אמנון ארבל:

כן? יכול להיות בשלב הבא שהוא יקדם הוא הציג לנו תוכנית לקדם את המגרשים הבאים, את המגרש, את אלה, ואז יהיה אפשר את המגרש החום הזה, לפה, ואז (לא ברור).

עמנואל זלטס:

למה, אני שואל, למה לא לכתוב עכשיו, אפילו בלי כמה, יותר לקרות לפחות חלק מהחצר, כדי לאפשר את הקונטור את ה – 1200 מטר האלה. בוא נכתוב את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אני הייתי עושה,

עמנואל זלטס:

כי אז יגיע מבני ציבור, יעשו זה, מה?

אליעזר ראוכברגר:

אמי, של ה – 10, הייתי 11, שייתן לנו את כל הגני ילדים למטה, ואז יהיה שמה רק בתי כנסת.

עמנואל זלטס:

נכון.

אריאל גולן:

שמה?

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר זה משהו, עוד משהו ציבורי. עוד קומה, בין 10 ל – 11, אני לא רואה הבדל שם.

עמנואל זלטס:

זה מה שמופיע.

אריאל גולן:

כן,

עמנואל זלטס:

זה מה שהוא הציע,

אריאל גולן:

בתוך הבניין?

אליעזר ראוכברגר:

כן, צריך לקבל תמורה.

אמנון ארבל:

זה מגרש יהיה רק שני בתי כנסת, וזה כל הגני ילדים,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא יודע, זה הכול צריך לבדוק שמאות של הדברים האלה, עלויות שמאיות.

אריאל גולן:

למה מלכתחילה הוא הביא את הכול (לא ברור)?

עמנואל זלטס:

כי חלק זה שטח חום, חלק הוא נותן שטח,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא היקף גדול, זה 160, זה פרויקט קטן.

אריאל גולן:

תוספת של 129 דירות.

אליעזר ראוכברגר:

זה פרויקט קטן. לעומת כל מה שיש בגוננים, קטמונים,

אמנון ארבל:

כולה 139 יחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה פרויקט קטן,

אמנון ארבל:

169 יחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

זה פרויקט מאוד קטן יחסית של פינוי בינוי.

אמנון ארבל:

נכון.

יוחנן וייצמן:

עם מכפילים נמוכים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה לא,

עמנואל זלטס:

זה שטח חום,

אריאל גולן:

לייזר,

עמנואל זלטס:

בית כנסת יהיה שם?

אריאל גולן:

אתה יודע מה מפחיד אותי אבל? אם תעשה את המגרש החום לבד, בית כנסת, יהיה שם קרוואן.

עמנואל זלטס:

זה גם בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה?

אריאל גולן:

לא יודע, את השני גני ילדים ככה לא יהיה קרוואן.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אי-אפשר לבנות שמה שתיים, רק אחד. לא בונים,

אריאל גולן:

גני ילדים,

אליעזר ראוכברגר:

אי-אפשר שתיים.

אריאל גולן:

שתי גני ילדים לא נכנסים שמה?

עמנואל זלטס:

חצרות הקטינו.

אליעזר ראוכברגר:

אתה צריך 600 מטר. והמגרש הוא 450, קח קווי בניין 5 מטר, מה תעשה בית כנסת, 30 מטר קונטור?
לכן אמרתי, עם זה 450, קומות, 300, והבית כנסת, ועוד 300 בית כנסת,

אריאל גולן:

אולי משהו ציבורי שאפשר לשים,

אליעזר ראוכברגר:

שתי הבתי כנסת יהיו אחד מעל השני.

אריאל גולן:

מפחיד באמת הוא ישים שם קרוואן,

יוסי חביליו:

אין לי זמן, בגלל (לא ברור).

אריאל גולן:

מכירים את הציבור.

אליעזר ראוכברגר:

אבל מה אתה רוצה שאני אעשה?

אריאל גולן:

מטלה ציבורית שמה,

אליעזר ראוכברגר:

אז אולי משהו אחר, לשכת רווחה, אולי טיפת חלב.

אריאל גולן:

אני לא יודע מה הצרכים שמה, אני לא מכיר.

עמנואל זלטס:

זה היה בתי כנסת, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

מוסיפים פה עוד 100 דירות, (לא ברור).

עמנואל זלטס:

יש לך שתיים חדשים, אחד 3000 מטר,

ישראל קלרמן:

שלוש.

עמנואל זלטס:

אחד 500 מטר,

ישראל קלרמן:

שלוש,

עמנואל זלטס:

לא, אני אומר שברחוב,

אליעזר ראוכברגר:

יש גם ממול בית כנסת,

ישראל קלרמן:

גם ב - , שלוש.

עמנואל זלטס:

אני מדבר (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

גם זה,

ישראל קלרמן:

גם בלבן, ובסופר, מה?

אליעזר ראוכברגר:

גם זה ממול יש.

עמנואל זלטס:

זה יהיה קרקע ריקה,

ישראל קלרמן:

יש שלוש ענקיים. זה לא מגיע (לא ברור), יש שתיים, מה? הורדת?

חיים כהן:

לא, שתיים,

ישראל קלרמן:

שתיים, הוא,

עמנואל זלטס:

לא, אני אמרתי שאם זה יישאר קרקע ריקה רק לבתי כנסת, יכול להיות שזה, יקבלו הקצאה, לא יעשו כלום עם זה, כי אין כסף בכלל לבנות, כי כבר יש לאחרים, אז יש קרקע,

ישראל קלרמן:

זה מבונה.

עמנואל זלטס:

זה אומר שאפשר עוד שימושים גם,

חיים כהן:

אי-אפשר,

עמנואל זלטס:

או גנים שם, לא יודע,

ישראל קלרמן:

מבונה, אבל זה מבונה.

אריאל גולן:

לא, לא צריך מבונה,

עמנואל זלטס:

מסכים איתך,

אריאל גולן:

(לא ברור) מבונה.

ישראל קלרמן:

לא מבונה?

עמנואל זלטס:

לא, מה פתאום, קרקע ריקה, אתה מכיר ישלם עוד 30 אלף שקל? כולם שילמו שמה 40, 50 אלף שקל,

חיים כהן:

אתה יודע מה יקרה אם אתה עושה? בסוף לא ייתנו (לא ברור), זה ייתנו את זה למשהו אחר. זה ייתן את זה לזה,

עמנואל זלטס:

תעשה שם גנים.

אריאל גולן:

קידום נוער,

ישראל קלרמן:

כמה דירות יש פה? אמי,

חיים כהן:

מי אמר שצריך?

אמנון ארבבל:

169.

ישראל קלרמן:

לא, עמנואל, מה אתה אומר?

אדיר שוורץ:

מה? גנים צריך,

אמנון ארבבל:

הקיים היה 40.

אדיר שוורץ:

נווה יעקב יש לך מיליון גנים,

ישראל קלרמן:

לא, חייבים בית כנסת אבל, אין מצב שלא.

יוחנן וייצמן:

אבל זה לא 169, זה 200,

ישראל קלרמן:

200 ומשהו.

עמנואל זלטס:

זה תכסית של הבניין,

יוחנן וייצמן:

מה עם 50% (לא ברור)?

(מדברים ביחד)

אליעזר ראובברגר:

לא יהיה מעל את זה בית כנסת,

עמנואל זלטס:

תעשה כאילו הבית כנסת.

אמנון ארבל:

50%,

עמנואל זלטס:

לא, בשימושים, אבל לא לחייב, תישאר ככה בלי כלום.

ישראל קלרמן:

זה לא יישאר בלי כלום, זה 180 משפחות.

אריאל גולן:

היו שם קידום נוער ליד. מה?

ישראל קלרמן:

גם הייטיקיסטיות שיבוא ויהיה להם, לא יהיה בית כנסת,

חיים כהן:

אם לא יהיה בית כנסת,

עמנואל זלטס:

ברור, אני אומר שהגנים,

אליעזר ראוכברגר:

השאלה אם יש צורך בבית כנסת, זה השאלה,

עמנואל זלטס:

אני אומר, לא בטוח שיש,

ישראל קלרמן:

בטח שיש צורך, 180 משפחות.

אמנון ארבל:

כתוב 50% אתה צודק,

יוחנן וייצמן:

38.

אליעזר ראוכברגר:

זה 130.

ישראל קלרמן:

169.

אליעזר ראוכברגר:

כולל, כל אלה שהיום קיימים.

יוחנן וייצמן:

הוא יותר על זה,

אמנון ארבל:

50% דיוריות.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אלה שקיימים גם היום,

ישראל קלרמן:

130 זה המון.

אליעזר ראוכברגר:

,130

ישראל קלרמן:

זה 200 קומות, 300 קומות, מה אתה מדבר?

אמנון ארבל:

(לא ברור) נחמד, אבל זה לא הגיוני.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

הדירות האלה זה זה, 50% זה לא הגיוני.

יוחנן וייצמן:

50% לא הגיוני דיוריות?

אמנון ארבל:

לא,

אריאל גולן:

זה מה שיקרה מה שהיה (לא ברור).

אמנון ארבל:

20% תמיד אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני מסכים למה שאריאל אמר.

ישראל קלרמן:

מה אריאל אמר?

עמנואל זלטס:

זה מה שיקרה, אם זה ככה זה מה שיקרה.

ישראל קלרמן:

שמה? שמה?

עמנואל זלטס:

שישימו בסוף קרוואן, כי אף אחד לא יעשה שמה.

אריאל גולן:

יש שם מועדון לקידום נוער.

עמנואל זלטס:

יש שם קרוואן, במאה אחוז, 200 אחוז. אם לא תשנו את זה,

אריאל גולן:

כן,

עמנואל זלטס:

יהיה קרוואן.

אריאל גולן:

אתה צריך לשים שמה,

ישראל קלרמן:

מה? מה אתה אומר?

עמנואל זלטס:

הציבור לא יבנה היום,

ישראל קלרמן:

אז מה אתה רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, אמי,

עמנואל זלטס:

מה זה? אני הייתי בטוח, מעל זה, גם אפשרות לבית כנסת.

חיים כהן:

בסוף יהיה קרוואן.

אריאל גולן:

אם אין צורך בית כנסת,

עמנואל זלטס:

ואז הגנים לא יהיה כלום, לקחת (לא ברור) לקרוואן.

ישראל קלרמן:

נכון, יש פה גנים, או אין פה גנים?

עמנואל זלטס:

לא, אתה מוריד את זה עכשיו.

ישראל קלרמן:

אני לא מוריד את הגנים.

אריאל גולן:

מה אתה רוצה?

ישראל קלרמן:

גם וגם.

עמנואל זלטס:

לא, אתה עושה אותו מבונה, אתה לא עושה את זה שם, זה מה שאני אומר,

ישראל קלרמן:

אבל צריך גנים שמה, צריך שני גנים אבל,

אריאל גולן:

אם אתה שם את זה,

חיים כהן:

לייזר, אני מתנגד,

ישראל קלרמן:

אתה רוצה עוד גנים?

אליעזר ראובברגר:

למה אתה מתנגד?

יוחנן וייצמן:

למה?

חיים כהן:

שאני רוצה שיהיה בית הכנסת,

אריאל גולן:

לא, יהיה בית כנסת, השאלה,

חיים כהן:

לא שיהיה עוד שימושים, תשאיר את זה בית כנסת.

ישראל קלרמן:

שנייה,

חיים כהן:

יהיה עוד שימושים, בסוף לא יהיה.

ישראל קלרמן:

אמי, אתה מוכן לעזור?

אמנון ארבל:

כולה חצי דונם,

ישראל קלרמן:

אתה רוצה עוד גן ילדים, אתה רוצה עוד גן ילדים? עוד גני ילדים?

עמנואל זלטס:

לא יודע,

ישראל קלרמן:

צריך?

עמנואל זלטס:

לא אמרתי עוד, אני אמרתי שאם יהיה על קרקע ריקה מה שהוא אמר זה נכון.

חיים כהן:

בסדר, עזוב אותי. קרוואן שם,

אליעזר ראובברגר:

מה אתה אומר על בתי כנסת? אריאל.

עמנואל זלטס:

אני חד-משמעי,

חיים כהן:

צריך שיהיה את הבתי כנסת, זהו.

עמנואל זלטס:

חיים, יהיה,

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה להוסיף?

עמנואל זלטס:

הוא לא אומר שלא יהיה.

חיים כהן:

אם אתה מוסיף שימושים,

עמנואל זלטס:

עירוב שימושים,

חיים כהן:

על קרקע,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

חיים כהן:

את המוסיף שימושים, מה מה אתה אומר?

אריאל גולן:

היום זה לגן ילדים,

עמנואל זלטס:

אמי מקודם, עד לפני 5 דקות,

אליעזר ראוכברגר:

גם לגני ילדים ובית כנסת.

עמנואל זלטס:

עד לפני 5 דקות,

אליעזר ראוכברגר:

אין לזה היתכנות.

עמנואל זלטס:

הגנים,

אמנון ארבל:

הם הציעו שני גני ילדים,

אליעזר ראוכברגר:

אין היתכנות.

חיים כהן:

לשני גנים,

אליעזר ראובברגר:

אין היתכנות לשני גנים, ושני בתי כנסת, אין.

חיים כהן:

אז מה עכשיו אתה מציע?

אריאל גולן:

חשבנו על קרקע לבתי כנסת,

אליעזר ראובברגר:

אני הצעתי להשאיר את זה לבתי כנסת בלבד. ולתת גנים במבנה, ואם הוא צריך בשביל הכלכליות, לתת לו עוד קומה, לא יקרה שום אסון, במקום 10 יהיה 11. זה הוא רצה לעשות, זה בסדר. הבעיה היא דבר אחד, אומר אריאל, ואני די מסכים איתו, בסוף במגרש החום בגלל שיש שם רק בתי כנסת, לא ייבנו, וקרוואנים,

חיים כהן:

אני לא יודע, אם יהיה קרוואנים,

ישראל קלרמן:

לא מסכים, יהיה בית כנסת.

חיים כהן:

לא רוצה,

אליעזר ראובברגר:

לא, עמנואל, בוא נשאיר את הגני ילדים.

עמנואל זלטס:

תעשה מעון, תעשה מעון שמה.

חיים כהן:

אבל לא יהיה בית כנסת בסוף.

ישראל קלרמן:

נכון, לא ייתנו לי, הקצה לגני ילדים. לא ייתנו את ההקצאה לגני ילדים, מה אתם מדברים? לא נכון, זה לא נכון,

חיים כהן:

אתה כאן, לא משנה,

ישראל קלרמן:

אם יהיה לך גני ילדים שם, לא יהיה לך גני ילדים פה.

אמנון ארבל:

די, באמת.

ישראל קלרמן:

נשאר את זה ככה, בוא נמשיך הלאה.

אריאל גולן:

אפשר להוסיף עוד, לא, מלכתחילה היה גני ילדים, בתי כנסת,

חיים כהן:

עכשיו הוא צודק,

ישראל קלרמן:

יהיה לך בעיה, אתה בתוך (לא ברור), זה מה שאתה רוצה.

אליעזר ראובברגר:

תשאירו משהו לשלב ההתנגדויות.

ישראל קלרמן:

יללה קדימה,

עמנואל זלטס:

אבל זה יהיה פרסום נוסף.

אמנון ארבל:

מה קורה?

אליעזר ראוכברגר:

אז יהיה.

ישראל קלרמן:

אמי,

אמנון ארבל:

אפשר להמשיך?

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

תוכנית 1322452

אמנון ארבל:

תוכנית 23 בסדר היום, תוכנית 1322452,

אליעזר ראוכברגר:

חברים, בואו, אני עושה עוד מעט הפסקה לאוכל, מה אתם רוצים?

ישראל קלרמן:

מה אכפת לי?

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה אתה רוצה?

ישראל קלרמן:

את 30.

עמנואל זלטס:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

30 מה יש ב – 30?

ישראל קלרמן:

הוא רוצה לדחות את התוכנית, ואני אומר, שלא מספיק,

אמנון ארבל:

אליעזר, יש מילה אחד למינהל קהילה,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה. כן.

רלי חיים:

רק תציג את השם,

אליעזר ראוכברגר:

כן, יוחנן וייצמן:

עומר גילה:

מבחינת,

רלי חיים:

רק תציג את שמך,

אדיר שוורץ:

תגיד את השם,

אליעזר ראוכברגר:

רק את שמך לפרוטוקול.

בר:

אני בר עובד קהילתי,

אליעזר ראוכברגר:

קדימה. 22, נו, הלאה.

בר:

מבחינת האספקט הקהילתי,

יוסי חביליו:

מה זה חדש? חדש?

בר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בר, בר. כן, קדימה.

בר:

באופן כללי התרשמנו לטובה, תהליך התארגנות שהתחיל מצד היזם, היה בהתחלה חשש מצד הדיירים, אז זה באמת נתן לזה דגש, משיחות שעשינו,

יוסי חביליו:

מה שם היזם?

בר:

משהו (לא ברור), היזם זה תכלת ישראל יזמות נדל"ן.

יוסי חביליו:

לא מגזימו וכאלה,

אליעזר ראוכברגר:

מה אכפת לך מגזימו?

יוסי חביליו:

אני רואה שבכל מקום שהוא בא יש בעיות.

אליעזר ראוכברגר:

הוא בסדר, גם אם מגזימו, מה אכפת לך מי זה מה,

בר:

כך נגיד ש – 20%,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, תנו לו להשלים את דבריו, כן, אריאל, בבקשה אריאל.

בר:

20% מהדיירים מבעלי הדירות אזרחים וותיקים, מבדיקה שעשינו מכירים את הזכויות שלהם, גם מוגש מיפוי קשישים מעמיק, (לא ברור). ההמלצה שלנו זה נבקש כתנאי להיתר שצוות היזם ייצור איתנו קשר לפני הפינוי, שנראה באמת הפתרונות שהציגו לקשישים יושמו בפועל, פרט לכך, (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

רק תגיד לי כמה אחוזי חתימות יש לו?

בר:

67, נכון לנובמבר, 67%.

אליעזר ראוכברגר:

כל המתחם?

בר:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

נכון לנובמבר.

עמנואל זלטס:

קו הבניין, סטייה ניכרת מרפסות סוכה,

צחי ברים:

כמה חתימות?

בר:

67%.

רלי חיים:

היזם ייצור אתכם קשר, לפני ההיתר,

ישראל קלרמן:

מי זה? מי זה היזם?

בר:

לפני הפינוי,

ישראל קלרמן:

מי זה היזם?

בר:

תכלת ישראל.

ישראל קלרמן:

מי?

בר:

תכלת ישראל,

אליעזר ראוכברגר:

תכלת, תכלת ישראל,

אריאל גולן:

תגיד יש שמה דוברי שפות וכאלה?

בר:

לא, לא אנחנו שמה.

אריאל גולן:

,60

בר:

הביאו מיפוי טוב, וגם הביאו פתרונות טובים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. ישראל, מה אמרת? אתה רוצה ללכת ללוויה?

ישראל קלרמן:

כן.

אמנון ארבל:

לך.

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא,

ישראל קלרמן:

אני רוצה 30 רגע,

אליעזר ראוכברגר:

30.

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

לעבור ל – 30?

אליעזר ראוכברגר:

כן. אחרי זה נעשה הפסקה לאוכל?

ישראל קלרמן:

32 אתה לא רוצה?

יהודה פרוידגר:

איזה מספר?

אריאל גולן:

30. עוברים ל – 30, קופצים ל – 30 רגע,

יהודה פרוידגר:

למה?

אריאל גולן:

לבקשת ישראל.

אמנון ארבל:

מה אפשר להגיד ב – 30, להגנתך?

יוסי חביליו:

אתה רואה, אני מפרגן, כשמישהו מבקש, אני מפרגן.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא לא מבקש, כי יש לו ישיבה, הוא צריך ללכת ללוויה של קרוב משפחה.

יוסי חביליו:

אני מפרגן.

אליעזר ראוכברגר:

יש קרוב משפחה לוויה, מה אתה רוצה?

יוסי חביליו:

אם אפשר לעזור לאנשים, צריך לעזור להם. בכל מקרה. לא הולך לישיבות פרטיות, אני הולך לישיבות (לא ברור).

ישראל קלרמן:

זה החוק, אני אומר לפי החוק,

אמנון ארבל:

זה לא החוק.

ישראל קלרמן:

לפי החוק אני הולך,

יוחנן וייצמן:

החוק הוא (לא ברור).

ישראל קלרמן:

וייצמן אישר את זה, אז למה לא?

אליעזר ראובברגר:

רגע, רגע, שנייה, אמי, אמי, ישראל שנייה, אתה מוכן? תן לאמי להציג,

אמנון ארבל:

תוכנית 30 בסדר היום, תוכנית,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, תן לי למצוא אותה.

אליעזר ראובברגר:

נו,

תוכנית 1117704

אמנון ארבל:

תוכנית 30 בסדר היום, תוכנית 1117704, תוכנית ברחוב החיד"א 16 בית וגן, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, (לא ברור) התנגדויות, התוכנית למעשה מציעה שתי קומות ו – 6 יחידות דיור חדשות, אני מזכיר שבשלב ההפקדה, המלצת מהנדס העיר הייתה לדחות את התוכנית, כי לא היה פתרון חנייה. הוועדה המחוזית החליטה להפקיד את התוכנית, לא היה דיון בוועדה המקומית, הוועדה מחוזית החליטה להפקיד את התוכנית ולתת פתרון של כופר חנייה. הוגשו פה התנגדויות של שכנים, מבניינים סמוכים, שטוענים שיש פה מצוקת חנייה גדולה באזור הזה, לכן אנחנו חזרנו גם בעקבות ההתנגדויות עלה נושא שכבר אמרנו, אנחנו לא מאשרים בבית וגן, באזורים כאלה תוספת יחידות דיור ללא פתרון חנייה, התשובה שישראל כופר חנייה, אני אגיד לך שני דברים לגבי כופר חנייה, קודם כל כופר חנייה באופן כללי לא נותן מענה,

יוסי חביליו:

זה דבר גרוע ביותר,

אמנון ארבל:

אתה משלם, אתה משלם כסף על 6 מקומות חנייה, לעירייה, העירייה אמורה עם זה לבנות חניון,

יוסי חביליו:

והיא לא בונה.

אמנון ארבל:

ואם היא לא בונה חניון, היא צריכה להחזיר את הכסף, וגם אם היא בונה חניון, אתה לא מקבל מקום חנייה,

ישראל קלרמן:

אני לא מחזיר את הכסף אבל,

אמנון ארבל:

החוק קובע, אמרתי החוק שאחרי 10 שנים אתה לא, (לא ברור).

יוסי חביליו:

כל הכופר הזה חרטה ברטה.

ישראל קלרמן:

לא מחזירים,

אמנון ארבל:

לא,

יהודה פרוידגר:

אבל אומרים,

ישראל קלרמן:

שנייה,

אמנון ארבל:

בפועל מה שקורה, אתה מוכר כרגע 6 דירות בלי חנייה,

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

ברחוב, כן, התשובה היא – כן. וברחוב אין מקומות חנייה, כי יש עומס חנייה, ולכן אין פתרון חנייה.

ישראל קלרמן:

אתה יודע איפה זה רחוב החיד"א?

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

תסתכל עכשיו ליד שדרות הרצל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא יודע בדיוק,

ישראל קלרמן:

ליד התחנה של,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכנסים מרחוב הפסגה,

יהודה פרוידגר:

רחוב החיד"א זה רחוב סיבובי.

ישראל קלרמן:

נכון, וזה צמוד ל - ,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל הכניסה שלו,

ישראל קלרמן:

16, 18,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כניסה,

ישראל קלרמן:

קרוב לשדרות הרצל, החנייה של הרכבת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, ממש לא,

אדיר שוורץ:

לא יכולה להיות משמעות למיקום,

ישראל קלרמן:

לא, 16, 18,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה בדיוק (לא ברור) מספר 1,

אמנון ארבל:

תסביר מה הקשר בין זה לבין הרכבת,

ישראל קלרמן:

איפה? איפה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא מתחיל בצד השני, הוא,

אמנון ארבל:

זה הרכבת, תסביר לי מה הקשר.

ישראל קלרמן:

איפה (לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא אחרי בית יעקב שם בבית אסתר, וכל אלה,

ישראל קלרמן:

כמה מטר זה?

אמנון ארבל:

אווירי? מאיזה קו אתה רוצה שאני אעשה? מה זה משנה אבל? זה חניון לרכבת הקלה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) למחוזית, אני לא מבין את זה, אנחנו הולכים למחוזית?

אמנון ארבל:

אווי וויי עכשיו נבהלתי.

יהודה פרוידגר:

לא, החניון של,

אמנון ארבל:

מגישי התוכנית, יחידות דיור במקום ככה, בלי חנייה, זה טעות חמורה, זה התעלמות, מהמציאות, זה התעלמות מהמתנגדים, זה לא סביר.

ישראל קלרמן:

אז שיש חנייה,

אמנון ארבל:

אין יכולת.

יהודה פרוידגר:

זה לא המקום היחיד שאנחנו בונים בלי חניות,

אמנון ארבל:

לא במקום כזה שהוא רחוק לגמרי מתחבורה ציבורית.

ישראל קלרמן:

לא,

יהודה פרוידגר:

יש אוטובוס, בפסגה יש אוטובוס.

אליעזר ראוכברגר:

כמה יחידות דיור מוסיפים שם?

אמנון ארבל:

6,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נו, בכל המקומות, יש אוטובוסים.

אליעזר ראוכברגר:

וכמה, (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

אני איתך, הלוואי שיהיה,

יוסי חביליו:

אני גם איתו.

אמנון ארבל:

מי? מי (לא ברור)?

יהודה פרוידגר:

אני איתך, הלוואי שתהיה כזה קשוח בכל מקום.

אמנון ארבל:

המצב הקיים,

יהודה פרוידגר:

הלוואי אמי שתהיה כזה קשוח בכל מקום.

אמנון ארבל:

למה? מה ההיגיון?

יהודה פרוידגר:

לחנייה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אז, אז ה - ,

יהודה פרוידגר:

והיה קשוח,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אז זה מצוקת החנייה,

אמנון ארבל:

יש מצוקת החנייה,

אדיר שוורץ:

מה זה קשוח?

אליעזר ראוכברגר:

אני מניח ש - ,

אדיר שוורץ:

יש בלי קשר,

אליעזר ראוכברגר:

ככל שמדובר בפחות יחידות דיור, אז גם ה - ,

יהודה פרוידגר:

זה לא נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אני מכיר את החומר הזה בעל פה, תאמין לי.

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) אין חנייה,

אמנון ארבל:

יש בבניינים חדשים שנבנים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה ההצדקה (לא ברור) אפשר לעשות חנייה,

אמנון ארבל:

זה בניינים חדשים שנבנו לא מזמן, אין שום סיבה שבניין הזה לוקח חנייה תת קרקעית, הוא לא יכול לתת חנייה תת קרקעית אז, זה (לא ברור).

ישראל קלרמן:

אז אני אומר, אז אני מציע מה שליזר אמר, פחות יחידות,

אמנון ארבל:

(לא ברור), תראה את ה - , תראה את הרחוב אין פה איפה, מילימטר.

יהודה פרוידגר:

הוא צריך לרדת את כל ה - ,

יוסי חביליו:

אתה יודע מה? אני חושב שבאמת הרבה מקומות זה לא בעיה, זה לא נעשה איזה חרטה ברטה. פה הוא צודק, שמה אולי הוא לא צודק.

ישראל קלרמן:

למה לא לאשר?

אמנון ארבל:

כי אתה צריך להיות הגיוני, אם מטרת התוכנית היא להוסיף יחידות דיור ואין לך פתרון חנייה, אז לא מאשרים, נקודה. כמו בכל העיר, מה?

ישראל קלרמן:

שמעתי את זה להפקדה, לכן אני אומר, לכן אני אומר לייזר,

יוחנן וייצמן:

למה? אפשר בתוכניות לסטות,

יהודה פרוידגר:

אכפת לו מהעיר הזאת,

ישראל קלרמן:

לא, אני אומר, לייזר אומר,

יהודה פרוידגר:

למה זה כזה חשוב? קלרמן.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לא התנגדו,

אמנון ארבל:

יש מקומות ששכנים שיש מצוקת החנייה, מה אתה עונה להם?

יהודה פרוידגר:

למה זה כזה חשוב?

ישראל קלרמן:

אז נוריד את היחידות דיור,

אמנון ארבל:

ואיפה יחנו?

יהודה פרוידגר:

הרב קלרמן, למה חשוב,

ישראל קלרמן:

יש לו מקומות, הוא נותן 3,

אמנון ארבל:

לא נותן כלום.

יהודה פרוידגר:

הרב קלמן,

אליעזר ראוכברגר:

חשוב, כי אנחנו רוצים להוסיף יחידות דיור, זה חשוב.

אמנון ארבל:

הוא נותן אפס,

יהודה פרוידגר:

אבל יש להם מספיק בניינים גבוהים שאנחנו בונים, מספיק מקומות שאנחנו בונים, אז מקום אחד לא ייבנו, אז מה קרה?

אמנון ארבל:

אתה שואל אותי למה? מה? למה? אנחנו,

יוחנן וייצמן:

יש מקום שאתה מסכים,

אמנון ארבל:

(לא ברור) שגם.

יהודה פרוידגר:

מה זה מה?

יוחנן וייצמן:

יש מקום שאתם כן מסכימים שייבנו?

יהודה פרוידגר:

כן.

אמנון ארבל:

זה כל כך לא נכון,

יוסי חביליו:

רוב העיר הסכמנו,

אדיר שוורץ:

קירוי בגין.

יוחנן וייצמן:

לא, אמי, לא דיברתי אליך, רק לתמליל שיהיה ברור.

עמנואל זלטס:

הוא הצביע בעד.

יהודה פרוידגר:

לא, אני לא אכפת לי שייבנו, אם יש מקומות חנייה,

ישראל קלרמן:

מה אתה אומר? לייזר,

יוחנן וייצמן:

כן,

יהודה פרוידגר:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

אני הצבעתי בעד,

ישראל קלרמן:

לייזר, מה אתה אומר?

יוסי חביליו:

אזור של גבעת המטוס, לא התנגדתי. בכניסה לעיר, אני לא מתנגד.

ישראל קלרמן:

לייזר, אז מה אתה אומר?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע,

יוסי חביליו:

אני הולך עם אמי, צריך ללכת עם אמי, לגבות אותו.

אדיר שוורץ:

אני חושב שיש פה עניין אחר, הוועדה צריכה להיות,

ישראל קלרמן:

זה מה שאמי אומר,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

אמנון ארבל:

אני ידעתי את זה לפני שהיה התנגדויות, אבל,

אדיר שוורץ:

בסוף צריך,

אמנון ארבל:

אמרו לי גם,

אריאל גולן:

לא, השאלה היא,

אדיר שוורץ:

חשוב לי הפרויקט הזה, אבל הוועדה צריכה להיות עקבית, למה הורדנו את זה אז?

ישראל קלרמן:

לא, לא רצינו לדחות.

אמנון ארבל:

הבניין,

ישראל קלרמן:

אז למה, אז למה אתה חייב לדחות היום?

אדיר שוורץ:

לא, דחית את זה,

אמנון ארבל:

אפשר לדחות מחר גם אם אתה רוצה.

ישראל קלרמן:

לא, אני שואל למה צריך להגיד להביע את הדעה, למה צריכים?

אמנון ארבל:

אתה (לא ברור) בכל תוכנית, מה זאת אומרת למה? פתאום צריך לדון, לא חשוב העמדה של המקומית?

חיים כהן:

אז בשביל מה המציאו את הנושא של כופר חנייה?

אמנון ארבל:

מי שהמציא את זה לא חשב לעומק.

אדיר שוורץ:

מה שנקרא קונץ פטנט.

חיים כהן:

אבל יש,

אמנון ארבל:

אבל זה לא פתרון,

יוחנן וייצמן:

אבל המדינה המציאה את זה,

עמנואל זלטס:

בדרך כלל זה בשלב היתר, לא בתב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו דחינו את זה בהפקדה?

אמנון ארבל:

לא היה דיון, רק היית המלצת מהנדס העיר כן,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

לא היה דיון בוועדה המקומית.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

עמנואל זלטס:

אני חושב שהיה דיון,

אמנון ארבל:

זה היה, מתי זה היה?

עמנואל זלטס:

נראה לי שהיה דיון,

אמנון ארבל:

לא, אני לא ראיתי,

עמנואל זלטס:

אני חושב,

אליעזר ראוכברגר:

בתקופת הבחירות?

אמנון ארבל:

אני אגיד לך מתי זה היה.

עמנואל זלטס:

מה מספר תוכנית?

אמנון ארבל:

30 זה היה,

עמנואל זלטס:

מה מספר התוכנית?

יוחנן וייצמן:

11,

רלי חיים:

1117704,

אליעזר ראוכברגר:

בטח כתוב בחומר.

אמנון ארבל:

לא, זה היה ב - , במחוזית היה.

עמנואל זלטס:

אני חושב שכן,

אליעזר ראוכברגר:

מתי זה היה במחוזית?

אמנון ארבל:

במרץ.

אליעזר ראוכברגר:

זה בתקופת הבחירות, זה מה שאני אמרתי,

רלי חיים:

אנחנו במאי חזרנו, נכון,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הבחירות היה בפברואר.

רלי חיים:

חזרנו,

עמנואל זלטס:

אני צדקתי,

ישראל קלרמן:

אמרנו במאי,

עמנואל זלטס:

אמי, אני צדקתי הפעם.

ישראל קלרמן:

צודק.

עמנואל זלטס:

אני צדקתי הפעם.

ישראל קלרמן:

שמה?

עמנואל זלטס:

לא, התוכנית הייתה פה, והוחלט להוריד מסדר היום, לצורך תיאום.

אמנון ארבל:

אוקי,

רלי חיים:

זה מספר אחר.

עמנואל זלטס:

ב – 15 למרץ,

ישראל קלרמן:

בסדר, אבל לא דנו בזה, לפני המחוזית.

עמנואל זלטס:

לא אמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, 23, אבל אחר כך,

ישראל קלרמן:

אבל לא חזרנו לזה, והגיע למחוזית לבד.

עמנואל זלטס:

אני מסכים,

ישראל קלרמן:

בסדר, זה הכול.

עמנואל זלטס:

זה היה פה וירד.

ישראל קלרמן:

זה הכול, בסדר גמור. טוב, אני לא, אמי, מה אתה אומר? לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

המלצה של אמי, שהמחוזית תחליט מה שהיא רוצה,

רלי חיים:

המחוזית,

ישראל קלרמן:

טוב.

יוחנן וייצמן:

הם טוענים שהם מוסיפים חניות,

ישראל קלרמן:

טוב.

יוחנן וייצמן:

גם לא יודע,

ישראל קלרמן:

אמי, 32 אתה עושה? תעשה 32.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

יוסי חביליו:

קיבלנו את ההמלצה?

אמנון ארבל:

מה עכשיו?

ישראל קלרמן:

32.

יוסי חביליו:

רגע, אבל קיבלנו אמי, את ההמלצה שלך?

ישראל קלרמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

32, אחרי זה הפסקה?

ישראל קלרמן:

כן, 32.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יוסי חביליו:

31 יהיה אחר כך כן.

אדיר שוורץ:

סליחה, מה החלטנו פה ב – 30?

אליעזר ראוכברגר:

בהתאם להמלצת מהנדס העיר.

אמנון ארבל:

זה, אתה אוהב לריב איתי?

אליעזר ראוכברגר:

במה?

ישראל קלרמן:

אמרתי 32, הולך ללוויה. איך (לא ברור)? אני לא רב איתך בחיים.

אמנון ארבל:

כל אחד (לא ברור) שלו.

ישראל קלרמן:

לא רב איתך, אמי.

אמנון ארבל:

תוכנית 125,

אליעזר ראוכברגר:

לא, פה אמי לא רב איתנו.

ישראל קלרמן:

אמי לא רב איתנו פה.

אמנון ארבל:

מה? כן,

אליעזר ראוכברגר:

די אמי בוא.

ישראל קלרמן:

תציג.

אליעזר ראוכברגר:

תתחיל נו, תציג. נתקדם.

אריאל גולן:

רגע, איזה תוכנית?

יהודה פרוידגר:

32.

רלי חיים:

בינתיים אחד, אחד.

תוכנית 1254499

אמנון ארבל:

תוכנית 1254499, תוכנית ברחוב גבול תכנון 2 בקריית משה, אני אראה איפה זה,

יוסי חביליו:

אבל זה לא אזור שצריך בנייה נמוכה שמה? אמר,

אמנון ארבל:

כן, יש, (לא ברור).

ישראל קלרמן:

שיציג, נשמע אותו עד הסוף,

יוסי חביליו:

מה?

ישראל קלרמן:

הוא מציג עכשיו.

אמנון ארבל:

אני אראה את הבניין קודם, שנייה,

אריאל גולן:

אמר, אבל ברחוב השושנה ממול, אישרנו שמה 8 קומות אני חושב, 7 או 8 קומות.

אמנון ארבל:

אני אגיד בדיוק, לא נכון אגב. זה הבניין, תראו בניין נחמד וקטן, בניין לשימור מאוד יפה, עם קשת, ומאוד אופייני, התוכנית למעשה מציעה להרוס את כל הבניין, לשמר, חזית קדמית ולייצר בניין של 10 קומות, כמה? 538 אחוזי בנייה, המדיניות באזור הזה, כמו שבא לידי ביטוי בכל התוכניות באזור הזה, אגב גם המגרש הזה, שאתם גם, היה ויכוח גם המגרש הזה, וייצמן, בתוכנית פה ארבעה מגרשים, חמישה מגרשים שמאלה,

אריאל גולן:

התוכנית אמרה 6 בסוף,

אמנון ארבל:

התוכנית אמרה 6, וזה מה שאנחנו אומרים גם פה,

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

אין פה שום הצדקה לתת פה כפול זכויות בנייה מהמדיניות, בניין קטן ונחמד, בניין לשימור, אם הוא היה בא אגב וישב איתי, אם הוא היה בא ויושב ומציע לשמר את הבניין באופן מלא, ולבנות יותר גבוה 8 מאחורה, במקום 6, באותם זכויות בנייה,

אריאל גולן:

אמי, כמה יש ממול תמ"א/38 שם?

אמנון ארבל:

ההייתי אומר הגיוני. אני אראה לך,

אריאל גולן:

ממול, ממול,

אמנון ארבל:

אני אראה לך.

יוחנן וייצמן:

וכמה הולכים לבנות?

אמנון ארבל:

1, 2, 3, 4, 5, 6, שביעית נסיגה.

יוחנן וייצמן:

כמה הולכים לבנות בתוך?

אמנון ארבל:

זה לא רלוונטי, אתה לא מצליח להבין את ההבדל בין תוכניות, זה משגע אותי, וייצמן. עכשיו אני יודע שאתה יודע את ההבדל, זה רק משחק, אבל זה משגע אותי עדיין.

חיים כהן:

אבל שימור לא קיבלו את ה - ,

אמנון ארבל:

מה הקשר בין מגרש של 40 דונם, למגרש של 900 מטר שיש לו בניין לשימור? מה הקשר תסביר לי.

אליעזר ראובברגר:

הבניין לשימור אבל הוא לא בונה עליו, הוא בונה מאחורה.

חיים כהן:

מאחורה,

אליעזר ראובברגר:

הוא בונה מאחורה.

יוחנן וייצמן:

חלק, הוא בונה מעליו, נו אז מה?

אמנון ארבל:

הוא כרגע מציע בתוכנית בנייה בקו אפס, לרחוב גת, זה, זה הבניין הקטן החמוד הזה.

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

הוא בונה לרחוב הזה כרגע בקו אפס 10 קומות, קו אפס לא אופייני לרחוב הזה, אין, אין באזור הזה,

חיים כהן:

הוא נותן חנייה,

אמנון ארבל:

בוא נראה גם מתחת לבניין לשימור, הוא חופר מתחת לבניין לשימור, למה לתת לו כפול המדיניות?

חיים כהן:

אם הוא משמר, למה? כי כל הצד השני אתה הולך לתת לו פינוי בינוי.

אמנון ארבל:

מה זה קשור?

חיים כהן:

מה זה למה קשור?

אמנון ארבל:

אבל זה פינוי בינוי, וזה לא.

חיים כהן:

אז מה? אז מה? כל הבניינים,

אמנון ארבל:

אנחנו חוזרים לדיון שהיה מקודם,

חיים כהן:

אז אתה צמוד לציר רק"ל, אתה ממש,

אמנון ארבל:

למה, למה אנחנו קובעים מסמך מדיניות ומאשרים אותו בוועדה,

חיים כהן:

בסדר, אבל זה, אבל הוא,

אמנון ארבל:

יש לו בניין של קומה אחת,

יוסי חביליו:

אז אזור נחמד, חיים, זה אזור יפה, אזור,

חיים כהן:

אבל אתה על הציר, מה (לא ברור).

יוסי חביליו:

מה זה משנה?

חיים כהן:

מה?

יוסי חביליו:

אבל כל האזור הזה הוא סולידי,

חיים כהן:

הוא משמר,

יוסי חביליו:

תהרוס את ירושלים?

חיים כהן:

הוא משמר לך את זה,

יוחנן וייצמן:

הוא לא משמר.

יוסי חביליו:

עזוב אותך משמר.

אמנון ארבל:

הבניין ממול, היה בניין של 4 קומות,

חיים כהן:

אתמול עם כל הכבוד בשימור,

יוחנן וייצמן:

זה שתי קווי רכבת,

חיים כהן:

היה בניין,

אליעזר ראובברגר:

רק הקדמי הוא שימור,

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראובברגר:

הקדמי הוא שימור.

אמנון ארבל:

הוא כרגע, אני אראה לכם את התוכנית מה הוא עושה שתבינו עד כמה זה גרוע.

אליעזר ראובברגר:

הקדמי הוא שימור, האחורי הוא לא שימור,

חיים כהן:

נכון, הוא לא שימור, רק הקדמי הוא שימור,

אמנון ארבל:

אין מחלוקת שאפשר להרוס מאחורה, זה בסדר.

חיים כהן:

בסדר, זה רחוב בתוכנית (לא ברור) בצד האחורי, לא בצד הקדמי.

יהודה פרוידגר:

מקדימה לבנות, לא מאחורה.

אליעזר ראוכברגר:

שטח ריק והלא שימור,

חיים כהן:

בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רואה סיבה,

אמנון ארבל:

זה מגרש קטן עם בניין לשימור,

אליעזר ראוכברגר:

אני הייתי שם דרך אגב פעמיים בסיוור, כולל אתמול בבוקר, ופעם אחת לפני,

יוחנן וייצמן:

אני הייתי פעם אחת,

אליעזר ראוכברגר:

חודשיים באיזה יום שיש,

יוסי חביליו:

אין לכם מדיניות, ואין לכם (לא ברור) איש הישר בעיניו יעשה.

אמנון ארבל:

תראו את התוכנית, תסבירו לי, שיהיה מתאים לסביבה.

אליעזר ראוכברגר:

סיסמה יפה, אתה אומר,

יוסי חביליו:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

להפריך סיסמאות זה נהדר.

יוסי חביליו:

זה הסיסמאות.

אריאל גולן:

רחוב שושנה שלום,

יוסי חביליו:

הצדק איתי, הרסתם את העיר, אני מתוסכל פה ממה שקורה פה.

אמנון ארבל:

מה הקשר לפני זה 4 קומות אני מניח,

אריאל גולן:

לא, היה פעם שם מבנה לשימור גם כן,

יוסי חביליו:

פה אני הולך עם הדרג המקצועי שלא תגיד שאני,

יוחנן וייצמן:

יוסי, אני חייב פעם אחת להבין, מה הרגשת שליחות שלך,

אריאל גולן:

לא לבנות.

יוחנן וייצמן:

לא לבנות?

יוסי חביליו:

יש (לא ברור),

אריאל גולן:

אני אגיד לך, אני אסביר לך,

יוסי חביליו:

הצביון שלה.

יוחנן וייצמן:

לא (לא ברור), אני מבין, אפילו שאני מתעצבן עליו לפעמים.

הגישה שלו, היא לבנות, לבנות, ולבנות. אבל מה השליחות,

יוסי חביליו:

אני אגיד לך, לשמור על ירושלים, זה השליחות שלי.

אריאל גולן:

בנייה (לא ברור),

יוסי חביליו:

שתהיה פה עיר נורמאלית, שיהיה טוב לחיות בה, לא אצלכם, השליחות כסף ליזמים, זה השליחות שלכם.

אמנון ארבל:

הוא משמר את החזית,

יוסי חביליו:

ואם הוא תורם לאיזה ישיבה, עוד יותר טוב.

אמנון ארבל:

למה מקדימה (לא ברור) מהמדיניות?

חיים כהן:

אני לא מבין, למה הוא מקבל,

יוסי חביליו:

למה קובעים מדיניות אצלכם?

אמנון ארבל:

המדיניות באזור הזה היא 6 קומות,

חיים כהן:

מה יהיה צמוד אליו מהצד השני?

אמנון ארבל:

מה זה משנה?

חיים כהן:

פינוי בינוי, לכל המגרש,

אמנון ארבל:

אבל אתה לא יכול להשוות מגרש של 40 דונם, שייתן לך 20 דונם הפרשה לצורכי ציבור, ומגרש אחד קטן.

חיים כהן:

אם אתה מסתכל על אופק זה מה שהולך להיות,

אמנון ארבל:

לא,

חיים כהן:

למה לא?

אמנון ארבל:

כי זה לא מה שיהיה,

חיים כהן:

למה לא?

אמנון ארבל:

אתה יודע מה? אתה יודע מה הסיבה שתוכנית האב שקבעה 6 קומות בתב"ע מחוזית נתקעה? אתה יודע למה היא תקעה? כי לא היה מענה לצורכי ציבור, אפילו ב – 6 קומות,

חיים כהן:

בסדר, אבל פה נותן הפרשה.

אמנון ארבל:

קודם כל לא נותן (לא ברור).

חיים כהן:

הוא נותן הפרשה.

אמנון ארבל:

הוא לא נותן הפרשה,

חיים כהן:

כן,

אמנון ארבל:

הוא לא נותן הפרשה,

חיים כהן:

שמעתי שיש כן הפרשה. אז שייתן הפרשה.

אמנון ארבל:

אבל זה לא הנקודה, השכונה הזאתי יש מחסור אדיר בצורכי ציבור, ותוכנית אב שנעשתה לפני 5 שנים, אמרה את זה בצורה מפורשת, פרוגרמאטי עובד אומר בדיוק אותו דבר, אין לנו מענה לצורכי ציבור לשכונה הזאתי, אין מענה נקודה. עכשיו כל מגרש הרי, זה לא שרק הוא יקבל 10 קומות, זה כל השורה תקבל 10 קומות,

יוסי חביליו:

בדיוק, אם תתנו לזה, הוא גם ייקח,

אמנון ארבל:

זה לא נכון,

יוחנן וייצמן:

אין,

אמנון ארבל:

כי איפה כולם יקבלו 10 קומות, חיים,

יוחנן וייצמן:

זה בוודאי אמן,

אמנון ארבל:

איפה?

יוחנן וייצמן:

לא יודע.

ישראל קלרמן:

צודק.

אריאל גולן:

אמי, תראה,

ישראל קלרמן:

אמי, הפעם (לא ברור).

אמנון ארבל:

אני לא, החוסר הבנה שלכם זה מיותר, זה לא עניין של מלחמה מיותרת,

אריאל גולן:

השעה שלוש.

אליעזר ראוכברגר:

לא מלחמה, עומד על שלו, ובסדר.

אריאל גולן:

משהו דומה,

אמנון ארבל:

אתם לא מבינים, אתם לא מבינים את ה - , סליחה שאני אומר את זה בצורה בוטה, הדרג המקצועי הוא דואג לציבור שגר פה, ואתם לא דואגים לציבור שגר פה, אתם דואגים ליזמים,

ישראל קלרמן:

לא יזמים,

אמנון ארבל:

ואנחנו לא נגד בנייה,

ישראל קלרמן:

לירושלים.

אמנון ארבל:

שנייה, זה לא,

יוסי חביליו:

יצא המצרע מהשק.

אמנון ארבל:

דמגוגיה,

ישראל קלרמן:

למה?

יוסי חביליו:

מה שאני אומר כל הזמן.

אמנון ארבל:

זה דמגוגיה,

ישראל קלרמן:

שנייה,

יוסי חביליו:

דואגים ליזמים, לכסף. תקליטו אותי מה שאני אומר,

ישראל קלרמן:

אני לא מבין, אני אומר לך מה אני רוצה, (לא ברור) וייצמן,

יוסי חביליו:

והנה אמר לך את זה אמי,

ישראל קלרמן:

אמי, אני מבטיח לך שלא (לא ברור) כלום.

אמנון ארבל:

אם היית דואג לציבור בשכונה לא היית מאשר פה 10 קומות (לא ברור), עבירות בנייה.

ישראל קלרמן:

אני לא (לא ברור) בשכונה, או בירושלים, אני רוצה להביא דירות לירושלים, שבינתיים הבאתי רק לבית הכרם, הבאתי לקירוי בגין, 700 קומות, ואתה מביא לי את כל העיר, אני לא יודע לאיפה,

יוסי חביליו:

עזוב, נו.

ישראל קלרמן:

אני רוצה להביא גם סוגים אחרים של דיירים פה, אני רוצה שהאוכלוסייה תמשיך להיות חצי חצי.

אמנון ארבל:

מה זה קשור?

ישראל קלרמן:

כן,

אריאל גולן:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

קשור, כמו התוכניות שאישרו עם 30 קומות, בכל הפס הזה.

אמנון ארבל:

זה לא נכון,

ישראל קלרמן:

כל הפס הזה גם בקריית משה.

יוחנן וייצמן:

כמה אתה הולך לאשר באנג'ל? תספר לי.

ישראל קלרמן:

בדיוק,

אמנון ארבל:

אנג'ל, אתה הולך לאשר, לא אני.

ישראל קלרמן:

גם פה,

יוחנן וייצמן:

מה המלצת לאשר בתחנת קמח?

אמנון ארבל:

לפי המדיניות שאושרה בוועדה הזאת,

יוחנן וייצמן:

5 דקות לפני,

ישראל קלרמן:

בנביאים מה אתה הולך לאשר?

יוחנן וייצמן:

מה המלצת למדיניות לאשר בוועדה?

אמנון ארבל:

(לא ברור) בוועדה.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

המדיניות אושרה בוועדה,

יוחנן וייצמן:

מה, איזה מדיניות המלצת?

אמנון ארבל:

לא, תענה לי.

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

המדיניות אושרה בוועדה?

יוחנן וייצמן:

בסדר, בוא נדבר על מדיניות פה.

אמנון ארבל:

יש מדיניות פה, אבל אין בעיה,

יוחנן וייצמן:

בוא נאשר פה מדיניות,

אמנון ארבל:

אני אומר לך שעשינו פה,

יוחנן וייצמן:

10 קומות,

אמנון ארבל:

עשינו פה מדיניות של ה-6 קומות לא היה מענה פרוגרמאטי לשכונה הזאתי,

חיים כהן:

אבל,

אמנון ארבל:

ל-6 קומות לא היה מענה,

ישראל קלרמן:

זה רכבת,

אמנון ארבל:

וזה הסיבה שנתקעה התוכנית,

ישראל קלרמן:

זה רכבות קלות.

אמנון ארבל:

(לא ברור) לא מסכימה לאשר אותה, תשאל את יושב ראש הוועדה,

ישראל קלרמן:

שנייה אמי, שתי רכבות קלות, שתי רכבות,

אמנון ארבל:

לא, נו.

חיים כהן:

אני אגיד לך משהו, אתה מכיר אותי אני לא סתם זה,

אמנון ארבל:

כן,

חיים כהן:

השכונה הזאת קרובה מאוד לכניסה לעיר, קרובה,

אמנון ארבל:

מה הקשר כניסה לעיר?

חיים כהן:

לכל הפינוי בינוי, שאתה הולך לעשות.

יוחנן וייצמן:

איפה לצופף, אם לא שמה?

אמנון ארבל:

שכונה לשימור קריית משה, על מה אתם מדברים?

חיים כהן:

את המבנה לשימור אנחנו להשאיר,

אמנון ארבל:

אבל זה שכונה לשימור קריית משה.

חיים כהן:

אבל זה, אתה על הקצה, אתה,

אמנון ארבל:

על הקצה של מה?

חיים כהן:

כל הדבר הזה הולך לעשות שמה פינוי בינוי, את כל (לא ברור) הזאת.

אמנון ארבל:

זה לא נכון, לא, אבל, ישראל, תקשיבו אתם שומעים אותי,

חיים כהן:

הם כן יעשו פינוי בינוי.

אמנון ארבל:

יש הבדל בין לקחת מתחם של 40 דונם,

חיים כהן:

אבל זה הולך להיות,

אמנון ארבל:

שיפריש 50% לצורכי ציבור,

חיים כהן:

אבל זה הולך להיות, זה הולך להיות?

אמנון ארבל:

כן,

חיים כהן:

יפה,

אמנון ארבל:

הוא מציע, רגע,

חיים כהן:

אז הוא עכשיו,

אמנון ארבל:

הוא מציע בנייה גבוהה,

חיים כהן:

בוא נגיד את זה הפוך,

אמנון ארבל:

פה זה בנייה גבוהה פה.

חיים כהן:

בוא נהפוך את היוצרות. זה התחיל בתהליך שהולך להיות פינוי בינוי, ואז הוא מגיש את התוכנית, היית מה היית אומר?

אמנון ארבל:

אותו דבר.

חיים כהן:

למה?

אמנון ארבל:

כי יש הבדל בין מגרש של 40 דונם,

חיים כהן:

אבל זה קורה, אבל זה עתיד, אם אתה (לא ברור),

אמנון ארבל:

תכניסו לראש שיש הבדל דרמטי, בין מתחם של 40 דונם, שייתן לי בתי ספר, ושצ"פ גדול, הפרשות לצורכי ציבור, לבין מגרש קטנציק שלא תורם שום דבר, מציע בינוי בקו אפס, שלא (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

זה לא קשור.

אמנון ארבל:

ולא מיועד לכאלה היקפים, של 50%,

ישראל קלרמן:

אז שייתן הפרשה, אמר, במקום לדחות את התוכנית, אז שייתן הפרשה.

אמנון ארבל:

זה לא עניין ההפרשה,

ישראל קלרמן:

כן, חשוב.

חיים כהן:

זה לצורכי ציבור,

יהודה פרוידגר:

וגם בלי חניות,

ישראל קלרמן:

שייתן הפרשה.

יוחנן וייצמן:

גן ילדים, בית כנסת,

ישראל קלרמן:

חיים שייתן הפרשה.

חיים כהן:

זה מה שאני אומר,

אריאל גולן:

אמר, אני חושב, בגלל שאישרנו פה כבר 7 קומות תסתכל, השנה 3, תפתח, אישרנו שם 7 קומות,

ישראל קלרמן:

מה?

אריאל גולן:

שהשנה 3 אישרנו 7 קומות,

ישראל קלרמן:

נו ולכן?

אריאל גולן:

רגע, אז 7 קומות בוודאי שאפשר לתת, זה לא משנה מה המקום,

אמנון ארבל:

לא נכון,

אריאל גולן:

רגע, שנייה לאט לאט. כמו שהציע ישראל קלרמן, יש תבקש ממנו הפרשה, נוסיף לו עוד שתי קומות, לפחות.

יוסי חביליו:

מה? כמה לתת לו?

אמנון ארבל:

מה?

אריאל גולן:

אם הוא ייתן הפרשה ציבורית מכובדת.

אמנון ארבל:

אין בעיה, שתי קומות ציבוריות ייתן?

אריאל גולן:

של קומה אחת, איד?

אמנון ארבל:

רגע, שתי קומות ציבוריות,

אריאל גולן:

לא, קומה.

אמנון ארבל:

למה קומה אחת? ואני אתן לו עוד שתי קומות,

אריאל גולן:

(לא ברור) עם הוועדה, את ההפרשה הציבורית, אנחנו שומרים את המדיניות,

חיים כהן:

אני חושב שזה לא,

אריאל גולן:

7 קומות גם ליד,

חיים כהן:

תוכנית קריטית,

אמנון ארבל:

הפרשה הציבורית, שאתה נותן בכל התוכנית,

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

חיים כהן:

מה זה משנה אבל? מה אתה רוצה? תשאל אותו.

אריאל גולן:

כי אמרנו יש פה,

ישראל קלרמן:

אמי,

אריאל גולן:

משהו ציבורי.

ישראל קלרמן:

אמי, מה שחיים התכוון להגיד לך,

אריאל גולן:

מינהל קהילתי, מה?

ישראל קלרמן:

מה שאמי, מה שחיים יגיד לך,

חיים כהן:

40 דונם,

ישראל קלרמן:

לצרף אותו ל – 40 דונם,

חיים כהן:

נכון,

ישראל קלרמן:

במילים אחרות.

אמנון ארבל:

(לא ברור) אבל.

חיים כהן:

אבל, מה היה פה,

ישראל קלרמן:

זה הפרשה לציבור, אתה רואה,

אמנון ארבל:

אין בעיה, הוא יקבל 6 קומות 240%, כל השאר לצורכי ציבור,

חיים כהן:

רגע, רגע, אמי, אני מסתבר שאלה פשוטה, מה היה קורה אם ה – 40 דונם האלה, כמו שאתה אומר, כבר היה מאושר עם ההפרשות, עם הכול, כל תוכנית היה, ואז היה מגיע התוכנית הזאת, מה היית אומר? למה?

אמנון ארבל:

כי יש הבדל בין מגרש קטן, וכל המגרשים די קטנים,

חיים כהן:

למה?

אמנון ארבל:

למה? אבל זאת האמת.

חיים כהן:

אם יכלת במקומות,

אמנון ארבל:

זה שאתם לא רוצים להבין את האמת, זה בסדר, אבל חבר'ה אתם אומרים דברים, אתם לא דואגים לציבור שלכם, אני מצטער,

חיים כהן:

אמי, זה לא נכון,

אמנון ארבל:

זה כן נכון, זה כן נכון,

יוסי תביליו:

דואגים ליזמים. זה מה שאמרת, והיזמים,

אמנון ארבל:

אין שום הצדקה שמגרש כזה קטן,

יוסי תביליו:

רובם חרדים עכשיו,

אמנון ארבל:

לקבל פה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה חצוף, אתה חצוף.

יוסי חביליו:

אני אומר לך את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אף אחד פה לא יודע מי היזם בכלל, אתה חצוף.

יוסי חביליו:

בכלל אתם דואגים ליזמים,

אליעזר ראוכברגר:

אתה חצוף.

ישראל קלרמן:

אתה באמת אתה חוצפן,

יוסי חביליו:

כן,

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אתה חוצפן.

יוסי חביליו:

אני אומר את זה וגם אמי אמר את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה חוצפן.

יוסי חביליו:

אל תגיד את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה חוצפן, אף אחד פה לא יודע בכלל מי היזם.

יוסי חביליו:

מה משנה לכולם, (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מי זה בכלל האיש.

אריאל גולן:

תמורה להפרשה ציבורית טובה,

אליעזר ראוכברגר:

בושה וחרפה.

אריאל גולן:

פחות מהמדיניות.

יוסי חביליו:

אומר את זה, אגיד את זה 8 פעמים,

אליעזר ראוכברגר:

תגיד,

אמנון ארבל:

כל הקומות שאתה נותן,

אליעזר ראוכברגר:

אתה תהיה חצוף 8 פעמים.

אמנון ארבל:

(לא ברור) מהמדיניות.

יוחנן וייצמן:

לא, הוא מציע לקחת,

אריאל גולן:

אני אומר תן לו,

אמנון ארבל:

זה לא תשובה, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, מה שאריאל מציע, זה לקחת לו יותר ממה שהיינו לוקחים לו.

אריאל גולן:

פה אתה לוקח,

רלי חיים:

(לא ברור) של שתי קומות.

אריאל גולן:

אין פה שום הצעה של מטלה ציבורית,

יוחנן וייצמן:

של קומה מלאה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אין שום הפרשה?

אריאל גולן:

אין שום הפרשה.

ישראל קלרמן:

אין,

אריאל גולן:

ציבורית. נכון, זה מה שאני אומר, שייתן לנו הפרשה ציבורית,

חיים כהן:

אבל ההחלטה,

אריאל גולן:

ותפרוץ את המדיניות,

חיים כהן:

ההחלטה היא בכלל החלטה,

אמנון ארבל:

אבל סליחה שאני אומר, אותו דיון עשינו על בניין 4, בניינים סמוכים לזה, קיבלתם אותה החלטה, וועדה מחוזית קיבלה החלטה שם 6 קומות 240%.

אריאל גולן:

בסדר,

אמנון ארבל:

מה השתנה?

חיים כהן:

זה נכון, מה הבעיה? שהוועדה המחוזית תחליט אחרת.

אריאל גולן:

אנחנו נגיד את מה שאנחנו חושבים,

חיים כהן:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

היה שמה שימור ודרסו אותו, כי אני לא רוצה להגיד למה,

אמנון ארבל:

לא, שימרו את החזית שמה,

חיים כהן:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, בסדר, שנינו יודעים למה.

יוחנן וייצמן:

באיזה תיק?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

באיזה תיק?

אליעזר ראוכברגר:

שמה ליד.

אריאל גולן:

בקריית משה 20, נו.

אמנון ארבל:

כן,

חיים כהן:

זה קריית משה 20,

אמנון ארבל:

זה זה,

אריאל גולן:

אנחנו המלצנו נראה לי 8, והמחוזית החזירה ל – 6,

חיים כהן:

בסדר, אז אם הוא יחזור וועדה מחוזית ל – 6, בסדר, אנחנו,

אריאל גולן:

אבל 7 קומות אישרו, זה מה שאני אומר, שושנה 3, אישרו 7 קומות,

אמנון ארבל:

מצאתי תוכנית אחת שאישרו, אבל השאלה גם מה המצב הנכנס שלך, זה בניין קטן מאוד,

אריאל גולן:

לא, פחות. יותר גרוע,

יוחנן וייצמן:

מה?

אריאל גולן:

יותר גרוע, תסתכל,

ישראל קלרמן:

שימור, השימור לא,

אריאל גולן:

את הרוחב שושנה 3, תסתכל על התוכנית.

אמנון ארבל:

אני יכול להגיד לך מה הייתה המלצה של שושנה 3, מה המספר שלו, בוא נראה.

יוחנן וייצמן:

אנחנו (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אריאל גולן:

זה שושנה 3,

יוחנן וייצמן:

כמה שאתה הצעת על סיור,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יהודה פרוידגר:

פה זה הזוי.

אליעזר ראוכברגר:

בטח זה הזוי. אבל אתה יודע,

אריאל גולן:

(לא ברור),

ישראל קלרמן:

צריך הצעה או שזה פה אחד?

אליעזר ראוכברגר:

יש מקומות ש - ,

ישראל קלרמן:

למה? מי הולך נגד?

אליעזר ראוכברגר:

מוותרים, כן, פתאום, פתאום מחלקת שימור, לא ראו כלום,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

עצמו את העיניים,

יוחנן וייצמן:

זה היה הזוי.

אליעזר ראוכברגר:

כן, תחנת הקמח הרסו ככה, כמו אני לא יודע מה, איפה היה השימור? הרסו ככה, למה?

חיים כהן:

למה אתה הולך לתחנת הקמח?

אליעזר ראוכברגר:

ככה,

חיים כהן:

תסתכל (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

טלויזיה, בניין הטלויזיה.

חיים כהן:

מעבר לחלון, תסתכל פה מעבר לחלון, מה אתה צריך, מעבר לחלון, אתה הולך עד לשמה? מעבר לחלון
מה עשו.

אליעזר ראוכברגר:

שנייה רגע,

חיים כהן:

אולטרה שימור היה בכלל, לא שימור, אולטרה, מונומנטים היה לך פה.

אליעזר ראוכברגר:

תחנת הקמח זה לא שימור?

ישראל קלרמן:

טוב,

אליעזר ראוכברגר:

אבל לפחות לעשות,

יוחנן וייצמן:

תחנת הקמח היה פשלה.

אליעזר ראוכברגר:

משהו לזכר,

יוחנן וייצמן:

תחנת קמח היה פשלה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע,

חיים כהן:

קריית משה, וגם זה, וגם (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

עזוב, יש מקומות שהם יודעים יופי לעשות ככה, לשים את העיניים על ה - , אתה הידיים על העיניים.

אמנון ארבל:

ומה (לא ברור), זה כאילו מה, זה לא משחק שש בש פה.

ישראל קלרמן:

לא, להיפך, לא (לא ברור). להיפך, הבנה.

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד לאשר את התוכנית?

אריאל גולן:

אני גם בעד.

אליעזר ראוכברגר:

ונצטרך לקחת ממנו הפרשה, הפרשה בהתאם למה שמדיניות תכנון יגיד,

אמנון ארבל:

לאשר לו 11 קומות?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

מאשרים 11 קומות?

אליעזר ראוכברגר:

למה 11?

חיים כהן:

10,

אריאל גולן:

אני אומר,

ישראל קלרמן:

10, 10,

אריאל גולן:

11, 11,

אליעזר ראוכברגר:

10,

ישראל קלרמן:

לא, לא, 10, הוא צריך לעשות קומה,

אליעזר ראוכברגר:

10, אני ראיתי,

אריאל גולן:

לא, לא הוספתי, אני אומר 11,

ישראל קלרמן:

מה שהוא ביקש,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל כתוב 10,

אמנון ארבל:

למה לאשר 10? לא הבנתי.

אריאל גולן:

זה לא,

יוסי חביליו:

עדיין לפרשה של אריאל, של 7.

אמנון ארבל:

מחוזית (לא ברור),

ישראל קלרמן:

לא, 7 זה בלי הפרשה, פה 10 עם הפרשה.

יוסי חביליו:

לא, שיהיה 7 בלי הפרשה.

ישראל קלרמן:

הפרשה מבונה זה טוב, יוסי.

יוסי חביליו:

לא טוב, לא שווה את המחיר,

אמנון ארבל:

בגדול, (לא ברור), רחוב גת.

אריאל גולן:

לא, לא, אל תעשה קו בניין אפס, לא,

אמנון ארבל:

כמה? 3 מטר לרחוב,

יהודה פרוידגר:

זה על הרחוב, לא?

אמנון ארבל:

זה מעל הרחוב,

יהודה פרוידגר:

הרחוב הקטן הזה,

אמנון ארבל:

כן. 3 מטר קו בניין,

אריאל גולן:

כן, כן,

יהודה פרוידגר:

מה? בקו אפס?

אמנון ארבל:

כן, בקו אפס.

ישראל קלרמן:

כן, חיים,

אליעזר ראוכברגר:

התוכנית מציעה מבנה של 9 קומות,

יוסי חביליו:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה כתבת פה, בעמוד 286.

אמנון ארבל:

מספר קומות 11,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

עמוד 4 תראה, סעיף 4,

אליעזר ראוכברגר:

אני מסתכל אצלך בהמלצת מהנדס העיר, עמוד 286. כתוב פה בסעיף 2, שורה, 3 לפני הסוף, התוכנית מציעה מבנה של 9 קומות (לא ברור) 8 קומות, רוכן בזיו מבנה לשימור,

אמנון ארבל:

11 קומות, יש פה 11 קומות,

ישראל קלרמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

וזה טעות שלך?

אמנון ארבל:

כן, גם אני טועה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

רק כתוב בהתחלה, בעמוד תראה 279,

עמנואל זלטס:

בעמוד הראשון בתיאור,

אריאל גולן:

בוא נראה,

יוחנן וייצמן:

קונטור,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני ראיתי את המלצת מהנדס העיר, אני תמיד קורה את המלצת מהנדס העיר, כי השאר זה,

אריאל גולן:

לא, לפי (לא ברור) של התוכנית, אני רוצה לדעת,

יהודה פרוידגר:

ומה זה ההמלצה בסעיף 7?

אריאל גולן:

מה אתה אומר?

יהודה פרוידגר:

מה אתה אומר על ההמלצה בסעיף 7?

אליעזר ראוכברגר:

תוריד את זה,

יוחנן וייצמן:

לא, זה,

אליעזר ראוכברגר:

אז תוריד,

יוחנן וייצמן:

זה לא דומה להצעה של זה,

אריאל גולן:

הוא דומה,

יוסי חביליו:

אז רגע, מה הם מציעים עכשיו? כמה קומות?

יהודה פרוידגר:

10, 10,

יוסי חביליו:

10?

אליעזר ראוכברגר:

במקום אחד כתוב 9, במקום אחד כתוב 11,

יוסי חביליו:

מה? לא שומע.

אליעזר ראוכברגר:

מקום אחד כתוב 9, מקום אחר כתוב 11.

אמנון ארבל:

טוב, למה אתם חורגים מהמדיניות, רק שנדע.

אריאל גולן:

בתרומה להפרשה ציבורית מבונה,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו רוצים,

אריאל גולן:

לציבור,

אליעזר ראוכברגר:

כי אנחנו רוצים לעבות את הבינוי, ולהוסיף יחידות דיור.

יוסי חביליו:

אני נגד זה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

ברור.

יוסי חביליו:

וגם יהודה איתי, ואדיר אני מאמין גם איתי,

ישראל קלרמן:

מה פתאום,

חיים כהן:

יש שמה סעיף,

ישראל קלרמן:

יהודה לא איתך, ואדיר לא איתך,

יוסי חביליו:

בוא נראה,

ישראל קלרמן:

בוא נראה.

יוחנן וייצמן:

בנושא השימור הייתי,

חיים כהן:

נושא השימור שמה,

ישראל קלרמן:

הוא נותן הפרשה.

חיים כהן:

עכשיו הבנתי,

יוסי חביליו:

עזוב אותי מהמילים האלה של הפרשה.

ישראל קלרמן:

למה?

יוסי חביליו:

זה לא (לא ברור), יש מדיניות,

ישראל קלרמן:

אבל הוא נותן פה קומה,

יוסי חביליו :

צריך לעמוד במדיניות,

ישראל קלרמן :

אתה אפילו שומע את הדיון,

יוסי חביליו :

זה הכול, שמעתי את הדיון,

ישראל קלרמן :

אני אומר לך, שזה בגלל הבעיות,

אליעזר ראוכברגר :

8 קומות,

ישראל קלרמן :

שאין,

אליעזר ראוכברגר :

8 קומות אמי אומר,

ישראל קלרמן :

הפרשות ציבור,

אליעזר ראוכברגר :

שאפשר, גם בהמלצה שלו,

יוסי חביליו :

אמי לא אומר, אמי אומר 6,

אמנון ארבל :

8 קומות אם הוא לא יבנה בכלל הבניין לשימור,

יוסי חביליו :

הוא משנה את התכנית,

אמנון ארבל:

מאחורה,

יוסי חביליו:

הוא אמר,

אמנון ארבל:

זה לא אותו דבר, חבר'ה,

יוסי חביליו:

זה לא אותו דבר בכלל. אתה לוקח מה שנוח לך.

אליעזר ראוכברגר:

אני דיברתי עכשיו על הגובה.

אמנון ארבל:

אבל זה לא הגובה, אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

אני עוד פעם, אני אומר,

אמנון ארבל:

אני אמרתי שאני מוכן,

אליעזר ראוכברגר:

הוא דיבר על גובה, אני דיברתי רק על גובה,

יוסי חביליו:

גם וגם,

אמנון ארבל:

יש לא מעט מקומות,

יוסי חביליו:

גם וגם, אני מוכן להתפשר, ללכת על ההמלצה של אמי.

אמנון ארבל:

יש לא מעט מקומות שאנחנו אמרנו בשביל לשמר בניין בצורה מלאה, לחרוג בגובה, וכדי לשמור אותם זכויות בנייה.

יוסי חביליו:

אני מוכן לקחת את ההמלצה של אמי, קומפלט.

יוחנן וייצמן:

ברור.

יוסי חביליו:

אם לא, אני נגד, איפה אדיר הלך פתאום?

אריאל גולן:

היזם כנראה התקשר אליו,

יוסי חביליו:

יכול להיות. למה אלי לא מתקשרים? לא שמפריע לי, הייתי אומר להם,

אריאל גולן:

היו מתקשרים אליך כל הזמן, תפוס מידי,

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד כמו שכתוב שם 9,

יוסי חביליו:

גם כששלחו אנג'ל לא עזר להם.

אליעזר ראוכברגר:

ועוד קומה אחת של הפרשה, ומה שיגידו מדיניות תכנון,

אריאל גולן:

היית שקט, היית רגוע, אחרי זה,

יוסי חביליו:

שקט?

אליעזר ראוכברגר:

מועדון נוער, מה שצריך,

אריאל גולן:

אמרתי נגד,

יוסי חביליו:

חזק נגד.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע.

יוסי חביליו:

נכון, הייתי שקט, אבל ישיר וברור.

אמנון ארבל:

מה אתה רוצה להגיד על השימור? וייצמן,

יוחנן וייצמן:

על השימור, אולי נצטרך בכלל (לא ברור).

יוסי חביליו:

אליעזר, אני חושב שצריך לכתוב את השמות של המתנגדים בפרוטוקול,

אליעזר ראוכברגר:

פרוטוקול כתוב,

יוסי חביליו:

למה שיהיה לי ביזיון,

אליעזר ראוכברגר:

לא מה אכפת, אתה צריך שיש הבדל בין פרוטוקול להחלטה,

יוחנן וייצמן:

בפרוטוקול אתה יכול לכתוב הכול,

אליעזר ראוכברגר:

החלטה אתה חושב, אבל פה עושים אחרת.

יוסי חביליו:

כן, כן, אתם רוצים להסתיר את הביזיון,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, נכון,

יוסי חביליו:

תתבייש, אני רוצה שהציבור ידע שאני התנגדתי.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אתה צודק, אתה צודק,

יוסי חביליו:

עוד 10 שנים יחפשו אותך,

אליעזר ראוכברגר:

אתה צודק, גמרנו,

יוסי חביליו:

לסקול אותך,

יוחנן וייצמן:

השימור יכול להיעשות בדרך של,

אריאל גולן:

(לא ברור) מה שאתה רוצה את ירושלים.

יוסי חביליו:

ענייה?

אריאל גולן:

ענייה, מושפלת,

יוסי חביליו:

אתם רוצים אותה ענייה.

אריאל גולן:

מושפלת,

יוסי חביליו:

אתם רוצים אותה ענייה. היא ענייה,

אריאל גולן:

לא, אנחנו רוצים להביא אוכלוסייה חזקה,

יוסי חביליו:

לא תבוא, לא תבוא, היא לא תוכל לצאת מהבית, יהיה פה גועל נפש. הרסתם את העיר. אריאל, אתה צעיר, אליך יבואו בטענות, אריאל, אליך יבואו בטענות על הרס העיר.

יוחנן וייצמן:

יש החלטה אבל,

אריאל גולן:

מגדלים,

יהודה פרוידגר:

בסדר, גת, מתחם,

אריאל גולן:

תרשמו בגת.

יוחנן וייצמן:

יש החלטה של וועדת שימור,

חיים כהן:

אני רוצה שההפרשה היא לא תהיה ש - , במבנה של השימור,

יוחנן וייצמן:

הפוך, לא בבניין לשימור,

חיים כהן:

היא תהיה במבנה החדש, כי השימור,

יוחנן וייצמן:

מצד שני אם אתה לוקח קומה, מצד שני אם אתה לוקח קומה,

אליעזר ראוכברגר:

מה? עוד פעם.

אמנון ארבל:

שזה יהיה קומת הקרקע,

רלי חיים:

שההפרשה לא תהיה בבניין לשימור,

יוחנן וייצמן:

הגיוני זה יהיה בקומת הקרקע, אם ככה, אני הייתי מדלל שמה את ההוראות שימור במידת האפשר,

חיים כהן:

בדיוק.

יוחנן וייצמן:

אם העירייה מקבלת את זה, אז זה, צריך לחשוב שנייה אחת,

אמנון ארבל:

(לא ברור) את הוראות שימור.

יוחנן וייצמן:

יכול להיות,

אמנון ארבל:

מה החליטה הוועדה?

יוחנן וייצמן:

הוועדה החליטה לשמר את החזית,

חיים כהן:

אבל אני כן אומר שצריך לעשות שמה,

יוחנן וייצמן:

לשמר את החזית העגולה, את החזית ה - , דרומית, כן,

אמנון ארבל:

כן, דרומית.

יוחנן וייצמן:

לפי המוצעת, לפי המוצעת,

אמנון ארבל:

לפי המוצעת.

יוחנן וייצמן:

ולשחזר את הפנים. עכשיו תראה לשחזר את הפנים כעת לא יהיה, אם אנחנו הולכים על הפרשה.

אמנון ארבל:

כל (לא ברור) לשימור.

יוחנן וייצמן:

ואתה עושה שמה גן ילדים, אז תיתן את זה גן ילדים.

אמנון ארבל:

גן ילדים מאחורה, מה?

חיים כהן:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

אם אתה עושה בית כנסת,

חיים כהן:

המבנה הזה הולך להישאר, זה של השימור.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל ההצעה של ביטון הייתה שזה הפרשה.

חיים כהן:

אז אני אסביר לכם שאני לא רוצה את זה כהפרשה.

יוחנן וייצמן:

אז אתה רוצה חצי קומה כהפרשה?

חיים כהן:

את ההפרשה שאמורה להיות זה בבינוי החדש, לא בבינוי של השימור.

יוחנן וייצמן:

זה לא קומה (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

חיים כהן:

החדש.

אמנון ארבל:

חיים, אם אנחנו אומרים שכל הקומות קרקע,

רלי חיים:

אני רוצה רגע להתאים קצת.

אמנון ארבל:

זה גם (לא ברור).

חיים כהן:

אי-אפשר לעשות השימור.

יוחנן וייצמן:

תראה מה שהייתי מציע לדלל, אם ככה, יכול שייעשה בדרך של פירוק והרכבה,

חיים כהן:

פירוק והרכבה, אוקי,

יוחנן וייצמן:

ושימור הפנים לפי הפרוגרמה שיחליטו.

חיים כהן:

כן.

יוחנן וייצמן:

והפנים לפי הפרוגרמה שתוחלט.

אמנון ארבל:

כבר עדיף לא לרשום שום דבר,

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

לא, לרשום, לרשום.

חיים כהן:

אבל אני חושב צריך כן לציין שאת המבנה של,

יוחנן וייצמן:

לא, הם הציעו שם שימור,

חיים כהן:

מה שהגיע להפרשה ציבורית הם לא ישמרו את זה, הם יחרסו את זה,

יוחנן וייצמן:

אני רוחבי חושב כמוך,

ישראל קלרמן:

נכון, גם לי הוא אומר שהפרשות לא יהיו.

יוחנן וייצמן:

הרבה אני חושב כמוך, רק פה, את הקומה הזאת.

חיים כהן:

לפחות את זה אני רוצה לאשר, אבל את ההפרשה בבינוי החדש.

יוחנן וייצמן:

איד? אני איתך, אבל איד?

חיים כהן:

בצד האחורי.

יוסי חביליו:

אמי,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) שיהרסו את זה,

חיים כהן:

גם אם אתה עושה חנייה,

יוחנן וייצמן:

למה? כי העירייה לא יודעת לנגוע בבניינים לשימור?

יוסי חביליו:

לא סומך גם עליהם לא סומך.

אליעזר ראוכברגר:

למה? בחסבון אנחנו,

יוחנן וייצמן:

לא רוצים,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו רוצים את הבניינים,

יוחנן וייצמן:

מי זה אנחנו שרו בחסבון?

אריאל גולן:

(לא ברור) גדול.

אליעזר ראוכברגר:

מי ש - ,

יוחנן וייצמן:

מי שרוצה להוסיף זכויות ליזם,

יוסי חביליו:

מה שאתם עושים. כן, גם פה. זה לא הכי קריטי.

יוחנן וייצמן:

לא, מי רוצה את חסבון? מטר משמה היה בניין לשימור בקק"ל אמרנו - אנחנו לא רוצים אותו, העפנו את זה.

ישראל קלרמן:

על חסבון אתה מדבר?

יוחנן וייצמן:

כן,

יוסי חביליו:

גם את זה, וגם על חסבון.

ישראל קלרמן:

הוא דיבר על חסבון, מה?

יוסי חביליו:

שמה?

אליעזר ראוכברגר:

רגע,

יוסי חביליו:

וייצמן כמה שהוא חבר שלי, אני לא סומך עליו, הוא אומר משהו, ואחרי זה (לא ברור),

ישראל קלרמן:

זה לא יפה.

יוסי חביליו:

זה לא יפה, תגיד לו.

אליעזר ראוכברגר:

בניין ליד 10 קומות כולל,

ישראל קלרמן:

הוא חבר שלך.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) הציבורי.

יוסי חביליו:

הוא לא עוזר לי כלום,

יוחנן וייצמן:

כולל הקומה הציבורית,

אליעזר ראוכברגר:

כולל הקומה הציבורית,

אריאל גולן:

מה?

יוחנן וייצמן:

לכתוב כן על שימור, ותראה, אפשר לראות את הנספח בינוי שלהם?

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. אוקי, רוצים לעשות הצבעה?

יוחנן וייצמן:

חיים, רוצה משהו על השימור,

עמנואל זלטס:

תגיד לו, תגיד לו,

חיים כהן:

בוודאי,

יוסי חביליו:

איפה אדיר?

אריאל גולן:

לעשות סוכה, שיהיה מרפסות סוכה לכולם, באיזה היקף אבל, כמה? 7%?

עמנואל זלטס:

שמה הכול.

יוחנן וייצמן:

אין כזה דבר, שלא יהיה שם מרפסות סוכה.

חיים כהן:

בוודאי,

עמנואל זלטס:

צריך לכתוב את זה,

אליעזר ראוכברגר:

מבחינה דתית, לא חרדית,

אריאל גולן:

יש שמה 30% חרדים,

ישראל קלרמן:

אולי פרוידגר לא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, פרוידגר נגד.

יוחנן וייצמן:

נגד התוכנית,

ישראל קלרמן:

אולי הוא לא רוצה מרפסות סוכה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא רוצה את הכול,

ישראל קלרמן:

פרוידגר, אתה כן רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא לא רוצה. הוא נגד התוכנית בכלל.

עמנואל זלטס:

הציעו את זה מקורה, הציעו הכול מקורה.

יוחנן וייצמן:

מה ש - , מה שמציע, מה שמציעים פה זה ש - ,

אריאל גולן:

באזור הזה,

יוחנן וייצמן:

בסגול לעשות, לאפשר,

יהודה פרוידגר:

מי אמר שאני אסכים?

יוחנן וייצמן:

בתיאום עם אדריכל שימור, מה?

אריאל גולן:

מתוך הבנה (לא ברור).

יוסי חביליו:

לא, אתם נותנים לזה, ואז להחלטה עוד קצת, ואז להחלטה עוד קצת, ואחרי זה להחלטה עוד קצת, אין מדיניות, ואין כלום.

יהודה פרוידגר:

בדיוק, כמו שאתה, איך אתה אומר?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

יהודה פרוידגר:

בשונה נתנו 7, אז בוא ניתן פה 10, זה כבר לא הבדל.

יוסי חביליו:

והחלטה הבאה ניתן לו 12.

יהודה פרוידגר:

גם הוא 12, והחלטה יבואו 15, והחלטה יבוא זה, וככה יהיה כל פתרון,

אריאל גולן:

בעזרת השם, ככה בעזרת השם ייבנה.

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) לרוחב.

אריאל גולן:

אנחנו בונים את ירושלים.

יהודה פרוידגר:

שייבנו גבעת המטוס,

אריאל גולן:

עד דמשק, עד דמשק.

יהודה פרוידגר:

בעטרות, נכון,

אריאל גולן:

(לא ברור) ירושלים,

יהודה פרוידגר:

אבל לא לגובה עד דמשק, אי-אפשר להגיע מעל גובה לדמשק.

אריאל גולן:

(לא ברור) כתוב בגמרא,

יהודה פרוידגר:

אי-אפשר להגיע מהגובה לדמשק. תבנה בעטרות, ותמשיך הלאה.

אריאל גולן:

(לא ברור) 30 קומות,

יוחנן וייצמן:

צריך להעביר את זה, חיים,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, עכשיו מה הם מרפסות סוכה?

עמנואל זלטס:

לכתוב לכל הדירות.

אריאל גולן:

30 קומות בירושלים,

יהודה פרוידגר:

"פסגו ארמנותיה".

אריאל גולן:

כן,

יהודה פרוידגר:

"פסגו ארמנותיה".

אליעזר ראוכברגר:

טוב, מי בעד הצעת,

יוחנן וייצמן:

הצעה של הקיר.

אליעזר ראוכברגר:

כמו ש - , כן, כמו שעל הקיר, כמו שזה, מה שעשינו את התיקונים,

יוסי חביליו:

הנה אדיר הגיע,

אליעזר ראוכברגר:

ותיקנו את המלצת מהנדס העיר, ירים את ידו.

יוסי חביליו:

אדיר היית חלק מהדיון,

אריאל גולן:

מה עם מרפסות סוכה?

יוחנן וייצמן:

הכניס, תסתכל על הקיר.

עמנואל זלטס:

כתוב בהכול.

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד?

ישראל קלרמן:

נמנע?

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד? אריאל, חיים, ישראל, יוחנן, ואליעזר. מי נגד?

יוסי חביליו:

יהודה.

עמנואל זלטס:

חמישה.

אליעזר ראוכברגר:

יהודה ויוסי,

ישראל קלרמן:

אדיר נמנע.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אושר. אנחנו,

ישראל קלרמן:

אדיר נמנע.

אליעזר ראוכברגר:

אדיר נמנע. אנחנו נעשה עכשיו הפסקה.

(הפסקה)

אליעזר ראוכברגר:

טוב חברים, חזרנו לדיון, סיימנו את ההפסקה, ארוחת צהריים, בואו, בואו יש לנו, נשאר לנו עוד איזה 10 תוכניות, או 12 תוכניות. נרוץ על השוטף ו- ואחרי זה נעשה תפילת מנחה, אנחנו ב- 23 בסדר היום בבקשה אמי.

יוסי חביליו:

בוא תציג את זה, אמי, ויש לי הערות.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, תן לו להציג, 23 בסדר היום.

יוחנן וייצמן:

בגלל זה אתה לא רצית לחכות לאדיר?

אליעזר ראוכברגר:

אדיר פה,

אדיר שוורץ:

וייצמן, תודה רבה, מעריך.

אמנון ארבל:

תוכנית 23 בסדר היום, תוכנית 1322452, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון להפקדה, מדובר פה למעשה על תוכנית שזומנה ע"י עיריית ירושלים, מבני ציבור, הסדרה של מבני ציבור ציפוף, עיבוי,

יהודה פרוידגר:

עוד פעם גוננים?

אמנון ארבל:

יש לנו, כן, יש לנו שתי תוכניות למעשה שהם לא רחוקות אחת מהשנייה, אני רגע אפתח את זה רגע, יש פה מצגת קצרה.

יוחנן וייצמן:

מנח"י?

יהודה פרוידגר:

מה בין זה לגוננים שהיה פה קודם?

אליעזר ראוכברגר:

מה זה מנח"י?

יוסי חביליו:

איפה היה גוננים?

יוחנן וייצמן:

שניהם תוכניות עירוניות?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

עוד לא היה, עכשיו זה 23 ו- 24.

יהודה פרוידגר:

על מה שעלה פה זה, יואל אבן וכל הבלגאן שהיה,

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

לא, זה התיק בהתנגדויות,

אריאל גולן:

זה משהו אחר,

יהודה פרוידגר:

זה לא אותו מקום?

אמנון ארבל:

לא, לא,

אדיר שוורץ:

מתחם אחר.

אמנון ארבל:

זה מתחם שנמצא למעשה ברחוב אלעזר הגדול, מי שמכיר את המגדל של 18 קומות שיש פה, זה השלוחת מתנ"ס,

יוסי חביליו:

אין פה,

אמנון ארבל:

יש פה גן,

יוסי חביליו:

אבל אין פה,

יהודה פרוידגר:

זה בתוך השלוחת מתנ"ס.

אמנון ארבל:

בנוי מגדל,

יוסי חביליו:

איפה?

אמנון ארבל:

פה 18 קומות,

אדיר שוורץ:

זה איך קוראים לזה? ציון.

אמנון ארבל:

ציון חסיד, כן.

יוסי חביליו:

ליד הקשת, לא?

אמנון ארבל:

כן, ליד הקשת, זה המתחם למעשה שאנחנו מדברים עליו זה מתחם שהוא היום מגרש כמובן חוס, זה המגרש, זה מגרש חוס, זה דיור מוגן,

יוסי חביליו:

את התצ"א שלו,

יהודה פרוידגר:

יש שמה בית אבות, לא?

יוסי חביליו:

הנה, הנה, כן, תגדיל קצת,

יהודה פרוידגר:

מה?

אמנון ארבל:

איפה שהעכבר שלי,

יוסי חביליו:

הנה רואים את המגרש של קשת,

אמנון ארבל:

זה בית אבות,

יוסי חביליו:

איפה? בית אבות, איפה זה שלום פלאפל?

אמנון ארבל:

זה המגרש החוס,

יוסי חביליו:

הלמטה יותר,

אמנון ארבל:

זה המרכז המסחרי פה,

יוסי חביליו:

של עדיקה,

אמנון ארבל:

כן, פה אושרה גם קודמת תוכנית עכשיו, זה המתחם, כמו שאמרתי מתחם שהוא כולו בייעוד של שטח חום, ולכן מקודמת פה תוכנית, הוגשה תוכנית בינוי למעשה, יש כבר ביצוע של הריסה של בית ספר אחד, התוכנית למעשה מציעה,

יוסי חביליו:

זה מה שהוצאתם, לא יודע,

אמנון ארבל:

לא יודע,

אדיר שוורץ:

כן, אלה זה,

אמנון ארבל:

התוכנית למעשה מציעה להרוס פה את המבנים הקיימים, להציע בנייה חדשה של שני בתי ספר, התוכנית למעשה ביקשנו וגם שומרת פה, יש פה היום חורשה, למרות שזה מגרש חום, יש פה חורשה מאוד יפה, שביקשנו לשמור עליו, להפוך אותה לייעוד שצ"פ, והתוכנית עושה את זה, והתוכנית מציעה למעשה,

אליעזר ראובברגר:

כמה השטח הזה?

אמנון ארבל:

שטח התוכנית?

אליעזר ראובברגר:

לא, של השצ"פ. אחרי שאנחנו הופכים מחום ל - ,

יוסי חביליו:

עכשיו אנחנו ב - 452, או ב - 579?

אדיר שוורץ:

.452

רלי חיים:

.452

יהודה פרוידגר:

,452

יוסי חביליו:

כן, אז אמי, שלחתי התייחסות,

אריאל גולן:

הם לא יודעים איפה המגרש,

אמנון ארבל:

(לא ברור) מה?

אליעזר ראוכברגר:

מקום אחר שאנחנו מוסיפים לראות,

אמנון ארבל:

זה רצו לעגן את זה,

יוסי חביליו:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, נזכור את זה שאם יגידו לנו שאנחנו גורעים זה, הנה פה נתנו.

אמנון ארבל:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמנון ארבל:

אז יש פה למעשה שטח שאנחנו חורשה קיימת שאנחנו משמרים אותה, ואת כל העצים, התוכנית למעשה מציעה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בוא, אני לא מתנגד ל- ,

אמנון ארבל:

למטה, למהות.

אליעזר ראוכברגר:

לפעולה, כן, לטכני שלו,

אמנון ארבל:

למנף את זה למשהו.

אדיר שוורץ:

מה יש שמה? איזה בניינים יש שמה?

אמנון ארבל:

היום אין כמעט, לא קיבלנו כלום, אתה רואה, מגרש כמעט ריק לחלוטין, היום זה מה שיש היום, זה נהרס כבר, יש רק את הבניין הזה שהוא גם מיועד להריסה. למעשה מגרש שיהפוך למגרש ריק, ומתוכננים בו שני בתי ספר, מועדון נוער,

יוסי חביליו:

איפה החורשה?

אמנון ארבל:

בית ספר על יסודי,

יוסי חביליו:

גומר את החורשה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

אמנון ארבל:

כרגע אמרתי, הראיתי פה זה,

יוסי חביליו:

הירוק?

אליעזר ראוכברגר:

לא השומר, היום החורשה היא בחוס,

אמנון ארבל:

שינוי ייעוד לשצ"פ,

אליעזר ראוכברגר:

לירוק, משנים גם ייעוד,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כדי לשמר את זה בעתיד,

אמנון ארבל:

נכון, תוכנית סך הכול מציעה בנייה חדשה, מציעה חנייה, מציעה בינוי מודרני, מציעה אחוזי בנייה יותר גבוהים, זה חתכים של התוכנית, סך הכול תוכנית מבורכת,

אליעזר ראוכברגר:

כמה חנייה?

יהודה פרוידגר:

איפה כתוב שמה מועדון נוער, ראיתי שם איזה מועדון נוער בתחילת,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, אני רוצה שתעלה מה ששלחתי לך,

אליעזר ראוכברגר:

יש גם מועדון נוער,

אמנון ארבל:

לא סיימתי.

יוסי חביליו:

אחר כך, בסדר.

יהודה פרוידגר:

יש גם בית כנסת שם,

יוסי חביליו:

שלחתי לך בוואטסאפ רק שתהיה מוכן, אולי רלי תעזור לך,

אמנון ארבל:

מוכן ומזומן כבר.

רלי חיים:

אני אעבור במה שצריך,

יהודה פרוידגר:

אמור להיות פה גם בית כנסת,

אמנון ארבל:

כן,

יהודה פרוידגר:

בית כנסת, ראית? תחזור פה,

אדיר שוורץ:

יש פה בית כנסת,

יהודה פרוידגר:

איפה זה?

אמנון ארבל:

זה בית כנסת קיים לדעתי זה הבית כנסת שנמצא כאן, פה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא גם מיועד להריסה?

אמנון ארבל:

לא, לא, הוא לא מיועד להריסה, זהו. מה שלחת לי, בוא נראה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, מה עם חנייה,

אמנון ארבל:

יש שם חנייה, מוצעת חנייה,

אליעזר ראוכברגר:

בתוך המתחם?

אמנון ארבל:

כן,

יהודה פרוידגר:

בתוך המתחם חנייה?

אמנון ארבל:

כן, יש פה כניסה לחניה וה - ,

אליעזר ראוכברגר:

לפי התקן, כמה שצריך לכל הפונקציות,

אדיר שוורץ:

יש פה אופציונאלי חנייה,

יוסי חביליו:

אני חוזר אליך, אתה לא עונה לי, בוא נדבר עוד איזה שעה וחצי.

אמנון ארבל:

פה יש כניסה לחנייה, מ - , רגע, כאן, יש כניסה לחנייה, זה המפרץ, זה המפרץ חנייה שקיים היום, למעשה בין סופר המרכז המסחרי לבין המגרש החום, חנייה לפי התקן,

אדיר שוורץ:

שאלה למה,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה המילה אופציונאלי?

אדיר שוורץ:

ולמה אופציונאלי?

אמנון ארבל:

העירייה לא יודעת בסופו של דבר לבנות חניונים תת-קרקעיים, מבחינת תוכנית מאפשרת את זה, בשלב היתר בנייה, תראה בפועל היום אני לא מכיר בית ספר עם חנייה תת קרקעית, אתה מכיר? אני לא מכיר,

אדיר שוורץ:

אבל יכול להיות,

יוסי חביליו:

לא שומעים מה שאתה אומר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, מה זה נקרא?

אמנון ארבל:

אמרתי שהעירייה, העירייה מתקשה לעשות חניונים תת-קרקעיים בבית ספר,

אליעזר ראוכברגר:

היום,

אמנון ארבל:

בפועל,

אדיר שוורץ:

מה הבעיה? אנחנו עושים דברים יותר משוגעים מזה, לא משנה, אם אפשר לקרות את בגין, אפשר לבנות חנייה תת קרקעית לבית ספר,

אמנון ארבל:

אפשר, ברור שאפשר.

יהודה פרוידגר:

על חשבון מי.

אליעזר ראוכברגר:

על חשבון היטל השבחה, מה זה על חשבון מי?

יהודה פרוידגר:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע כמה קירוי בגין ייתן לך היטל השבחה? קח משמה. כמה היטל השבחה ייתן לך הכניסה לעיר? חסבון, חסבון 56 קומות, הוא אומר - למה? כי יש לי היטל השבחה, אז בוא לפחות נעשה משהו שימושי טוב.

יוסי חביליו:

אדיר שוורץ:

זה חצי,

אליעזר ראוכברגר:

לא יעזור לך,

יוסי חביליו:

היטל השבחה, ולא נדפוק את השכנים,

יהודה פרוידגר:

אני מסכים,

אדיר שוורץ:

בסוף זה חשוב.

יהודה פרוידגר:

זה לא רק זה, אלא אני אומר בטח יש שמה כל מיני כאלה שמשלמים כופר חנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אני, אני מסכים עם אדיר,

יהודה פרוידגר:

שמה זה לזה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני מסכים עם אדיר, דרך אגב אם בשל היתר בנייה הם יגיעו משהו כזה, שיבואו לבקש פטור, ונראה מה התקן נותן באותה עת. אם יהיה 5166/ב או עד אז יהיה ג', לא יודע, בוא נראה, אבל למה אופציונאלי, מה? אני מסכים עם אדיר. דרך אגב, דרך אגב אני מאמין שאם לא יהיה את המילה אופציונאלי, זה גם יוריד התנגדויות.

יהודה פרוידגר:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

רגע, רגע, מה כתוב אופציונאלי?

אליעזר ראוכברגר:

לא מסכים?

אדיר שוורץ:

אתה צודק, אתה צודק,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יהודה פרוידגר:

בטח, מה?

אליעזר ראוכברגר:

זאתי איך קוראים לה? שלא תבוא אלינו, איך קוראים לה?

אדיר שוורץ:

לא משנה מי תבוא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זאתי הגברת,

יהודה פרוידגר:

מלי, מלי,

אליעזר ראוכברגר:

מלי,

יהודה פרוידגר:

מלי לוי,

אליעזר ראוכברגר:

מלי ששון,

יוסי חביליו:

מלי ששון,

יהודה פרוידגר:

מלי ששון, סליחה.

יוסי חביליו:

אבל זה לא ליד הבית שלה, הוא זה ליד הבית שלה,

אליעזר ראוכברגר:

למרות זאת, אבל היא, היא מייצגת.

יוסי חביליו:

נכון, הנה יש הערות שאני רוצה להקריא אותם,

אליעזר ראוכברגר:

יש הערות, קיבלתי את ההערות שלהם,

יוסי חביליו:

של מי? של הפורום?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוסי חביליו:

בסדר, אז אני רוצה להקרין אותם, זה הערות שלי גם.

אמנון ארבל:

החנייה הדרושים ייקבעו בהתאם לתקן התקף, לעת היתר בנייה יתוכננו בתחום התוכנית בזכות הדרך (לא ברור), זה מה ש - , זה עשיתי שיתוף.

אליעזר ראוכברגר:

תראה לי.

אמנון ארבל:

איפה רשום אופציונאלי?

רלי חיים:

מקומות חנייה, אולי בהמלצה שלנו.

אמנון ארבל:

תיכף נראה.

רלי חיים:

אופציונאלי בהמלצה.

אמנון ארבל:

זה המקום הזה, בתקנון, בהמלצה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני רוצה להוריד את זכות הדרך הגובלת.

אמנון ארבל:

להוריד את זה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, תחום התוכנית זה שטח גדול,

אמנון ארבל:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

שטח גדול מאוד, למה אני צריך פה את תחום? זה בדיוק יביא לי, איך קוראים לזה? יביא לי מתנגדים,

אריאל גולן:

התנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

שאומרים שעושים זה, ככה בתוך המגרש,

אמנון ארבל:

איפה? מי ראה את המילה אופציונאלי?

אליעזר ראוכברגר:

אדיר אמר אופציונאלי,

אמנון ארבל:

אדיר, איפה?

חיים כהן:

תגיד לו,

יהודה פרוידגר:

אתה אמרת אופציונאלי, אז הוא שאל למה אופציונאלי,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

חיים כהן:

למה אופציונאלי?

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר אופציונאלי, ואז אני שאלתי למה, הפוך,

אדיר שוורץ:

רגע, חיים כהן:

הוא אין לו שום בעיה, זהו.

יוסי חביליו:

בוא, בוא אני אראה (לא ברור) בבקשה תסתכל, מי זה? אמנון מרחב, מי לידו? שירה תלמי, מי לידו? יואל אבן.

אריאל גולן:

נו מה? מה זה ירושלים שקופה? מה זה?

יוסי חביליו:

לא, עדיף את השקופה.

אריאל גולן:

מי זה?

יוסי חביליו:

זה כנס שהיה, למה לא מזמינים אותי, יושבים כל (לא ברור) ביניהם (לא ברור) אחד את השני, אמנון מרחב, שירה,

אמנון ארבל:

תראה מה כתבנו, להוסיף,

יהודה פרוידיגר:

מערוץ 12 להזמין רק את מי שמלטף להם.

אמנון ארבל:

תנאי להיתר בנייה הגשת דוחות חנייה בתוך המגרש, ע"פ (לא ברור) צריך לבדוק את זה.

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור.

אריאל גולן:

מה שעשית ליועץ משפטי, אתה צריך לעשות את זה ליועצ"מית.

יהודה פרוידגר:

אבל לי הוא אמר, אני שאלתי אותו, אומר, אני הבנתי כמה שקשה זה לפטר יועמ"ש, אמנם אני הצלחתי בירושלים,

אריאל גולן:

ממש קשה,

אמנון ארבל:

בבקשה יוסי.

רלי חיים:

יוסי,

יוסי חביליו:

כן, בבקשה שים, כן, אז בוא תתייחס לזה.

אמנון ארבל:

אתה תתייחס לזה,

יוסי חביליו:

לא, אני מקריא את זה ותגיד מה אתה אומר,

אמנון ארבל:

זה הערה שלך, לא?

יוסי חביליו:

זה הקדמה, תמשיך, לא, זה לא מעניין, תעלה למעלה, מרחב ציבורי, אנחנו מבקשים להוסיף בתשריט מעבר בין החורשה למרכז המסחרי, בהתאם להמלצת יועצת הנוף מטעם הפרויקטור השכונתי, וככל שאין אפשרות לסמן את המעבר שהוצג ע"י יועצת הנוף, אנחנו מבקשים להטמיע מעבר חליפי, אבל כאשר ואנחנו למרכז המסחרי, ולכל הפחות לדאוג שלאחר שעות הלימודים ייפתחו שערי בתי ספר, מה אתה אומר לגבי המעבר הזה?

יהודה פרוידגר:

תגיד מה זה (לא ברור)?

יוסי חביליו:

אמי,

אליעזר ראוכברגר:

עוד גן ילדים,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, שנייה, שנייה,

אמנון ארבל:

מי שמייצר מעבר,

יוסי חביליו:

למה?

אדיר שוורץ:

המינהל הקהילתי גם הוא לא מתנגד לבית ספר. יש לנו כמה דיוקים פה,

יוסי חביליו:

הוא מתנגד, פה לא מתנגדים, רוצים לשפר.

אדיר שוורץ:

לא, גם (לא ברור).

יוסי חביליו:

הוא לא מתנגד,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) משפחות, ונגד ילדים, אז מה צריך בית ספר?

יוסי חביליו:

טוב, תעזוב.

אדיר שוורץ:

עד שהוא לא מתנגד.

יוסי חביליו:

אני פה לא מתנגד, אני רוצה לשפר, אמר, מה אתה יכול להגיד על המעבר שהם רוצים? רגע שנייה, אריאל, אריאל,

אמנון ארבל:

אני אגיד לך מה שאני אומר כל הזמן, חבל מאוד שאתה מגיע יום לפני הדיון, בדרכך, ולא דרכי, לא קובעים פגישה, ולא באים להסדיר, להסביר ולשאול שאלות, כי יום לפני, זה לא רציני.

יוסי חביליו:

אני חושב שאתם אמורים גם לפנות אליהם.

אמנון ארבל:

לא, אנחנו לא אמורים לפנות אליהם. לא, כל עוד נותן את חוות דעת, אני לא (לא ברור) שייתן לי חוות דעת, זה לא עובד ככה.

אדיר שוורץ:

אבל רגע, אבל יש רעיונות טובים, רגע, עזוב,

אמנון ארבל:

לא, סבבה,

יוסי חביליו:

אני אומר להם,

אמנון ארבל:

אני מסכים איתך, אבל (לא ברור), קשה לי להתייחס בצורה רצינית.

יוסי חביליו:

אמי, אמי, קודם כל אני אומר להם, אבל אני גם אומר לך, אני אומר להם תדברו עם אמי, לפני זה, כי עובדה שהם עשו את הכנס תושבים, ועובדה שהם עשו דיו, עד שכל,

אמנון ארבל:

מתי היה בכנס?

יוסי חביליו:

רגע, אני מצדיק אותך, אבל אני גם אומר, אמי, אמי,

אדיר שוורץ:

יש פה נסיבות,

אמנון ארבל:

כולם אותו דבר,

יוסי חביליו:

שנייה, אמי, תקשיב, אחד, אני מצדיק אותך, ואני מנסה להודיע לכל השכונות, שאתם יש לכם תוכנית שאתם יודעים שהולכת להתקדם, צרו קשר עם אמי ארבל, תקבעו איתו פגישה, תעבירו לו את החומר,

אמנון ארבל:

נכון,

יוסי חביליו:

בסדר. שתיים, אתה יודע שאני גם חושב שאפילו אתה, כשאתה מגבש את החוות דעת שלך, אפילו תיצור קשר עם המינהל הקהילתי, תביא (לא ברור).

אמנון ארבל:

התשובה היא – לא.

יוסי חביליו:

בסדר, אני אמרתי לך, עדיף תמיד,

אמנון ארבל:

אתה לא,

יוסי חביליו:

לטייב,

אמנון ארבל:

אתה לא מנהל אותי, אז תודה.

יוסי חביליו:

אני יכול לבקש, אני יכול לבקש,

אמנון ארבל:

לבקש, זה בלתי אפשרי.

יוסי חביליו:

אני נבחר ציבור,

אמנון ארבל:

אני אחרי הכול, תוכנית בירושלים, אני לא יכול בכל תוכנית לפנות למינהל קהילתי, בואו תדברו, תודה רבה, יש לכם דברים, הם צריכים לפנות אלי, מה לעשות.

רלי חיים:

הם רואים את זה גם.

יהודה פרוידגר:

מקבלים,

אמנון ארבל:

הם יודעים על כל התוכניות שיבואו,

יוסי חביליו:

רגע, עכשיו אחרי שעשינו את הדיון הזה,

אמנון ארבל:

מה גם, שלא תמיד, יש לפעמים רעיונות טובים, יושבים איתי לפעמים,

יוסי חביליו:

בסדר, בסדר,

אמנון ארבל:

סבבה, אבל בזמן,

יוסי חביליו:

עכשיו, הבנתי, אבל בכל זאת,

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

אנחנו גם יכולים, אם צריך לדחות את זה לעוד שבוע, שבועיים, ושאתה תלמד את זה,

אמנון ארבל:

למה? כי הם לא עשו את העבודה שלהם כמו שצריך?

יוסי חביליו:

כן, בשביל לשפר.

אמנון ארבל:

לא,

יוסי חביליו:

למה? אמר, אולי הם משפרים?

אמנון ארבל:

הם צריכים ללמוד כמו שלי יש לוחות זמנים, גם להם יש לוחות זמנים.

יוסי חביליו:

אבל אם הם יכולים לשפר את התוכנית, למען התושבים.

אמנון ארבל:

שיבואו בזמן,

יוסי חביליו:

אמי, זה לא בסדר.

אמנון ארבל:

זה ועוד איך בסדר.

יוסי חביליו:

אמי, אני מבקש ממך, וכולל היושב ראש, אם יש פה רעיונות, שאתה חושב שיכולים לשפר,

אדיר שוורץ:

בוא נדבר לגופן של הרעיונות.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אפילו לא שלחו לו את זה, אני זה ששלחתי לו את זה אתמול בלילה. אתמול בלילה הוא שלח לי את זה, ואמי, איך אומרים? אמי בן אדם מנומס, הוא שלח הודעה, אבל לבקש ממנו לכתוב, הוא גם קרא, ואני אבקש ממנו לילה קודם, שמחרת יש לו דיון, עם כל הכבוד,

יוסי חביליו:

בסדר, אבל עכשיו אנחנו נמצאים בסיטואציה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה לא פיקוח נפש.

יוסי חביליו:

שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

שיגישו התנגדויות,

יוסי חביליו:

לא, לא, אבל למה? זה לא פיקוח נפש,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בהתנגדויות שיבקשו לתקן אתה דברים האלה,

יוסי חביליו:

שנה, רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

מעבר וכל זה.

יוסי חביליו:

לייזר, אנחנו יודעים,

אליעזר ראוכברגר:

אגב גם אני קראתי את זה,

יוסי חביליו:

אנחנו יודעים שהדיון החשוב זה דיון להפקדה, נכון שיש התנגדויות. עכשיו אני מסכים אתכם, שזה היה צריך להיות מראש, אני אנסה להעביר את זה לגורמים הרלוונטיים, אבל עכשיו בהינתן, עשו פה מאמץ.

אמנון ארבל:

יוסי, סליחה שאני אומר את זה,

יוסי חביליו:

עשו כנס תושבים,

אמנון ארבל:

אבל תקשיב יוסי,

יוסי חביליו:

אנחנו רוצים לעודד מעורבות.

אמנון ארבל:

יוסי, תקשיב, זה לא התפקיד שלך, לנהל מינהלים קהילתיים עושה את העבודה שלהם,

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

זה לא התפקיד שלך, שלך לעשות את העבודה שלהם, יש להם עבודה, ומצוין, והם צריכים לעשות אותה בזמן, זה כל מה שאמרת. לגופו של עניין בקיצור.

יוסי חביליו:

כן, לא, אבל עכשיו אני אומר,

אמנון ארבל:

להציע מעבר,

יוסי חביליו:

אם אתה חושב שאתה צריך זמן ללמוד, אז גם זה לא פיקוח נפש להביא את זה בעוד שבוע.

אמנון ארבל:

אני לא צריך ללמוד, אני אין לי בעיה לשבת עם כל מי שרוצה לשבת איתי, ולהסביר לי דברים, ולראות את הדברים חלק אני גם מקבל, במועדים ולוחות זמנים, זה הכול.

יוסי חביליו:

בסדר, אז זה תקלה, אמי, תפסיק.

אמנון ארבל:

אבל זה כל וועדה ככה, אז איפה התקלה?

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי, עזוב אתה מוכן להגיד לגופו של עניין?

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מוכן משהו? אם לא,

אמנון ארבל:

לגבי המעבר,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו נתקדם הלאה.

אמנון ארבל:

לגבי מעבר.

יוסי חביליו:

לא, אני לא זורם אתכם, שהוא ילמד את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה תדחה, אנחנו נאשר, קדימה, אמי.

אמנון ארבל:

לגבי מעבר, אני לא רואה היגיון לקחת מגרש מיועד לשני בתי ספר, ולייצר מעבר באמצע המגרש, שיש
לך מקביל לזה רחוב, בתי ספר בסופו של דבר אנחנו רוצים או לא רוצים, יש להם גדר, ויש להם
אבטחה, אי-אפשר לעבור באמצע,

אליעזר ראוכברגר:

יש גם תקנים של משרד החינוך,

אמנון ארבל:

לעשות מעבר, לעשות מעבר,

אליעזר ראוכברגר:

ביטחון, כן,

אמנון ארבל:

באמצע בית ספר, זה לא סביר ולא הגיוני. כנ"ל לגבי הבקשה להוסיף את המעבר הזה, יש פה שביל
סטטוטורי מאושר, אין שום בעיה לפתח אותו מחר בבוקר בלי קשר לתוכנית הזאתי, זה (לא ברור),
אם לא עשו את זה אגף שפ"ע או מישהו אחר את השבילים, זה תפקיד שלהם לייצר את זה, אין סיבה
בשביל זה להרחיב את הקו הכחול, כי הייעוד קיים ומאושרים כשביל.

אליעזר ראוכברגר:

נו.

אמנון ארבל:

זהו, ולכן זה שני הדברים הקיימים, שהם העלו פה, כל השאר,

יוסי חביליו:

רגע, בוא נראה את השאר, רגע, שנייה,

אמנון ארבל:

בבקשה, כן.

יוסי חביליו:

תעלה רגע למעלה, לא, לא, עוד קצת למעלה, ענית על שתי השאלות הראשונות? לא, מהתחלה, מהתחלה. עוד, רגע, מה זה הגבול התוכנית? רגע, בסדר, אתה אומר אי-אפשר,

אמנון ארבל:

לא סביר, לא שאי-אפשר.

יוסי חביליו:

עכשיו גם את גבול התוכנית אתה לא מוכן?

אמנון ארבל:

אין צורך, הרגע הסברתי.

יוסי חביליו:

הבנתי,

אמנון ארבל:

יש גם ייעוד סטטוטורי לשביל, אין צורך להרחיב אותו,

יוסי חביליו:

תמשיך. רגע, עכשיו זה, רגע, שנייה תן, רגע בוא נקרא, מה עם השפעת המגדל המתוכנן, בתי ספר?

אמנון ארבל:

נראה לי שמגרש שמתוכנן שם מגדל, אני לא אבנה בית ספר?

יוסי חביליו:

אז אולי,

אמנון ארבל:

מגרש חוס,

יוסי חביליו:

לא תבנה מגדל?

אמנון ארבל:

אז מה זה קשור לתוכנית הזאת?

יוסי חביליו:

לא קשור, תיקח את זה בחשבון, לפעם הבא.

אמנון ארבל:

מה זה לקחת את זה בחשבון? יוסי,

יוסי חביליו:

זה אושר כבר?

אמנון ארבל:

הוא לא עבר לדעתי תוקף בוועדה המחוזית.

יוסי חביליו:

מה הוא?

אמנון ארבל:

אבל יוסי, אבל זה בדיוק הבעיה, גם שלך, וגם של המינהל הקהילתי, הוא לא יודע להתמקד למה שהתוכנית מציעה, כן מגדל, לא מגדל, מה זה רלוונטי פה? לא רלוונטי, בוא נמשיך הלאה.

יוסי חביליו:

טוב.

אמנון ארבל:

המגרש החום שאני רוצה, לבנות, בתי ספר חדשים, אז לא אבנה, כי בונים מגדל מצפון?

יוסי חביליו:

בית כנסת קיים וותיק פעיל, בואו, אולי אתם תעזרו לי, אנחנו מבקשים שבית הכנסת יפעל בצורה סדירה בתוך זמן (לא ברור).

אמנון ארבל:

אבל מה זה קשור לתוכנית? זה מחוץ לקו הכחול.

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

הבית כנסת נמצא כאן, זה בית כנסת פה,

יוסי חביליו:

אחד לאחד, אז אפשר לתת הוראות,

אמנון ארבל:

זה,

יוסי חביליו:

שבזמן העבודות.

אמנון ארבל:

אבל זה מחוץ לקו הכחול,

יוסי חביליו:

אז מה אתה לא יכול לתת הוראות שנוגעות לתוכנית?

אמנון ארבל:

תשאל יועץ משפטי, לא,

אדיר שוורץ:

לא, מתכוונים ל - ,

אמנון ארבל:

אני יכול לקבוע מחוץ לקו הכחול,

אדיר שוורץ:

הם לא מתכוונים לבית כנסת שבתוך הקו של התוכנית?

אמנון ארבל:

לא, לדעתי הבית כנסת שמה הם,

אדיר שוורץ:

הלא חוקי שם?

יוסי חביליו:

אני חושב שאתה יכול לתת, שנייה,

אמנון ארבל:

פלישה קצת.

יוסי חביליו:

אז אני עונה לך, כיועץ משפטי,

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

והיא יכולה להגיד אילנית, אבל אני יכול לשכנע אותה גם, שאתה יכול לתת, אתה לא יכול לתת הוראה,

אדיר שוורץ:

כותבים בתחום התוכנית,

יוסי חביליו:

מחוץ לתוכנית, אבל אם ליד התוכנית יש מקום,

אדיר שוורץ:

שנייה, אבל אולי הם כן מדברים על הבית כנסת בתוכנית,

אמנון ארבל:

זה התוכנית, מה זה לבצע? תסביר לי מה זה?

יוסי חביליו:

הנה כתוב בתחום התוכנית.

אמנון ארבל:

מה זה לעשות תיאום?

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

מה זה לעשות תיאום? מה זה לעשות תיאום?

יוסי חביליו:

כמו שהיה לגבי פאב המפלצת,

אמנון ארבל:

בונים גדר,

יוסי חביליו:

לא, שחייב, מה אתה צוחק? פעם אחת,

אמנון ארבל:

(לא ברור).

יוסי חביליו:

לא, שנייה, אז זה קורה שאני ענייני,

אמנון ארבל:

לא קיבלתי, שם לב שהוא (לא ברור) בכלל בתי כנסת, תקשיב,

יוסי חביליו:

יפה וייצמן, בדיוק.

אמנון ארבל:

שים לב,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוסי חביליו:

שנייה מה שאני,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר להכניס בתקנון, שיש שם שורת בקשות?

יוסי חביליו:

לא, שהיה,

אדיר שוורץ:

יצא לנו להוסיף סעיף,

יוסי חביליו:

יצטרך,

אדיר שוורץ:

מדברים על בית כנסת,

יוסי חביליו:

לנקוט,

אדיר שוורץ:

שומרים על הבית כנסת, זה כתוב,

יוסי חביליו:

שנייה, היזם יצטרך,

אמנון ארבל:

הוא היה חופר, היום שמה, אדיר,

יוסי חביליו:

לא יודע, אולי היזם יצטרך לנקוט בכלה אמצעים,

אמנון ארבל:

מי זה היזם? זה עיריית ירושלים אבל.

יוסי חביליו:

העירייה,

אמנון ארבל:

לחייב אותה מה?

יוסי חביליו:

היא תעשה את כל הפעולות הדרושות, על מנת שהבתי כנסת יוכלו להמשיך לפעול,

אמנון ארבל:

איזה פעולות?

יוסי חביליו:

לא יודע, להקים קיר, לעשות איזה מחיצה, לא יודע, תגיד אתה, אני איש מקצוע?

אמנון ארבל:

מסתבר, כל אתר בנייה מגדרים אותו, אני לא רואה משהו שנכון להוסיף לתוכנית, אני מצטער באמת.

אדיר שוורץ:

לשמור על גישה לבית כנסת,

אמנון ארבל:

ברור לי שמה, והעירייה (לא ברור) עושה את זה, לא תמנע כניסה,

יוסי חביליו:

מה? אתה יכול להוסיף לעירייה, הוראות גם,

אדיר שוורץ:

אבל אי-אפשר,

יוסי חביליו:

העירייה זה עבריינית הכי גדולה בירושלים.

אמנון ארבל:

לא בנושא בתי כנסת,

יוסי חביליו:

לא, אבל,

אמנון ארבל:

בוא נמשיך נו,

יוסי חביליו:

למה? אתה לא יכול להוסיף את ההוראה הזאת?

אמנון ארבל:

אני חושב שאין צורך. גם לא, היזק ראייה למשתמשי המקווה, שזה חשוב.

יוסי חביליו:

מה לגבי המקווה טהרה העירוני?

אמנון ארבל:

נו מה איתו? למנוע היזק ראייה, מה זה אומר? לא יודע, חדר טרפו, גם אנחנו כתבנו בהמלצה, הלאה.

יוסי חביליו:

כתבתם, יופי.

אמנון ארבל:

הלאה,

יוסי חביליו:

מה עם תנועות הנוער? להוסיף אמצעים למיתון רעש, טוב. יש הסדרי תנועה לחניכים?

אדיר שוורץ:

בסדר, זה יוסי, למתן רעש בתנועה.

אמנון ארבל:

זה קשה.

יוסי חביליו:

שנייה, מה הם אומרים להגביל את גובה הקירות ל – 3 מטרים.

אמנון ארבל:

כתבנו אני מניח, גם אנחנו לא הורסים קירות תמך חיצוניים שיותר מ – 3 מטר.

יוסי חביליו:

שנייה, מה הם אומרים על הגדרות שלא יעלה על 2.20 בכפוף הוראות בטיחות הטמעתם את זה?

אמנון ארבל:

לא, לא הטמענו את זה, כי קיבלנו את זה אתמול, איך אני אטמיע את זה? גדר, אני לא מכיר גדר בבית ספר, שיותר מ – 2.20, יש תקנות, נכון, יש תקנה לגבי גובה של גדר ובית ספר, אני גם לא כותב את זה, יש תקנה שמחויבת, כי משרד החינוך לא מאשר את זה בלי זה. אז זה יקרה. הלאה. יש לבדוק שמצב, לא ייווצר מופע אדריכלי האטום לסביבתו. מה, מה אני אמור לעשות במשפט הזה?

יוסי חביליו:

(לא ברור) אותו?

אמנון ארבל:

לא. אני אולי, תסביר את סעיף 4,

רלי חיים:

יש לבדוק מופע אדריכלי האטום,

עמנואל זלטס:

למה? אפשר להסדיר את זה,

אדיר שוורץ:

שזה יראה טוב, קשור לשכונה, מה?

אמנון ארבל:

אנחנו לא עושים ייצוג,

עמנואל זלטס:

שלא יהיה אטום,

אליעזר ראוכברגר:

מה הבעיה?

אמנון ארבל:

לא עושים איטום במסגרת התבי"ע, מה זה מה הבעיה? החתכים של הבניין נראים ככה,

עמנואל זלטס:

אבל יכול להיות שיש,

אמנון ארבל:

נספח בינוי כרגע נראה ככה,

אליעזר ראוכברגר:

ככל שיש לך בעיה עם ה - , הסעיף הזה?

אמנון ארבל:

כן, זה כתוב,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, זה עכשיו, זה התנגדות של חביליו.

רלי חיים:

הערות.

אדיר שוורץ:

זה באמת לא התנגדות, יש פה סך הכול ניסיון לבוא בטוב, אולי קצת,

יוסי חביליו:

נכון, ניסיון לשפר, מה אתה רוצה?

אדיר שוורץ:

אתה יכול לפתוח את ההמלצה רגע, בוא נדבר רגע לגופו של עניין,

יוסי חביליו:

בוא נמשיך, בוא נמשיך לעבור.

אדיר שוורץ:

לא, על בסיס ההערות שלהם.

יוסי חביליו:

לא, אבל בוא נמשיך עוד דקה לעבור.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, (לא ברור) שמה.

עמנואל זלטס:

לא הבנתי מה אתה רוצה לעשות.

אמנון ארבל:

זה נעלם לי.

עמנואל זלטס:

הבנתי מה שאתה אומר, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

הורדת את זכות דרך הגובלת?

אמנון ארבל:

לא, לא הורדתי, אמרנו שיש סעיף (לא ברור), לפי התקן.

יוסי חביליו:

תן להם,

אמנון ארבל:

כן, (לא ברור) את הבינוי. עכשיו הוא מדבר בטלפון, נו, יוסי,

יוסי חביליו:

בסדר, רגע יש לי בארבע איזה אירוע פה לזכר מישהו, ולא עשו מה שצריך בושה וחרפה של העירייה.

יוחנן וייצמן:

אני גם מסכים איתך,

יוסי חביליו:

בוואטסאפ.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אפשר להמשיך הלאה? נו, קדימה, יללה, יש עוד סעיף?

יוסי חביליו:

רגע, בוא נמשיך את הסעיפים,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, נו,

יוסי חביליו:

מה אתה אומר על התנועה והחנייה?

אמנון ארבל:

מה אתה אומר? מה אתה שואל? אנחנו מבקשים לבחון תוכנית נקודתית על פרטיה, השפעותיה, והשלכותיה, תוך ראייה רחבה של כלל הפרויקטים הקיימים,

יוסי חביליו:

יש פה חוות דעת של יועץ תחבורה?

אמנון ארבל:

התוכנית לבית ספר. שיעשה מקומות חנייה, איזה השלכה תחבורתית יש?

יוסי חביליו:

עם ההורים והילדים. מה?

אמנון ארבל:

נו.

רלי חיים:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

זה אמור לפתור את הבעיות של השכונה, לא לעשות בעיות לשכונה.

יוסי חביליו:

כן, אבל יש פה, שבאים, אנשים באים והולכים, אז זה משפיע על התנועה, רגע. הנה הם רוצים חניון בתת-הקרקע, מה שאמר אדיר.

אמנון ארבל:

זה החניון בתת-הקרקע.

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

התוכנית מציעה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, חנין בתת-הקרקע, נו. כבר דיברנו על זה 20 פעם קודם,

יוסי חביליו:

רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא מקשיב,

יוסי חביליו:

שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

דיברנו אופציונאלי, לא אופציונאלי, כבר היינו באירוע הזה.

יוסי חביליו:

מה עם תיאום תנועתי עם התוכנית המצרנית?

אמנון ארבל:

מה זה אומר? מה זה אומר? יוסי, באמת נו. יש בין התוכנית המצרנית, לתוכנית הזאתי מפרץ חנייה כביש קיים, בין קיים היום, מה? מה זה אומר? בתוכנית השנייה גם יש לו מתי לפתח את המעבר הזה.

יוסי חביליו:

מה עם חניות אופניים?

אמנון ארבל:

בסדר, מה איתך?

יוסי חביליו:

מה? יש שמה?

אדיר שוורץ:

בתב"ע?

אמנון ארבל:

יש מקומות שכן, אני לא יודע אם במבני ציבור אנחנו עושים,

אדיר שוורץ:

אגב יש היגיון שבבית ספר, במיוחד בתיכון שהיא חניית אופניים מסודרת.

אמנון ארבל:

כן, אבל יש לשלב חניות אופניים בשני הרחובות. זה הסדרי תנועה, זה,

אדיר שוורץ:

אני לוקח רגע את מה שהם אמרו כשהשוואה למשהו יותר, נכון, בעיני יש עניין אם,

אמנון ארבל:

בחניון אפשר לעשות,

אדיר שוורץ:

שליד בית ספר התיכון, יהיה חניית אופניים, אפשר להוסיף את זה כסעיף,

אמנון ארבל:

אני יכול להוסיף את זה בתוך החניון, אני לא יכול להוסיף את זה ברחוב, כי זה הסדרי תנועה.

אדיר שוורץ:

אתה יכול לעשות את זה בפארק, באמצע, בשצ"פ שביניהם,

אמנון ארבל:

לא, חס וחלילה, איפה פארק?

אדיר שוורץ:

חנייה אופניים, זה חניית אופניים, זה ר'.

אמנון ארבל:

לא, אתה לא רוצה לפגוע ב – ,

אדיר שוורץ:

אם אתה מייצר מקום מוסדר, זה לא פוגע, אם חונים אופניים,

אמנון ארבל:

לא בפארק, אני יכול ברחוב אבל,

אדיר שוורץ:

כן,

אמנון ארבל:

אבל זה הסדרי תנועה, זה לא רחוב לא (לא ברור) שוב.

אדיר שוורץ:

אז אפשר חניות אופניים ה – ר' - ים האלה, לעשות אותם, אתה יודע,

אמנון ארבל:

כן, אבל הרחוב או פה, או פה. זה לא בקו הכחול שלי.

אדיר שוורץ:

בין המבנים, אי-אפשר להוסיף ר' - ים של חניות אופניים?

אמנון ארבל:

אני לא יודע, יש בזה חצרות.

אדיר שוורץ:

כמה שיותר סמוך לתיכון, יש בזה. ,

אמנון ארבל:

אני באמת לא יודע, זה בדיוק.

אדיר שוורץ:

אגב יש מערכת שבילי אופניים,

אמנון ארבל:

שאני מקבל, לפני, אני לא יכול לשבת עם (לא ברור), זה לא אפשרי, מה התכנון המפורט שלהם, מה? אני לא יודע, באמת שאני לא יודע. טוב, הלאה, מה עוד? נצטרך מולם בסופו של דבר.

אליעזר ראוכברגר:

עוד משהו?

אמנון ארבל:

לא, זהו, לגבי התוכנית הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

יללה.

אדיר שוורץ:

אתה יכול לפתוח את ההמלצה?

אמנון ארבל:

בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

יש לך משהו הערות על ההמלצה? אדיר,

אדיר שוורץ:

כן, אני עשיתי שיעורי בית לפני, ויש לי אולי הצעות ספציפיות,

אליעזר ראוכברגר:

על סעיף מסוים?

אדיר שוורץ:

כן,

יוחנן וייצמן:

רגע, חילקתם ביניכם את העבודה?

אדיר שוורץ:

לא, אולי לא כדאי.

עמנואל זלטס:

עכשיו או תמיד?

אדיר שוורץ:

אפשר להראות את 12 רגע? חשבתי שפה,

אליעזר ראוכברגר:

מה סעיף 12, אתה רוצה?

אמנון ארבל:

תסתכל רגע,

אליעזר ראוכברגר:

12 ישר, 12 חדש?

אמנון ארבל:

הישן הוא אגב בלי שאמרו לנו לכתוב, גם התפקוד של בית הכנסת,

אדיר שוורץ:

יופי, אז זה פתור יופי,

אמנון ארבל:

כן,

אדיר שוורץ:

לא צריך עוד.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אדיר שוורץ:

13 זה תיאום מול המקווה.

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, טוב.

אדיר שוורץ:

זה בסדר, זה אתה, אם חשוב לנו מאוד להתייחס, אפשר להוסיף פה את הסיפור של ההיזק ראיה.

עמנואל זלטס:

סעיף 10 זה לתקן,

אדיר שוורץ:

13.

אמנון ארבל:

טוב, בסדר,

עמנואל זלטס:

לא, סתם טעו.

אמנון ארבל:

פה.

אדיר שוורץ:

בעיני לא קריטי. רציתי לשאול אותך על שלביות.

אליעזר ראוכברגר:

למה, למה כוכב אחד?

אמנון ארבל:

בתי ספר,

אליעזר ראוכברגר:

למה כוכב אחד?

אמנון ארבל:

איפה? איזה סעיף?

אליעזר ראוכברגר:

ב – 10 ישן, למה כוכב אחד?

אדיר שוורץ:

10 חדש.

אמנון ארבל:

זה מה שביקשו איכות הסביבה,

אליעזר ראוכברגר:

10 חדש, למה?

אמנון ארבל:

כמה? לעשות 3?

אליעזר ראוכברגר:

למה? כן,

יוחנן וייצמן:

ירדנו מ – 5 ל – 3, היה שיח.

אליעזר ראוכברגר:

הורדנו מ – 5 ל – 3, זה היה, אתה יודע אני ככה, דפק לי הלב, למה לא? היום אנחנו רוצים להתקדם,
מה?

אמנון ארבל:

רשמתי גם סעיף לגבי אופניים,

אדיר שוורץ:

התוכנית מאפשרת שלביות, אבל בהמלצה לא מתייחסים, מה?

אמנון ארבל:

כאילו מה שהם ביקשו בתוכנית, אפשר מה שביקשו בתוכנית, בוא נראה,

אדיר שוורץ:

התוכנית נראה לי רק מאפשרת ב - , בלי להתייחס בדיוק איך, השאלה היא, אם הוועדה אם חשבה,

אמנון ארבל:

תותר בנייה בשלבים.

אליעזר ראוכברגר:

איפה זה?

אמנון ארבל:

לא, התוכנית לא קבעה, היא רק קבעה שתותר בנייה בשלבים, שזה הגיוני, כי יש פה כמה מבנים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש פה גם שתי בתי ספר,

אמנון ארבל:

נכון, וזה הגיוני.

אליעזר ראוכברגר:

מה? מי אומר שצריך לבנות את שתיהם ביום אחד?

אמנון ארבל:

לא, ברור שלא,

אדיר שוורץ:

השאלה,

אליעזר ראוכברגר:

גם מבחינה כספית, אתה צריך להביא כסף לזה, לך למשרד החינוך, הוא מקבל הרשאות, בוא,

אדיר שוורץ:

תשאל את החניון לפני התיכון, לא יודע,

אמנון ארבל:

החניון ייבנה, לפני שייבנו את הבניין הזה, כי הוא מתחת.

יוחנן וייצמן:

אין ברירה,

אמנון ארבל:

פה יש בניין אחד שהוא לא תלוי, וזה ייבנה רק אחרי שייבנה החניון, ברור.

אדיר שוורץ:

זה בלאו הכי,

אמנון ארבל:

כי זה הקו השני, כן. נראה לי באמת תוכנית פשוטה, אין לי פה מה,

אליעזר ראובברגר:

כן, אני מסכים איתך.

אמנון ארבל:

פשוטה וטובה.

אליעזר ראובברגר:

כן,

אדיר שוורץ:

תוכנית ראוייה.

אליעזר ראובברגר:

כן, תוכנית עירונית בתי ספר, מה?

אדיר שוורץ:

אולד – סקול,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, קדימה,

אמנון ארבל:

טוב, הלאה,

יוסי חביליו:

צריך לברך על התושבים, שהם מתארגנים לנסות לשפר. אז אולי להגיד להם שהם, כל המאמץ,

אליעזר ראוכברגר:

יללה חברים, אישרנו כולל ההערות שעשינו, המלצת מהנדס העיר קדימה, תוכנית 24.

אמנון ארבל:

תוכנית 24 בסדר היום,

יוסי חביליו:

אז רגע, אז פה אני גם ארצה אחרי שתקריא,

אליעזר ראוכברגר:

12 נז קדימה,

יוסי חביליו:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

לא, 24 אדיר קודם, אתה משלים.

יוסי חביליו:

אין בעיה.

תוכנית 1236579

אמנון ארבל:

1236579, זה מתחם הרבה יותר גדול, מתחם מי שמכיר מתחם דנמרק למעשה,

יוסי חביליו:

דנמרק?

אמנון ארבל:

כן, דנמרק,

יוסי חביליו:

שמה אני למדתי 3 שנים,

רלי חיים:

אני למדתי שם,

אמנון ארבל:

זה מסביר הרבה דברים,

אדיר שוורץ:

סבא רבא שלי חנך את הבית ספר.

אליעזר ראוכברגר:

משם יצא החביליו הזה?

אמנון ארבל:

זה המתחם,

יוחנן וייצמן:

זה חייב להיות בניין לשימור,

יוסי חביליו:

3 שנים הייתי שם.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות,

אמנון ארבל:

לא הבנתי 3 שנים, ו – 3 שנים?

אליעזר ראוכברגר:

אז יש לך ניגוד עניינים, אתה לא יכול להישאר בדיון.

יוסי חביליו:

הייתי א' עד ו', ואז עשו אינטגרציה, ואז עברתי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, נו, אמי, קדימה,

אמנון ארבל:

זה המתחם, אתם רואים זה מתחם מאוד מאוד גדול שמוצע,

אדיר שוורץ:

לא, זה לא הגמנסיה, זה דנמרק.

אמנון ארבל:

מתחם מאוד מאוד גדול שיש בו היום כמה וכמה פונקציות, זה למעשה,

יוסי חביליו:

רגע, המגרש למטה זה של קשת או לא?

אמנון ארבל:

כן, עוד שנייה יהיה לך תשובה,

רלי חיים:

כן, הנה קשת.

יוסי חביליו:

הנה, הנה,

אליעזר ראוכברגר:

תן לו להציג את הדברים, בחיך, יוסי.

אמנון ארבל:

המתחם למעשה מורכב גם ממתחם דנמרק עם כל השימושים שלו, וגם בית ספר קשת, וגם המגרש ספורט, שזה כל המתחם הגדול הזה, יש בו, היום כל המגרש הוא מגרש חוס, התוכנית למעשה מציעה גם פה, זה המצב הקיים, וזה בית ספר דנמרק, גני ילדים, וג'ולוגלי, ובית כנסת, ובית ספר רעות ואולם ספורט מרכז פיס, בית ספר קשת, ומרכז מוזיקה יחסית חדש, וגם ספרייה. כזה דבר נמצא היום, הבניינים יחסית ישנים ברובם, ישנים, התוכנית למעשה מציעה גם שימוש של המרחב הציבורי, ולמעשה יצירת חיבורים בין הפונקציות השונות, גם יצירה, כיכר על גבי הרכבת הקלה העתידית, תראו רחוב יהודה הנשיא. גם משמרת חלק מהחורשות הקיימות, יש פה חורשה,

יוסי חביליו:

רגע, זה המצב הקיים?

אמנון ארבל:

כן, זה המצב הקיים.

יוסי חביליו:

מה הולכים לבנות?

אמנון ארבל:

תיכף. (לא ברור) יוסי, זה בעיה קשה, אתה יודע זה,

אדיר שוורץ:

זה בשנים שהוא היה בדנמרק לא למדו על זה,

אמנון ארבל:

כן, הרעיון היה לייצר איזה שהוא חלוקה של, לייצר לב לקמפוס למעשה אחד, ולייצר פה בינוי שהוא למעשה הרבה יותר אינטנסיבי אני לא אפרט הכול, אבל תיכף תראו את התכנון, למעשה לקחת פה, ולעשות פה הגדלה משמעותית של זכויות הבנייה, להרוס חלק מהבניינים, לבנות בניינים חדשים, לייצר פה גם כמו שאמרתי אפשרויות לבניינים הרבה יותר משמעותיים, וזכויות בנייה הרבה יותר משמעותיות, זה לא קשור, זה בניין שלא קשור לתוכנית, אולי יגיע פעם בעתיד.

אליעזר ראובברגר:

זה הולך להיות כאלה צבעוניים גם?

אמנון ארבל:

כן, האמת שעושים כאלה בתי ספר,

יוסי חביליו:

מה זה? מה זה המגדלים האלה? בגועל נפש?

אמנון ארבל:

זה בניין אחד, של רחוב טוביה, שעוד, הוא לא הגיש תוכנית, הוא יגיש (לא ברור),

יוסי חביליו:

שלא יגיש, תעיפו אותו קיבינימנט.

עמנואל זלטס:

(לא ברור),

עמנואל זלטס:

זה הדמיה של כתב יד כזה, זה לא הדמיה רגילה,

אמנון ארבל:

מה זה?

יוסי חביליו:

והשמאלי, מה זה השמאלי?

אליעזר ראוכברגר:

איפה יש לך שמאלי?

יוסי חביליו:

זה זה,

אמנון ארבל:

זה אפשרות למעונות, למעונות יום למעשה,

יוסי חביליו:

זה גם לא חלק מהתוכנית, או חלק ממנה?

אמנון ארבל:

זה חלק מהתוכנית,

אדיר שוורץ:

זה הצעה בעצם, זה בבניין של הספרייה, אם אני מבין,

יוסי חביליו:

כמה קומות?

אמנון ארבל:

ספרייה, תיכף אני אסתכל,

אדיר שוורץ:

הריסה ובנייה של הספרייה או שזה?

אמנון ארבל:

כן, יש פה הריסה ובנייה של חלק גדול מהבניינים, זה בנייה חדשה, אתם רואים את הצירים הראשיים, ותנסו לייצר פה כיכר מרכזית. התוכנית בסך הכול באמת יוצאת דופן, מבחינת היקפים שלה, אנחנו כבר היום, בסך הכול אנחנו רואים שאנחנו עושים כמה, לא מעט תוכניות למעשה, שמייצרות הריסה ובנייה מחדש, גם של בתי ספר, וגם שימושים אחרים וזה מתחם מאוד מאוד גדול, שיכול לייצר פה באמת מענה מאוד משמעותי לשטחים לצורכי ציבור, חלק מההזדמיות הנוספות פה, עשו פה הרבה עבודה מבחינת היצירה של ה – , מבחינת התב"ע הכול זה מגרש חוס, גם אנחנו פה ביקשנו, את המשולש הזה, שיש פה היום חורשת עצים למעשה מתחת למגרש כדורסל להפוך אותו למעשה גם כן לשטח הירוק, שיושב על הרחוב. הבנייה שלידך, הגובה של הבניין הזה רגע,

אדיר שוורץ:

כאילו שינוי ייעוד מחוס לירוק,

אמנון ארבל:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 12 קומות.

יוסי חביליו:

השאלה אם לא נכון קצת להנמיך אותו.

אמנון ארבל:

למה? זה יושב על ציר רכבת קלה, למה להנמיך אותו?

אדיר שוורץ:

טוב.

יוסי חביליו:

לא יודע, על יד בית ספר, בניין כזה מסיבי.

אמנון ארבל:

זה לא כזה מסיבי. אני חושב שזה סביר הגיוני,

אדיר שוורץ:

הוא פחות מסיבי מהבניין של 18 שיש שמה ממילא,

אמנון ארבל:

כן, זה קנה מידה הגיוני, אני לא רואה פה,

אדיר שוורץ:

שאלה,

אמנון ארבל:

יש פה גם כן אפשרות כמובן לחניון, חניון,

אדיר שוורץ:

אתה יכול לגעת בשלביות? כי זה הכול שימושים ציבוריים שאתה לוקח,

אמנון ארבל:

אין פה שלביות, כי זה מתחם עצום, אין,

אליעזר ראוכברגר:

זה גם,

אדיר שוורץ:

לכן זה חשוב.

אמנון ארבל:

לא, לכן,

אדיר שוורץ:

אתה לוקח ספרייה, מה אתה עושה עם הספרייה? אתה לוקח בעצם, מה אתה עושה עם הבית ספר?

אמנון ארבל:

בכל שלב, אף אחד לא סוגר בית ספר, ולא נותן לו מענה, אז אפשר לכתוב הערה כללית שלא, לא, שיתן מענה בתקופת הבנייה לכל השימושים הקיים, אבל, ברור שבסופו של דבר שהוא צריך להתחיל לבנות, אתה יודע זה, סך הכול באמת, תוכנית באמת ברמה גבוהה, אני חושב ו - , זהו.

חיים כהן:

אושר? היושב ראש,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, מבחינתי כן,

יוחנן וייצמן:

אני אהיה נגד,

יוסי חביליו:

בוא נעבור על המסמך. רגע, אדיר, אמרנו שאתה הראשון, סיימת?

אליעזר ראוכברגר:

יש לך הערות? אדיר.

אדיר שוורץ:

כן, שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוסי חביליו:

אז אולי נתחיל איתי אם הוא בטלפון, או שאתה רוצה איתך,

אדיר שוורץ:

5 דקות.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, נו, ההערות שלך כבר עשינו ממילא. הלאה, אדיר.

יוסי חביליו:

לא, זה הערות אחרות.

אליעזר ראוכברגר:

אה אחרות?

אמנון ארבל:

הנה.

יוסי חביליו:

רציניים, אנחנו עושים עבודה.

אליעזר ראוכברגר:

בטח.

אדיר שוורץ:

יש פה הערה על האנדרטה,

יוסי חביליו:

אז רגע, תתחיל עם הנייר?

אדיר שוורץ:

סעיף 4.1.6 בתוכנית, בתקנון.

יוסי חביליו:

תעבור לאדיר ותחזור אלי אחר כך.

אמנון ארבל:

איזה סעיף אמרת?

אדיר שוורץ:

4.1.6.

אמנון ארבל:

4.1,

אדיר שוורץ:

6.

אמנון ארבל:

6, זה, תחזוקה האנדרטה (לא ברור) בתיאום מלא בהליך סדור מול (לא ברור), תושבי השכונה, שטח האנדרטה, זה מה שיש בתוכנית, מה? מה ההערה?

אדיר שוורץ:

השאלה אם אפשר לעשות שמה משהו יותר אגרסיבי, שהאנדרטה תישאר במקום.

אמנון ארבל:

איפה האנדרטה היום?

אדיר שוורץ:

כן,

אמנון ארבל:

איפה היום? בוא נראה רגע,

אדיר שוורץ:

האנדרטה היום ממש מעל, בין המינהל לבין (לא ברור). בין ה - ,

יוסי חביליו:

חייבים להשאיר,

אדיר שוורץ:

בין מרכז המוזיקה למינהל.

יוחנן וייצמן:

אפשר לעשות שמה, מה שעשו למוזיאון התפר, לעשות אנדרטה לחיילים, ולעשות משהו שיבזר את החיילים.

אדיר שוורץ:

מה שיפה בוייצמן זה שהוא לא מפספס אף הזדמנות.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

איפה? איפה אתה רואה?

יוסי חביליו:

מדבר שטויות.

אדיר שוורץ:

מדבר על ג' שמדברים על א', מה?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

איפה האנדרטה?

אדיר שוורץ:

האנדרטה היום,

יוחנן וייצמן:

ברור, ברור שאני מדבר שטויות.

חיים כהן:

ראיתי את זה, ראיתי את זה בתוכנית בהקדמה ראית את זה, את האנדרטה.

אדיר שוורץ:

זה קשת, סליחה, זה,

אמנון ארבל:

זה מרכז מוזיקה.

אדיר שוורץ:

זה מרכז מוזיקה, האנדרטה פה.

יוסי חביליו:

תגדיל, תגדיל רגע,

חיים כהן:

בהדמיה רואים את זה, ראיתי את זה,

אמנון ארבל:

פה, לדעתי פה, לא? לא, פה זה,

חיים כהן:

על יד הספרייה,

אמנון ארבל:

פה,

יוסי חביליו:

אתה יכול לעבור ל – GIS?

אמנון ארבל:

כן, בוא נעבור רגע ל – GIS,

אדיר שוורץ:

יכול להיות שזה זה.

חיים כהן:

אדיר, בהדמיה זה היה מול הספרייה.

אדיר שוורץ:

אם תשים אותי עכשיו במקום, אני יודע להגיד לך.

חיים כהן:

אני אומר לך בהדמיה זה היה מול הספרייה, תסתכל בהדמיה זה היה מול הספרייה.

אדיר שוורץ:

זו הדמיה, הדמיה (לא ברור).

חיים כהן:

הדמיה לעתיד, מה שראו פה, זה ספריה. ראיתי את זה שמה.

רלי חיים:

הספרייה האדום הזה?

עמנואל זלטס:

שעתיים,

חיים כהן:

כתוב שמה אנדרטה ל - ,

אמנון ארבבל:

במצגת?

רלי חיים:

אז אולי זה מהצד למטה יותר,

אליעזר ראוכברגר:

נו בחייד, מה?

חיים כהן:

היה ראיתי את הספרייה,

אליעזר ראוכברגר:

יש הדמיה,

חיים כהן:

ראית את הזה, ושמה ראית את האנדרטה. שאני לא זוכר מי עשה את זה, זה כתוב.

אמנון ארבבל:

איפה היא?

יוסי חביליו:

רגע, תגדיל, תגדיל יותר למעלה.

רלי חיים:

צריך להיות פה,

אמנון ארבל:

פה, לא?

רלי חיים:

פה. פה הייתי בטקס פעם. פה. כן,

אדיר שוורץ:

נכון ליד הבניין החדש, זה האנדרטה.

רלי חיים:

ליד הבניין (לא ברור) שם.

אדיר שוורץ:

איפה שהאיש עומד.

רלי חיים:

נכון,

אמנון ארבל:

זה אולי, פה.

אדיר שוורץ:

כן,

יוסי חביליו:

יכול להיות.

אדיר שוורץ:

מתחת לעצים יש פה אנדרטה. אנדרטה מכובדת גם הוסיפו שם לצערנו שמות שאנחנו,

יוסי חביליו:

מה אתה אומר?

אמנון ארבל:

מה התוכנית מציעה?

אדיר שוורץ:

התוכנית מציעה לעשות דברים בתיאום עם (לא ברור), אני מציע לא לגעת.

יוסי חביליו:

אני מצטרף.

אליעזר ראוכברגר:

יש שם גם מסחר.

אמנון ארבל:

משהו קטן,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, מציע לעשות מסחר שמתאים ל - , מוסדות חינוך. מסחר תואם מוסדות חינוך.

אמנון ארבל:

מה בית קפה?

אליעזר ראוכברגר:

בדיוק, בית קפה ולא חנות בגדים, בדיוק זה,

יוסי חביליו:

נכון, תשים את זה, אני מקבל את ההערה הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

בית קפה, קיוסק, לגלילות ולשתייה וופל, לא יודע,

אמנון ארבל:

עוד מעט,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

(לא ברור),

יוסי חביליו:

לא, לא מתאים בכלל.

עמנואל זלטס:

תלמוד תורה לא צריך.

אליעזר ראוכברגר:

לא חנות פרחים, ולא חנות בגדים, ולא ספר. תעשה, תעשה איך קוראים לזה? תעשה קיוסק, תעשה חנות בורקסים, לא יודע, אתה יודע דברים כאלה, מאפים, לא יודע, מה שמתאים, לחינוך.

חיים כהן:

עוד אחד, עוד אחד,

יוחנן וייצמן:

כתוב בית מרקחת, חנות צעצועים, מכשירי כתיבה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, מה יש בבית מרקחת בחינוך? נו באמת.

יוחנן וייצמן:

הנה, זה לשירות המוסדות באזור.

יוסי חביליו:

אני לא יודע אם זה אנדרטה, זה משהו אחר.

אמנון ארבל:

זה לא (לא ברור).

חיים כהן:

חשבתי שזה זה.

אמנון ארבל:

זה משהו אחר,

אליעזר ראוכברגר:

בית מרקחת, בית מרקחת,

יוחנן וייצמן:

התב"ע כותבת.

אדיר שוורץ:

בקיצור, אני מציע משהו אחר, ישימו ביחס פינת הנצחה, פינה חשובה לשכונה, רחבה לטקסים, אפשר
אולי אפילו לשבח אותה, ולא לגעת.

אמנון ארבל:

אני רואה, הם רוצים לשים פה, אפשרות (לא ברור) בניין חדש,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מדבר על האנדרטה?

אדיר שוורץ:

כן,

אמנון ארבל:

האנדרטה היא פה למעלה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. טוב.

יוסי חביליו:

זה לא טוב,

אמנון ארבל:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, מה שאדיר אומר,

אדיר שוורץ:

זה סעיף 4.1.6,

יוסי חביליו:

אני מקבל את מה שהוא אמר, אבל גם אני רוצה להוסיף את העניין של הגבלת המסחר.

אדיר שוורץ:

כן, זה מסכימים.

אליעזר ראוכברגר:

זה הצעתי,

יוסי חביליו:

הסכמתי לזה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אדיר שוורץ:

כל הקואליציה מרגש.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא חושב שבית מרקחת מתאים גם, עם כל הכבוד. אלא אם כן, הכוונה לקנאביס, אני יודע. כן,

אדיר שוורץ:

עד אז זה יהיה חוקי.

חיים כהן:

קופת חולים, בית מרקחת קופת חולים.

אדיר שוורץ:

בסדר, חוץ מזה אני בסדר.

יוסי חביליו:

בוא נעבור עכשיו למסמך.

אליעזר ראוכברגר:

מסחר תואם מוסדות חינוך, משהו כזה. טוב, זה ההערה שלי.

יוסי חביליו:

איפה המסחר?

אליעזר ראוכברגר:

ילדה, אמי אפשר לרוץ? אנחנו רוצים,

אמנון ארבל:

שטחי המסחר,

יוסי חביליו:

הנה.

אמנון ארבל:

המוצעים, איך קראת לזה? יהיו?

יוסי חביליו:

יהיו תואמים,

אליעזר ראוכברגר:

תואמים, תואמים מוסדות חינוך,

יוסי חביליו:

ערכי מוסדות חינוך.

אליעזר ראוכברגר:

זהו.

אמנון ארבל:

אני לא יודע, מה זה אומר, אבל בסדר.

רלי חיים:

למרות שספר זה תואם,

אליעזר ראוכברגר:

כולנו מבינים מה זה אומר. מבינים ש - ,

יוסי חביליו :

תואמים,

אליעזר ראוכברגר :

חנות של גלילות,

יוסי חביליו :

ערכי מוסדות חינוך,

אליעזר ראוכברגר :

וופלים, ופחיות מתאים לילדים, ולנערים, וחנות של בית מרקחת לא מתאים,

חיים כהן :

מספרה.

אליעזר ראוכברגר :

חנות בגדים, חנות בגדי נשים, נו באמת.

עמנואל זלטס :

אמי,

יוסי חביליו :

עכשיו אם אפשר,

עמנואל זלטס :

רגע, רגע, לא תואם מוסדות התכנון, אלא תואם מוסדות חינוך,

יוסי חביליו :

אמי,

עמנואל זלטס :

לא מוסדות התכנון.

אמנון ארבל :

רשמתי תכנון?

עמנואל זלטס:

מוסדות התכנון זה קצת שונה. כן, כן, תראה תראה.

אמנון ארבל:

רגע,

עמנואל זלטס:

מוסדות חינוך,

יוסי חביליו:

בוא נעבור,

אמנון ארבל:

הנה,

יוסי חביליו:

בוא נעבור רגע על זה,

אליעזר ראוכברגר:

יעשו שמה חנות של סטימצקי, שיתחילו קצת לקרוא, במקום כל היום ככה.

יוסי חביליו:

טוב, אמי, שנייה, הנה מרחב ציבורי, מעברים. הם רוצים להטמיע מעברים שמוצגים בנספחי התוכנית, הוטמעו או לא? מה?

אמנון ארבל:

זה מרחב גדול, זה אותה תשובה כמו שאמרתי מקודם,

יוסי חביליו:

השאלה מה קורה עם מעברים? זה שטח ענק אנשים ירצו לעבור שמה. מה? הוא יהיה סגור?

אמנון ארבל:

תלוי מה השימושים, אני לא יודע, אם יהיה בית ספר, בית ספר מגודר, כן, מה לעשות?

יוסי חביליו:

ווי זה לא טוב, הנה המעברים שפתוחים כל שעות היממה,

אמנון ארבל:

גם היום, גם היום זה חום, ואין שום הגדרה והם פתוחים, נכון?

יוסי חביליו:

נכון, אבל עכשיו יכול להיות שירצו לסגור אותם.

אמנון ארבל:

למה שיסגרו?

יוסי חביליו:

וגם מי מתחזק אותם.

אמנון ארבל:

העירייה, זה שטח חום.

יוסי חביליו:

אני חושב שהיא צודקת, מה אתה אומר?

אמנון ארבל:

אני לא יודע איך לכתוב את זה בתוכנית.

יוסי חביליו:

טוב, עמנואל, תציע משהו.

עמנואל זלטס:

מה זה?

יוסי חביליו:

יש פה העניין של המעברים,

עמנואל זלטס:

איפה?

יוסי חביליו:

צריך להבטיח בתשריט מעברים שמוצגים בנספחי התוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

בנושא החנייה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

אמנון ארבל:

אני לא יודע איך להגדיר את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, בנושא החנייה, אני רוצה, אני חושב שצריך לאמץ את מה שעשינו בתוכנית הקודמת. פה,

אמנון ארבל:

לא כתוב את זה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, בתקנון כתוב שיש אפשרות לחניות זמניות, עד שיעשו למעשה. אנחנו מכירים שהזמני הופך להיות קבוע.

אמנון ארבל:

מה כתבנו בהמלצה? אני שואל,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, מה, אני ראיתי את התקנון רגע, הראה לי את זה עכשיו, יוחנן, כי ביקשתי ממנו.

יוסי חביליו:

אז צריכים לפזר את הכיסאות, מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר צריך לעשות כמו הקודם, אותו דבר, שיעשו למטה,

יוסי חביליו:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

מחשבון מהיטל השבחה.

אמנון ארבל:

טוב.

יוסי חביליו:

בסדר אז תרדי עכשיו תשלחי לי תמונה, תשלחי לי תמונה מפוזר. לא יודע, בתערוכה סביר.

אמנון ארבל:

הוספתי לגבי החנייה את אותם סעיפים לצורך העניין.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. יללה,

יוסי חביליו:

בוא נחזור.

אליעזר ראוכברגר:

עוד משהו?

יוסי חביליו:

מה עם המעברים? אני חושב שצריכים כן לקבוע אותם שלא יהיה בעיות.

אמנון ארבל:

(לא ברור) אותם אבל,

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

זה מתחם נורא גדול, אני לא יכול לקבע משהו שלא יודע איפה יהיה, ואיך הוא יהיה בתוכנית.

יוסי חביליו:

אבל למה? כתוב שזה נמצא בנספחים,

אמנון ארבל:

שהוא נספח מנחה, נכון. בנספח הוא נמצא, בנספח מנחה.

יוסי חביליו:

אז בוא נעשה את זה מחייב,

אמנון ארבל:

אבל אני לא יודע אם בסוף זה ייבנה ככה, או לא ייבנה ככה.

יוחנן וייצמן:

לא, מה שיוסי צודק דבר מסוים, כלקח אתה יודע מהמקורות האחרים, תראה לנו את המעברים, זאת אומרת לפני היתר בנייה ראשון, אבל שיהיה ברור לכולם,

אמנון ארבל:

שמה?

יוחנן וייצמן:

שלא עובדים עלינו בנושא המעברים,

אמנון ארבל:

מה זאת אומרת עובדים עלינו בנושא המעברים?

יוחנן וייצמן:

שלא יהיה מצב, שלא יהיה מעברים. כי הבית ספר הזה, אפילו בגלל מטעמי ביטחון, כן? אז תיתן מעבר, ותעשה גדר.

אמנון ארבל:

(לא ברור) בסוף אתה יכול לסגור,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

(לא ברור) בתוכנית.

יוחנן וייצמן:

לא, חלילה, אז תעשה גדר תיתן מעבר, אל תעשה, תקטין את החצר עכשיו 4 מטר, ותשאיר שמה מעבר ציבורי. אני יודע, אנחנו יודעים מה קורה עם הדברים האלה.

אמנון ארבל:

היום המעברים, אני לא יכול, לא חוצים ככה או ככה את הפרויקט, הם רק מתוך הפרויקט להגיע לשימושים השונים,

יוחנן וייצמן:

כן, אז לכן אני אומר, לא לתת את זה, לתת את זה בצורה כן, לפחות כתנאי להיתר ראשון שהתוכנית בינוי של ה - , תוצג בוועדה עם השבילים, עם ה - ,

אמנון ארבל:

זה יהיה בשלביות הביצוע של זה, זה לא יקרה ביום אחד, את כל הפרויקט הזה.

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

תנסח לי סעיף, מה אתה רוצה להגיד? תגיד לי מה.

יוסי חביליו:

וייצמן, תעזור לי,

יוחנן וייצמן:

תנאי להיתר בנייה הראשון תוצר מערכת הדרכים ה - , מערכת הדרכים, זה בסדר?

רלי חיים:

מערכת הדרכים.

יוחנן וייצמן:

ומעברים.

רלי חיים:

הדרכים והמעברים של הפרויקט:

יוחנן וייצמן:

כן,

יוסי חביליו:

מערכת הדרכים והמעברים, בתוך הפרויקט.

יוחנן וייצמן:

אין פה הרי קווי בניין, אנחנו,

אמנון ארבל:

יש,

יוסי חביליו:

אתה יכול לחזור למסמך?

יוחנן וייצמן:

הם מאוד כלליים, כן.

יוסי חביליו:

מה זה? אתה יכול לחזור למסמך?

אמנון ארבל:

כן, רגע. כן.

יוסי חביליו:

יש לסמן מעבר ציר מרחוב יוסי בן יועזר לקמפוס גוננים, כמסומן פה,

אמנון ארבל:

דיברנו על זה עכשיו, יוסי,

יוסי חביליו:

אני אומר שוייצמן, זה מה כלול מה שוייצמן אמר?

אמנון ארבל:

כן, זה עוד מעבר.

יוסי חביליו:

כולל גם ד' אותו דבר?

אמנון ארבל:

כן, זה הכול מעברים,

יוסי חביליו:

טוב.

אמנון ארבל:

אמרנו שיוצג בשלב מתן היתר בנייה ראשון,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

יוסי חביליו:

עומק של אחד וחצי מטר מעל המרתפים והחניונים,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

יוסי חביליו:

מה אתה אומר? אמי,

יוחנן וייצמן:

זהו, זה המקובל,

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

אז הכנסת, אתה מכניס את זה?

אמנון ארבל:

לא, לא הכנסתי, עוד לא דיברנו על זה,

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

לא הכנסתי, כי עכשיו דיברנו על זה.

יוסי חביליו:

אז עכשיו אתה מוכן להכניס?

אמנון ארבל:

בוא נסיים קודם.

יוסי חביליו:

הגינה שאתה משמש שצ"פ לזה התכוונת מה שאמרת?

אמנון ארבל:

אנחנו דיברנו על הגינה פה, מתחת למגרש הספורט,

יוסי חביליו:

יוסי בן יועזר פינת תרחומה, שב"צ ורוצים להסב את זה לשצ"פ, אז אולי זה טוב. אם כבר מקדמים בוא נעשה, נסדר גם את זה, הנה היא סימנה לך את זה.

אמנון ארבל:

מה? זה?

יוסי חביליו:

לא, לא, תעלה ל – ז' גינת יוסי בן יועזר, ממש באסה שלא ישבו איתך, רגע בוא נראה. הנה יוסי בן יועזר תנחומה, כן, זה אתה המתכוונת לזה, לא? כן, אני חושב שהפעם כן אמרת את זה.

אמנון ארבל:

זה,

יוסי חביליו:

המשולב זה בסדר, נכון, הכנסתם את זה,

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

אז אתה רואה שיש להם הערות טובות, חלקם הייתם מודעים,

אמנון ארבל:

אני לא אמרתי שלא, רק שזה לא בזמן,

יוסי חביליו:

הבנתי, אז מה (לא ברור) עכשיו בכפית?

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

בוא ננסה לשפר.

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

אני אגיד להם את זה, אני אצרח עליהם,

אמנון ארבל:

טוב, הלאה,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, תעלה למעלה. היה עוד מקום בחלק הצפון מערבי של התוכנית חורשת עצים וותיקים. מבקשים לבחון את הוספת שטח זה כיום שטח חום לשצ"פ. הנה היא סימנה לך את זה פה בעיגול. לא, זה הדרום, זה למעלה.

אמנון ארבל:

רגע, אתה משגע אותי.

יוסי חביליו:

לא משגע, אתה יודע שיש לי הערות ענייניות וטובות.

אמנון ארבל:

אבל אין לך סבלנות, לשום דבר, רגע, אני מעלה, אני מנסה להזיז, זה לא שמה, אני אומר רגע. לא זו המחשב. זה כיכר הכניסה, אני לא רואה סיבה להזיז, זה השביל כניסה לכל המתחם, אני לא רואה סיבה להפוך אותו לירוק, אם הוא לא כזה דרמטי מבחינת העצים שלו, לעומת השטח למטה, אני לא חושב שיש צורך, הם לא בונים בכל המתחם הזה, כי זה מתחם הכניסה נדמה לי, יוסי.

יוסי חביליו:

אז מה אתה אומר? יש מצב לעשות את זה שצ"פ?

אמנון ארבל:

אתה לא מקשיב מה שאני אומר,

יוסי חביליו:

לא שמעתי.

אמנון ארבל:

אני לא חושב שיש צורך, אמרתי לא מציעים פה בינוי זה מתחם הכניסה לכל המתחם החוס, אז אין צורך בוודאי. (לא ברור) בסדר, אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יללה חברים,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, יש פה כמה דברים חשובים,

אליעזר ראוכברגר:

הכול חשוב, גם להתקדם הלאה, חשוב.

יוסי חביליו:

מה זה עירוב שימושים בחצרות המוסדות? ושימוש בגגות המבנים?

אמנון ארבל:

אתה שואל אותי?

יוסי חביליו:

כן, את מי אני אשאל?

אמנון ארבל:

לא אני כתבתי את זה יוסי. אתה מבין למה זה לא רציני? סליחה אני אומר עוד פעם.

יוסי חביליו:

זה רציני מאוד, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

יללה חברים, בוא, אמי, אמי די גמרנו מספיק.

רלי חיים:

יללה,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, הלאה, 25 בסדר היום.

יוחנן וייצמן:

רגע, בוא נצביע על זה אני נגד.

אליעזר ראוכברגר:

אתה נגד? אוקי, חיים בעד, יוסי בעד, אני בעד, יוחנן נגד, קדימה.

יוחנן וייצמן:

אני אסביר רק לפרוטוקול,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו מאשרים,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה איזה שהוא תוכנית כללית של כל המוסדות העיר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר מצוין, הלאה.

יוחנן וייצמן:

תוכניות בינוי של זה, פתאום אתה מחליט מתחם אחד, בוא נראה מה קורה בעיר,

אליעזר ראובברגר:

הלאה,

יוחנן וייצמן:

סדרי עדיפויות איפה יש ילדים, וכולה.

אליעזר ראובברגר:

מאה אחוז, קדימה,

תוכנית 1169705

אמנון ארבל:

תוכנית 25 בסדר היום, תוכנית 1169705, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית מדבר סיני 35, זה תיקון
טכני לעניין הסמכות במקום סעיף 14 לסעיף 13.

אליעזר ראובברגר:

הלאה,

אמנון ארבל:

תוכנית 26 בסדר היום, תוכנית,

יוסי חביליו:

יש לי מה להגיד,

אליעזר ראובברגר:

רגע, הכול יש לך מה להגיד, הלאה.

תוכנית 1307255

אמנון ארבל:

1307255, תוכנית בשכונת ניות, ברחוב נושא הזה שאנן, בסמכות הוועדה המחוזית, דיון להפקדה, למעשה מוצע פה פינוי בינוי, זה מתחם שנמצא בשוליים של, של שכונת,

אליעזר ראוכברגר:

ניות.

אמנון ארבל:

ניות, אני רגע מראה את זה, למעשה דובר על המגרש, זה שכונת ניות,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

ומעל המגרש שנמצא בעצם לכיוון מערב, לכיוון הגן הבוטני, הבניין קיים היום למעשה שיכון, שזה השיכון שלו. כל המתחם שמאחורה זה שכונה יחסית חדשה, מה שנקרא מבנה המוזיאון,

אליעזר ראוכברגר:

מה מציעים?

אמנון ארבל:

ואתם רואים משמאל ומימין בניינים שהם יחסית גבוהים 9 קומות אפילו 10 קומות, הם מציעים להרוס את הבניין לעשות בו פינוי בינוי, ולהציע שני בניינים מעל קומת מסד רגע, כן זה החלוקה לדירות, אבל תיכף תראו גם את הבינוי.

דובר לא מזוהה:

כמה קומות?

יוסי חביליו:

9,

אמנון ארבל:

למעשה, שני בניינים,

יוסי חביליו:

10,

אמנון ארבל:

תיכף אני אראה לכם,

יוסי חביליו:

זה יותר, כי יש כניסה גם.

אמנון ארבל:

נכון, ויש את המפלס התחתון של הרחוב, של הרחוב ההיקפי של השכונה, ויש את השכונה את השצ"פ שמאחורה, שנייה זה פשוט זו קצת לאט. הסיבה היחידה שאפשרנו פה למעשה התחדשות עירונית בניות, זה לא שכונה שמיועדת להתחדשות עירונית, זה לא שכונה שאנחנו ממליצים, גם מסומנת, כאזור לא לציפוף בתוכנית המתאר, שהאמת זה שכונה, זה בניין שנמצא בשוליים של השכונה, בין המגדלים,

אליעזר ראובברגר:

לא נכון, נפגשתם עם יזם רוצים כסף מיזמים, יזמים, יזמים, מה אני יודע, אתם יזמים,

יוסי חביליו:

לא, לא, אני חושב שצריך,

אליעזר ראובברגר:

הפעם לא, לא, לא, תמשיך אמי.

יוסי חביליו:

לצמצם.

אליעזר ראובברגר:

לצמצם כן,

יוסי חביליו:

יש לי מה להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

ברור. הלאה נו.

אמנון ארבל:

התוכנית סך הכול זה הבניינים, זה מכיוון למטה למעשה מכיוון הרחוב ההיקפי של השכונה, יש פה איזה שהיא קומת מסד ובאמצע שני מגדלים, לא מגדלים אפילו, 10, 11 קומות בשני הצדדים,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, כמה זה? 1, 2, 3,

אמנון ארבל:

11,

אליעזר ראוכברגר:

4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, נו.

אמנון ארבל:

זה 11.

אליעזר ראוכברגר:

10 ועוד 11 למטה, בסדר. ההוא למטה זה, על הקו.

אמנון ארבל:

יש שמה שימושים ציבוריים, למסחר, בסך הכול תוכנית שהיא סבירה מאוד גם למיקום הספציפי הזה, בגלל שני בניינים שבשני הצדדים, ולכן חשבנו שנכון לקדם אותם.

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד,

יוסי חביליו:

רגע, לא, לא, אני רוצה לשכנע אתכם,

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה רוצה לשכנע?

יוחנן וייצמן:

שמה?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, כן,

יוסי חביליו:

מה אומר המתכנן השכונתי,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוסי חביליו:

הוא אומר, בדרום קטמון,

אמנון ארבל:

המכפיל, מכפיל 3.13 אגב,

יוסי חביליו:

נכון, אז הוא חושב ש - , קבעו 2.8, במקום הזה גם מספיק מכפיל 2, ואין סיבה למכפיל 3.13,

אליעזר ראוכברגר:

אז יבקשו,

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

לא מהמתכנן,

יוסי חביליו:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הוא שמאי?

אמנון ארבל:

מה?

יוסי חביליו:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

הוא שמאי, הוא בדק?

יוסי חביליו:

עובדה בקטמון, נתנו 2.8, את זה אתה מכיר?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

יוסי חביליו:

זה יותר יקר, זה המקום הכי יקר בעיר.

אמנון ארבל:

אבל יוסי, אתה אומר את זה כל הזמן, דברים,

יוסי חביליו:

המקום הכי יקר בעיר,

אמנון ארבל:

זה לא קשור,

יוסי חביליו:

אין שום סיבה לדחוף בניין בגובה הזה. הוא לא מתאים לכל האזור.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, המחלקה הקהילתית, יש לכם משהו לומר?

יוסי חביליו:

רגע, רגע, שנייה, בוא תשמע, בוא נקרא לאדיר,

אליעזר ראוכברגר:

לא קורא לאף אחד. מחלקה קהילתי.

עומר גילה:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עומר גילה:

בסך הכול מדובר פה, על,

רלי חיים:

שם.

עומר גילה:

אני אגיד זה מדובר פה על תושבים חזקים, עשו תהליך חברתי נכון, הם בעצם מינו את הנציגות, מינו את ה - ,

יוסי חביליו:

מה השם?

עומר גילה:

מה זה?

יוסי חביליו:

מה השם?

עומר גילה:

עומר,

דובר לא מזוהה:

עומר מה?

עומר גילה:

מהמחלקה החברתית.

אליעזר ראוכברגר:

הוא מהמחלקה חברתית, קדימה נו.

עומר גילה:

סך הכול התהליך שוב,

אליעזר ראוכברגר:

והתושבים רוצים את התוכנית,

עומר גילה:

כן,

יוסי חביליו:

מי שגר שם לא מי שמסביב. מי שמסביב לא רוצה,

עומר גילה:

בעלי הדירות,

יוסי חביליו:

זה לא חוכמה, עושים בוחטות של כסף.

אמנון ארבל:

איך אתה יודע שמי שרוצה או לא רוצה?

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

מאיפה אתה יודע?

יוסי חביליו:

אז אני אומר לך,

אליעזר ראוכברגר:

נו, עומר תמשיך נו,

יוסי חביליו:

תקשיב, אני אקריא לכם,

אמנון ארבל:

כן, תקריא לנו.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, עומר עכשיו,

יוסי חביליו:

שנייה, התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

לא, יוסי, אל תפריע לו באמצע,

יוסי חביליו:

הראש שלכם סתום.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו סתומים, מה יש לעשות.

יוסי חביליו:

אני מתפלא,

אליעזר ראוכברגר:

תתפלל עלינו, תתפלל, לך לכותל,

יוסי חביליו:

(לא ברור) בעיר.

אליעזר ראוכברגר:

תתפלל עלינו, נו. עומר.

עומר גילה:

בעלי הדירות,

יוסי חביליו:

אני יודע, אני חי שמה.

עומר גילה:

עשו את התהליך נכון,

יוסי חביליו:

אתה בהר חומה, אתה רחוק, אתה לא יודע,

עומר גילה:

עשו תהליך נכון, הדבר היחיד שאנחנו רוצים, לשים לב,

יוסי חביליו:

תמשיך, אני רוצה לראות את התמונה הזאת, בדיוק.

עומר גילה:

מיפוי קשישים,

אליעזר ראוכברגר:

כמו במה שאמרת ב - ,

עומר גילה:

לא, אבל זה לא להיתר, אני צריך לראות עכשיו, לא ראיתי את המיפוי קשישים.

אליעזר ראוכברגר:

איך אתה יודע איפה?

אמנון ארבל:

הנה בבקשה.

עומר גילה:

הנה קבל,

יוסי חביליו:

עוד, זהו, ככה תשאיר ככה עצור.

עומר גילה:

אז אני מקבל את הנספח הזה, פה לא קיבלתי את הנספח הזה. אז בגלל זה שמה ביקשתי רק תנאי להיתר, פה אני רוצה את זה תנאי להפקדה, לקבל את המיפוי הזה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

עומר גילה:

ואחרי זה תנאי להיתר לראות מה הם עשו עם זה.

אליעזר ראוכברגר:

אין בעיה.

יוסי חביליו:

אדיר,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים קדימה. מי בעד אישור התוכנית בהתאם,

יוסי חביליו:

לא, לא, תן לי לנמק.

אליעזר ראוכברגר:

המלצת מהנדס העיר?

יוסי חביליו:

לא, לא, תן לי לנמק.

אליעזר ראוכברגר:

אתה נימקת כבר,

יוסי חביליו:

לא נימקתי.

אליעזר ראוכברגר:

אמרת,

יוסי חביליו:

לא נימקתי, רק התחלתי.

אליעזר ראוכברגר:

אמרת נו, ואחרי זה אדיר גם יהיה,

יוסי חביליו:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) איתנו בכל מקרה.

יוסי חביליו:

אבל תן לי לדבר, אז לא נימקתי.

אליעזר ראוכברגר:

אמרת כבר שחושב שמכפיל גבוה,

יוסי חביליו:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

הבנו.

יוסי חביליו:

רגע אני אקריא מה,

אליעזר ראוכברגר:

אדיר לא רוצה, אל תבוא.

יוסי חביליו:

תבוא, תבוא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא לא יבוא.

יוסי חביליו:

טוב, הגובה,

אליעזר ראוכברגר:

נו.

יוסי חביליו:

אני אגיד לך מה אומר המתכנן השכונתי,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אמרת כבר.

יוסי חביליו:

לא אמרתי, רק דיברתי על המכפיל.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, יש לך 20 שניות.

יוסי חביליו:

אני צריך 3 דקות.

אליעזר ראוכברגר:

לא תקבל, זה יותר מידי.

יוסי חביליו:

בסדר. הגובה, התוכנית בניית, הוצגה לתושבים, התושבים מאוד מוטרדים ממספר נקודות, הגובה, התוכנית חורגת מהמבנה הגבוה ביותר בשכונה, שגם הוא חורג מנוף השכונה.

אליעזר ראוכברגר:

שיגישו התנגדויות,

יוסי חביליו:

הנה אתה רואה את זה פה, רגע, למה? מכפיל 3,

אליעזר ראוכברגר:

שיגישו התנגדויות,

יוסי חביליו:

מוגזם ביותר,

אליעזר ראוכברגר:

מעולה.

יוסי חביליו:

4, מדובר עם נוף, הבניין קיים הוא בן 4 קומות, תמ"א הייתה נותנת להם עוד אחד וחצי, אפשר לתת
אולי 6 קומות ונסיגה, אין סיבה לעלות יותר, אולי עם גג ירוק.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

יוסי חביליו:

וחיבורי נווה שאנן. עכשיו תראו, תן תמונה יותר, יותר גדולה.

יוחנן וייצמן:

כעת אתה לא צריך (לא ברור) אתה לא צריך לנמק אחרי הצבעה.

יוסי חביליו:

רגע, רגע, לך, אין הצבעה, עוד לא הייתה הצבעה.

יוחנן וייצמן:

הייתה.

יוסי חביליו:

איפה אדיר?

אליעזר ראוכברגר:

אין, לא מעניין אדיר,

יוחנן וייצמן:

הייתה הצבעה.

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד אישור התוכנית בהתאם להמלצת מהנדס העיר?

יוסי חביליו:

לא, רגע, אני רוצה להראות לכם פה.

אליעזר ראוכברגר:

4, מי נגד?

יוסי חביליו:

דופקים את השכונה שלנו.

אליעזר ראוכברגר:

מי נגד? מי נגד?

יוסי חביליו:

תראו איזה יופי.

אליעזר ראוכברגר:

מי נגד?

יוסי חביליו:

מי שיבוא (לא ברור) גם אותנו.

אליעזר ראוכברגר:

אין אף אחד נגד. בבקשה.

יוסי חביליו:

תתביישו.

אליעזר ראוכברגר:

אמי תמשיך.

יוחנן וייצמן:

4 - בעד.

אליעזר ראוכברגר:

4 - בעד. אין אף אחד נגד.

יוסי חביליו:

אני נגד,

אליעזר ראוכברגר:

אתה נגד, יוסי נגד. הלאה. 27, קדימה,

יוסי חביליו:

תתביישו. תראה, תראה,

יוחנן וייצמן:

לא, זה, זה פשוט יזם חרדי באנו לעזור לו.

יוסי חביליו:

יכול להיות, לא שולל את זה, הנה תראו, בבקשה, לא, לא, תסתכל פה בזה, תראה איזה יופי, זה אזור ירוק, אדיר תהיה איתי נגד, רוצים בניות משהו מוגזם.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, 27.

יהודה פרוידגר:

27.

אליעזר ראוכברגר:

אדיר היה, נגמרה ההצבעה. בבקשה הלאה.

יוחנן וייצמן:

הוא לא היה בדיון.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא היה בדיון.

יוסי חביליו:

הוא היה בדיון שמע אותי בחוץ.

אליעזר ראובברגר:

נגמרה ההצבעה, לא היה דיון, הלאה. אמי, בבקשה, 27. כן.

יוסי חביליו:

בושה וחרפה מה שהולך פה.

תוכנית 1305804

אמנון ארבל:

תוכנית 27 בסדר היום, תוכנית 1305804, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, בשכונת נוף ציון, יש פה תוכנית שמקודמת, ביקשה שמה לעשות בניינים,

יוסי חביליו:

תראה בבקשה.

אמנון ארבל:

יותר גדולים ממה שהם מציעים, כרגע זה לא דיון להפקדה, זה רק דיון להצטרפות.

יוסי חביליו:

אני נגד ההצטרפות.

אמנון ארבל:

אנחנו ביקשנו. למה?

יוסי חביליו:

תיכף אני אנמק.

אמנון ארבל:

אתה לא יודע למה ביקשתי להצטרף.

יוסי חביליו:

בסדר, אני רוצה שתראה את התוכנית,

אמנון ארבל:

אנחנו, אני אראה את התוכנית, אין שום בעיה.

יוסי חביליו:

בבקשה תראה אותה.

אמנון ארבל:

אנחנו ביקשנו למעשה את ההצטרפות של הוועדה, כי עבור התוספת יחידות דיור שמבקשים, אנחנו ביקשנו שהם יצרפו את המגרש החום שיש בתוכנית, ולהוסיף פה זכויות בנייה, כדי להגדיל שמה, כדי שיוכל לשמש לבית ספר למעשה. זה השכונה הקיימת, זה התוכנית המאושרת. הם למעשה היום,

יוחנן וייצמן:

בנויה השכונה?

אמנון ארבל:

שני השורות הראשונות האלה, כבר בנויות, 1, 2, 3, 4, 5,

יוחנן וייצמן:

מה שאנחנו רואים פה בחלון.

אמנון ארבל:

1 עד 8, התוכנית כבר בנוי, וכרגע מדברים על שתי השורות, 9 עד 14,

יוחנן וייצמן:

מלמעלה או למטה?

אמנון ארבל:

זה הלמעלה,

יוסי חביליו:

אפשר לראות תצ"א?

אמנון ארבל:

כן, תיכף תראה גם תצ"א.

יוסי חביליו:

כמה קומות רוצים לבנות שם? 11?

אמנון ארבל:

תיכף תראה,

יוסי חביליו:

להסתיר את המצפה.

אמנון ארבל:

המטרה אמרתי, זה לקחת את המגרש שמיועד לשטח חום ולעבות אותו כדי לייצר בו בית ספר. ו – 3 קומות, 12 כיתות לתת מענה פרוגרמאטי לשכונה תוספת יחידות דיור, מה שכרגע אין בשכונה הזאתי בית ספר. התוכנית גם משנה את הצורה של הכבישים, הנה זה החתכים למעשה מבקשים, פה יש הדמיה לדעתי גם.

יוסי חביליו:

אני רוצה הדמיה, אני רוצה תצ"א. אני נגד בגדול בענק. זה גם יסתיר את המצפה תנאי להפקדה, אנחנו נראה את זה מהאגן העיר העתיקה, כמה קומות יש שם עכשיו?

אמנון ארבל:

מצפתל זה לא יגיע, כי,

יוסי חביליו:

כמה קומות יש שם עכשיו?

אמנון ארבל:

הנה אתה רואה, זה הבניין קיים, זה הבניין המוצע זה וזה,

יוסי חביליו:

נו כמה קומות יש בקיים?

אמנון ארבל:

תספור, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 קומות.

יוסי חביליו:

7, והם רוצים פה 12.

אמנון ארבל:

כן, אבל אתה רואה את הפרשי הטופוגרפיה שיש פה, ואת הקירות תמך המאוד גבוהים, הטופוגרפיה היא מאוד גבוה, שיש פה, ולמעשה הבניין שמוצע פה כרגע, מצפתל נמצא בערך פה. הבניין הזה יותר נמוך אפילו מהבניין הקיים, אז להסתיר מצפתל.

יוסי חביליו:

תראה תצ"א,

אמנון ארבל:

הוא לא יכול למצפתל, כי זה הרבה הרבה יותר גבוה, התצ"א,

אדיר שוורץ:

אין קשר ל - ,

אמנון ארבל:

אין קשר,

יוסי חביליו:

אתה לא רוצה להצביע על זה? רוצים לבנות פה בניין עם גבוהים.

אדיר שוורץ:

אני אשמח מאוד להצביע,

יוסי חביליו:

בניות.

אדיר שוורץ:

לא הייתי בדיון,

יוסי חביליו:

אז חבל,

יוחנן וייצמן:

ניות הוא לא היה בדיון.

יוסי חביליו:

תכניס לראש, הוא היה בדיון.

יוחנן וייצמן:

אולי פרוידגר, יסכים לבוא להצביע נגד נוף ציון.

יוסי חביליו:

הלואי פה הייתי מביא את פרוידגר, ואדיר, אולי,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) ליהנות מכל רגע, וייצמן, שזה חשוב,

יוסי חביליו:

אתה יודע מה? אני אבקש 18/ז.

יוחנן וייצמן:

מה? שאני לא איהנה מהחיים. אני יושב פה יום שלם, גם לא ליהנות.

אליעזר ראוכברגר:

עד שכבר יש משהו של 9, 10.

אמנון ארבל:

זה השכונה הקיימת היום,

יוסי חביליו:

שים יותר רחב אם אפשר.

אמנון ארבל:

זה השכונה הקיימת היום,

יוחנן וייצמן:

איפה מוסיפים 200 דירות? שנייה, יכול להיות שחביליו צודק,

אמנון ארבל:

שתי שורות כאן, כאן וכאן.

יוחנן וייצמן:

והם לא עולים בגובה? אני זוכר בזמנו,

אמנון ארבל:

הם יותר נמוכים מהבניינים האלה.

אדיר שוורץ:

הביצוע כבר,

דובר לא מזוהה:

הוא הראה לך,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, אבל ה – 200 האלה, אני זוכר שהיה פה דיון, וועדה מקומית,

אדיר שוורץ:

רגע, ברור שהם התחילו.

יוחנן וייצמן:

אצל יואל, לא אצלך.

משה גורא:

שמה מתחיל הקורות.

אדיר שוורץ:

את הבור שהם התחילו זה,

יוחנן וייצמן:

אני לא זוכר אם זה היה אצלך או אצל יוסי דייטש. כי שוב, השכנים פה התנגדו ליזם, שרצה (לא ברור). הרוכשים,

אמנון ארבל:

מה אמרת? סליחה,

יוחנן וייצמן:

השאלה שלי עם הרוכשים פה, התנגדו.

אמנון ארבל:

כן, אני רק מראה לאדיר, היום בתוכנית המאושרת,

יוחנן וייצמן:

יעקב,

אמנון ארבל:

זה התוכנית המאושרת.

אליעזר ראוכברגר:

המלון,

אמנון ארבל:

המגרשים האלה, הם מגרשים למגורים, זה לא שהם לא מגרשי מגורים, הם פשוט מעבים את ה - ,
את הכמות ואת הגובה שלהם.

אליעזר ראוכברגר:

יש שם גם מלון.

אמנון ארבל:

לא, המלון הוא לא פה, המלון הוא משמאל שם יותר.

אליעזר ראוכברגר:

למה? גם פה בהר ציון יש מלון.

אמנון ארבל:

אין ייעוד מלון.

אדיר שוורץ:

ג'בל מוקאבר,

אליעזר ראוכברגר:

נדמה לי שיש שם מלון,

אמנון ארבל:

זה לא פה. מה בפועל יש היום, לא יודע אבל. כמו שאמרתי כרגע הבינוי שמוצע בשתי השורות האלה, הבינוי שמוצע בשתי שורות האלה,

אדיר שוורץ:

לייזר, אתה טוען שיש שם מלון בפועל?

אמנון ארבל:

זה הבניין קיים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בתוכנית,

אמנון ארבל:

אתה רואה,

אדיר שוורץ:

יש את המלון למעלה,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אדיר שוורץ:

של רמי לוי,

אליעזר ראוכברגר:

גם בתוכנית,

אמנון ארבל:

אושר,

אדיר שוורץ:

זה בבנייה,

אליעזר ראוכברגר:

זה גם בתוכנית, הוא לא בנוי.

אמנון ארבל:

הוא בונה את הבניין לדעתי.

יוחנן וייצמן:

הם התנגדו לזה.

אדיר שוורץ:

(לא ברור). מעבר ל – .

אמנון ארבל:

אבל אי-אפשר בצד הזה.

אליעזר ראוכברגר:

וועדה,

אמנון ארבל:

איפה שהמשטרה היום,

יוחנן וייצמן:

לא. (לא ברור) מעניין את סבתא שלי.

אמנון ארבל:

זה נוף ציון,

יוחנן וייצמן:

אמי, אני חייב לומר, אני לא יודע אם אני (לא ברור).

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

למה?

יוחנן וייצמן:

אני חושב שנעשה פה עוול לדיירים.

אמנון ארבל:

מה העוול?

יוחנן וייצמן:

הגבהה של המבנים למטה, היה שמה הסדרים נורא, נורא מסובכים, אני יכול לנסות לחפש את הפרוטוקולים של הדיונים, השאלה עד כמה הוגן באמת, לאשר את זה,

אדיר שוורץ:

לדיירים איזה? וייצמן.

יוחנן וייצמן:

לדיירים בבניין הזה. הדיירים בבניין הזה, הזה,

אמנון ארבל:

זה הקיים.

יוחנן וייצמן:

כתוב פה לכל הארבעה, והגיעו שמה לפשרות, אתה יודע על מה הגובה של המתקנים הטכניים,

אמנון ארבל:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

ישבו פה בוועדה, אחד בלילה מאוחר.

אמנון ארבל:

זה פחות.

יוחנן וייצמן:

לא, זה, זה בתוכנית המאושרת נמצא פה. כן, אבל את כל (לא ברור). אני גר פה, (לא ברור). אז למה אני צריך,

אמנון ארבל:

בוא נחליט שלא יעבור את הגובה,

אדיר שוורץ:

בסוף יש לך מיליון תוכניות שמשפיעות מטעמי נצפות למיניהם, על דיירים אחרים, אנחנו בדרך כלל לא מתחשבים.

יוחנן וייצמן:

ההצטרפות, לא, יכול להיות שנאשר את זה, אבל אני שואל האם ההצטרפות עירייה היא הדבר ש - , פה בסוף פוגע באזרחים. זה השאלה,

אדיר שוורץ:

זה (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

זה בית ספר זה לא,

יוחנן וייצמן:

אני מבין, אבל בסוף השאלה אם הוא יכול (לא ברור).

אדיר שוורץ:

ההדמיות האלה,

יוחנן וייצמן:

מה?

אדיר שוורץ:

כאילו בנוי זה באמצע הגיונג'ל לא באמצע הזה.

יוחנן וייצמן:

כן.

אמנון ארבל:

דרום אפריקה.

יוחנן וייצמן:

כן.

אמנון ארבל:

הסוואן.

יוסי חביליו:

אני נגד.

רלי חיים:

מי עשה את זה?

יוחנן וייצמן:

יללה, בסדר.

אמנון ארבל:

אני מעכב אותך?

אליעזר ראוכברגר:

לא, הלאה.

יוחנן וייצמן:

בסדר גמור.

יוסי חביליו:

אני נגד, מה? הלאה?

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מי בעד? אדיר, חיים,

יוחנן וייצמן:

לא צריך פה אחד הדיירים, לא צריך חתימות דיירים,

חיים כהן:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן, ואני, יוסי נגד.

אדיר שוורץ:

אין דיירים,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, גבעת חנניה, אמי.

יוסי חביליו:

אני נגד לבנייה שם בכלל, ומתנגד לגובה בפרט.

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

תוכנית 1257633

אמנון ארבל:

תוכנית 28 בסדר היום, תוכנית 1257633, תוכנית ברחוב, זה על דרך חברון למעשה 39, בניין שבנה, 10038.

יוחנן וייצמן:

זה לא בניין לשימור?

אמנון ארבל:

הוא עשה, היה בניין של קומה אחת לשימור, בנו עליו עוד 3 קומות והיום הבניין הוא 4 קומות בתמ"א/38,

אליעזר ראוכברגר:

כל גבעת חנניה היא לשימור,

אמנון ארבל:

מבקשים היום להוסיף.

יוחנן וייצמן:

זה היה כביש ראשי.

יוסי חביליו:

כמה מבקשים להוסיף?

אמנון ארבל:

מבקשים להוסיף עוד שתי קומות להגיע לסך הכול ל – 6,

יוסי חביליו:

מה אתה אומר?

אמנון ארבל:

חשבנו שזה סביר והגיוני דרך חברון,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמנון ארבל:

הוא רחוב יחסית רחב,

יוחנן וייצמן:

הלאה,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

אמנון ארבל:

ממול יש תחנת ה - , איך קוראים? מתחם התחנה שהוא הרבה יותר גבוה.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

תוכנית 1326446

אמנון ארבל:

29 בסדר היום, תוכנית 1326446, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, בבית צפפה, מבקשים מדיניות רק"ל נפחית 10 קומות, המלצנו להפקיד.

יוחנן וייצמן:

יש מקום שחביליו לא נגד,

אליעזר ראוכברגר:

30 עשינו.

אמנון ארבל:

תוכנית 30 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

עשינו, 31.

תוכנית 1255785

אמנון ארבל:

תוכנית 31 בסדר היום, תוכנית 1255785,

יוסי חביליו:

תראה אותה בבקשה.

אמנון ארבל:

תוכנית פינוי בינוי, ברחוב הארזים.

דובר לא מזוהה:

זה ארזים.

אמנון ארבל:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

איפה שהיינו קודם.

אמנון ארבל:

לא רחוק,

יוחנן וייצמן:

ליד,

אליעזר ראוכברגר:

ליד, כן, ליד.

יוסי חביליו:

כן, אבל עכשיו רוצים 18 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו זה פינוי בינוי,

יוסי חביליו:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

מקודם אומר לך אמי, על 3 56 לא הגיוני, אז הסכמתי איתו מקודם,

יוסי חביליו:

אני מקודם לא השתתפתי בדיון, לא רוצה להיכנס, אני לזה נכנס.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אנחנו הסמכנו איתו, ואישרנו בהתאם להמלצה.

יוסי חביליו:

אני רוצה לדעת,

אמנון ארבל:

פה יש שלושה בניינים, אתם רואים אותם, זה בניינים הרבה יותר גדולים, כמו שאתם רואים, יש פה סך הכול 60 יחידות דיור במצב הנכנס, 160 במצב היוצא מכפיל 2.6, באמת יחסית מכפיל נמוך,

יוסי חביליו:

נמוך, זה בית הכרם, זה לא נמוך. בית הכרם אפשר גם 2.

אמנון ארבל:

אוקי, בסדר. התוכנית למעשה כל המגרש היום הוא בייעוד, בייעוד מגורים, אתם זוכרים זה התוכנית של רחוב התומר, שלמעשה מציע בניין פה למגרש חנייה ונמצא בשלב התנגדויות. התוכנית מציעה פה למה עשה שני בניינים של 18 קומות, מעבר, שצ"פ, אנחנו ביקשנו גם לייצר מעבר דרך החניון בתוכנית הקודמת אם אתם זוכרים, שיש אפשרות להיכנס לרחוב התומר גם מרחוב הארזים דרך החניון, ביקשנו לעגן את זה גם פה. סך הכול תוכנית די פשוטה, מבחינת התוכן שלה, מציעה,

אדיר שוורץ:

28 דילגת? סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

28 עשינו, מה? גבעת חנניה, בטח.

אמנון ארבל:

זהו, זה התוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עומר גילה:

אני רוצה רגע להגיד,

יוחנן וייצמן:

מי בעד?

עומר גילה:

שנייה, שנייה, אני רוצה רגע להגיד אנחנו כבר,

אדיר שוורץ:

זה 31?

יוחנן וייצמן:

פה גם כן אוכלוסייה חלשה?

עומר גילה:

לא, רגע, קודם כל כשאנחנו בודקים את הדו"ח החברתי, אם אתה כבר העלית את זה, אנחנו בודקים את הכול, בין אוכלוסייה חזקה, אוכלוסייה חלשה.

יוסי חביליו:

תראה לי איפה זה,

עומר גילה:

לא קיבלנו פה דוחות, לא קיבלנו כאן את המסמכים שצריך, הם לא עברו אותנו למעשה, אז ההמלצה פה, היא לדחות, או, היא לדחות או שתדונו בהם בפעם אחרת, אחרי שהם שולחים את הטפסים. הם יצרו איתנו קשר כמה ימים לפני הוועדה המקומית לא קיבלנו דו"ח, וגם אם היינו מקבלים, לא היינו יכולים לבדוק את זה, אמרנו להם, שההמלצה שלנו שלא יעלו לוועדה המקומית,

אז אני חושב שזה נכון שתדחו אותם.

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה להוריד מהסדר יום? צריך לשמור את היושב ראש, להוריד מסדר היום לא לדחות.

עומר גילה:

תעשו מה שאתם רוצים, אני רוצה, אני רוצה לבדוק אותם.

חיים כהן:

עוד פעם, למה?

אמנון ארבל:

שלושת הבניינים,

עומר גילה:

(לא ברור) אין לי איך לבדוק אותם, אני לא יכול להגיד עליהם כלום.

יוחנן וייצמן:

את האמת, אני, כשאנחנו רוצים אותך, ואנחנו צריכים אותך ומשבעים, זה לא הכוונה לבניינים האלה.

יוסי חביליו:

למה? גם אלה, מה זה משנה?

עומר גילה:

שנייה, קודם כל גם בבניינים האלה שזה אוכלוסייה חזקה, התהליך החברתי צריך להיות נכון, היזם צריך לעדכן את התושבים מה התכנון, הנציגות צריכה להיות נציגות מוסמכת, עו"ד הדיירים צריך לייצג אותם, זה לא משנה חלשה, או חזקה, ותתפלא לדעת, שגם פה יש קשישים שמפחדים ורועדים מפניו בינוי, וגם כאן יש אנשים שגם אם זה שאם יש לא להם כסף, פגשתי ואני בסוף בזה, אנחנו זה,

יוסי חביליו:

אז בוא נוריד מסדר היום, כמו שהוא מציע, אליעזר.

יוחנן וייצמן:

וגם אליעזר בתוך שיחה.

עומר גילה:

גם אנשים עם כסף, גם קשישים עם כסף, מתים מפחד,

יוסי חביליו:

השאלה אם היזם או לא,

עומר גילה:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

כן,

עומר גילה:

גם קשישים עם כסף, מתים מפחד מהרגע, שבו הם יצטרכו,

יוחנן וייצמן:

הוא אומר ש - ,

עומר גילה:

לצאת מהבית. לא קיבלנו שום חומרים, לא קיבלנו חומרים חברתיים,

אליעזר ראובברגר:

כמה דיירים יש פה?

עומר גילה:

אני לא יודע כלום,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני שואל את אמי.

יוסי חביליו:

60.

אמנון ארבל:

כן, נדמה לי,

אליעזר ראוכברגר:

60 בקיים?

אמנון ארבל:

רק שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

וכמה יש, זה בנכנס. כמה ביוצא?

אמנון ארבל:

(לא ברור), יחסית נמוך,

אליעזר ראוכברגר:

מה? 150, 160?

יוסי חביליו:

160.

אמנון ארבל:

שנייה,

יוסי חביליו:

אבל לא, בוא נוריד מסדר היום כמו שהוא הציע, ושימלאו את הדרישות.

עומר גילה:

הם ישלחו את הדו"ח, ותבוא, שיבואו עוד, עוד שתי וועדות שיבואו, ונבוא נגיע מוכנים לקבל את הדברים,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) קטנה.

יוחנן וייצמן:

כן, לא התוכנית הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא חושב שאפשר לעשות תנאי להפקדה,

עומר גילה:

אם אתה,

אליעזר ראוכברגר:

תנאי להפקדה,

עומר גילה:

לא, אבל אם אתה נותן תנאי להפקדה, אז מה הוא למד? הוא לא עבר בדרך, שהוא לא שלח חומרים.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה עדיין גם לא יוכל להפקיד בפועל, מה?

עומר גילה:

יכול להיות, כן יפקידו,

אליעזר ראוכברגר:

גם המחוזית ילך גם לדון בלעדינו, מה ההבדל?

עומר גילה:

אבל למה שלא תדון בזה עוד חודש, שאני אבוא מוכן, עם הדברים.

אליעזר ראוכברגר:

מה אכפת לך שזה יהיה בתנאי להפקדה? בעוד חודש,

עומר גילה:

אבל לא תדון בזה, אם זה עובר, אם זה עובר עכשיו למחוזית,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא,

אדיר שוורץ:

אבל אנחנו דונם מאוד עקביים בעניין הזה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, רק בתוכניות גדולות, לא בתוכניות כאלה,

עומר גילה:

לא משנה, אבל,

יוסי חביליו:

למה? מה זה משנה?

עומר גילה:

היזם הזה, יעקוף אותנו.

יוסי חביליו:

יש לך מחלקה, תן לה גיבוי,

אליעזר ראוכברגר:

אני נותן לה גיבוי, אני אומר תנאי להפקדה, לא זה,

יוסי חביליו:

הוא מבקש עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

אני שמעתי, אני אומר בתוכניות קטנות, אני לא חושב שצריך לעשות, בתוכניות גדולות,

יוסי חביליו:

אני חושב שצריך לתת לו גיבוי בכל תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

בתוכניות גדולות, אני מסכים איתך, בתוכניות קטנות,

עומר גילה:

אני חושב שזה אמירה מעבר לזה, שזה, זה אמירה לזים.

יוסי חביליו:

נו, הנה בבקשה. אז אתה זורק אותו לכלבים, תגבה אותו.

עומר גילה:

אין כלבים.

אליעזר ראוכברגר:

ילך למחוזית, ידונו בלעדינו,

יוסי חביליו:

אז תבקש שידחו את זה שמה.

אליעזר ראוכברגר:

ידונו בלעדינו.

יוסי חביליו:

לא בטוח,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

יוסי חביליו:

בסדר, שידונו. הוא לא אמר לדחות, הוא אמר להוריד מסדר היום, הוא ביקש לדחות, זה היה פשרה.

אליעזר ראוכברגר:

אני יכול להגיד, נראה לך שמה שאני אומר שם שומעים לי? מה?

יוסי חביליו:

לפעמים אתה אומר ששומעים אותך,

עומר גילה:

תראה,

אליעזר ראוכברגר:

לפעמים כן, לפעמים לא,

אדיר שוורץ:

נשאל את זה אחרת, זה כבר משובץ במחוזית?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא זוכר.

אמנון ארבל:

כבר עברו 60 יום, זה 9.10, זה 9,

יוסי חביליו:

בסדר, הוא יכול לדבר איתם,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא זוכר, אני לא,

אמנון ארבל:

אני מסכים, אני חושב שכן,

אדיר שוורץ:

יש עניין,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אם אתה חושב בסדר,

אמנון ארבל:

כן, צריך להוריד שילמדו לבוא,

אליעזר ראוכברגר:

או אתה חושב,

אדיר שוורץ:

א' זה,

יוסי חביליו:

בסדר, היושב ראש קיבל את ההמלצה.

אליעזר ראוכברגר:

אני מקבל את אמי,

אמנון ארבל:

אני חושב ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

אם אמי, אם אמי, אני מקבל מה שאמי,

אמנון ארבל:

דווקא בגלל שזה, הם לא (לא ברור), דווקא,

אליעזר ראוכברגר:

מה שאמי אומר, אין לי בעיה,

אמנון ארבל:

יכול להיות,

עומר גילה:

תגיד את זה גם,

אמנון ארבל:

אני בעד, אני בעד,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמנון ארבל:

שילמדו להשלים את הדו"ח החברתי כמו שצריך,

אליעזר ראוכברגר:

אין לי בעיה, כל מה שאמי אומר, אין לי בעיה. הלאה. 32 עשינו, 33.

אמנון ארבל:

33,

אליעזר ראוכברגר:

33 קדימה,

תוכנית 1322304

אמנון ארבל:

33, 1322304, זה תוכנית בסמכות מקומית דרך החורש, למעשה גם כן זה תיקון טכני של הסמכות, במקום סעיף 14 ו – סעיף 13, וגם ביקשנו החלטה קודמת לבטל.

עמנואל זלטס:

זה אפשר,

אמנון ארבל:

רגע,

עמנואל זלטס:

ב – 12, השאלה אם אפשר.

אמנון ארבל:

רגע. מה קרה? לא זו לי, רגע, שנייה סליחה. רציתי לעשות פשוט. כן, אנחנו רק משנים פה בעצם את הסמכות מסעיף 13, מסעיף 14 לסעיף 13.

תוכנית 1298462

אמנון ארבל:

תוכנית 34 בסדר היום, תוכנית 1298462, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, ברחוב אריה בן עזר 62, עושים פה שינויים קטנים בבינוי מאושר, השינוי שמה הוא חדר מדרגות, דברים מאוד מינוריים, אנחנו המלצנו להפקיד.

תוכנית 1359090

אמנון ארבל:

תוכנית 35, תוכנית 1359090, תוכנית בסמכות מקומית בוועדה, בגבעת רם, מה שנקרא מרכז קוסל, רוצים שם להשלים, קומה על הבניין וזכויות בנייה שיש להם.

יוסי חביליו:

זה לא מגורים, או קומבינה כזאת?

אמנון ארבל:

אמרתי, מרכז קוסל בגבעת רם.

יוחנן וייצמן:

מגורים, ואחרי זה לישיבה.

יוסי חביליו:

לא, הפכו שמה מגורים, לא הייתי, ישנתי, לא הייתי מעודכן, ועשו פה דברים גרועים מאוד.

יוחנן וייצמן:

מגרש נתנה למדינה, מה אתה רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור).

תוכנית 1293620

אמנון ארבל:

תוכנית 36 בסדר היום, תוכנית 1293620, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, מדובר פה על הרחבות דיור ברחוב פניזל 5, 7, 9, ו-11, המלצנו להפקיד. יש פה, הם ביקשו תוספת יחידות דיור, ולא אישרנו תוספת יחידות דיור, כי אין פה חנייה למעשה במגרש, ואין להם אפשרות גם לתת חנייה, לכן אישרנו רק את ההרחבות.

אליעזר ראוכברגר:

ותראה רגע סעיף 10,

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

אגב דיורית פה זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

הנושא של הינף אחד, אני מבקש להוריד,

אמנון ארבל:

אני לא עושה,

עמנואל זלטס:

אפשר להציע פה?

אמנון ארבל:

השאלה אם זה רלוונטי,

עמנואל זלטס:

במקום.

אליעזר ראוכברגר:

אם אפשר, למה לא?

אמנון ארבל:

דיוריות, זה לא כולם מרוויחים מזה. יחידות דיור כולם מרוויחים.

עמנואל זלטס:

אני מסכים, תן את האופציה, הם רוצים יחידות דיור, אין חנייה, תעשה במקום דיורית.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר,

עמנואל זלטס:

ניתן להם את האופציה הזאת, אגב זה סמכות מקומית, או מחוזית?

אמנון ארבל:

(לא ברור) מאוד דומה.

עמנואל זלטס:

בוא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

את סעיף 10, הייתי מבקש להוריד.

עמנואל זלטס:

המחוזית כבר עשו סוגיה של הדיריות פה? שהם התייחסו לזה?

אמנון ארבל:

הם ביקשו,

עמנואל זלטס:

בניין חדש,

אמנון ארבל:

אני לא זוכר,

עמנואל זלטס:

כי פה אנחנו בעצם נותנים להם,

אדיר שוורץ:

מה ההבדל מבחינתך בין זה לזה? סליחה על ה - ,

אמנון ארבל:

דיורית זה הנחייה של מינהל התכנון, שאמר, דיורית זה לא דירה חדשה, זה בעצם חלק,

אליעזר ראוכברגר:

סוג של הרחבה, אבל דירת הרחבה.

אדיר שוורץ:

אני מבין, אבל מה ההבדל מבחינתך?

עמנואל זלטס:

תקן החנייה,

אמנון ארבל:

מבחינתי, אי-אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

את זה אפשר לעשות בלי חנייה, ואפשר, כאן אי-אפשר לעשות בלי חנייה,

אמנון ארבל:

המטרה הגדולה של מינהל התכנון לדיוריות, זה כשיש בן מתבגר, או זוג הורים יותר מבוגר, שהוא חלק מהדירה, לא,

עמנואל זלטס:

ילד,

אליעזר ראוכברגר:

ילד, הורים, פיליפיני.

אמנון ארבל:

חנייה של הדירה,

יוחנן וייצמן:

או סתם בן אדם שרוצה להשכיר מותר.

אמנון ארבל:

מותר להשכיר,

עמנואל זלטס:

להשכיר כן, להשכיר כן,

יוחנן וייצמן:

להשכיר מותר,

עמנואל זלטס:

אבל זה יושב אותה תת חלקה,

אדיר שוורץ:

בסדר, אבל בפועל,

אליעזר ראוכברגר:

יישאר אותה דירה, זה לא שתי דירות, זה לא שתי דירות, אתה יש לך הורים מבוגרים, אתה רוצה אותם לידך, אתה יכול להביא אותם,

אדיר שוורץ:

אני יודע מה עושים בפועל,

אליעזר ראוכברגר:

יש להם כניסה, עזוב בפועל, אנחנו מדברים על פה.

אמנון ארבל:

עושה דירה לא חוקי,

אליעזר ראוכברגר:

בפועל גם יש פה מיליון עבירות בנייה בעיר, עזוב אבל בפועל,

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

זה כניסה נפרדת, מעבר נפרד, יש שמה מטבחון, שירותים חדרים, הכול ב - , בנפרד. באופן חוקי, אבל זה יחידה,

אדיר שוורץ:

25 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, 25 מטר,

אדיר שוורץ:

עד?

אמנון ארבל:

לא, עד 45 מטר?

אליעזר ראוכברגר:

זה 25, לא?

אדיר שוורץ:

דוורית?

אליעזר ראוכברגר:

דוורית,

עמנואל זלטס:

בין 25 ל – 50.

אמנון ארבל:

50?

עמנואל זלטס:

בין 25 ל – 50.

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת זה מינימום,

עמנואל זלטס:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מינימום.

עמנואל זלטס:

מה?

אדיר שוורץ:

אז זה מינימום.

אליעזר ראוכברגר:

25 זה מינימום. כן, זה דיורנית,

עמנואל זלטס:

אבל לא צריך ממ"ד,

אליעזר ראוכברגר:

בסופו של יום זה דיורנית.

אדיר שוורץ:

אני בעד זה בגדול, כי אני אומר דווקא מצד המציאות, אנחנו מפצלים את הדירות בלאו הכי,

עמנואל זלטס:

יפה, ככה.

אליעזר ראוכברגר:

יש זוג צעיר, כן? כל מיני במקום שיחפש, אני לא יודע מה, יגורו בשנים הראשונות ליד ההורים, עד שהוא מסתדר, בדירה קטנה, בהתחלה הוא לא צריך, יותר מידי,

אדיר שוורץ:

סתם עניין אותי,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מבין? בהתחלה, ואחר כך,

אדיר שורץ:

מה ההבדל.

אליעזר ראוכברגר:

הוא (לא ברור), פורס כנפיים,

אמנון ארבל:

זה סוג של תרגיל קצת.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

כל ההחלטות של מינהל התכנון, דירות של 45 מטר, זה יוצר דירות גדולות, ויותר דירות.

עמנואל זלטס:

זה אותו שטח.

יוחנן וייצמן:

אמי, סעיף 10,

אמנון ארבל:

מגורים,

אליעזר ראוכברגר:

ביטלת, בהמלצת מהנדס העיר, הלאה, קדימה.

תוכנית 1337161

אמנון ארבל:

תוכנית 37 בסדר היום, 1337161, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית בגבעת המטוס, תוספת יחידות דור, במגרש ריק, בהתאם למדיניות, המלצנו להפקיד.

יוסי חביליו:

רגע, יש שם מגדלים או לא מגדלים?

אמנון ארבל:

לא, לא מגדלים. 7 קומות.

תוכנית 1261478

אמנון ארבל:

תוכנית 38 בסדר היום 1261478,

אליעזר ראוכברגר:

38 זה ה - , טוב, מה הייתי אומר על זה, טוב, בוא נשאיר את זה לסוף, נחליט ב - , תעשה קודם את השניים הקודמים.

אמנון ארבל:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אני רוצה לעשות את זה, אני לא יודע. כמו שאמרתי לך אתה אמרת לי שאתה גם בעד. (לא ברור) אחר כך, אבל, בוא.

אמנון ארבל:

תוכנית 39 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

תוכנית שהיזם ביקש מאיתנו ממני להוריד,

אמנון ארבל:

בעקבות החלטה של (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

הוא רוצה בכוח החלטה של וועדת שימור, שאני בחלקה הגדול אני תומך, אבל אני אומר, הוא אומר אני רוצה עכשיו אולי למשוך את התוכנית, זה אתה יכול גם אחרי שאני אחליט, למה אני צריך עכשיו להוריד, תביא לי בעוד חודשיים, ועוד פעם תוריד וזה, תחליט תמשוך, בכל שלב אתה יכול למשוך.

חיים כהן:

הוא יכול למשוך אחרי שהוא,

אליעזר ראובברגר:

אתה בעל הבית, אתה יכול למשוך בכל שלב, זה עניין שלך, זה לא עניין שלי, גם אמי חושב ככה.

אמנון ארבל:

לא, למשוך תמיד הוא יכול גם,

אליעזר ראובברגר:

כן, הוא יכול למשוך כל רגע,

אמנון ארבל:

החלטה של וועדה מחוזית,

חיים כהן:

אולי אחרי שהוא ישמע מה החליטו פה, אז יכול להיות שהוא לא ימשוך,

אליעזר ראובברגר:

בוא, לא, הוא השימור הבניין הקדמי,

חיים כהן:

בסדר,

אליעזר ראובברגר:

שאני תומך בהורדה של הזה. כן. אני הולך עם זה.

אמנון ארבל:

39.

אליעזר ראובברגר:

אבל לא משנה, 39, נו.

תוכנית 1263219

אמנון ארבל:

39 בסדר היום, 1263219, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית באום טובא, תוכנית שמבקשת תוספות מעל בניין קיים, המלצנו להפקיד בהתאם למדיניות.

חיים כהן:

רגע,

אמנון ארבל:

תוכנית 40,

חיים כהן:

אז 38 מה עשית בסוף?

אליעזר ראובברגר:

נשאיר את זה אחרון, אני רוצה שנחליט אם אנחנו מורידים או לא, גם זה, אחר כך נחליט לגופו, אבל קודם כל,

משה גורא:

אחרון גם.

אליעזר ראובברגר:

כן,

תוכנית 1326313

אמנון ארבל:

40, 1326313, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית בגבעת המטוס תוספת זכויות בנייה בניינים חדשים, גם כן המלצנו בהתאם למדיניות,

יוסי חביליו:

כמה קומות?

אמנון ארבל:

להפקיד בהתאם למדיניות, 7 קומות גם כן.

אליעזר ראובברגר:

אוקי, בסדר? מקובל? אני חושב שאנחנו נדון בזה, אמי, מה אתה אומר? כן, גם אתה חושב ככה.

המשך תוכנית 1261478

יוסי חביליו:

מה? התוכנית הזאת, תציג רגע אותה.

אליעזר ראובברגר:

שנייה, אני אגיד לך אותה,

אדיר שוורץ:

למרות שהיזם ביקש לא?

אליעזר ראובברגר:

היזם ביקש לא, כי הוא שוקל למשוך את התוכנית, אני אומר,

חיים כהן:

למה לא?

אליעזר ראובברגר:

הוא יכול למשוך את התוכנית גם אחרי שאנחנו נחליט, בכל מקרה הוא בכל שנייה, בכל, הוא בעל הבית, בוא נגיד שלום, כל טוב, נכון? אילנית.

יוסי חביליו:

למה אתה, אמי חושב שכן כדאי לדון?

אליעזר ראוכברגר:

אילנית, מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

בכל שלב.

יוסי חביליו:

אני רוצה לשאול מה אמי אומר.

אמנון ארבל:

לא, יש פה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אמי גם חושב שנדון.

אמנון ארבל:

לא, אנחנו כתבנו בהמלצה, וגם בעקבות ההמלצה של וועדת שימור,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, קודם תראה, אחר כך נדבר על ההמלצות ושימור וכולה.

אמנון ארבל:

בנביאים, זה מתחם.

אליעזר ראוכברגר:

המלצה שלך הוא שונה מהשימור, אבל לא משנה.

אמנון ארבל:

נכון, המהנדס לא תומך בהחלטה של וועדת שימור,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אנחנו נלך עם השימור,

אמנון ארבל:

תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) דברים.

אמנון ארבל:

רגע, בוא נראה רגע,

אליעזר ראוכברגר:

38.

אמנון ארבל:

כן,

חיים כהן:

מה?

אמנון ארבל:

תוכנית 38 בסדר היום, תוכנית 1261478, זה תוכנית בסמכות הוועדה המקומית רחוב הנביאים, למעשה מדובר פה על מתחם שמי שמכיר מתחם בית אורט נביאים למעשה, מה שהיה, זה מתחם שנמצא כאן, זה רחוב אורט בנביאים, פה יש סמטה, זה נקרא סמטת אדלר,

אליעזר ראוכברגר:

מה אמרת? רחוב אורט הנביאים?

אמנון ארבל:

רחוב הנביאים. כל המתחם הוא אורט נביאים.

יוסי חביליו:

אורט נביאים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אורט.

אמנון ארבל:

המתחם הוא למעשה כ – 10 דונם, והתוכנית למעשה, היום, היום קיים שם בית ספר, השימושים, שימושי חינוך, היה שם קיים בית ספר אורט הנביאים הרבה מאוד שנים, למעשה זה יצא כנראה

למכרז של רמ"י, שהבית ספר כבר לא נמצא שמה. למעשה זה יצא למכרז, ומי שזכה במכרז, היום זה מגיש התוכנית, שכרגע מבקשת בעצם שימוש, היא מציעה להרוס את כל הבניינים, למעט בניין אחד לשימור,

יוסי חביליו:

גם את הבית ספר להרוס?

אמנון ארבל:

1, 2, 6,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

אמנון ארבל:

כן, כל הבית ספר.

אליעזר ראוכברגר:

הוא רוצה לעשות פינוי בינוי. נו.

יוסי חביליו:

ומה יהיה? הוא יבנה בית ספר?

אמנון ארבל:

הם מציעים כרגע,

אליעזר ראוכברגר:

מכללות.

יוחנן וייצמן:

ישיבה,

אמנון ארבל:

מכללות למעשה. מכללות.

יוחנן וייצמן:

יש שמה כעת ישיבה.

יוסי חביליו:

אני לא (לא ברור) את הישיבות.

עמנואל זלטס:

ישיבה גדולה וקטנה.

יוחנן וייצמן:

למה לא? מה?

אמנון ארבל:

זה למעשה התשריט של התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

יש שם מי ששוכר את הבניין, מי שמשלם, אני יודע. נו.

אמנון ארבל:

שנייה אני רק רוצה להראות את הזה, זה חשוב.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, איפה, איפה המגרש?

אמנון ארבל:

כן, שנייה, המגרש זה פה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל איפה התוכנית?

אמנון ארבל:

זה?

אליעזר ראוכברגר:

איפה התוכנית המדוברת?

אמנון ארבל:

רגע, שנייה.

אליעזר ראוכברגר:

בבניין לשימור הוא לא נוגע.

אמנון ארבל:

הוא כרגע מציע לחפור מתחתיו וכולה, אבל בגדול הבניין לשימור לא נוגע.

אליעזר ראוכברגר:

לא נוגע, אוקי,

אמנון ארבל:

זה כל המתחם. תסתכלו, המתחם זה הבניין הזה, והבניין הזה, והבניין הזה, והבניין הזה, והבניין הזה, וגם המגרש חנייה הזה, ובניין השימור הזה, שזה בניין,

אליעזר ראוכברגר:

וזה?

יוסי חביליו:

מאוד יפה.

אמנון ארבל:

זה בניין לשימור שהוא,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה אמי, זה?

אמנון ארבל:

מה זה זה?

אליעזר ראוכברגר:

זה זה זה זה.

אמנון ארבל:

גם זה.

אליעזר ראוכברגר:

זה גם? ומאחוריו?

אמנון ארבל:

זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא. אוקי,

אמנון ארבל:

זה כבר יושב על הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

יש פה 1, 2, 3, 4 בעצם.

אמנון ארבל:

יש פה 1, 2, 3, כן, שלושה ארבעה בניינים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

למעשה גם שימור מסכים שאפשר להרוס את כל הבניינים האלה, למעט הבניין הזה, שהוא בניין עם היסטוריה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

בניין לשימור. עם סיפור גם היסטורי, ויש לו חשיבות,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה הם לא מציעים להרוס,

אמנון ארבל:

כמונומנט, התוכנית לא מציעה להרוס אותו,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

עכשיו אני רגע אלך לתוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

הראית לי אז בניינים מחוברים, ולא מחוברים,

אמנון ארבל:

כן, הוא הגיש תוכנית מסוימת, שאני תיכף אני אראה אותה, שבעצם מציעה בנייה חדשה שבין 9 ל – 14 קומות, בתצורה מסוימת. ובדיונים מול מהנדס העיר, עם הזמן, הוא ביקש מעל הקרקע 80 אלף מטר, ועוד 10,000 מתחת לקרקע. זה מגרש של 10 דונם זה בערך 800% מעל הקרקע, ועוד 10% מתחת לקרקע. עוד מאה אחוז מתחת לקרקע. ההמלצה שלנו בגדול, שמהנדס העיר, אחרי זה נגיע מה קרה בוועדת שימור, אבל ההמלצה שלנו הייתה, זה חשוב, תיכף שזה יעלה, התוכנית. הנה יופי. למעשה התוכנית למעשה הציעה, אתם רואים לשמר את הבניין הזה, לשמר פה חצר.

אליעזר ראוכברגר:

זה השימור.

אמנון ארבל:

זה הבניין לשימור, להציע פה בניינים, ארבעה בניינים בצורת חץ עם חצר פנימית, שהוא הציע אותה מונמכת, אז נעזוב את זה, רגע. ועוד בניין שבחזית של רחוב הנביאים. אנחנו המלצנו,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע,

יוסי חביליו:

מה? מו.

אליעזר ראוכברגר:

זהו, מה?

אמנון ארבל:

בין 10 ל – 14, בין 9 ל – 14 קומות, כל הבניינים האלה.

אליעזר ראוכברגר:

זה הצעה שלו?

אמנון ארבל:

זה מה שהוגש,

אליעזר ראוכברגר:

מה המלצת מהנדס העיר?

אמנון ארבל:

זה מה שהוגש עמד בתנאי סף.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מה המלצת מהנדס העיר?

אמנון ארבל:

מהנדס העיר ביקש כמה דברים בהמלצה, אחד את הבניין הזה להצמיד כמה שיותר לצד הזה, כדי לשמור פה 25 מטר, כדי שיהיה מבט מרחוב הנביאים לבניין לשימור,

אליעזר ראוכברגר:

כיכר עירונית כזאת?

אמנון ארבל:

סוג של כיכר עירונית, אבל יש חשיבות לנצפות של הבניין, וזה היה בעצם החצר ההיסטורית של הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

אמנון ארבל:

ויש פה גם בור מים מאוד גדול, אז להוריד את זה, ולצמצם אותו ל – 6 קומות, וכל שאר הבניינים בין 8 – 10 קומות.

יוסי חביליו:

להוריד את קומות,

אמנון ארבל:

להוריד להם,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן בין ל – 8 ל – 10.

אליעזר ראוכברגר:

בין 8 ל – 10.

אמנון ארבל:

אחרי זה היה וועדת שימור, היה גם סיור של מהנדס העיר במתחם, ומהנדס העיר, והמלצת וועדת שימור למעשה ביקשה לבטל לחלוטין את הבניין בחזית של רחוב הנביאים, לשמור את כל השטח הזה פתוח, כחצר מגוננת, ומפותחת, עם הבור מים, וגם המבט למבנה לשימור, ושאר הבניינים,

יוסי חביליו:

מהנדס העיר קיבל את זה?

אמנון ארבל:

כן, ושאר הבניינים לצמצם עוד יותר למה שמוצע לבין 6 ל – 7 קומות, זה המלצה של וועדת שימור שהתקבלה. יש הרבה מאוד הוראות נוספות לגבי השימור, חפירה,

יוסי חביליו:

ההמלצה הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

אני מאמץ את ההמלצה הזאת בחלקה, אני חושב להוריד את הבניין בזה, הוא נכון, הוא צודק, לעשות שם כיכר עירונית נפתח כזה, מעבר לבניין לשימור, איך שתקרא לזה,

יוסי חביליו:

מי שנוסע ברחוב, תראה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

מסכים,

יוחנן וייצמן:

להוריד בכלל, לא 25 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

להוריד, לא, לא להזיז. ולא להוריד מ – 6 ל – 2, או ל – 4, להוריד לגמרי, ולשמה מאחורה להשאיר אותו עם ה – 10 קומות, זה הכול.

יוסי חביליו:

אז אני מעדיף אמי, שהוא גם לצמצם,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל אני חושב שאחרי שהורדנו ל – 6 קומות פה, צריך לתת לו גם איזה שהוא פיצוי, וגם אמי אמר, כשישבנו אז הוא אמר לי, אין לי בעיה, שאת ה – 3000 מטר שיש לו פה, לפזר לו על ה – , על הבניינים האחרים,

אמנון ארבל:

הוא מציע הרבה יותר, תסתכל רגע במבט שיש פה, היום אין פה בנייה גבוה בכל האזור הזה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר.

אמנון ארבל:

כל הבנייה שיש פה,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בסדר, גם במשרד החינוך,

יוסי חביליו:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

גם במשרד החינוך, ליד יש (לא ברור).

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור).

יוסי חביליו:

תעשה 8 לפחות, בוא נתפשר.

אליעזר ראוכברגר:

עזוב בוא, אתה צריך לתת לו, 8, 10,

חיים כהן:

הורדת לו בניין, הורדת לו,

אליעזר ראוכברגר:

רגע,

יוסי חביליו:

אבל אין לו כלום,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, רגע יוסי, יוסי, שנייה, יוסי, בוא יוסי.

חיים כהן:

(לא ברור) את הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, רק שנייה בוא, קודם כל את הבניין הקדימה, מקובל על כולם, בוא נעשה פרוסה פרוסה.

חיים כהן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

מקובל על כולם להוריד את הבניין מקדימה?

חיים כהן:

זהו.

יוסי חביליו:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אדיר, חיים? מקובל,

חיים כהן:

בתנאי אחד, אם אני,

אליעזר ראוכברגר:

רגע שנייה, בוא עזוב את התנאים,

חיים כהן:

בוודאי,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, חיים, אבל תן לי, אבל תן לי שנייה אחת, תן לי להציע את ההצעה שלי.

חיים כהן:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר בהצעה המקורית של מהנדס העיר, בלי וועדת שימור, בסדר? היה שמה 6 קומות ופה 8, 10. עכשיו אם אנחנו מורידים אותו 6 קומות האלה, צריך, איך אומרים? במשהו לפצות אותו,

חיים כהן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

במשהו.

חיים כהן:

במיוחד (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מסכים עם ה – 14 שלו,

חיים כהן:

במיוחד שאתה,

אליעזר ראוכברגר:

ולא עם המעלה – 10, אבל אני חושב ש – 10 זה סביר. אומר אמי, לא 10, 9, בסדר. באמצע בין 8 ל – 10, דרך אגב זה 9, זה בדיוק, לכן אני אומר עם זה אפשר לחיות.

יוסי חביליו:

לא, המליצה מתוקן,

יוחנן וייצמן:

2 ו – 3.

אליעזר ראוכברגר:

מה? בסדר, אבל בוא אנחנו מסכימים להורדה, שאם אתה שואל במקום,

יוסי חביליו:

מה אתה אומר? אמי.

אליעזר ראוכברגר:

בהחלטה של וועדת שימור, אני חושב שגם אמי יסכים איתי, שהכי חשוב, זה להוריד את הבניין הקדמי, נכון? אמי.

יוחנן וייצמן:

מי אמר שזה הכי חשוב?

אמנון ארבל:

זה הכי חשוב, כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה הכי חשוב, יפה. אז,

יוחנן וייצמן:

אמי, למה? אני הייתי רוצה את זה לציבור.

אליעזר ראוכברגר:

חיים, זה מקובל עליך?

חיים כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, גמרנו יללה.

חיים כהן:

למה לא?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

זה מכללה, זה לא, בדרך כלל לא עושים הפקעה.

יוחנן וייצמן:

השטח הזה הוא רחוק מהמכללה קילומטר.

אמנון ארבל:

הוא אומר להפקיע את כל השטח, החצר,

יוחנן וייצמן:

לא, בוא ניקח עוד, הוא נבנה ממנו כבר, שעם ישראל ייהנה.

אליעזר ראוכברגר:

כיכר עירונית.

אמנון ארבל:

אז זה להפקיע, כרגע זה לא, אמרתי בגלל,

יוחנן וייצמן:

או הפקעה או זיקות הנאה,

אמנון ארבל:

לא ביקשנו הפקעות של קרקע,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה הולך להיות שם מכללה, למה צריך,

יוחנן וייצמן:

המכללה רחוקה, מכללה בוא,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה המעבר, אבל זה המעבר מכללה, זה המעבר למכללה,

יוחנן וייצמן:

בוא, אני אסביר את עצמי, הבניין הזה,

אמנון ארבל:

אני אראה את זה שנייה, לא פה, אני אראה את זה בתוכנית שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

איפה זה?

אמנון ארבל:

רגע, רגע, שנייה שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

למה? אני לא מבין את זה,

יוחנן וייצמן:

שעם ישראל ייהנה מהכיכר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אין בעיה, אז תעשה את זה שצ"פ.

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

סליחה שפ"פ. הרי פה,

יוחנן וייצמן:

זיקת הנאה.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, פה את הבניין הזה אנחנו מורידים לא, זה, הבור מים כמובן שומרים גם,

יוחנן וייצמן:

ברור,

אמנון ארבל:

זה ברור לגמרי, אין בזה ספק, זה ברור לגמרי. זה יורד, זה המעבר למכללה, מה זה (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

בסדר, לא, גם זה המעבר למכללה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה, אבל זה רחוב?

יוחנן וייצמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

נכון, זה יכול להיות המשך של רחוב הנביאים, מדינה יפה, הבניין, הציבור יוכל להגיע,

אליעזר ראוכברגר:

אז תעשה את זה שפ"פ, גינה יפה ושפ"פ.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) את הבניינים.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

אמרתי (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

את הגדר, אני אומר את הגדר, עכשיו שהיא ג', שהשומר יהיה פה, ולא כאן. זה מה שהצעתי.

אליעזר ראוכברגר:

מבחינת השומר?

יוחנן וייצמן:

השומר, פה יהיה פתוח, חודשי חופשי, מה אכפת לי? באמת.

אליעזר ראוכברגר:

ומי ישמור על ה - , על הניקיון פה? ועל הגינן וכל זה?

יוחנן וייצמן:

אם זה זיקת הנאה,

אליעזר ראוכברגר:

אם אני אפיל את זה עליהם, הם ירצו מכללה אקסקלוסיבית יפה, הם יטפלו בזה. אם לא, זה יהיה שמה ג'יפה

יוחנן וייצמן:

אז תעשה את זה זיקת הנאה.

אליעזר ראוכברגר:

זה יהיה ג'יפה.

יוחנן וייצמן:

זיקת הנאה ופתוח לציבור.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מבין? אני רוצה, אני הפוך, אני אמרתי כיכר עירונית, אמי אמר מפתח כזה, אני אמרתי כיכר עירונית,

יוחנן וייצמן:

לא, זיקת הנאה ויש עוד,

אליעזר ראובברגר:

זה מקום שאין שום סיבה שלא יהיה כיכר עירונית,

יוחנן וייצמן:

יש עוד רווח בהצעה שלך,

אליעזר ראובברגר:

והם ילכו זה בא מהכניסה למכללה.

יוחנן וייצמן:

יש עוד רווח בהצעה של,

אליעזר ראובברגר:

מי יתחזק? מי יתחזק?

רלי חיים:

הוא רשם גינון בתיאום עם עיריית ירושלים.

אליעזר ראובברגר:

אנחנו יודעים שיש המון המון שצ"פים וגיוונים שלא מתחזקים, ככה למכללה יש אינטרס לתחזק, רוצים מכללה טובה יפה,

יוחנן וייצמן:

אם זה יהיה ישיבה טוב.

אליעזר ראובברגר:

מה אם זה יהיה? אז ישיבה היא אינטרסים.

יוסי חביליו:

זיקת הנאה לציבור.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור), אבל כבר לא, אז אתה צודק מסיבה אחרת, אם אנחנו לא עושים, זיקת הנאה, אני יכול לעשות את החנייה מתחת זה,

אמנון ארבל:

אנחנו לא רוצים שיהיה,

אליעזר ראוכברגר:

חנייה, החנייה, החנייה זה,

אמנון ארבל:

(לא ברור) לשימור,

אליעזר ראוכברגר:

החנייה, דרך אגב,

אמנון ארבל:

אנחנו ביקשנו שיצמצם,

אליעזר ראוכברגר:

לא אכפת לי להגיד שהוא יכול לעשות גם חנייה, אבל זה חלומות באספמיה. הוא צריך צריך לחפור על אוסטרליה בשביל מתחת לבור מים, זה הון עתק של כסף.

אמנון ארבל:

זה לא רק זה,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה סתם, הוא לא יכול לעשות את זה,

אמנון ארבל:

הוא כרגע הציע בתוכנית,

יוחנן וייצמן:

מתחת לדונס,

אמנון ארבל:

קומת חנייה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, מתחת לבור מים הוא צריך לחפור, אתה יודע מה זה לחפור מתחת לבור מים?

יוחנן וייצמן:

לא, לא לחפור מתחת לבור מים.

יוסי חביליו:

איפה?

יוחנן וייצמן:

לא לחפור.

אמנון ארבל:

בתת-הקרקע. אנחנו ביקשנו, הוא כרגע הציע 750, שזה המון לדעתי,

אליעזר ראוכברגר:

750, מה הוא יעשה עם 750?

אמנון ארבל:

אז אנחנו ביקשנו לצמצם 300,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

גם זה הרבה מידי,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר.

חיים כהן:

זה יכול להיות,

יוסי חביליו:

שיהיה ספר.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, תשמע, זה מכללות.

יוחנן וייצמן:

השאלה אם צריכים לנסוע ברחוב הנביאים,

יוסי חביליו:

מה אתה אומר? הם רוצים 9 פשרה, מה אתה אומר?

אמנון ארבל:

מהנדס העיר כרגע אמרתי, תומך ב – 6, 7 קומות שהחליטה מחלקת השימור וועדת שימור,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אנחנו רוצים 9, לתת לו פיצוי על הבניין,

יוסי חביליו:

אני הייתי על 8, אני לא רגוע,

אליעזר ראוכברגר:

למה? 8 זה היה עם הבניין, אז אתה רוצה לשים את הבניין?

יוסי חביליו:

לא, אבל הוא אומר ש – 7,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אתה רוצה להשאיר את הבניין?

יוסי חביליו:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אז בוא צריך לדעת להתפשר, לא לדפוק בן אדם עד העצם,

יוסי חביליו:

עד העצם? הוא הולך להרוויח פה אכבר רווח.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מכיר, עוד פעם אתה שמאי, ועוד פעם אתה כלכלן, אני לא כזה. אני אומר,

יוחנן וייצמן:

היזם (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

הורדתי לו בניין שזה לכולם, גם מהנדס העיר, גם אמי, כולם חושבים שזה הכי חשוב. ולהוריד את הבניין הזה, גם אמי אמר את זה, אז פה תן לו פיצוי טיפה.

יוסי חביליו:

מה אתה אומר? אמי.

אליעזר ראוכברגר:

יללה חברים, סיימנו, מקובל?

יוחנן וייצמן:

כן, רק את ההוראות של,

אליעזר ראוכברגר:

אז יוחנן, חיים,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

אדיר, מקובל.

יוסי חביליו:

אני נמנע.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, יוסי נמנע, יללה.

יוסי חביליו:

אם היה 8.

אליעזר ראוכברגר:

סיימנו, בסדר.

אמנון ארבל:

וכל השאר בהתאם להמלצה, כן?

אליעזר ראוכברגר:

כל השאר, כן, כן, בהתאם להמלצה. בוודאי.

יוחנן וייצמן:

אנחנו לוקחים פה הפרשות?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא בהתאם להמלצה פה.

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לשימור,

יוסי חביליו:

וועדת שימור.

אליעזר ראוכברגר:

כן, עם התיקונים שאמרנו, כן, כן, להוריד, שהעיקר זה הבניין הקדמי, כן,

יוחנן וייצמן:

בוא נבין,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

הבניין לשימור, (לא ברור) לעצמו, הבניין הקדמי קיבלת את השימור, הדבר היחיד שלא קיבלת, זה הגובה, במבנים האלה.

אמנון ארבל:

כל השאר הגענו כבר,

יוחנן וייצמן:

לא סוף העולם.

יוסי חביליו:

טוב, אני הולך.

יוחנן וייצמן:

השימור למטה חפירה מתחת לבניינים,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוסי חביליו:

אני הולך.

עמנואל זלטס:

יוסי, מנחה, יוסי מנחה.

יוחנן וייצמן:

אין חפירה מתחת לשימור, אין חפירה מתחת לבור מים.

אליעזר ראוכברגר:

אני מבחינתי סיימנו, רק את הנושא של השימור, מה שהוא אומר, איך קוראים לו?,

יוחנן וייצמן:

להיצמד להחלטה של הוועדה, זה בסדר, ההחלטה היא בסדר.

אדיר שוורץ:

עלול להתפלק לי דברים אחרים,

עמנואל זלטס:

אמרתי יוסי, תבוא למנחה, אני אשלח את אדיר.

אמנון ארבל:

לסגור את הוועדה?

עמנואל זלטס:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

צריך.

עמנואל זלטס:

נכון.

יוחנן וייצמן:

ליוסי יש בעיה (לא ברור).

אמנון ארבל:

סיימת את העבודה?

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה, אוקי, הישיבה נעולה, תודה.

סיום הדיון